

บทแปลเรื่อง “เจ็ดปมสังหาร” ของ มาร์ลอน เจมส์ พร้อมบทวิเคราะห์

โดย

นายอุกฤษฏ์ ยลธรรม์ธรรม

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการแปลภาษาอังกฤษและไทย ภาควิชาภาษาอังกฤษ
คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ปีการศึกษา 2560
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

บทแปลเรื่อง “เจ็ดปมสังหาร” ของ มาร์ลอน เจมส์ พร้อมบทวิเคราะห์

โดย

นายอุกฤษฏ์ ยลธรรม์ธรรม

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการแปลภาษาอังกฤษและไทย ภาควิชาภาษาอังกฤษ

คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ปีการศึกษา 2560

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

A Translation of “A Brief History of Seven Killings”
by Marlon James with an Analysis

BY

Mr. Ukrit Yonthantham

AN INDEPENDENT STUDY SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF
THE REQUIREMENTS FOR THE DEGREE OF MASTER OF ARTS IN
ENGLISH-THAI TRANSLATION
DEPARTMENT OF ENGLISH
FACULTY OF LIBERAL ARTS
THAMMASAT UNIVERSITY
ACADEMIC YEAR 2017
COPYRIGHT OF THAMMASAT UNIVERSITY

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
คณะศิลปศาสตร์

สารนิพนธ์

ของ

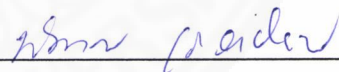
นายเอกฤษฏ์ ยลธรรมธรรม

เรื่อง

บทแปลเรื่อง “เจ็ดปมสังหาร” ของ มาร์ลอน เจมส์ พร้อมบทวิเคราะห์
ได้รับการตรวจสอบและอนุมัติ ให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต

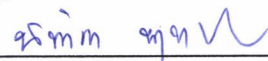
เมื่อวันที่ 30 พฤศจิกายน พ.ศ. 2560

ประธานกรรมการสอบสารนิพนธ์

(รองศาสตราจารย์ ดร.นันทวัน ชูอารยะประทีป)

กรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

(อาจารย์ ดร.นันทิกา พุทธิกานนท์)

คณบดี

(รองศาสตราจารย์ ดร.ดำรงค์ อุดยฤทธิกุล)

หัวข้อสารนิพนธ์	บทแปลเรื่อง “เจ็ดปมสังหาร” ของ มาร์ลอน เจมส์ พร้อมบทวิเคราะห์
ชื่อผู้เขียน	นายอุกฤษฏ์ ยลธรรมธรรม
ชื่อปริญญา	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชา/คณะ/มหาวิทยาลัย	สาขาวิชาการแปลภาษาอังกฤษและไทย คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์	อาจารย์ ดร. นันทิกา พุทธิพานนท์
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ร่วม (ถ้ามี)	-
ปีการศึกษา	2560

บทคัดย่อ

สารนิพนธ์ฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากระบวนการแปลวรรณกรรมเรื่อง A Brief History of Seven Killings ของ Marlon James เพื่อให้ได้บทแปลที่มีความถูกต้อง ชัดเจน และเป็นธรรมชาติในภาษาไทยมากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ โดยประยุกต์ใช้ทฤษฎีการแปลแบบยิตภาษาต้นฉบับ และการแปลแบบยิตภาษาปลายทาง งานเขียนต้นฉบับมีลักษณะเด่นในเรื่องกลวิธีการเล่าเรื่องแนว กระแสสำนึก (Stream of Consciousness) การใช้ภาษาอังกฤษแบบจาไมกาซึ่งสะท้อนภาวะความ หลากหลายทางภาษา การใช้คำสบลและคำต้องห้าม และคำศัพท์ที่มีลักษณะเฉพาะในวัฒนธรรม จาไมกาซึ่งผู้อ่านคนไทยอาจไม่คุ้นเคยและเป็นปัญหาในการแปล กลวิธีที่ผู้แปลใช้ในการถ่ายทอด ลักษณะภาษาแบบไม่มาตรฐานแบ่งออกเป็นกลวิธีการถ่ายทอดเสียง เช่น การออกเสียงคำควบกล้ำไม่ ชัดเจน การออกเสียงรวบพยางค์หรือละการออกเสียงบางพยางค์ การออกเสียง ร และ ล และกลวิธี การถ่ายทอดคำศัพท์ เช่น การสะกดคำไม่ถูกต้อง การใช้บุรุษสรรพนาม หรือการใช้ภาษาปาก ส่วน การถ่ายทอดคำสบลและคำต้องห้าม ผู้แปลใช้กลวิธีหลากหลาย เช่น การรักษาคำสบลไว้ในบทแปล การไม่แปล การแทนที่ด้วยคำอื่นที่ไม่ใช่คำสบล และการใช้หลายกลวิธีประกอบกัน ทั้งนี้ ผู้แปล พยายามเลี่ยงการใช้ภาษาหยาบคายโดยปรับภาษาให้มีความหยาบคายน้อยลงหรือเลือกใช้คำที่มี ความหมายเป็นกลางเมื่อคำเหล่านั้นใช้สื่อถึงอารมณ์ความรู้สึก

คำสำคัญ: ภาษาอังกฤษแบบจาไมกา, กระแสสำนึก, คำสบล

An Independent Study Title	A Translation of “A Brief History of Seven Killings” by Marlon James with an Analysis
Author	Mr. Ukrit Yonthantham
Degree	Master of Arts
Major Field/Faculty/University	English-Thai Translation Faculty of Liberal Arts Thammasat University
Independent Study Advisor	Dr. Nanthika Puttikanon
Independent Study Co-Advisor (If any)	-
Academic Years	2017

ABSTRACT

This independent study is aimed at investigating the translation process of a novel titled “A Brief History of Seven Killings” by Marlon James to render an accurate, clear and natural translation in Thai language as much as possible by applying translation theories which focus on source language and target language. The source text has distinct characteristics, namely the stream of consciousness narrative mode, the use of Jamaican English which reflects linguistic variation, the use of swear words and taboo words, and cultural words in Jamaican culture with which Thai readers may be unfamiliar and may pose problems in translating. Techniques used to transfer non-standard language are phonetic techniques such as incorrect pronunciation of consonant clusters, shortened syllable, the pronunciation of trilled /r/ sound and /l/ sound in Thai and lexical techniques which include misspelling, the use of pronouns, or colloquial language. To translate swear words and taboo words, the translator applied various techniques, namely the retention of swear words in the translation, omission, replacement by words with neutral meaning and a combination of the mentioned

techniques. Generally, the translator avoided offensive language by using less offensive words or neutral words if they concern the expression of feeling.

Keywords: Jamaican English, Stream of Consciousness, Swear Word

กิตติกรรมประกาศ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีโดยความอนุเคราะห์ของคณะกรรมการ สารนิพนธ์ผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่าน ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร. นันทวัน ชูอารยะประทีป ที่ได้สละเวลาอันมีค่าในการเป็นประธานกรรมการสอบสารนิพนธ์และให้คำแนะนำ อันเป็นประโยชน์ในการปรับปรุงสารนิพนธ์ฉบับนี้ให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น และขอกราบ ขอบพระคุณ อาจารย์ ดร. นันทิกา พงุทธิกานนท์ อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์เป็นอย่างสูง ที่ได้กรุณา สละเวลาอันมีค่าในการให้คำแนะนำในการแปลและการจัดทำทวิเคราะห์ ตรวจสอบร่างแปลและบท วิเคราะห์ และให้คำปรึกษาในการแก้ไขบทแปลจนทำให้สารนิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์

ผู้เขียนขอขอบพระคุณคณาจารย์ในโครงการการแปลภาษาอังกฤษและไทยทุกท่านที่ได้ ถ่ายทอดความรู้ทั้งในเชิงทฤษฎีและทักษะด้านการแปลให้แก่ผู้เขียนซึ่งสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการ ทำงานต่อไปในอนาคต ขอขอบคุณเพื่อนนักศึกษาและเจ้าหน้าที่ในโครงการการแปลภาษาอังกฤษ และไทยทุกท่านที่คอยช่วยเหลือและให้คำปรึกษาแก่ผู้เขียนในเรื่องต่างๆ ตลอดระยะเวลาการศึกษา

ท้ายที่สุดนี้ ขอขอบคุณครอบครัวผู้เป็นกำลังใจให้แก่ผู้เขียนเสมอมา

นายอุกฤษฏ์ ยลธรรมธรรม

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	(1)
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	(2)
กิตติกรรมประกาศ	(4)
สารบัญตาราง	(10)
สารบัญภาพ	(11)
บทที่ 1 บทนำ	1
บทที่ 2 ภาคงานแปล	3
2.1 แนวคิดและทฤษฎีการแปล	3
2.1.1 ทฤษฎีการแปลทั่วไป	3
2.1.1.1 การแปลแบบยึดภาษาต้นฉบับ	3
2.1.1.2 การแปลแบบยึดภาษาปลายทาง	4#
2.1.2 ทฤษฎีการแปลวรรณกรรม	5
2.1.2.1 การทำความเข้าใจต้นฉบับ	5
2.1.2.2 การถ่ายทอดความหมาย/การแปล	6
2.1.2.3 การตรวจสอบและแก้ไขโดยผู้แปล	6
2.1.2.4 การตรวจแก้โดยบรรณาธิการต้นฉบับแปล	6
2.2 วาทกรรมวิเคราะห์	6

2.2.1	คำนิยาม	6
2.2.2	วาทกรรมวิเคราะห์กับการแปล	7
2.2.2.1	วัตถุประสงค์ของต้นฉบับ	7
2.2.2.2	วัตถุประสงค์ของผู้แปล	8
2.2.2.3	ประเภทของงานเขียน	8
2.2.2.4	ผู้อ่านในภาษาปลายทาง	8
2.2.2.5	ระดับของวจนลีลา	8
2.2.2.6	ทัศนคติของผู้เขียน	9
2.2.2.7	ฉาก	9
2.2.2.8	คุณภาพของงานเขียน	9
2.2.2.9	ความหมายแฝงและความหมายโดยตรง	9
2.2.2.10	การวิเคราะห์ประเด็นทางวัฒนธรรมของต้นฉบับ	10
2.2.2.11	การวิเคราะห์บริบทของการสื่อสาร	10
	(1) บริบทภายในตัวบท	10
	(2) บริบทภายนอกตัวบท	10
2.3	การใช้ภาษาแบบไม่เป็นมาตรฐาน	11
2.3.1	แนวคิดเรื่องความหลากหลายของภาษา	11
2.3.1.1	ความแตกต่างที่เกิดจากลักษณะทางสังคมของผู้พูด	11
2.3.1.2	ความแตกต่างที่เกิดจากสถานการณ์หรือทำเนียบภาษา	11
2.3.2	ภาษาถิ่น	11
2.3.2.1	ภาษาถิ่นดั้งเดิม	12
2.3.2.2	ภาษาถิ่นกระแสหลัก	12
2.3.3	ภาษาอังกฤษแบบจาไมกา	12
2.3.3.1	การใช้คำที่แสดงหน้าที่ทางไวยากรณ์	13
2.3.3.2	การสะกดคำแบบไม่เป็นมาตรฐาน	13
2.3.3.3	การออกเสียงที่แตกต่างจากภาษาอังกฤษแบบมาตรฐาน	13
	(1) การออกเสียง /h/ หน้าคำศัพท์ซึ่งขึ้นต้นด้วยเสียงสระ	13
	(2) การออกเสียง /v/ เป็นเสียง /a/	14
	(3) การออกเสียง /vɪ/ เป็นเสียง /aɪ/	14
	(4) การออกเสียง /θ/ และเสียง /ð/ เป็นเสียง /t/ และเสียง /d/	14

(5) การออกเสียง /k/ และเสียง /g/ หน้าเสียงสระ /a/	14
(6) การออกเสียง /e/ และเสียง /o/	14
(7) การไม่ออกเสียงพยัญชนะควบกล้ำท้ายคำ /nt/	14
2.3.4 การใช้คำสบล	19
2.4 การแปลคำทางวัฒนธรรม	21
2.4.1 คำนิยาม	21
2.4.2 ประเภทของคำทางวัฒนธรรม	22
2.4.2.1 วัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับนิเวศวิทยา	22
2.4.2.2 วัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับวัตถุ	22
2.4.2.3 วัฒนธรรมทางสังคม	22
2.4.2.4 องค์กร ประเพณี กิจกรรม กระบวนการ หรือแนวคิด	22
2.4.2.5 ท่าทางและลักษณะนิสัย	23
2.4.3 กลวิธีการแปลคำทางวัฒนธรรม	23
2.4.3.1 การทับศัพท์หรือการใช้คำยืม	23
2.4.3.2 การใช้คำเทียบเคียงในวัฒนธรรมภาษาปลายทาง	23
2.4.3.3 การแปลโดยใช้คำทั่วไปที่ไม่สื่อถึงวัฒนธรรม	23
2.4.3.4 การแปลแบบตรงตัว	24
2.4.3.5 การบรรยายหรือการอธิบาย	24
2.4.3.6 การตัดคำหรือสำนวนทิ้งไป	24
เรื่องย่อ	25
ต้นฉบับ	27
ฉบับแปล	56
คำอธิบายประกอบการแปล	84
บทที่ 3 ภาควิเคราะห์	96
3.1 ปัญหาการแปลในระดับการทำความเข้าใจต้นฉบับ	96

3.1.1 องค์ประกอบภายนอกตัวบท	96
3.1.1.1 ประวัติผู้แต่ง	96
3.1.1.2 ลีลาการเขียน	97
3.1.1.3 บริบทสังคมและวัฒนธรรม	97
3.1.1.4 จุดประสงค์ของการแต่ง	99
3.1.1.5 กลุ่มผู้อ่าน	99
3.1.1.6 ประเภทของตัวบท	99
3.1.2 องค์ประกอบภายในตัวบท	100
3.1.2.1 โครงเรื่อง (Plot)	100
(1) บทเปิดเรื่อง (Exposition)	100
(2) การขมวดปม (Rising action)	100
(3) จุดสุดยอด (Climax)	100
(4) การแก้ปม (Falling action)	100
(5) การคลี่คลายเรื่อง (Resolution)	100
3.1.2.2 แก่นเรื่อง (Theme)	101
3.1.2.3 มุมมอง (Point of view)	101
3.1.2.4 ฉาก (Setting)	101
3.1.2.5 ตัวละคร (Character)	101
3.2 ปัญหาการแปลในระดับการถ่ายทอด	102
3.2.1 ระดับเสียง	102
3.2.1.1 การแปลชื่อเฉพาะ	102
3.2.1.2 การแปลคำอุทาน	104
3.2.2 ระดับคำและวลี	107
3.2.2.1 การแปลคำสรรพนาม	107
3.2.2.2 การแปลชื่อเรื่อง	117
(1) การไม่แปล	117
(2) การแปลแบบตรงตัว	117
(3) การแปลบางส่วนและดัดแปลงบางส่วน	117
(4) การตั้งชื่อใหม่โดยการตีความชื่อเรื่องและเนื้อเรื่อง	117

3.2.2.3 การเล่นคำ	118
3.2.2.4 การแปลภาพพจน์เปรียบเทียบ	120
3.2.2.5 การแปลสำนวน	126
3.2.2.6 การแปลคำเรียกขาน	128
3.2.2.7 การแปลคำสับถวและคำต้องห้าม	131
3.2.2.8 การแปลภาษาที่มีการแปร	147
3.2.2.9 การแปลคำทางวัฒนธรรม	161
3.2.2.10 การแปลชื่อเพลงและเนื้อเพลง	170
3.2.2.11 การแปลเครื่องหมายวรรคตอน	172
3.2.2.12 การแปลภาษาสแลง	173
3.2.2.13 การเติมคำเชื่อมระหว่างกลุ่มความคิด	177
3.2.2.14 การแปลคำศัพท์ภาษาถิ่น	178
3.2.3 ระดับประโยค	179
3.2.3.1 การเพิ่มและละคำในประโยค	179
3.2.3.2 การเปลี่ยนวลีเป็นประโยค	180
3.2.3.3 การปรับระเบียบวิธีเรียงคำในประโยคหรือวลี	182
3.2.4 ระดับสูงกว่าประโยค	183
3.2.4.1 การแปลคำเชื่อม	183
3.2.4.2 การแยกประโยค	184
บทที่ 4 บทสรุป	186
รายการอ้างอิง	188
ประวัติผู้เขียน	199

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
3.1 การเปลี่ยนชื่อสถานที่หรือสิ่งของ	102
3.2 การเปลี่ยนชื่อบุคคลหรือกลุ่มคน	103
3.3 การวิเคราะห์การใช้คำสรรพนาม	108

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
2.1 ผลแอกกี	88
2.2 แมนวิซ	88
2.3 แอ็มเบอร์เกอร์เฮลเพอร์	89
2.4 ไก่แซ่บรมควันสูตรจาไมกา	89
2.5 เครื่องเทศอลสไปซ์	90
2.6 การ์ตูนโรดรีนเนอร์	90
2.7 เบอร์เกอร์วอปเปอร์	91
2.8 กางเกง Breeches	169

บทที่ 1

บทนำ

การเปลี่ยนว่ามีบทบาทสำคัญมาเป็นเวลานานในแง่ของการถ่ายทอดความรู้ ศิลปวิทยาการ รวมทั้งสร้างความบันเทิงให้แก่มนุษย์ อาจกล่าวได้ว่าการแปลเปรียบเสมือนเป็นสะพานที่เชื่อมโยง ความแตกต่างระหว่างผู้คนบนโลกซึ่งมีภาษาและวัฒนธรรมที่แตกต่างกันให้สามารถเข้าใจซึ่งกันและกันได้ นับตั้งแต่ในอดีตที่ผู้เผยแผ่ศาสนาใช้การแปลเป็นเครื่องมือในการถ่ายทอดคัมภีร์ทางศาสนา ให้แก่ผู้คนในอีกสังคมหนึ่งจวบจนปัจจุบันซึ่งมีงานแปลหลากหลายประเภทและแขนงวิชา ในยุค โลกาภิวัตน์ซึ่งความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีช่วยให้การสื่อสารระหว่างประชากรบนโลกเป็นไปอย่างรวดเร็วจึงทำให้การแปลทวีความสำคัญขึ้นตามลำดับ ผู้เขียนมีความสนใจในการแปลวรรณกรรมด้วย เห็นว่าการแปลวรรณกรรมมีความสำคัญในแง่ของการถ่ายทอดแนวคิด ความงดงามของภาษา สภาพ สังคมและวัฒนธรรมที่แตกต่างให้แก่ผู้อ่านในอีกสังคมหนึ่ง

วรรณกรรมเรื่อง A Brief History of Seven Killings มีเค้าโครงมาจากเรื่องราวที่เกิดขึ้นจริง ในประเทศจาไมกา เป็นเรื่องเกี่ยวกับความขัดแย้งทางการเมืองระหว่างกลุ่มผู้สนับสนุนพรรคการเมือง สองฝ่ายซึ่งมีแนวคิดที่แตกต่างกัน ได้แก่ พรรคแห่งชาติของประชาชน (People's National Party หรือ PNP) ซึ่งเป็นพรรคฝ่ายรัฐบาลและสนับสนุนการปกครองแบบคอมมิวนิสต์ และพรรคแรงงาน จาไมกา (Jamaica Labour Party หรือ JLP) ซึ่งเป็นพรรคฝ่ายค้านและได้รับการสนับสนุนจาก สหรัฐอเมริกาเนื่องจากสหรัฐอเมริกาเกรงกลัวภัยคุกคามจากลัทธิคอมมิวนิสต์ซึ่งกำลังแพร่ขยายอยู่ใน ยุคนั้น โดยมีนักร้องชาวจาไมกาซึ่งหมายถึง บ็อบ มาร์ลีย์ (Bob Marley) ผู้มีชื่อเสียงระดับโลก พยายามที่จะจัดการแสดงคอนเสิร์ตเพื่อสร้างสันติภาพให้เกิดขึ้นระหว่างทั้งสองฝ่าย แต่เขาก็กลับถูก ฝ่ายที่ไม่เห็นด้วยพยายามลอบสังหาร แก่นของเรื่องจึงเกี่ยวกับความขัดแย้งระหว่างกลุ่มผู้สนับสนุน พรรคการเมืองอันนำไปสู่ความสูญเสียแก่ทั้งสองฝ่าย วรรณกรรมเรื่องนี้ยังสะท้อนให้เห็นถึงสภาพ สังคมในประเทศจาไมกาในช่วงทศวรรษที่ 1970 ซึ่งมีปัญหาอาชญากรรม การใช้ความรุนแรง กลุ่ม อันธพาลและยาเสพติด

วรรณกรรมเรื่องนี้เขียนขึ้นโดยมาร์ลอน เจมส์ (Marlon James) นักเขียนชาวจาไมกา เขา เกิดเมื่อวันที่ 24 พฤศจิกายน ค.ศ. 1970 ในครอบครัวซึ่งมีฐานะดีในซานเมืองคิงสตัน (Kingston) ซึ่งเป็นเมืองหลวงของประเทศจาไมกา เขาได้รับการศึกษาระดับปริญญาตรีด้านภาษาและวรรณคดีที่ University of West Indies ในประเทศจาไมกา และระดับปริญญาโทด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ที่ Wilkes University ในสหรัฐอเมริกา ปัจจุบันเขาเป็นอาจารย์สอนด้านวรรณคดีที่วิทยาลัย

Macalester ในสหรัฐอเมริกา ในด้านงานเขียน มาร์ลอน เจมส์ ได้แต่งนวนิยายที่มีชื่อเสียงหลายเรื่อง ได้แก่ เรื่อง John Crow's Devil ในปี ค.ศ. 2005 ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับลัทธิศาสนาซึ่งนำไปสู่การล่มสลายของหมู่บ้านแห่งหนึ่งจากการกระทำที่รุนแรงและโหดร้ายของคนในหมู่บ้าน เรื่อง The Book of Night Women ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับการก่อกบฏของทาสในจาไมกาในช่วงศตวรรษที่ 18 ทาสผิวดำเหล่านี้ถูกกดขี่และทรมานโดยผู้ดูแลทาสในสมัยนั้น (Macalester College, n.d. and Morris, 2016)

วรรณกรรมเรื่อง A Brief History of Seven Killings เป็นหนังสือที่ได้รับรางวัล The Man Booker Prize ประจำปี ค.ศ. 2015 โดยนักวิจารณ์หนังสือได้ให้ความเห็นว่าหนังสือเล่มนี้เปรียบเสมือนมหากาพย์ด้วยความยาวของเนื้อหาที่บอกเล่าเหตุการณ์และความรู้สึกของตัวละครแต่ละตัว และมีโครงสร้างเรื่องเล่าที่ไม่ได้เรียงลำดับเหตุการณ์ (Miller, 2014) หนังสือเล่มนี้มีความน่าสนใจหลายประการทั้งในแง่ของเค้าโครงเรื่องซึ่งมีที่มาจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริง ลีลาการเขียนซึ่งเป็นเอกลักษณ์เป็นของตัวเองโดยให้ตัวละครเป็นผู้บอกเล่าประสบการณ์และความคิดที่อยู่ภายในจิตใจของตนหรือที่เรียกว่า กลวิธีการเล่าเรื่องแนวกระแสนึก (Stream of Consciousness) การใช้ภาษาที่ไม่เป็นมาตรฐานแบบคนผิวดำ การใช้คำสลับ การใช้คำสแลง การใช้โวหารภาพพจน์ การใช้คำที่มีความหมายเฉพาะทางวัฒนธรรม รวมไปถึงการกล่าวถึงบุคคลที่มีตัวตนอยู่จริงซึ่งผู้อ่านบทแปลอาจจะมีพื้นฐานไม่เพียงพอที่จะเข้าใจได้ ด้วยเหตุนี้ การแปลวรรณกรรมเรื่อง A Brief History of Seven Killings จึงเป็นงานที่ทำหายความสามารถของผู้แปลเป็นอย่างยิ่ง เพราะนอกจากผู้แปลจะต้องมีทักษะในการจับความหมายโดยตรงและความหมายแฝงของต้นฉบับแล้ว ผู้แปลยังจะต้องอาศัยกลวิธีการแปลเพื่อถ่ายทอดความหมาย ลักษณะการใช้ภาษา และความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรมให้ได้อย่างถูกต้อง สมบูรณ์ และเป็นธรรมชาติในภาษาฉบับแปล

ผู้เขียนคาดหวังว่าการแปลวรรณกรรมเรื่องนี้จะช่วยให้ทราบแนวทางการแปลภาษาแบบไม่เป็นมาตรฐานเพื่อคงความหมายและอรรถรสของต้นฉบับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการแปลภาษาอังกฤษแบบจาไมกา การแปลคำสลับหรือภาษาต้องห้ามในงานเขียนประเภทวรรณกรรม และศึกษากลวิธีการแปลภาษาหายากเพื่อถ่ายทอดงานแปลให้เข้ากับผู้อ่านในสังคมไทย และยังมีประโยชน์ในแง่การศึกษาคำทางวัฒนธรรมที่ปรากฏในต้นฉบับและการประยุกต์ใช้กลวิธีการการแปลคำทางวัฒนธรรมในงานเขียนเรื่องนี้

บทที่ 2 ภาคงานแปล

2.1 แนวคิดและทฤษฎีการแปล

2.1.1 ทฤษฎีการแปลทั่วไป

การแปลคือการถ่ายทอดสารในภาษาต้นฉบับไปเป็นภาษาปลายทาง นักวิชาการด้านการแปลหลายท่านให้ความเห็นที่ตรงกันว่า การแปลควรให้ความสำคัญกับการถ่ายทอดความหมายที่ผู้เขียนต้องการสื่อสารไปยังผู้อ่านมากกว่าถ่ายทอดรูปแบบทางไวยากรณ์ เนื่องจากลักษณะทางไวยากรณ์ในแต่ละภาษามีความแตกต่างกัน Nida (1964, p. 126) ได้กล่าวไว้ว่า ไม่มีภาษาใดที่มีลักษณะตรงกันทั้งหมด การแปลจึงไม่สามารถถ่ายทอดงานเขียนในภาษาต้นทางได้ตรงกันในภาษาปลายทางได้อย่างสมบูรณ์ การแปลจึงต้องอาศัยการตีความของผู้แปลอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ผู้แปลจึงต้องมีความรู้ในภาษาต้นทางเป็นอย่างดีเพื่อให้สามารถจับความหมายของต้นฉบับได้อย่างถูกต้อง รวมทั้งต้องมีทักษะในการถ่ายทอดสารเป็นภาษาปลายทางได้ดีอีกด้วย

นักวิชาการด้านการแปลได้เสนอแนวคิดในการแปลไว้หลายวิธีการ แต่อาจสรุปแนวคิดเรื่องการแปลได้เป็น 2 แนวคิดหลัก ได้แก่

2.1.1.1 การแปลแบบยึดภาษาต้นฉบับ

งานแปลประเภทนี้ให้ความสำคัญกับการถ่ายทอดรูปแบบทางภาษาและการใช้คำให้ตรงกับงานเขียนต้นฉบับมากที่สุด การแปลแบบยึดภาษาต้นฉบับมีที่มาจากการแปลงานเขียนที่เกี่ยวข้องกับศาสนาซึ่งผู้แปลจะต้องชื่อตรงต่อต้นฉบับทั้งในแง่เนื้อหาและรูปแบบของภาษา เนื่องจากต้องการรักษาความศักดิ์สิทธิ์ของต้นฉบับไว้ ทำให้งานแปลมีลักษณะของภาษาและวัฒนธรรมต้นทางอยู่มาก ผู้อ่านงานแปลซึ่งไม่คุ้นเคยกับลักษณะภาษาหรือวัฒนธรรมต่างประเทศอาจรู้สึกว่างานแปลประเภทนี้อ่านแล้วแปลกหูและไม่สละสลวย ดังนั้น ในบางครั้งผู้แปลจำเป็นต้องอธิบายความเพิ่มเติมเพื่อช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจมากขึ้น Nida (1964, p. 126) เรียกการแปลแบบนี้ว่า Formal Equivalence อย่างไรก็ตาม Lawrence Venuti ตั้งข้อสังเกตว่า ในปัจจุบันการแปลแบบยึดภาษาหรือวัฒนธรรมของต้นฉบับก็มีข้อดี กล่าวคือ เป็นการถ่ายทอดเอกลักษณ์เฉพาะของวัฒนธรรมซึ่งปรากฏอยู่ในต้นฉบับไปสู่ผู้อ่านโดยไม่ยึดติดกับวัฒนธรรมของประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษ Venuti เรียกการแปลแบบนี้ว่า Foreignization (Venuti, 1995, p. 20)

Newmark (1988, p.45-46) ได้แบ่งประเภทการแปลแบบยึดภาษาต้นฉบับเป็นหลักออกเป็นหลายระดับจากการแปลที่ใกล้เคียงกับภาษาต้นฉบับมากที่สุดไปสู่การแปลที่ใกล้เคียงกับภาษาปลายทางมากที่สุด ได้แก่ Word-for-word Translation (การแปลแบบแทนที่คำศัพท์ในภาษาต้นทางด้วยคำศัพท์ในภาษาปลายทาง) Literal Translation (การแปลแบบตรงตัวโดยมีการปรับโครงสร้างทางไวยากรณ์ให้ตรงกับไวยากรณ์ในภาษาปลายทาง) Faithful Translation (การแปลซึ่งมีการปรับบทแปลให้สอดคล้องกับวัฒนธรรมในภาษาปลายทางแต่ยังคงยึดถือรูปแบบของต้นฉบับ) และ Semantic Translation (การแปลที่คำนึงถึงความงามของต้นฉบับมากที่สุดและเป็นบทแปลที่มีความยืดหยุ่น)

2.1.1.2 การแปลแบบยึดภาษาปลายทาง

งานแปลประเภทนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้อ่านบทแปลมีปฏิกริยาเหมือนหรือใกล้เคียงกับผู้อ่านงานเขียนต้นฉบับมากที่สุด งานแปลประเภทนี้นอกจากจะให้ความสำคัญกับการถ่ายทอดความหมายได้อย่างถูกต้องแล้ว ยังเน้นที่ความเป็นธรรมชาติในภาษาปลายทาง ผู้แปลสามารถปรับบทแปลทั้งในด้านไวยากรณ์และวัฒนธรรมให้สอดคล้องกับภาษาปลายทางมากที่สุด Nida (1964, p. 126) เรียกการแปลแบบนี้ว่า Dynamic Equivalence ถึงแม้ว่าการแปลแบบยึดภาษาปลายทางจะมีข้อดีคือทำให้ผู้อ่านสามารถเข้าถึงงานแปลได้ง่ายเพราะมีการปรับบทแปลให้เข้ากับวัฒนธรรมของผู้อ่านและเป็นบทแปลที่อ่านเข้าใจได้ง่าย แต่การแปลแบบยึดภาษาปลายทางอาจทำให้วัฒนธรรมอันเป็นเอกลักษณ์ของต้นฉบับสูญหายไป Lawrence Venuti เรียกการแปลในลักษณะนี้ว่า Domestication (Venuti, 1995, p. 21)

Newmark (1988, p. 46-47) ได้แบ่งประเภทการแปลแบบยึดภาษาปลายทางเป็นหลักออกเป็นหลายระดับ ได้แก่ Adaptation (การแปลซึ่งเป็นอิสระจากต้นฉบับมากที่สุด เหมาะสำหรับการแปลบทละคร) Free Translation (การแปลโดยคงเนื้อหาตามต้นฉบับแต่ไม่ให้ความสำคัญกับรูปแบบ) Idiomatic Translation (การแปลโดยคงเนื้อหาตามต้นฉบับและใช้สำนวนภาษาในภาษาปลายทาง) และ Communicative Translation (การแปลที่คงความหมายของต้นฉบับและใช้ภาษาที่เหมาะสมกับภาษาปลายทาง)

Newmark (1988, p.47) กล่าวว่า การแปลแบบ Semantic Translation และ Communicative Translation เป็นการแปลที่พึงปรารถนามากที่สุด เนื่องจากทำให้บรรลุวัตถุประสงค์หลักของการแปลคือบทแปลที่ถูกต้องและกระชับโดยการแปลแบบ Semantic Translation เหมาะสำหรับการแปลงานประเภทรจนาสาร (Expressive Text) ส่วนการแปลแบบ

Communicative Translation เหมาะสำหรับการแปลงานประเภทอรรถสาร (Informative Text) หรือโฆษณาสาร (Vocative Text)

กล่าวโดยสรุปได้ว่า ผู้แปลจะเลือกแปลด้วยวิธีการแบบใดนั้นมีปัจจัยที่ผู้แปลควรคำนึงถึง ได้แก่ (1) ประเภทของงานเขียน งานเขียนบางประเภทให้ความสำคัญกับรูปแบบมากกว่าเนื้อหา เช่น การแปลบทกวี (2) วัตถุประสงค์ของการแปล เช่น การแปลเพื่อศึกษาวิจัยมักจะเน้นที่เนื้อหามากกว่าอารมณ์ความรู้สึก (3) ผู้อ่าน ผู้แปลจะต้องประเมินความรู้และความสนใจของผู้อ่านเกี่ยวกับเรื่องที่จะแปล เช่น ผู้อ่านที่มีความรู้เฉพาะทางอาจจะไม่ต้องการคำอธิบายคำศัพท์เฉพาะ หรือผู้อ่านที่เป็นผู้ใหญ่ย่อมมีประสบการณ์และสามารถตีความหมายได้มากกว่าผู้อ่านที่เป็นเด็ก (Nida, 1964, p. 142-143 and Hatim & Munday, 2004, p. 14)

2.1.2 ทฤษฎีการแปลวรรณกรรม

วรรณกรรมเป็นงานเขียนซึ่งแสดงอารมณ์และมีความละเอียดอ่อนของภาษา การแปลวรรณกรรมจึงมีความแตกต่างจากงานเขียนประเภทอรรถสารซึ่งเน้นที่การให้ข้อมูลแก่ผู้อ่านเป็นหลัก ผู้แปลงานวรรณกรรมนอกจากจะต้องมีความรู้ด้านภาษาเป็นอย่างดีแล้ว ยังต้องมีความเข้าใจบริบททางสังคมและวัฒนธรรมในภาษาต้นทางและภาษาปลายทางเป็นอย่างดี วัลยา วิวัฒน์ศร (2557, น. 108) ได้ให้คำนิยามของการแปลวรรณกรรมว่าหมายถึง “การถ่ายทอดความหมายและวรรณศิลป์จากตัวบทภาษาหนึ่งไปเป็นตัวบทอีกภาษาหนึ่ง ถึงระดับการสร้างสรรคของนักประพันธ์ โดยยังรักษาบริบททางวัฒนธรรมในต้นฉบับภาษาเดิมและคำนึงถึงผู้อ่านฉบับแปลเสมอ”

จากนิยามที่อ้างถึงข้างต้น สรุปได้ว่าในการแปลวรรณกรรมนั้น ผู้แปลจะต้องรักษารูปแบบของต้นฉบับ ได้แก่ สำนวนโวหาร ลีลาการเขียน บริบทเฉพาะวัฒนธรรม แต่ผู้แปลจะต้องคำนึงถึงผู้อ่านในภาษาปลายทางโดยเลือกใช้โครงสร้างในภาษาปลายทางที่ถูกต้อง ดังนั้น การแปลวรรณกรรมจึงเป็นการประยุกต์ใช้แนวทางการแปลแบบยี่ดภาษาต้นฉบับและภาษาปลายทางเข้าด้วยกัน วัลยา วิวัฒน์ศร (2557, น. 95-108) ได้กล่าวถึงขั้นตอนในการแปลจากประสบการณ์การแปลของตนเอง ดังนี้

2.1.2.1 การทำความเข้าใจต้นฉบับ

ด้วยเหตุที่งานวรรณกรรมมักจะมีการสอดแทรกความคิดของผู้แต่ง ผู้แปลจึงควรศึกษาบริบทภายนอกตัวบท เช่น ประวัติและผลงานของผู้แต่ง บริบททางสังคมและวัฒนธรรมอันเป็นเบื้องหลังของเรื่อง กลวิธีการประพันธ์ การวิเคราะห์โครงเรื่องและแก่นเรื่อง บุคลิกลักษณะของตัวละคร มุมมอง เวลาและสถานที่ของเรื่อง วิเคราะห์ความหมายแฝงของต้นฉบับ

2.1.2.2 การถ่ายทอดความหมาย/การแปล

ในขั้นตอนนี้ผู้แปลต้องคำนึงถึงภาษาที่ใช้ เช่น ความเก่าหรือใหม่ของภาษา ภาษาเขียนหรือภาษาปากซึ่งโดยส่วนใหญ่การแปลบทสนทนาจะใช้ภาษาปากโดยผู้แปลจะต้องคำนึงถึงภูมิหลัง อารมณ์และสถานการณ์ของตัวละครที่พูดบทสนทนา ผู้แปลควรรักษาภาษาวรรณคดีและเสียงในต้นฉบับไว้ รวมทั้งรักษาบริบททางวัฒนธรรมต้นฉบับโดยใช้กลวิธีการถ่ายทอดเพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจ นอกจากนี้ ผู้แปลควรคำนึงถึงผู้อ่านโดยใช้โครงสร้างของภาษาปลายทางอีกด้วย

2.1.2.3 การตรวจสอบและแก้ไขโดยผู้แปล

ผู้แปลควรอ่านบททวนบทแปลและเปรียบเทียบต้นฉบับกับบทแปล พิจารณาการใช้คำให้ได้ระดับเดียวกับที่ผู้แต่งเลือกใช้ ปรับรูปประโยคให้สอดคล้องกับภาษาปลายทาง และกล่าสำนวนภาษาให้สื่ออารมณ์ตามต้นฉบับ

2.1.2.4 การตรวจแก้ไขโดยบรรณาธิการต้นฉบับแปล

ในธุรกิจการแปล บรรณาธิการต้นฉบับแปลจะเป็นผู้ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมของต้นฉบับงานแปลก่อนการตีพิมพ์ แต่บางครั้งผู้แปลที่มีประสบการณ์อาจจะเป็นผู้ตรวจแก้งานแปลของตนเองก็ได้

2.2 วาทกรรมวิเคราะห์

2.2.1 คำนิยาม

วาทกรรมวิเคราะห์หรือการวิเคราะห์ข้อความ (Discourse analysis) หมายถึง การศึกษาซึ่งให้ความสำคัญกับภาษาในระดับสูงกว่าระดับคำ อนุประโยค วลี และประโยค โดยศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับบริบททางสังคมและวัฒนธรรม การใช้ภาษาซึ่งแสดงถึงทัศนคติของผู้สื่อสาร ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ส่งสารและผู้รับสาร ผลกระทบจากการใช้ภาษาต่อสังคม (Paltridge, 2006, p. 2) การวิเคราะห์วาทกรรมจึงมุ่งเน้นการศึกษาภาษาที่อยู่ในบริบทของการใช้งานจริง โดยมีความเชื่อพื้นฐานที่ว่าภาษาที่บุคคลใช้นั้นมีความแตกต่างกันตามสถานการณ์และปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวผู้สื่อสาร เช่น ความคิดและความเชื่อ ประสบการณ์ วัย สถานภาพทางสังคม ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ส่งสารกับผู้รับสาร และจุดมุ่งหมายของการสื่อสาร บริบทดังกล่าวเป็นสิ่งที่มีอิทธิพลต่อการกำหนดความหมายในภาษาของมนุษย์ ดังนั้น การสื่อสารจะประสบความสำเร็จได้นั้นขึ้นอยู่กับว่าผู้รับสารมีบริบทร่วมหรือเข้าใจบริบทในการสื่อสารที่ผู้ส่งสารต้องการสื่อสารหรือไม่ (จันทิมา อังคพณิชกิจ, 2557, น. 2-4, 19)

2.2.2 วาทกรรมวิเคราะห์กับการแปล

วาทกรรมวิเคราะห์มีความสำคัญในการแปลโดยเฉพาะอย่างยิ่งการแปลวรรณกรรม เนื่องจากการวิเคราะห์วาทกรรมช่วยให้ผู้แปลเข้าใจบริบทของต้นฉบับ และนำมาเปรียบเทียบกับบริบทของวัฒนธรรมในภาษาปลายทางเพื่อให้สามารถถ่ายทอดลักษณะทางภาษาที่ปรากฏในต้นฉบับได้อย่างเหมาะสมและใกล้เคียงกับต้นฉบับมากที่สุด ในวรรณกรรมเรื่อง A Brief History of Seven Killings ผู้เขียนพบว่ามีการใช้ภาษาที่มีลักษณะเฉพาะของตัวละครแต่ละตัวในเรื่อง ตัวอย่างเช่น ตัวละครชื่อ ปัง-ปัง (ผู้เขียนแปลชื่อตัวละครนี้จากชื่อภาษาอังกฤษว่า Bam-Bam ซึ่งในเนื้อเรื่องเป็นการเลียนเสียงปืน) เป็นเด็กชายผิวดำชาวจาไมกาอายุประมาณ 15 ปี เขาอาศัยอยู่กับพ่อและแม่ในชุมชนแออัด ปัง-ปังขาดโอกาสไม่ได้รับการศึกษาและมีปัญหาความรุนแรงในครอบครัว ผู้เขียนได้เลือกใช้ภาษาอังกฤษแบบไม่เป็นมาตรฐานสำหรับตัวละครนี้ ในทางตรงกันข้ามตัวละครผิวขาวซึ่งเป็นชาวอเมริกันในเรื่องนี้มีฐานะทางสังคมที่ดีและมีอาชีพที่มั่นคง เช่น เจ้าหน้าที่จากสำนักข่าวกรองกลางของสหรัฐอเมริกา (Central Intelligence Agency: CIA) นักข่าวหนังสือพิมพ์ จะใช้ภาษาอังกฤษแบบเป็นมาตรฐานเป็นส่วนใหญ่

Newmark (1988, p. 11-18) กล่าวว่า การวิเคราะห์ต้นฉบับเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการแปลเนื่องจากการวิเคราะห์ต้นฉบับช่วยให้ผู้แปลสามารถเข้าใจเนื้อหาสาระของต้นฉบับ และทำให้ผู้แปลสามารถเลือกวิธีการแปลที่เหมาะสมได้ การวิเคราะห์ต้นฉบับตามแนวคิดของ Newmark หมายความว่า การวิเคราะห์ต้นฉบับในประเด็นต่างๆ ดังต่อไปนี้

2.2.2.1 วัตถุประสงค์ของต้นฉบับ

วัตถุประสงค์ของต้นฉบับ (Intention of the text) คือ การวิเคราะห์วัตถุประสงค์ของผู้เขียนในการผลิตงานต้นฉบับ งานวรรณกรรมโดยส่วนใหญ่ผู้เขียนมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อสร้างความบันเทิงให้แก่ผู้อ่านหรืออาจให้แง่คิดสอนใจแก่ผู้อ่าน นอกจากนี้ วรรณกรรมบางเรื่องอาจมีวัตถุประสงค์เพื่อสะท้อนสภาพความเป็นจริงในสังคมดังเช่นเรื่อง A Brief History of Seven Killings ซึ่งผู้เขียนต้องการสะท้อนสภาพสังคมในประเทศจาไมกาในยุคที่มีความขัดแย้งทางการเมือง ปัญหากลุ่มอันธพาล ยาเสพติด และการใช้ความรุนแรง ตัวละครผิวดำส่วนใหญ่ในเรื่องเป็นสมาชิกของกลุ่มอันธพาลซึ่งไม่มีการศึกษาจึงมีการใช้ภาษาที่ไม่สุภาพ ดังนั้น การแปลวรรณกรรมเรื่องนี้ผู้แปลจึงต้องรักษาลักษณะภาษาดังกล่าวไว้

2.2.2.2 วัตถุประสงค์ของผู้แปล

วัตถุประสงค์ของผู้แปล (Intention of the translator) โดยปกติ วัตถุประสงค์ของผู้แปลจะมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของผู้เขียน ผู้แปลงานวรรณกรรมโดยส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์ในการแปลเพื่อสร้างความบันเทิงใจเช่นเดียวกับผู้เขียน

2.2.2.3 ประเภทของงานเขียน

ประเภทของงานเขียน (Text styles) ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ชนิด คือ (1) บรรยายโวหาร (Narrative) เพื่อแสดงลำดับเหตุการณ์ (2) พรรณนาโวหาร (Description) เพื่อกล่าวถึงสิ่งที่อยู่หนึ่งกับที่โดยมีการใช้คำกริยาเชื่อมประธานกับคำวิเศษณ์ (Linking verb) คำวิเศษณ์ หรือคำนามซึ่งมีที่มาจากคำวิเศษณ์ (Adjectival noun) (3) การอภิปราย (Discussion) เกี่ยวกับแนวคิดต่างๆ (4) บทสนทนา (Dialogue) ซึ่งมีการใช้ภาษาปาก (Colloquialisms) และการใช้ภาษาเพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล (Phaticisms) สำหรับต้นฉบับที่จะศึกษานี้เป็นงานเขียนประเภทบรรยายโวหารและพรรณนาโวหารเป็นหลัก โดยตัวละครจะเป็นผู้เล่าเหตุการณ์ที่ตนได้ประสบพบเห็นและยังมีบทสนทนายระหว่างตัวละครปรากฏอยู่ในบางตอนด้วย

2.2.2.4 ผู้อ่านในภาษาปลายทาง

ผู้อ่านในภาษาปลายทาง (Readership) ผู้แปลจะต้องประเมินระดับการศึกษา ชั้นอายุ เพศของผู้อ่าน ผู้อ่านวรรณกรรมเรื่องที่จะศึกษานี้เป็นบุคคลทั่วไปที่มีการศึกษาไม่จำกัดเพศ และอาจเป็นกลุ่มผู้อ่านวัยรุ่นหรือวัยทำงานซึ่งสามารถเปิดรับความหลากหลายของภาษาในงานวรรณกรรมได้ อย่างไรก็ตาม ประเด็นเรื่องการใช้คำสบลในงานเขียนภาษาไทยอาจไม่เป็นที่ยอมรับมากเท่ากับงานเขียนในภาษาอังกฤษ ในบางกรณีผู้แปลจึงอาจจำเป็นต้องหลีกเลี่ยงการใช้ถ้อยคำรุนแรงหรือกระทบความรู้สึกซึ่งอาจจะทำให้ผู้อ่านในวัฒนธรรมปลายทางยอมรับไม่ได้

2.2.2.5 ระดับของวจนลีลา

ระดับของวจนลีลา (Stylistic scales) หมายถึง ระดับความเป็นทางการของภาษาซึ่งสามารถจัดลำดับจากภาษาที่เป็นทางการมากที่สุดจนถึงน้อยที่สุด ได้แก่ (1) ระดับพิธีการ (Officialese) (2) ระดับราชการ (Official) (3) ระดับทางการ (Formal) (4) ระดับกึ่งทางการ (Neutral) (5) ระดับไม่เป็นทางการ (Informal) (6) ระดับภาษาปาก (Colloquial) (7) ระดับสแลง (Slang) และ (8) ระดับต้องห้าม (Taboo) ระดับของวจนลีลามีผลต่อการเลือกใช้คำศัพท์ในภาษาปลายทาง จากการวิเคราะห์ต้นฉบับพบว่า ผู้เขียนใช้วจนลีลาในระดับภาษาปาก ภาษาสแลง และการใช้คำต้องห้าม

2.2.2.6 ทศนคติของผู้เขียน

ทศนคติของผู้เขียน (Attitude) ว่าผู้เขียนมีความคิดเห็นในเชิงบวก เป็นกลาง หรือเชิงลบต่อเรื่องที่เขียน โดยพิจารณาจากการใช้คำศัพท์ซึ่งมีความหมายโดยนัยของผู้เขียน ในงานเขียนเรื่อง A Brief History of Seven Killings นั้น ผู้เขียนไม่ได้เป็นผู้เล่าเหตุการณ์จึงไม่ปรากฏทศนคติของผู้เขียนในเรื่อง แต่เป็นความคิดเห็นของตัวละครในเรื่องต่อสถานการณ์ที่เกิดขึ้น

2.2.2.7 ฉาก

ฉาก (Setting) โดยพิจารณาจากสถานที่ที่งานแปลนั้นจะถูกตีพิมพ์ ผู้ว่าจ้างงาน ข้อกำหนดของผู้ว่าจ้างงาน กลุ่มผู้อ่านในภาษาต้นทางซึ่งได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญ บุคคลทั่วไปซึ่งมีการศึกษา และผู้ไร้การศึกษา จากนั้นจึงพิจารณาจากกลุ่มผู้อ่านในภาษาปลายทางว่ามีความรู้หรือมีวัฒนธรรมที่แตกต่างกันหรือไม่ ผู้แปลจำเป็นต้องปรับบทแปลเพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจได้ดีขึ้นหรือไม่ จากการวิเคราะห์ด้วยทศนคติพบว่า กลุ่มผู้อ่านในภาษาต้นทางได้แก่บุคคลทั่วไปซึ่งมีการศึกษาซึ่งเป็นกลุ่มเดียวกันกับกลุ่มผู้อ่านภาษาปลายทาง แต่อาจมีประเด็นปัญหาเรื่องคำทางวัฒนธรรม รวมทั้งการยอมรับของกลุ่มผู้อ่านเกี่ยวกับภาษาไม่สุภาพในงานวรรณกรรมได้ ดังนั้น ผู้แปลจึงต้องมีความระมัดระวังในการแปลเพื่อไม่ให้บทแปลฟังดูรุนแรงและขัดต่อวัฒนธรรมไทยจนเกินไป

2.2.2.8 คุณภาพของงานเขียน

คุณภาพของงานเขียน (Quality of the writing) ตามทศนคติของ Newmark งานเขียนที่มีคุณภาพหมายถึงงานเขียนที่ให้ความสำคัญกับรูปแบบและเนื้อหา การใช้คำศัพท์เหมาะสม ไม่ใช้คำฟุ่มเฟือย ส่วนงานเขียนที่ไม่มีคุณภาพจะใช้สำนวนที่นิยมใช้อย่างดาษดื่น หรือมีโครงสร้างงานเขียนที่ไม่ดี สำหรับงานเขียนประเภทจรรยาบรรณดังเช่นงานวรรณกรรม ผู้แปลจะต้องแปลโดยละเอียดทั้งในส่วนที่เขียนได้ดีและไม่ดี โดยเมื่อพิจารณาด้วยทศนคติพบว่า ท่วงทำนองการเขียนของผู้แต่งมีลักษณะเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว มีความตรงไปตรงมา คำศัพท์ที่ใช้สื่อถึงบุคลิกลักษณะของตัวละครแต่ละตัวได้เป็นอย่างดี

2.2.2.9 ความหมายแฝงและความหมายโดยตรง

ความหมายแฝงและความหมายโดยตรง (Connotations and denotations) Newmark กล่าวว่า ในการแปลงานวรรณกรรม ผู้แปลควรให้ความสำคัญกับความหมายแฝงของคำศัพท์พร้อมกับความหมายโดยตรง จากการศึกษาดูด้วยทศนคติพบว่าผู้เขียนใช้ภาษาตรงไปตรงมาโดยส่วนใหญ่ และมีการใช้ภาษาปาก ภาษาสแลง และคำต้องห้าม

2.2.2.10 การวิเคราะห์ประเด็นทางวัฒนธรรมของต้นฉบับ

การวิเคราะห์ประเด็นทางวัฒนธรรมของต้นฉบับ (Cultural aspect) เช่น คำใหม่ อุปสรรค คำทางวัฒนธรรม ชื่อองค์กรหรือชื่อเฉพาะต่างๆ ซึ่งมีเฉพาะในวัฒนธรรมต้นทาง หรือคำที่แปลไม่ได้

ทฤษฎีการวิเคราะห์วาทกรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเด็นเรื่องระดับของวจนลีลา ฉาก บุคลิกลักษณะและความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครในเรื่องจะช่วยให้ผู้แปลทราบว่าเนื้อหาส่วนใดผู้แปลควรจะคงลักษณะภาษาหยาบคายไว้ในบทแปล นอกจากนี้ การวิเคราะห์กลุ่มผู้อ่านเป้าหมายซึ่งน่าจะเป็นผู้อ่านทั่วไปในช่วงวัยรุ่นหรือวัยทำงานซึ่งสามารถเปิดรับความหลากหลายของภาษาในงานวรรณกรรมได้ในระดับหนึ่ง ช่วยให้ผู้แปลมีความมั่นใจว่าสามารถรักษาภาษาหยาบคายไว้ในบทแปลโดยคำนึงถึงบริบทของวัฒนธรรมไทย

2.2.2.11 การวิเคราะห์บริบทของการสื่อสาร

นอกจากการวิเคราะห์ตัวบทตามทฤษฎีของ Newmark ข้างต้นแล้ว การวิเคราะห์บริบทของการสื่อสารซึ่งมีอิทธิพลต่อตัวบทต้นฉบับมีความสำคัญต่อการแปลด้วยเช่นกัน การวิเคราะห์บริบทของการสื่อสารอาจแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท (จันทิมา อังคพณิชกิจ, 2557, น. 47-56 และ Nord, 2005, p. 42) ได้แก่

(1) บริบทภายในตัวบท

บริบทภายในตัวบทพิจารณาจากหัวข้อเรื่อง เนื้อหาที่ปรากฏในตัวบท มূলบทของผู้เขียน (Presupposition) องค์กรประกอบที่ไม่ใช่คำพูด รูปแบบการใช้ภาษา การเลือกใช้คำ โครงสร้างประโยค ความเชื่อมโยงของข้อความในตัวบทที่ทำให้ข้อความมีเอกภาพ

(2) บริบทภายนอกตัวบท

บริบทภายนอกตัวบทพิจารณาข้อมูลเกี่ยวกับผู้เขียน วัตถุประสงค์ของผู้เขียน กลุ่มผู้อ่านเป้าหมาย หน้าที่ของตัวบท เวลาที่ผลิตตัวบทและบทแปล แรงจูงใจในการเขียน ความสัมพันธ์ระหว่างตัวบทที่เกิดขึ้นก่อนหน้าและตัวบทในปัจจุบันซึ่งเรียกว่า สหบท (Intertextuality) บริบทภายนอกตัวบทยังรวมถึงบริบททางสถานการณ์ (Context of situation) เช่น สถานที่ บุคคล ช่องทางในการสื่อสาร บรรยากาศ หรือบริบททางสังคมและวัฒนธรรม (Social context หรือ Context of culture) เช่น ความคิด ความเชื่อ หรือประวัติศาสตร์ซึ่งส่งผลต่อความเชื่อ บริบทภายนอกตัวบทเหล่านี้มีผลต่อการผลิตตัวบทของผู้เขียน

2.3 การใช้ภาษาแบบไม่เป็นมาตรฐาน

2.3.1 แนวคิดเรื่องความหลากหลายของภาษา

ภาษามีความสัมพันธ์กับวัฒนธรรมมนุษย์อย่างแน่นแฟ้น ภาษาเป็นสิ่งที่แสดงถึงความคิดอย่างเป็นระบบของมนุษย์ ภาษามีการถ่ายทอดจากรุ่นสู่รุ่นและมีการเปลี่ยนแปลงไปตามสภาพสังคมซึ่งเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา การเปลี่ยนแปลงจึงทำให้เกิดความหลากหลายของภาษาเกิดขึ้นในสังคม อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ (2542, น. 3-7, 72-90) กล่าวถึงความแตกต่างระหว่างภาษาหรือที่เรียกว่าวิธภาษา (Language variety หรือ Variety of language) ว่ามีอยู่ 2 ลักษณะ ได้แก่

2.3.1.1 ความแตกต่างที่เกิดจากลักษณะทางสังคมของผู้พูด

ความแตกต่างที่เกิดจากลักษณะทางสังคมของผู้พูด ได้แก่ ภาษาถิ่น (Regional dialect หรือ Geographical dialect) ซึ่งเกิดจากแหล่งที่อยู่หรือเขตพื้นที่การปกครองของผู้ใช้ภาษา และภาษาย่อย (Social dialect) ซึ่งเกิดจากปัจจัยทางสังคมของผู้พูด เช่น เพศ อายุ ชนชั้นทางสังคม ชาติพันธุ์ และการศึกษา

2.3.1.2 ความแตกต่างที่เกิดจากสถานการณ์หรือทำเนียบภาษา

ความแตกต่างที่เกิดจากสถานการณ์หรือทำเนียบภาษา (Register) ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ เช่น ภาษาที่ใช้ในการรายงานข่าว ภาษากฎหมาย ภาษาโฆษณา มีความแตกต่างกัน ทำเนียบภาษายังขึ้นอยู่กับสถานการณ์การใช้ภาษาซึ่งเป็นสิ่งกำหนดวัจนลีลา (Style หรือ Speech style) เช่น กาลเทศะ เรื่องที่พูด ความสัมพันธ์ระหว่างผู้พูดกับผู้ฟังและทัศนคติของผู้พูด วัจนลีลาแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภทหลัก คือ วัจนลีลาเป็นทางการและวัจนลีลาไม่เป็นทางการ นอกจากนี้ ทำเนียบภาษายังอาจแตกต่างกันตามสื่อที่ใช้ เช่น สิ่งพิมพ์ โทรทัศน์ จดหมาย

2.3.2 ภาษาถิ่น

ภาษาที่สมาชิกในแต่ละกลุ่มใช้ในการติดต่อสื่อสารเป็นสิ่งที่ยังคงมีอยู่ทางด้านถิ่นกำเนิดและสังคม นักภาษาศาสตร์จึงได้ศึกษาความหลากหลายของภาษาโดยการจำแนกภาษามาตรฐานซึ่งเป็นภาษาที่ใช้โดยคนส่วนใหญ่ในสังคมและภาษาถิ่นซึ่งเป็นภาษาที่ใช้เฉพาะกลุ่ม ภาษาถิ่นในแต่ละท้องถิ่นที่มีความแตกต่างกันในหลายลักษณะ เช่น คำศัพท์ ไวยากรณ์ และการออกเสียง Trudgill (1994, p. 5) ได้ให้คำนิยามของภาษาอังกฤษแบบมาตรฐาน (Standard English) ว่าเป็นภาษาที่ใช้ในสื่อสิ่งพิมพ์ ภาษาที่ใช้ในการศึกษา ภาษาที่ปรากฏอยู่ในพจนานุกรมและหนังสือ ไวยากรณ์ส่วนภาษาถิ่นของภาษาอังกฤษแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท ได้แก่

2.3.2.1 ภาษาถิ่นดั้งเดิม

ภาษาถิ่นดั้งเดิม (Traditional dialect) หมายถึง ภาษาถิ่นที่มีมาตั้งแต่สมัยอดีต โดยส่วนใหญ่แล้วมีเพียงกลุ่มผู้สูงอายุซึ่งอาศัยอยู่ในชนบทที่จะสามารถสื่อสารด้วยภาษาถิ่นดั้งเดิมแบบนี้ได้ จึงมีแนวโน้มที่ภาษาถิ่นประเภทนี้จะสูญหายไปในที่สุด

2.3.2.2 ภาษาถิ่นกระแสหลัก

ภาษาถิ่นกระแสหลัก (Mainstream dialect) เป็นภาษาที่คนหนุ่มสาวและผู้ที่ย้ายอยู่ในเมืองพูด ภาษาถิ่นกระแสหลักสามารถแบ่งออกได้เป็นภาษาถิ่นกระแสหลักแบบมาตรฐาน ซึ่งมีไวยากรณ์ที่ถูกต้องและแบบไม่เป็นมาตรฐาน (Trudgill, 1994, p. 15-16)

Trudgill (1994, p. 42-47) ได้เสนอแนะหลักเกณฑ์เบื้องต้นในการระบุลักษณะภาษาที่ถือว่าเป็นภาษาถิ่นไว้ ได้แก่ บุรุษ (Person) เช่น การใช้กริยาในรูปปัจจุบันกาล (Present tense) ในภาษาอังกฤษของคนผิวดำหรือผู้ที่ย้ายอยู่ในแถบทะเลแคริบเบียน (Caribbean) จะไม่เปลี่ยนรูปในกรณีที่ประธานของประโยคเป็นบุรุษที่สาม เช่น He/She sing และคำกริยาช่วย (Auxiliary verb) เช่น ภาษาถิ่นในแถบ Berkshire ของประเทศอังกฤษ จะไม่มีการเติม -s ท้ายคำกริยา to do หรือ to have ซึ่งทำหน้าที่เป็นคำกริยาช่วย เช่น I haven't got. แต่หากคำกริยาดังกล่าวทำหน้าที่เป็นคำกริยาแท้ จะเติม -s ไว้ข้างท้ายเสมอ เช่น I has to be. หรือการเปลี่ยนคำกริยา to do ในรูปอดีตกาล (Past tense) เป็น done แต่หากคำกริยาดังกล่าวทำหน้าที่เป็นกริยาช่วย จะเปลี่ยนเป็น did แทน เช่น You done plenty of that in your time, didn't you?

ปัจจัยที่ส่งผลให้ภาษาถิ่นมีความหลากหลายเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงของภาษาตามยุคสมัย การที่ผู้พูดเลือกที่จะไม่ใช้รูปแบบทางไวยากรณ์ที่ผิดปกติและใช้รูปแบบทางไวยากรณ์ทั่วไปแทน (Regularization) ตัวอย่างเช่น ภาษาถิ่นบางภาษาหลีกเลี่ยงการใช้รูปคำกริยา Irregular verb ในภาษาอังกฤษ หรือการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้พูดภาษาถิ่นต่างๆ กัน Trudgill (1994, p. 51-55)

2.3.3 ภาษาอังกฤษแบบจาไมกา

ในประเทศจาไมกามีภาษาที่ใช้อยู่ 2 ประเภท ได้แก่ ภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษาราชการและภาษา Jamaican Creole ซึ่งเป็นภาษาถิ่น โดยภาษาอังกฤษเป็นภาษาซึ่งเข้ามามีอิทธิพลหลังจากการยึดครองของประเทศอังกฤษตั้งแต่ปี ค.ศ. 1655 ภาษา Jamaican Creole เกิดขึ้นจากการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างภาษาอังกฤษและภาษาจากทวีปแอฟริกา โดยเป็นการผสมผสานระหว่างลักษณะภาษาอังกฤษและภาษาถิ่นของในแถบแอฟริกาตะวันตก เช่น ภาษา Akan และภาษา Ewe ซึ่งเป็นภาษาของทาสที่ถูกส่งมาใช้แรงงานในจาไมกาโดยชาวตะวันตก เช่น ดินแดนที่อยู่บริเวณอ่าว

เบนิน (Bight of Benin) ประเทศคองโกและแองโกลา ในเวลาต่อมามีผู้อพยพจากต่างถิ่นซึ่งพูดภาษาอื่นมาเป็นแรงงานในจาไมกาส่งผลทำให้ภาษาถิ่นในจาไมกามีความหลากหลาย (Cassidy & Le Page, 1980) ชาวจาไมกาส่วนใหญ่ไม่สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้และใช้ภาษาถิ่นในการสื่อสารเป็นส่วนใหญ่ อย่างไรก็ตาม ภาษาดั้งเดิมที่ใช้ในประเทศจาไมกาก็มีความแตกต่างกันตามพื้นที่ การศึกษา สถานะในสังคมของผู้พูด กล่าวคือ ภาษาถิ่นที่ใช้บางภาษาอาจมีลักษณะใกล้เคียงกับภาษาอังกฤษ เช่น ภาษาที่พูดโดยกลุ่มผู้มีการศึกษาจะมีลักษณะคล้ายคลึงกับภาษาอังกฤษมาก ในขณะที่ภาษาถิ่นอีกภาษาหนึ่งมีลักษณะใกล้เคียงกับภาษาจากทวีปแอฟริกา (Brown-Blake & Chambers, 2007, p. 270-271) และมีการใช้ภาษาถิ่นปะปนกับภาษาอังกฤษ (Code-switching)

นักวิจัยได้ทำการศึกษาวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างภาษาอังกฤษแบบมาตรฐานในจาไมกาซึ่งมีความใกล้เคียงกับภาษาอังกฤษแบบมาตรฐานกับภาษา Jamaican Creole ซึ่งเป็นภาษาถิ่นที่มีลักษณะใกล้เคียงกับภาษาในทวีปแอฟริกา พบความแตกต่างระหว่างภาษาถิ่นทั้งสอง (Irvine, 2008, p. 13-18 and Hinrichs & White-Sustaíta, 2011, p. 52) ดังต่อไปนี้

2.3.3.1 การใช้คำที่แสดงหน้าที่ทางไวยากรณ์

คำที่แสดงหน้าที่ทางไวยากรณ์ (Particle) ซึ่งมีที่มาจากภาษาถิ่นในวลี เช่น การใช้ *fi* นำหน้าคำกริยาที่ไม่ผันรูปตามประธาน (Infinitive) หรือใช้แทนคำบุพบท *for* หรือ การใช้ *a* เพื่อเน้น (Focalizer) หรือแสดงการณลักษณะ (Aspect) หรือการใช้คำสรรพนามจากภาษาถิ่น

2.3.3.2 การสะกดคำแบบไม่เป็นมาตรฐาน

การสะกดคำแบบไม่เป็นมาตรฐาน เช่น *yu, yuh, yoo, u* (you) *mi, mih, meh* (me) *dem* (them) *neva, nevva, nevu, nevvuh* (never)

2.3.3.3 การออกเสียงที่แตกต่างจากภาษาอังกฤษแบบมาตรฐาน

ในการศึกษาวิเคราะห์ของ Irvine (2008, p. 13-18) และ Cassidy & Le Page (1980, p. li) พบว่าชาวจาไมกาที่พูดภาษาถิ่น Jamaican Creole มักจะออกเสียงแตกต่างจากผู้พูดภาษาอังกฤษแบบมาตรฐานในจาไมกาโดยมีลักษณะการออกเสียงที่แตกต่างกันดังนี้

(1) การออกเสียง /h/ หน้าคำศัพท์ซึ่งขึ้นต้นด้วยเสียงสระ

การออกเสียง /h/ หน้าคำศัพท์ซึ่งขึ้นต้นด้วยเสียงสระ เช่น ออกเสียงคำว่า *owning* เป็น /honiŋ/ หรือออกเสียงคำว่า *out* เป็น /haut/

(2) การออกเสียง /ɒ/ เป็นเสียง /ɑ/

การออกเสียง /ɒ/ เป็นเสียง /ɑ/ เช่น ออกเสียงคำว่า not เป็น /nat/ หรือออกเสียงคำว่า hot เป็น /hat/

(3) การออกเสียง /ɔɪ/ เป็นเสียง /aɪ/

การออกเสียง /ɔɪ/ เป็นเสียง /aɪ/ เช่น ออกเสียงคำว่า hoist เป็น /haɪs/

(4) การออกเสียง /θ/ และเสียง /ð/ เป็นเสียง /t/ และเสียง /d/

การออกเสียง /θ/ และเสียง /ð/ เป็นเสียง /t/ และเสียง /d/ ตามลำดับ เช่น ออกเสียงคำว่า thick /θɪk/ เป็น /tik/ หรือออกเสียงคำว่า that /ðæt/ เป็น /dat/

(5) การออกเสียง /k/ และเสียง /g/ หน้าเสียงสระ /a/

การออกเสียง /k/ และเสียง /g/ หน้าเสียงสระ /a/ เป็นเสียง /kj/ และเสียง /gj/ ตามลำดับ เช่น ออกเสียงคำว่า card /kɑ:d/ เป็น /kja:d/ หรือออกเสียงคำว่า guard /ga:d/ เป็น /gja:d/

(6) การออกเสียง /e/ และเสียง /o/

การออกเสียง /e/ และเสียง /o/ ซึ่งปรากฏอยู่หน้าเสียงพยัญชนะหรือเสียง /r/ เป็นเสียงสระประสม (Diphthong) เช่น ออกเสียงคำว่า boat /boʊt/ เป็น /buot/ หรือออกเสียงคำว่า face /feɪs/ เป็น /fies/

(7) การไม่ออกเสียงพยัญชนะควบกล้ำท้ายคำ /nt/

การไม่ออกเสียงพยัญชนะควบกล้ำท้ายคำ /nt/ ซึ่งพบได้ในผู้พูดภาษาถิ่น Mesolect ซึ่งอยู่ระหว่างภาษาอังกฤษแบบมาตรฐานและภาษา Jamaican Creole เช่น ออกเสียงคำว่า can't เป็น /kɔːn/ หรือออกเสียงคำว่า don't เป็น /duon/

จากการศึกษาต้นฉบับ ผู้เขียนพบการแปรของภาษาในบรรดาตัวละครที่เป็นชาวจาไมกาผิวดำ โดยสามารถจำแนกลักษณะของภาษาอังกฤษของคนผิวดำที่ใช้ซึ่งมีความแตกต่างจากภาษาอังกฤษแบบมาตรฐาน ดังนี้

1. ลักษณะทางไวยากรณ์

1.1 การใช้คำสรรพนามซึ่งเป็นกรรมประธานของประโยค เช่น That me know

1.2 การใช้คำสรรพนามซึ่งเป็นกรรมเพื่อแสดงความเป็นเจ้าของ เช่น The American, most of the time hide him eye

1.3 การใช้คำสรรพนามซึ่งเป็นประธานเพื่อแสดงความเป็นเจ้าของ เช่น they own

1.4 การใช้คำสรรพนามซึ่งเป็นประธานหลังคำบุพบท เช่น some of we keep watching

1.5 การไม่เติม -s หรือ -es หลังคำกริยาสำหรับประธานบุรุษที่สาม เช่น it sound strange

1.6 การใช้คำกริยาไม่สอดคล้องกับประธาน เช่น like you was Jesus, we was Iscariot

1.7 การใช้ประโยคปฏิเสธซ้อน เช่น you say you not no madman

1.8 การละคำกริยาในประโยค เช่น all the women who not worthless

1.9 การสะกดคำไม่ถูกต้อง เช่น mek me, pardner

1.10 การใช้รูปพหูพจน์ไม่ถูกต้อง เช่น gentlemens, Ten yard

1.11 การผันคำกริยาไม่ถูกต้อง เช่น get rob, get save by fisherman

1.12 การละสรรพนามที่ใช้เชื่อมประโยค (Relative pronoun) เช่น that is him teach me how

1.13 การใช้คำกริยาช่วยไม่ถูกต้อง เช่น It did still hot, Wha the bloodcloth do you?

1.14 การละประธานในประโยค เช่น Is enough.

1.15 การใช้โครงสร้างคำกริยาไม่ถูกต้อง เช่น I want know, I going discipline you, Me no like see people

1.16 การใช้คำวิเศษณ์และคำกริยวิเศษณ์ เช่น talk to me different

1.17 การใช้คำบอกหมวดหมู่ไม่ถูกต้อง เช่น Plenty man came from

1.18 การใช้คำกริยา be โดยไม่ผันตามประธาน เช่น there be no thing

- 1.19 การละคำเชื่อม เช่น they me want
- 1.20 การละ 's ซึ่งแสดงความเป็นเจ้าของ เช่น Mr. Miller locksmith shop
- 1.21 การใช้คำคุณศัพท์ขั้นกว่าไม่ถูกต้อง เช่น nobody ever badder than me
- 1.22 การเรียงคำในประโยคไม่ถูกต้อง เช่น Is me this, is Weeper.
- 1.23 การละคำกริยาช่วย เช่น me no like, it also covering my nose, when last me walking
- 1.24 การใช้โครงสร้าง done นำหน้าคำกริยาเพื่อแสดงเหตุการณ์ที่ผ่านไปแล้ว เช่น communist done infiltrate Jamaica, everybody done know
- 1.25 การใช้คำว่า been เพื่อสื่อความหมายเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีต เช่น But nothing Kimmy likes more than been given too much work to do.
- 1.26 การใช้กาลไม่ถูกต้อง เช่น The Cuban who I don't see since January
- 1.27 การไม่ใช้รูปประโยคกรรมวาจก เช่น a newspaper in America name the *Wall Street Journal*
- 1.28 การใช้คำกริยาช่วยหลายคำในประโยคเดียวกัน เช่น the head should did know first.
- 1.29 การใช้คำนามแทนคำกริยา เช่น Me sight the two man
- 1.30 การใช้ a หรือ ah เพื่อเน้น เช่น What the bombocloth you ah do boy?, Me know me should a gone back and make sure.
- 1.31 การใช้คำที่แสดงหน้าที่ทางไวยากรณ์ (Particle) ซึ่งมีที่มาจากภาษาถิ่น เช่น fi

2. ลักษณะทางคำศัพท์

- 2.1 การสร้างคำขึ้นใหม่ เช่น the seeing this Cuban
- 2.2 การใช้คำศัพท์ภาษาถิ่น เช่น butu (hick), sufferation (suffering), duppy (ghost), samfie (dishonest), nyam (eat), busha (คำเรียกขานเพื่อแสดงความเคารพ), cho (คำ

อุทานซึ่งมีความหมายว่า darn), star (dude), bickle/bikkle (food), rahtid (a bad thing), pickney (child), nuff (many), slabba (a fat person), kass-kass (quarrel), unu (you)

3. ลักษณะทางเสียง

3.1 การย่อคำ เช่น he talk 'bout you, 'way, 'pon

3.2 การแปรของเสียงคำบุพบท เช่น fi joke (for joke)

3.3 การออกเสียง /h/ นำหน้าคำ เช่น tell h'ush'all o' you accomplicisties

3.4 การออกเสียงคำปฏิเสธ ได้แก่ ออกเสียงคำว่า not เป็น nah หรือออกเสียงคำว่า no เป็น nuh

3.5 การออกเสียง /ð/ เป็นเสียง /d/ เช่น deh (there หรือ together), di (the), dat (that), riddim (rhythm)

3.6 การกลมกลืนเสียง (Assimilation) โดยไม่ออกเสียงพยัญชนะท้าย เช่น weh (where), wha (why หรือ what)

3.7 การออกเสียง /m/ เป็นเสียง /n/ เนื่องจากอิทธิพลของเสียงพยัญชนะที่เกิดจากปุ่มเหงือก (Alveolar) เช่น ออกเสียงคำว่า something เป็น sinting

3.8 การออกเสียง /k/ หน้าเสียงสระ /a/ เป็นเสียง /ky/ เช่น cyar (car)

3.9 การออกเสียง /θ/ เป็นเสียง /t/ เช่น ออกเสียง thing เป็น ting

3.10 การออกเสียงรวบพยางค์ เช่น haffi (have to), gwaan (go on), inna (in the), massa (master), leggo (let go)

3.11 การออกเสียง /w/ หลังเสียงพยัญชนะริมฝีปาก (Labial consonant) เช่น bwoi (boy)

3.12 การไม่ออกเสียงพยัญชนะท้ายพยางค์ เช่น sah (sir), bredda (brother)

3.12 การออกเสียงคำอื่นๆ เช่น Lawd (Lord), mon (man หรือ men), mussi (must)

เนื่องจากลักษณะทางภาษาระหว่างภาษาอังกฤษและภาษาไทยมีความแตกต่างกัน การถ่ายทอดภาษาอังกฤษแบบไม่เป็นมาตรฐานเป็นภาษาไทยจึงเป็นความท้าทายสำหรับผู้แปล โดยเฉพาะอย่างยิ่งการถ่ายทอดลักษณะทางไวยากรณ์ในภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย เช่น การเปลี่ยน

รูปคำกริยาตามประธาน การใช้รูปประโยคปฏิเสธซ้อน ดังนั้น การถ่ายทอดการแปรของภาษาเป็นภาษาไทยจึงจำกัดอยู่เพียงระดับคำศัพท์หรือระดับเสียง ที่ผ่านมามีงานวิจัยซึ่งศึกษาและเสนอแนะแนวทางการแปลภาษาอังกฤษแบบไม่มาตรฐานเป็นภาษาไทยไว้หลายรูปแบบ เช่น “การใช้ภาษาไทยในการแปลเพื่อสะท้อนลักษณะภาษาไม่มาตรฐานจากเรื่องสั้น The Revolt of Mother” ของเยาวลักษ์ณ์ โชติมนัสเกียรติ (2543) และ “การศึกษาลักษณะภาษาอังกฤษแบบไม่มาตรฐานของคนผิวสีในเรื่อง The Color Purple และกลวิธีการแปลเป็นภาษาไทย” ของ วรางคณา แซ่เจ็ง (2547) โดยสามารถจำแนกกลวิธีการแปลภาษาอังกฤษแบบไม่มาตรฐานเป็นภาษาไทยได้ดังนี้

1. การถ่ายทอดลักษณะทางเสียง ได้แก่

1.1 การออกเสียงคำควบกล้ำไม่ชัดเจน จากการศึกษาหลายเรื่องพบว่าผู้ที่ไม่มีการศึกษาจะไม่สามารถออกเสียงคำควบกล้ำได้ชัดเจน

1.2 การใช้คำอุทานไม่สุภาพ เช่น well - บ๊ยะ

1.3 การเติมคำที่แสดงความไม่เป็นทางการ เช่น ไอนั้น ไอนี้

1.4 การใช้คำลงท้ายไม่สุภาพ เช่น การเติมคำว่า วะ โวย นะ

1.5 การออกเสียงรวบพยางค์หรือการละการออกเสียงบางพยางค์ เช่น หว่าง (ระหว่าง) หนุก (สนุก)

2. การถ่ายทอดลักษณะทางคำศัพท์ ได้แก่

2.1 การใช้บุรุษสรรพนามในภาษาไทยซึ่งมีหลายระดับ คำสรรพนามบุรุษที่หนึ่งในภาษาไทยมีความหลากหลายมากกว่าภาษาอังกฤษ ซึ่งสามารถแสดงภูมิหลัง สถานภาพทางสังคม สถานะระหว่างผู้พูดและผู้ฟังได้ เช่น คำว่า I อาจแปลได้เป็น ฉัน ผม กู อี๊ว

2.2 การใช้คำเรียกขานหรือคำสรรพนามเพื่อแสดงความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล เช่น การเติมคำไว้หน้าชื่อเพื่อแสดงการยกย่อง (เช่น คุณจอห์น) คำสรรพนามบุรุษที่สอง (เช่น เอ็ง แก คุณ ฯลฯ)

2.3 การใช้คำอ้างถึงบุคคลที่สามตามด้วยคำแสดงความเป็นเจ้าของ เช่น พ่อเอ็ง

2.4 การใช้คำว่า มัน แทนคำว่า It ซึ่งในภาษาในแบบเป็นทางการมักไม่นิยมใช้

2.5 การใช้คำศัพท์ที่เป็นภาษาไม่สุภาพ เช่น ผัว แดก

2.3.4 การใช้คำสบถ

คำสบถ (Swearword) หมายถึง คำที่สร้างความไม่พึงพอใจให้แก่ผู้ฟังและถือว่าเป็นภัยคุกคามต่อคุณค่าทางศีลธรรมซึ่งกลุ่มคนที่ได้รับการยอมรับในสังคมเป็นผู้กำหนดขึ้น เช่น ผู้นำทางศาสนา บรรณาธิการ นักการเมืองฝ่ายอนุรักษนิยม (McEnery, 2006, p. 5) ซึ่งเป็นกลุ่มคนที่ใช้ภาษาที่ได้รับการขัดเกลามาเป็นอย่างดีและต้องการแก้ไขการใช้ภาษาที่ไม่เหมาะสม จากข้อมูลในคลังข้อมูลภาษา Lancaster Corpus of Abuse (LCA) McEnery (2006, p. 30) ได้แบ่งประเภทของภาษาที่ไม่เหมาะสมออกเป็น 6 ประเภท ได้แก่

1. คำสบถ (Swearword) เช่น fuck, piss, shit
2. คำเหยียดหยามเกี่ยวกับสัตว์ (Animal terms of abuse) เช่น pig, cow, bitch
3. คำเหยียดหยามเกี่ยวกับเพศ (Sexist terms of abuse) เช่น bitch, whore, slut
4. คำเหยียดหยามเกี่ยวกับสติปัญญา (Intellect-based terms of abuse) เช่น idiot, prat, imbecile
5. คำเหยียดหยามเกี่ยวกับเชื้อชาติ (Racist terms of abuse) เช่น paki, nigger, chink
6. คำเหยียดหยามที่แสดงความเกลียดชังกลุ่มรักร่วมเพศ (Homophobic terms of abuse) เช่น queer

อย่างไรก็ดี การใช้คำสบถในภาษาอังกฤษนอกจากจะมีความหมายในเชิงลบแล้ว ในบางครั้งการใช้คำสบถยังเป็นการเน้นความรู้สึกของผู้พูดซึ่งอาจมีความหมายในเชิงบวกได้อีกด้วย ความหมายของคำสบถจึงมีความผันแปรไปตามบริบทที่คำนั้นปรากฏ Wang (2013, p. 73-75) ได้ศึกษาการใช้คำสบถในบทสนทนาภาษาอังกฤษและสรุปหน้าที่ของคำสบถไว้ดังต่อไปนี้

1. การแสดงอารมณ์ ซึ่งอาจมีความหมายในเชิงบวกก็ได้ เช่น “Where about in South Africa? CapeTown.Oh (.) bloo(hh)dy hell, I was in cape town as well.” ในที่นี้คำว่า bloody hell ใช้เพื่อแสดงความรู้สึกประหลาดใจของผู้พูดว่าตนก็เคยไปที่เมือง Cape Town เช่นกัน

2. การเน้นคำกริยา เช่น “...the whole China experience was actually mind blowing, it was hh when I got to De Zhou is fu:cking cold...” คำว่า fucking ในที่นี้ทำหน้าที่เป็นคำขยายของคำวิเศษณ์ “cold”

3. การสร้างความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในกลุ่มโดยเฉพาอย่างยิ่งในหมู่วัยรุ่นซึ่งมีความสนิทสนมกัน การใช้คำสบถจะช่วยสร้างบรรยากาศให้ไม่เป็นทางการมากนัก นอกจากนี้ ภาษาที่ใช้ทำให้แต่ละกลุ่มมีความแตกต่างกันอีกด้วย

4. การแสดงความก้าวร้าว คำสบถที่ใช้ในบริบทนี้ทำให้ผู้ฟังรู้สึกเสียหน้าในสายตาของสังคม การใช้คำสบถในลักษณะนี้เป็นการแสดงความรู้สึกไม่พึงพอใจของผู้พูดต่อผู้ฟัง เช่น “you fucking shut up”

จากการศึกษาต้นฉบับเรื่อง A Brief History of Seven Killings พบว่ามีการใช้คำสบถอยู่หลายแห่ง การใช้คำสบถในตัวบทต้นฉบับส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์เพื่อนำอารมณ์ความรู้สึกของผู้พูดหรือเป็นภาษาสแลง ตัวอย่างเช่น “The Cuban don’t fuck with guns because guns always need to be needed, him say.” วลี fuck with หมายถึง รบกวานหรือทำให้ใครบางคนรู้สึกรำคาญใจ (“to treat somebody badly in a way that makes them annoyed”) (Hornby, 2000, p. 545) แปลเป็นภาษาไทยได้ว่า “ยุ่ง หรือ แหยม”

งานวิจัยที่เกี่ยวกับกลวิธีการแปลคำสบถหรือคำต้องห้าม เช่น การศึกษากลวิธีการแปลคำสบถในบทบรรยายใต้ภาพยนตร์ เรื่อง The Wolf of Wallstreet ของ Natetida Thanontip (2014) และงานวิจัยเรื่อง “การศึกษากลวิธีการแปลคำหยาบ “FUCK” กรณีศึกษา Lady Chatterley’s Lover และ Trainspotting” ของ ซาลินี วิมลเกียรติขจร (2550) โดยอาจสรุปกลวิธีการแปลที่พบได้ดังนี้

1. การรักษาคำสบถไว้ในบทแปล

1.1 กลวิธีการเสริมความหยาบคายในภาษาไทย โดยการใช้คำหยาบที่มีนัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างผู้พูดและผู้ฟัง เช่น บุรุษสรรพนาม คำนำหน้านาม คำลงท้าย การใช้ลักษณะนามที่ผิดไปจากปกติ คำบอกมาลาและคำอุทาน

1.2 กลวิธีการสื่อความหยาบคายในภาษาไทย เช่น การใช้คำหยาบที่สัมพันธ์กับคำต้องห้าม คำหยาบที่กล่าวถึงความบกพร่องในด้านต่างๆ ของผู้ฟัง คำที่มีความหมายแฝงในเชิงลบ หรือการใช้คำที่มีสีสันเพื่อให้เห็นภาพพจน์เด่นชัดและกระตุ้นความรู้สึก

1.3 กลวิธีการปรับบทแปลให้เข้ากับวัฒนธรรมในภาษาปลายทาง เช่น การใช้สำนวนไทยซึ่งมีความหมายใกล้เคียงกับคำสวดซึ่งทำให้ผู้อ่านเกิดปฏิกิริยาตอบสนองต่องานแปลได้ดีกว่าการแปลแบบตรงตัว

2. การตัดทิ้งหรือการละไม่แปล เป็นกลวิธีที่พบมากที่สุดในการแปลบทบรรยายใต้ภาพยนตร์ เนื่องจากผู้แปลมักเห็นว่าคำสวดไม่มีความสำคัญและมีข้อจำกัดเรื่องความยาวของข้อความที่ปรากฏบนหน้าจอภาพยนตร์ ส่วนงานวรรณกรรมผู้แปลอาจตัดคำสวดหรือคำหยาบทิ้งเพื่อหลีกเลี่ยงความซ้ำซาก

3. การแทนที่ด้วยคำอื่นที่ไม่ใช่คำสวด

3.1 กลวิธีการแปลคำหยาบโดยรวมกับบริบทในประโยค วิธีนี้ผู้แปลไม่ได้แปลคำสวดหรือคำหยาบเป็นภาษาปลายทางโดยตรงแต่เสริมความหยาบคายด้วยวิธีการอื่น

3.2 กลวิธีการแปลโดยไม่ถ่ายทอดความหยาบคายหรือความหมายในเชิงลบของคำหยาบนั้น วิธีนี้ผู้แปลใช้คำที่มีความหมายเป็นกลางแทนการใช้คำหยาบ

4. การหลอกลวง คือ การที่ผู้แปลเสริมความหยาบคายในภาษาไทยในหลายรูปแบบประกอบกัน

2.4 การแปลคำทางวัฒนธรรม

2.4.1 คำนิยาม

ตามทัศนะของ Newmark (1988, p. 94) วัฒนธรรม หมายถึง “วิถีชีวิตและการแสดงออกเฉพาะของชุมชนหนึ่งซึ่งใช้ภาษาเป็นสื่อกลางในการแสดงออก (...the way of life and its manifestations that are peculiar to a community that uses a particular language as its means of expression.)”

จากคำนิยามข้างต้น วัฒนธรรมจึงเป็นลักษณะเฉพาะตัวของกลุ่มคนซึ่งมีความคิดและความเชื่อแตกต่างกันตามสภาพแวดล้อมรอบตัว โดยมีภาษาเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการสื่อสารความคิดระหว่างกันอย่างเป็นระบบ ภาษาจึงมีความสัมพันธ์กับวัฒนธรรมอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ในแง่ของการแปล คำศัพท์ที่อ้างถึงสิ่งที่ปรากฏในวัฒนธรรมของภาษาต้นทางหรือที่เรียกว่า คำทางวัฒนธรรม (Cultural words) ซึ่งผู้อ่านงานแปลอาจไม่รู้จักหรือไม่คุ้นเคยนับว่าเป็นอุปสรรคสำคัญประการหนึ่งของผู้แปล

2.4.2 ประเภทของคำทางวัฒนธรรม

Newmark (1988, p. 95-102) ได้จำแนกประเภทของคำทางวัฒนธรรมออกเป็น 5 ประเภทดังนี้

2.4.2.1 วัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับนิเวศวิทยา

วัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับนิเวศวิทยา เช่น พืช สัตว์ สภาพภูมิอากาศ ภูมิประเทศ ในบางวัฒนธรรมอาจมีการจำแนกปรากฏการณ์ทางธรรมชาติได้หลายอย่าง คำประเภทนี้มักไม่มีความหมายแฝง ดังนั้น ผู้แปลอาจใช้วิธีการแปลแบบทับศัพท์ หรือการทับศัพท์ประกอบกับคำอธิบายซึ่งมีความหมายเป็นกลาง

2.4.2.2 วัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับวัตถุ

วัฒนธรรมที่เป็นวัตถุ เช่น อาหาร เครื่องนุ่งห่ม อาคารบ้านเรือน หรือการคมนาคม คำทางวัฒนธรรมประเภทนี้อาจแปลโดยการใช้คำยืมจากภาษาต่างประเทศ การแทนที่ด้วยคำศัพท์ในภาษาปลายทางซึ่งมีความหมายตรงกันแบบคำต่อคำ หรือการทับศัพท์ร่วมกับการใช้คำที่มีความหมายเป็นกลาง คำศัพท์เกี่ยวกับเครื่องนุ่งห่มอาจแปลโดยการทับศัพท์ การใช้คำทั่วไปหรือคำบอกประเภทเพื่ออธิบายความหมายของคำนั้น หรืออาจจะใช้คำทั่วไปแทนถ้าคำศัพท์นั้นไม่มีความสำคัญ ส่วนคำศัพท์เกี่ยวกับอาคารบ้านเรือนหรือการคมนาคมส่วนใหญ่จะใช้วิธีการทับศัพท์และอธิบายความหมายในส่วนอภิธานศัพท์

2.4.2.3 วัฒนธรรมทางสังคม

วัฒนธรรมทางสังคม เช่น อาชีพ กีฬา ดนตรี หรือกิจกรรมยามว่าง คำประเภทนี้หากมีความหมายโดยตรงอาจใช้วิธีการแปลโดยการทับศัพท์ การใช้คำศัพท์ที่มีความหมายตรงกันมาแทนที่แบบคำต่อคำ หรือการให้คำอธิบายเกี่ยวกับหน้าที่ของสิ่งนั้น แต่คำที่เกี่ยวข้องกับสังคมบางคำอาจมีความหมายแฝง เช่น “ชนชั้นแรงงาน” ผู้แปลจะต้องพิจารณาความหมายแฝงในภาษาต้นฉบับ

2.4.2.4 องค์กร ประเพณี กิจกรรม กระบวนการ หรือแนวคิด

ผู้แปลสามารถแปลชื่อสถาบันหรือองค์กรที่มีลักษณะเป็นสากลโดยวิธีการแปลแบบตรงตัว แต่หากเป็นคำที่มีใช้เฉพาะวัฒนธรรมนั้นก็ให้ใช้ศัพท์บัญญัติ หรือแปลแบบทับศัพท์ ในกรณีผู้อ่านที่มีความรู้ แปลโดยการอธิบายสำหรับผู้อ่านทั่วไปหรือใช้การแทนที่ด้วยสิ่งที่มีอยู่ในวัฒนธรรมปลายทาง คำที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดทางศาสนาและศิลปะสามารถแปลโดยการทับศัพท์

2.4.2.5 ท่าทางและลักษณะนิสัย

ท่าทางและลักษณะนิสัย การแปลท่าทางและลักษณะนิสัยซึ่งมีความแตกต่างกันระหว่างสองภาษา ผู้แปลควรแปลโดยการให้คำอธิบายลักษณะหรืออธิบายวัตถุประสงค์ของท่าทางหรือนิสัยเพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจความหมาย

2.4.3 กลวิธีการแปลคำทางวัฒนธรรม

2.4.3.1 การทับศัพท์หรือการใช้คำยืม

การทับศัพท์หรือการใช้คำยืม (Transference, loan word) เป็นวิธีการถอดเสียงจากคำศัพท์ในภาษาต้นทางเป็นคำในภาษาปลายทาง ผู้แปลอาจใช้วิธีการทับศัพท์ร่วมกับการแปลวิธีอื่น เช่น การทับศัพท์ประกอบคำอธิบาย ผู้แปลงานวรรณกรรมนิยมใช้วิธีการแปลนี้ เนื่องจากต้องการให้ผู้อ่านรับรู้รสชาติของวัฒนธรรมในภาษาต้นฉบับ นอกจากนี้ ในบางภาษาอาจมีการปรับการออกเสียงคำยืมให้สอดคล้องกับภาษาปลายทาง (Naturalisation) (Newmark, 1988, p. 81-82)

2.4.3.2 การใช้คำเทียบเคียงในวัฒนธรรมภาษาปลายทาง

การใช้คำเทียบเคียงในวัฒนธรรมภาษาปลายทาง (Cultural equivalent) เป็นการใช้คำศัพท์ในภาษาปลายทางที่มีความคล้ายคลึงกับคำศัพท์ในภาษาต้นฉบับในเชิงลักษณะหรือคุณสมบัติ คำศัพท์ที่นำมาทดแทนอาจไม่ได้มีความหมายเหมือนกับคำศัพท์ในต้นฉบับเสียทีเดียว วิธีการนี้จึงเหมาะสำหรับงานแปลที่ไม่ได้ต้องการความถูกต้องอย่างสมบูรณ์ เช่น การแปลข้อความทั่วไป โฆษณา บทละคร การแปลด้วยวิธีการนี้มีข้อดีคือทำให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจความหมายได้ทันที (Newmark, 1988, p. 83) ส่วนงานแปลที่เป็นข้อเท็จจริงและต้องการความถูกต้อง เช่น การแปลเอกสารทางประวัติศาสตร์ มีความเห็นว่าผู้แปลควรใช้คำยืมและใส่คำอธิบายประกอบ (สุพรรณิ ปิ่นมณี, 2557, น. 321)

2.4.3.3 การแปลโดยใช้คำทั่วไปที่ไม่สื่อถึงวัฒนธรรม

การแปลโดยใช้คำทั่วไปที่ไม่สื่อถึงวัฒนธรรม (Neutralisation) เป็นการใช้คำศัพท์ในภาษาปลายทางซึ่งไม่มีความหมายโดยนัยในเชิงวัฒนธรรม วิธีการนี้ใช้เมื่อไม่สามารถหาคำทางวัฒนธรรมในภาษาปลายทางที่ตรงกัน หรือหากใช้คำศัพท์ในภาษาปลายทางแล้วจะไม่ได้สอดคล้องกับบริบท (Baker, 2011, p. 25-29) ผู้แปลอาจเลือกใช้วิธีการอธิบายวัตถุประสงค์หรือหน้าที่ (Functional equivalent) หรือการแปลโดยการอธิบายรูปร่างลักษณะของสิ่งนั้น (Descriptive equivalent) โดยผู้แปลควรพิจารณาว่าบริบทของต้นฉบับต้องการเน้นที่หน้าที่หรือ

รูปร่างลักษณะของคำทางวัฒนธรรมแล้วจึงเลือกใช้วิธีการอธิบายให้ตรงกับต้นฉบับ (สุพรรณิ ปิ่นมณี, 2557, น. 308) การแปลโดยวิธีการนี้มักใช้ร่วมกับการทับศัพท์ (Newmark, 1988, p. 83-84)

2.4.3.4 การแปลแบบตรงตัว

การแปลแบบตรงตัว (Through translation, literal translation) เป็นการแปลตามรูปศัพท์แบบคำต่อคำ วิธีการนี้เหมาะสำหรับการแปลคำสหบท (Collocation) ชื่อองค์กร หรือคำประสม ผู้แปลไม่ควรใช้วิธีการนี้อย่างพร่ำเพรื่อเพราะจะทำให้คำแปลฟังดูไม่เป็นธรรมชาติ (Newmark, 1988, p. 84-85) ส่วนการแปลชื่อองค์กรที่ยังไม่เป็นที่รู้จัก ผู้แปลอาจจะใช้วิธีการแปลแบบตรงตัวและใส่เครื่องหมายอัญประกาศไว้ด้านหลัง (Translation label) (Newmark, 1988, p. 90)

2.4.3.5 การบรรยายหรือการอธิบาย

การบรรยายหรือการอธิบาย (Paraphrase, glosses, notes) เป็นการขยายความความหมายของคำศัพท์หรือการให้ข้อมูลเพิ่มเติมแก่ผู้อ่าน ผู้แปลจะต้องพิจารณาถึงความรู้ของผู้อ่านและประเภทของงานเขียน การแปลคำทางวัฒนธรรมด้วยวิธีการนี้สามารถทำได้หลายรูปแบบ เช่น การเพิ่มคำอธิบายหลังคำทับศัพท์ การใส่วงเล็บต่อท้าย การเติมลักษณะนามข้างหน้า การใส่คำอธิบายแทนที่คำศัพท์ในภาษาต้นทาง การใช้เชิงอรรถ การทำอภิธานศัพท์ไว้ท้ายหนังสือ (Newmark, 1988, p. 90, 91-93 และสัญญาวิ สายบัว, 2553, น. 64-67)

2.4.3.6 การตัดคำหรือสำนวนทิ้งไป

การตัดคำหรือสำนวนทิ้งไป (Deletion) ผู้แปลอาจตัดคำหรือสำนวนที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมในต้นฉบับได้ หากพิจารณาแล้วเห็นว่าคำหรือสำนวนนั้นไม่มีในภาษาเป้าหมาย และเป็นคำหรือสำนวนที่ไม่มีความสำคัญในข้อความ หากตัดออกก็ไม่ได้ทำให้ความหมายหรืออรรถรสของต้นฉบับเสียไป อย่างไรก็ตาม ผู้แปลควรใช้วิธีการนี้เมื่อจำเป็นเท่านั้น (สัญญาวิ สายบัว, 2553, น. 70 และ Baker, 2011, p. 42-43)

เรื่องย่อ

เจ็ดปมสังหาร (A Brief History of Seven Killings)

A Brief History of Seven Killings เป็นนวนิยายที่แต่งขึ้นโดยมีภูมิหลังจากเหตุการณ์ลอบสังหาร บ็อบ มาร์ลีย์ นักร้องชื่อดังชาวจาไมกา ซึ่งเกิดขึ้นจากปมความขัดแย้งทางการเมืองซึ่งเกิดขึ้นในประเทศจาไมกาในช่วงทศวรรษที่ 1970 ในขณะที่มาร์ลีย์พยายามจัดคอนเสิร์ตเพื่อสร้างสันติภาพระหว่างพรรคการเมืองสองพรรคที่ขัดแย้งกันคือ พรรคแห่งชาติของประชาชน (People's National Party: PNP) ซึ่งสนับสนุนลัทธิคอมมิวนิสต์และเป็นพรรครัฐบาลในเวลานั้น และพรรคแรงงานจาไมกา (Jamaica Labour Party: JLP) ซึ่งได้รับการสนับสนุนจากสหรัฐอเมริกา เนื่องจากสหรัฐอเมริกาเกรงกลัวภัยคุกคามจากลัทธิคอมมิวนิสต์ซึ่งกำลังแพร่ขยายไปในหลายประเทศ ในช่วงเวลานั้น เช่น ประเทศคิวบา นวนิยายเรื่องนี้บรรยายสภาพบ้านเมืองในประเทศจาไมกาซึ่งในขณะนี้กำลังเผชิญปัญหาความเหลื่อมล้ำในสังคม การใช้ความรุนแรง ยาเสพติด และอาชญากรรม โดยในตอนท้ายของเรื่องบรรยายถึงชุมชนของกลุ่มอันธพาลค้ายาเสพติดชาวจาไมกาที่อพยพเข้าไปอยู่ในสหรัฐอเมริกา

เมืองโคเปนเฮเกนซิตี (Copenhagen City) ซึ่งสนับสนุนพรรค JLP มีผู้นำคือ ปาปา-โล (Papa-Lo) และเมืองเอทเลนส์ (Eight Lanes) ซึ่งสนับสนุนพรรค PNP มีผู้นำคือ ชอตตา เซอร์ริฟ (Shotta Sheriff) ทั้งสองเมืองนี้มีความขัดแย้งกันอยู่ตลอดเวลา บัง-ปัง (Bam-Bam) เป็นเด็กชายชาวจาไมกาซึ่งอาศัยอยู่ในเมืองเอทเลนส์ พ่อและแม่ของเขาถูกกลุ่มอันธพาลในเมืองฆ่าตาย ส่วนเขาต้องหลบหนีมาอยู่ที่เมืองโคเปนเฮเกนซิตีและมีปาปา-โลเป็นผู้อุปการะเลี้ยงดู ปาปา-โลมีลูกน้องคนสำคัญคือโจซี เวลส์ (Josey Wales) ซึ่งนับว่าเป็นมือขวาของเขา ทว่าโจซี เวลส์กลับมีแนวคิดที่ต่างจาก ปาปา-โลอย่างสิ้นเชิง เนื่องจากเขามีความโกรธแค้นพวกเอทเลนส์ และไม่คิดว่าสันติภาพจะเกิดขึ้นระหว่างทั้งสองกลุ่มได้ โจซี เวลส์ อยู่เบื้องหลังการลอบสังหาร The Singer นักร้องชื่อดังชาวจาไมกา ที่พยายามสร้างสันติภาพระหว่างทั้งสองฝ่าย โดยได้ร่วมมือกับสมาชิกในกลุ่มอันธพาลหลายคนซึ่งรวมถึงบัง-ปัง และหลุยส์ จอห์นสัน (Louis Johnson) เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานซีไอเอ (Central Intelligence Agency: CIA) ของสหรัฐอเมริกา และ ด็อกเตอร์ เลิฟ (Doctor Love) ชายชาวคิวบา เพื่อลอบสังหารนักร้องชื่อดัง แต่แผนการดังกล่าวไม่ประสบความสำเร็จเพราะโจซี เวลส์ยิงพลาดไปในเวลาต่อมาปาปา-โล และ โทนี พาวารอตติ (Toni Pavarotti) พยายามสืบหากลุ่มที่พยายามลอบฆ่านักร้อง และได้จับตัวและฆ่าผู้ร่วมขบวนการหลายรายเพื่อแก้แค้นให้แก่นักร้อง ในเวลานี้ปาปา-โล

เริ่มสงสัยว่าคนใกล้ชิดอย่างโจซี เวลส์อาจมีส่วนพัวพันในการลอบสังหารดังกล่าวด้วย แต่ปาปา-โลได้ถูกตำรวจวิสามัญฆาตกรรมในเวลาต่อมา

ความพยายามในการสร้างสันติภาพในจาไมกาไม่ได้บรรลุผลสำเร็จ สมาชิกของกลุ่มอันธพาลทั้งสองกลุ่มได้แยกย้ายกันไป ส่วนหนึ่งเปลี่ยนอาชีพมาเป็นนักค้ายาเสพติด โดยทำหน้าที่ส่งยาเสพติดจากประเทศโคลัมเบียในอเมริกาใต้เข้าสู่สหรัฐอเมริกา โดยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มสตอร์ม พอซี (Storm Posse) ซึ่งมีพื้นฐานมาจากกลุ่มอันธพาลแห่งเมืองโคเปนเฮเกนซิตีนำโดยโจซี เวลส์ซึ่งมีวีปเปอร์ (Weeper) เป็นผู้ดูแลกิจการค้ายาเสพติดในสหรัฐอเมริกา และกลุ่มเร็งกิง ดอนส์ (Ranking Dons) ซึ่งมีพื้นฐานมาจากกลุ่มอันธพาลแห่งเมืองเอทเลนส์ กลุ่มนักค้ายาเสพติดทั้งสองกลุ่มยังคงแข่งขันกันด้านผลประโยชน์จากการค้ายาเสพติดในสหรัฐอเมริกาและมีเหตุการณ์กระทบกระทั่งกันตลอดมา ในตอนท้ายของเรื่อง โจซี เวลส์ ถูกหน่วยงานปราบปรามยาเสพติดของสหรัฐอเมริกาจับกุมหลังจากที่เขาบุกเข้าไปในแหล่งค้ายาเสพติดแห่งหนึ่ง เขาลงมือสังหารนักเสพยาและผู้ค้ายาเสพติดที่อาศัยอยู่ในนั้น โจซี เวลส์ ถูกจำคุกและถูกเผาทั้งเป็นในเรือนจำจากคำสั่งของนักค้ายาเสพติดในกลุ่มเดียวกัน ส่วนลูกชายของเขาซึ่งสืบทอดตำแหน่งหัวหน้ากลุ่มอันธพาลในจาไมกาก็ถูกลอบสังหารโดยอีกฝ่ายหนึ่ง

บทที่ผู้แปลเลือกมาแปลเป็นบทนำของเรื่องซึ่งบรรยายฉากและเหตุการณ์ที่ความขัดแย้งระหว่างกลุ่มอันธพาลจากเมืองโคเปนเฮเกนซิตีและเมืองเอทเลนส์ ผ่านมุมมองของ ปิง-ปิง นอกจากนี้ยังมีตัวละครอื่นๆ ที่มีส่วนในการนำผู้อ่านให้สู่ฉากของเรื่อง ได้แก่ เซอร์ อาร์เทอร์ จอร์จ เจนนิ่งส์ (Sir Arthur George Jennings) เป็นตัวละครที่ถูกฆาตกรรมและเป็นวิญญาณซึ่งบรรยายความรู้สึกของชีวิตหลังความตาย แบร์รี ดิฟลอริโอ (Barry Diflorio) เป็นเจ้าหน้าที่ซีไอเอของสหรัฐซึ่งมาปฏิบัติงานที่จาไมกาเพื่อติดตามความเคลื่อนไหวของกลุ่มนิคมคอมมิวนิสต์ในประเทศจาไมกา ปาปา-โล (Papa-Lo) หัวหน้ากลุ่มอันธพาลจากเมืองโคเปนเฮเกนซิตีซึ่งพยายามสนับสนุนให้เกิดสันติภาพระหว่างทั้งสองเมือง และนิน่า เบอร์เจส (Nina Burgess) หญิงสาวชาวจาไมกาผู้เคยมีความสัมพันธ์อันลึกซึ้งกับนักร้องชื่อดัง เธอปรารถนาชีวิตที่ดีกว่าการอยู่ในจาไมกา

ต้นฉบับ

A Brief History of Seven Killings

Sir Arthur George Jennings

Listen.

Dead people never stop talking. Maybe because death is not death at all, just a detention after school. You know where you're coming from and you're always returning from it. You know where you're going though you never seem to get there and you're just dead. Dead. It sounds final but it's a word missing an *ing*. You come across men longer dead than you, walking all the time though heading nowhere, and you listen to them howl and hiss because we're all spirits or we think we are all spirits but we're all just dead. Spirits that slip inside other spirits. Sometimes a woman slips inside a man and wails like the memory of making love. They moan and keen loud but it comes through the window like a whistle or a whisper under the bed, and little children think there's a monster. The dead love lying under the living for three reasons. (1) We're lying most of the time. (2) Under the bed looks like the top of a coffin, but (3) There is weight, human weight on top that you can slip into and make heavier, and you listen to the heart beat while you watch it pump and hear the nostrils hiss when their lungs press air and envy even the shortest breath. I have no memory of coffins.

But the dead never stop talking and sometimes the living hear. This is what I wanted to say. When you're dead speech is nothing but tangents and detours and there's nothing to do but stray and wander awhile. Well, that's at least what the others do. My point being that the expired learn from the expired, but that's tricky. I could listen to myself, still claiming to anybody that would hear that I didn't fall, I was pushed over the balcony at the Sunset Beach Hotel in Montego Bay. And I can't say shut your trap, Artie Jennings, because every morning I wake up having to put my pumpkin-smashed head back together. And even as I talk now I can hear how I sounded then, can you dig it, dingedoodies? meaning that the afterlife is just not a happening scene, not a groovy shindig, Daddy-O, see those cool cats on the mat?

They could never dig it, and there's nothing to do but wait for the man that killed me, but he won't die, he only gets older and older and trades out wives for younger and younger and breeding a whole brood of slow-witted boys and running the country down into the ground.

Dead people never stop talking and sometimes the living hear. Sometimes he talks back if I catch him right as his eyes start to flicker in his sleep, talks until his wife slaps him. But I'd rather listen to the longer dead. I see men in split breeches and bloody longcoats and they talk, but blood comes out of their mouths and good heavens that slave rebellion was such ghastly business and that queen has of course been of bloody awful use ever since the West India Company began their rather shoddy decline compared to the East and why are there so many negroes taking to sleeping so unsoundly wherever they see fit and confound it all I seem to have misplaced the left half of my face. To be dead is to understand that dead is not gone, you're in the flatness of the deadlands. Time doesn't stop. You watch it move but you are still, like a painting with a Mona Lisa smile. In this space a three-hundred-year-old slit throat and two-minute-old crib death is the same.

If you don't watch how you sleep, you'll find yourself the way the living found you. Me, I'm lying on the floor, my head a smashed pumpkin, with my right leg twisted behind the back and my two arms bent in a way that arms aren't supposed to bend, and from high up, from the balcony, I look like a dead spider. I am up there and down here and from up there I see myself the way my killer saw me. The dead relive a motion, an action, a scream, and they're there again just like that, the train that never stopped running until it ran off the rails, the ledge from that building sixteen floors up, the car trunk that ran out of air. Rudeboys' bodies bursting like pricked balloons, fifty-six bullets.

Nobody falls that way without being pushed. I know. And I know how it feels and looks, a body that falls fighting air all the way down, grabbing on to clumps of nothing and begging once, just once, just goddamn once, Jesus, you sniveling son of a mongrel bitch, just once that air gives a grip. And you land in a ditch five feet deep

or on a marble-tiled floor sixteen feet down, still fighting when the floor rises up and smashed into you because it got tired of waiting for blood. And we're still dead but we wake up, me a crushed spider, him a burned cockroach. I have no memory of coffins.

Listen.

Living people wait and see because they fool themselves that they have time. Dead people see and wait. I once asked my Sunday school teacher, if heaven is the place of eternal life, and hell is the opposite of heaven, what does that make hell? A place for dirty little red boys like you, she said. She's still alive. I see her, at the Eventide Old Folks Home, getting too old and too stupid, not knowing her name and talking in so soft a rasp that nobody can hear that she's scared of nightfall because that's when the rats come for her good toes. I see more than that. Look hard enough or maybe just to the left and you see a country that was the same as I left it. It never changes. Whenever I'm around people they are exactly as I had left them, aging making no difference.

The man who was father of a nation, father to me more than my own, cried like a sudden widow when he heard I had died. You never know when people's dreams are connected to you before you're gone and then there's nothing to do but watch them die in a different way, slow, limb by limb, system by system. Heart condition, diabetes, slow-killing diseases with slow-sounding names. This is the body going over to death with impatience, one part at a time. He will live to see them make him a national hero and he will die the only person thinking he had failed. That's what happens when you personify hopes and dreams in one person. He becomes nothing more than a literary device.

This is a story of several killings, of boys who meant nothing to a world still spinning, but each of them as they pass me carry the sweet-stink scent of the man that killed me.

The first, he screams his tonsils out but the scream stops right at the gate of his teeth because they have gagged him and it tastes like vomit and stone. And

someone has tied his hands tight behind his back but they feel loose because all the skin has rubbed off and blood is greasing the rope. He's kicking with both legs because right is tied to left, kicking the dirt rising five feet, then six, and he cannot stand because it's raining mud and dirt and dust to dust and rocks. One rock claps his nose and another bullets his eye and it's erupting and he's screaming but the scream runs right to the tip of his mouth then back down like reflux and the dirt is a flood that's rising and rising and he cannot see his toes. Then he'll wake up and he's still dead and he won't tell me his name.

ORIGINAL ROCKERS

December 2, 1976

Bam-Bam

I know I was fourteen. That me know. I also know that too many people talk too much, especially the American, who never shut up, just switch to a laugh every time he talk 'bout you, and it sound strange how he put your name beside people we never hear 'bout, Allende Lumumba, a name that sound like a country that Kunta Kinte come from. The American, most of the time hide him eye with sunglasses like he is a preacher from America come to talk to black people. Him and the Cuban come sometimes together, sometimes on they own, and when one talk the other always quiet. The Cuban don't fuck with guns because guns always need to be needed, him say.

And I know me used to sleep on a cot and I know that my mother was a whore and my father was the last good man in the ghetto. And I know we watched your big house on Hope Road for days now, and at one point you come talk to us like you was Jesus and we was Iscariot and you nod as if to say get on with your business and do what you have to do. But I can't remember if me see you or if somebody told me that him see you so that me think I see it too, you stepping out on the back porch, eating a slice of breadfruit, she coming out of nowhere like she have serious business outside at that time of night and shocked, so shocked that you don't have no clothes on, then she reach for your fruit because she want to eat it

even though Rasta don't like when woman loose and you both get to midnight raving, and I grab meself and rave too from either seeing it or hearing it, and then you write a song about it. The boy from Concrete Jungle on the same girly green scooter come by for four days at eight in the morning and four in the evening for the brown envelope until the new security squad start to turn him back. We know about that business too.

In the Eight Lanes and in Copenhagen City all you can do is watch. Sweet-talking voice on the radio say that crime and violence are taking over the country and if change ever going to come then we will have to wait and see, but all we can do down here in the Eight Lanes is see and wait. And I see shit water run free down the street and I wait. And I see my mother take two men for twenty dollars each and one more who pay twenty-five to stay in instead of pull out and I wait. And I watch my father get so sick and tired of her that he beat her like a dog. And I see the zinc on the roof rust itself brown, and then the rain batter hole into it like foreign cheese, and I see seven people in one room and one pregnant and people fucking anyway because people so poor that they can't even afford shame and I wait.

And the little room get smaller and smaller and more sisterbrother-cousin come from country, the city getting bigger and bigger and there be no place to rub-a-dub or cut you shit and no chicken back to curry and even when there is it still cost too much money and that little girl get stab because they know she get lunch money every Tuesday and the boys like me getting older and not in school very regular and can't read Dick and Jane but know Coca-Cola, and want to go to a studio and cut a tune and sing hit songs and ride the riddim out of the ghetto but Copenhagen City and the Eight Lanes both too big and every time you reach the edge, the edge move ahead of you like a shadow until the whole world is a ghetto, and you wait.

I see you hungry and waiting and know that it's just luck, you loafing around the studio and Desmond Dekker telling the man to give you a break, and he give you the break because he hear the hunger in your voice before he even hear you sing.

You cut a tune, but not a hit song, too pretty for the ghetto even then, for we past the time when prettiness make anybody's life easy. We see you hustle and trying to talk your way twelve inches taller and we want to see you fail. And we know nobody would want you to be a rudeboy anyway for you look like a schemer.

And when you disappear to Delaware and come back, you try sing the ska, but ska already left the ghetto to take up residence uptown. Ska take the plane to foreign to show white people that it's just like the twist. Maybe that make the Syrian and the Lebanese proud, but when we see them in the newspaper posing with Air Hostess we not proud, just stunned stupid. You make another song, this time a hit. But one hit can't bounce you out of the ghetto when you recording hits for a vampire. One hit can't make you into Skeeter Davis or the man who sing them Gunfighter Ballads.

By the time boy like me drop out of my mother, she give up. Preacher says there is a god-shaped void in everybody life but the only thing ghetto people can fill a void with is void. Nineteen seventy-two is nothing like 1962 and people still whispering for they could never shout that when Artie Jennings dead all of a sudden he take the dream with him. The dream of what I don't know. People stupid. The dream didn't leave, people just don't know a nightmare when they right in the middle of one. More people start moving to the ghetto because Delroy Wilson just sing that "Better Must Come" and the man who would become Prime Minister sing it too. Better Must Come. Man who look like white man but chat bad like naigger when they have to, singing "Better Must Come." Woman who dress like the Queen, who never care about the ghetto before it swell and burst in Kingston singing "Better Must Come."

But worst come first.

We see and wait. Two men bring guns to the ghetto. One man show me how to use it. But ghetto people used to kill each other long before that. With anything we could find: stick, machete, knife, ice pick, soda bottle. Kill for food. Kill for money. Sometimes a man get kill because he look at another man in a way that he

didn't like. And killing don't need no reason. This is ghetto. Reason is for rich people. We have madness.

Madness is walking up a good street downtown and seeing a woman dress up in the latest fashion and wanting to go straight up to her and grab her bag, knowing that it's not the bag or the money that we want so much, but the scream, when she see that you jump right into her pretty-up face and you could slap the happy right out of her mouth and punch the joy right out of her eye and kill her right there and rape her before or after you kill her because that is what rudeboys like we do to decent women like her. Madness that make you follow a man in a suit down King Street, where poor people never go and watch him throw away a sandwich, chicken, you smell it and wonder how people can be so rich that they use chicken for just to put between so-so bread, and you pass the garbage and see it, still in the foil, and still fresh, not brown with the other garbage and no fly on it yet and you think maybe, and you think yes and you think you have to, just to see what chicken taste like with no bone. But you say you not no madman, and the madness in you is not crazy people madness but angry madness, because you know the man throw it away because he want you to see. And you promise yourself that one day rudeboy going to start walking with a knife and next time I going jump him and carve sufferah right in him chest.

But he know boy like me can't walk downtown for long before we get pounce on by Babylon. Police only have to see that me don't have no shoes before he say what the bloodcloth you nasty naiggers doing 'round decent people, and give me two choices. Run and he give chase into one of the lanes that cut through the city so that he can shoot me in the private. Plenty shots in the magazine so at least one bullet must hit. Or stand down and get beat up right in front of decent people, him swinging the baton and knocking out my side teeth and cracking my temple so that I can never hear good out of that ear again and saying let that be a lesson to never take you dutty, stinking, ghetto self uptown again. And I see them and I wait.

But then you come back even though nobody know when you leave. Woman want to know why you come back when you can always get nice things like Uncle Ben's rice in America. We wonder if you go there to sing hit songs. Some of we keep watching as you shift through the ghetto like small fish in a big river. Me know your game now but didn't see it then, how you friend up the gunman here, the Rasta with the big sound there and this bad man and that rudeboy and even my father, so that everybody know you enough to like you, but not enough to remember to recruit you. You sing just about anything, anything to get a hit, even stuff that you alone know and nobody else care about. "And I Love Her," because Prince Buster cover "You Won't See Me" and get himself a hit. You use what you have, even a melody that's not yours, and you sing it hard and sing it long and sing yourself straight out of the ghetto. By 1971 you already on TV. By 1971 I shoot my first shot.

I was ten.

And ghetto life don't mean nothing. Is nothing to kill a boy. I remember the last time my father try to save me. He run home from the factory, I remember because my face reach him chest when we both stand and he panting so hard like a dog. The rest of the evening we in the house, on we knee and toe. Is a game he say, too loud and too quick. Who stand up first lose, he said. So me stand up because me is ten and me is big boy and me tired of game but he yell and grab me and thump me in the chest. And me huff and puff and breathing so hard that I want to cry and want to hate him but then the first one slip through like somebody fling gravel and it bounce 'gainst the wall. And then the next and the next. And then they rip right across the wall *pap-pap-pap-pap-pap-pap* except for the last bullet that hit a pot with a bang and then six seven ten twenty blast into the wall like a *chukchukchukchukchukchukchuk*. And he grab me and try to cover my ears but he grab so hard that he don't realize he's digging into my eye. And I hear the bullet and the *pap-pap-pap-pap-pap-pap* and the *whooshboom* and feel the floor shake. And woman scream and man scream and boy scream in that way where life cut short and you can hear the scream get lost in blood rushing from the throat up to the mouth a gargle, a choke. And he hold me down and gag my scream and I want to

bite him hand so me bite him hand because it also covering my nose and please Papa don't kill me, but he shaking and I wonder if it's death shake and the ground shaking again and feet, feet all around, men running and passing and passing and running and laughing and screaming and shouting that man from the Eight Lanes all going dead. And Daddy push me down flat on the ground and cover me with himself but him so heavy and my nose hurt and he smell of car engine and him knee or something in my back and the floor taste bitter and I know it's the red floor polish and I want him to get up off me and me hate him and everything sound like it covered in stockings. And when he finally get off me, people outside screaming but there's no more papapapapapapap or whooshboom, but he crying and I hate him.

Two day later my mother come back laughing because she know her new dress is the one pretty thing in this whole r'asscloth ghetto and he see her because he didn't go to work, because nobody feel safe to walk the street and he go right after her and grab her and say bombocloth whoring gal, me can smell man stinking cockycheese 'pon you. He grab her by the hair and punch her in the belly and she scream that he not no man since he can't even fuck a flea and him say oh is fuck you want? And he say make me find a cocky big enough for you and he grab her by the hair and drag her into the room and me watching from under the sheet where he put me to hide just in case bad man come in the night and he grab a broomstick and he beat her from head to foot from front to back and she screaming until she whelping and then moaning and he say you want big cocky, make me give you big cocky you fucking pussycloth whoring bitch and he take the broomstick and spread open her legs by kicking them apart. He kick her out of the house and throw her clothes after her and I think that is the last time me going to see my mother but she come back the next day, bandage up like a mummy from the movie that show for thirty cents at Rialto Cinema and three other man with her.

They grab my father the three of them, but my father fight, fight them like a man, even punch them like John Wayne in a movie, like how a real man supposed to fight. But he is one and they is three and soon four. And the fourth one come in only when they beat me father like a smash tomato and he say me name Funnyboy,

me next in line to be the don but you know what you name? You know what you name? Me say if you know what you name, pussyhole? and my mother laugh but it come out like a wheeze and Funnyboy say you think because you work in factory you hot? Is me get you the work at factory and me can take it away, pussyhole. You know what your name is, pussyhole? You name informer. And he tell everybody to leave.

And he say you know why them call me Funnyboy? 'Cause me no take nothing fi joke.

Even in the dark Funnyboy lighter than nearly everybody else, but him skin always red, like blood always right under the skin or like white people who in the sun too long and him eye grey like a cat. And Funnyboy tell my father that he going die now, right now, but if he make him feel good he can live like them lion in *Born Free* only he would have to leave the ghetto. And he say only one way you going live and he say other things but he pull down him zip and he take it out and he say you want to live? You want to live? And my father want to live and my father spit and Funnyboy hold the gun right near my father ear. And he tell my father about country and where he can go and he can take him pickney with him and when he say pickney I shake but nobody know that me under the cover. And he say you want to live? You want to live? Over and over and over again like a nagging little girl and he rub my father lips with him gun and my father open him mouth and Funnyboy say if you bite off me head I going shoot you in the neck so you hear yourself dying and he put it in my father mouth and Funnyboy say you might as well lick since you suck like a dead fish. And he groan and groan and groan and fuck my father head then pull himself out and hold my father head steady and fire. *Pap*. Not like the pow in cowboy movie and not like when Harry Callahan fire, but one big sharp *pap* that shake the room. The blood splat on the wall. My gasp and the gunshot go off the same time so nobody know me under the blanket still.

My mother run back in and start to laugh and kick my father and Funnyboy go up to her and shoot her in the face. She fall right on top of me, so when he say

find the little boy they look everywhere but under my mother. Funnyboy say, Can you imagine, the little batty boy say him would suck me like some bow cat and mek me feel good if me make him live? Dutty pervert all reach out and grab me wood. Can you imagine that, he say to the men who looking 'round for me, but my mother on top of me and her fingers right by my face and me in a cage looking through her fingers and I don't cry and Funnyboy going on and on about how he know that my father was a battyman, have to be a battyman that must be why him woman was such a whore because how else her pussy going get look after, and then he say don't tell none o' this to Shotta Sherrif.

The house quiet. Me push me mother off and happy that it dark but I can't leave because they might catch me, so I see and wait. As I wait my father on the floor by the door and he get up and come over to me and say English is the best subject in school because even if you get a job as a plumber nobody going give you any work if you chat bad, and chatting good is everything even before learning a trade. And that a man must learn to cook even though that is woman things and he talking and talking and talking too much, just like he always talk too much and sometimes he talk so loud that I wonder if he want the next door to hear and learn from him too, but no he still on the ground and he telling me to run, to run now because they going to come back to take them Clarks shoes off him foot and whatever else in the house that worth anything and they will tear down the house looking for money even though he put all him money in the bank. He over at the door. Me pull the Clarks off but see him head and vomit.

The Clarks too big and I *clupclupclup* to get over to the back of the house, with nothing outside but old railway and bush and me trip over me damn whore mother who jerk like she alive but she not. Me climb up the window and jump. The Clarks too big to run so me take them off and run through bush and broken bottle and wet shit and dry shit and fire not yet put out and the dead railway taking me out of the Eight Lanes and I run and run and hide in the macka bush until the sky go orange, then pink, then grey, and then the sun put out and the moon rise fat. When me see three truck drive pass with nothing but man in them I run until me reach the

Garbagelands, nothing but waste and junk and shit stretching for miles. Nothing but what uptown people throw out, rubbish rising high like hill and valley and dunes like a desert and everywhere burning and I still running and I don't stop until me see ghetto again and a roadblock by a truck and I run under the truck and still running and man shouting and woman screaming and the house them look different, closer, tighter, and I running and some man come out with a machine gun but woman scream that is just a boy and he bleeding and something trip me and me fall and start to bawl loud and two man come up to me and one point a gun and me wheezing now like my daddy do in him sleep and the man with the gun come up to me and shout where you from? You smell like one of them Eight Lanes battyman and the other man say a pickney dat and blood 'pon him and the other say if man shoot you, boy? I can't talk, all me can say is Clarks is good shoe, Clarks is good sh... and the man with the gun go click and somebody shout how that bloodclaat Josey Wales love fire a gun so! and not everything solve by a bam-bam and both man step away from me but plenty gather including woman. Then they open a space like Moses just part the Red Sea and he step towards me and stop.

Shotta Sherrif killing him own now? Him no know say able-bodied man rationed? he say. Must be Eight Lanes birth control. Everybody laugh. I say Mama and Daddy and can't say anything else but he nod and understand. You want to kill him back? he say and I want to say for my father but not my mother but all I say is y-y-y-y and I nod hard like I just get hit and can't talk. He say soon, soon, and call a woman over and she try to pick me up but I grab my Clarks and the man laugh. He is a big man and wearing a white mesh merino that glow in the streetlight and light up him face, most of it hiding in him beard, but not him eyes for them big and almost glow too and he smile so much that you barely notice how thick him lips be or that when he stop smiling and him cheek sink, that him beard cut him face into a sharp V and him eyes stare at you cold. The man say, Let them know that is not ghetto dog that live over here in Copenhagen City, then he look at me like he can talk without saying anything and I know that he see something that he can use. He say get this boy some coconut water and the woman say yes Papa-Lo.

And I live in Copenhagen City from then on and I see the Eight Lanes and I wait for the time. And I see man in Copenhagen City with nothing but a knife, then a cowboy gun, then an M16, then a gun so heavy he can barely carry it himself and I turn twelve or least I think so, since Papa-Lo called the day he find me my birthday and he give me a gun too and he call me Bam-Bam. And I go to the Garbagelands with other boy and learn to fire but the recoil make me trip and they laugh and call me little pussyhole and I say that's what me call you mother last night when me fuck her and they laugh and another man, the man called Josey Wales, put the gun in my hand and show me how to point. I grow up in Copenhagen City and watch the guns change and know they don't come from Papa-Lo. They come from the two men who bring guns to the ghetto and the one man who show me how to use it.

We, the Syrian, the American and Doctor Love out by the shack near the sea.

Barry Diflorio

There's only one sign hanging outside, but it's so big that even inside you can see the yellow curves of the logo tilting off the roof. So huge that one day it's bound to fall, probably when some little kid's running in because school had let out early. So this kid, right, is gonna cross the threshold just as big logo starts to creak, and he won't even hear it because his little tummy is grumbling so loud, and as he tries to pull the door open it'll all come crashing down. Poor kid's ghost will curse like a fucking sailor when he gets a load of what popped him: King Burger: Home of the Whamperer.

There's also a McDonald's farther down Halfway Tree Road. The logo is blue and the people who work there swear Mr. McDonald is in the back room. But I'm at King Burger, Home of the Whamperer. Nobody here has ever heard of Burger King. Inside, the chairs are plastic and yellow, the tables are fiberglass and red and the menu looks like those letters at the cinema that say *coming soon*. The place is never packed at three p.m., which is of course the reason I come here. People in packs always make me antsy; all you need is the wrong spark and a group turns into a

mob. I wonder if that's why outside is all grilled up. I've been in Jamaica since January.

There's a sign behind the cashier that says if your burger isn't ready in fifteen minutes it's free. Two days ago when I touched my watch sixteen minutes later, she said it only applied to cheeseburgers. Yesterday, when my cheeseburger was late, she said it only applied to chicken sandwiches. Poor girl must be running out of burgers to blame. But nobody comes here. One of the things I fucking hate about my fellow Americans: whenever they fly to a foreign country, first thing they do, they try to find as much of America as they can get their hands on, even if it's food in the shitty cafeteria. Sally, who's been here since the Johnson administration, has never had ackee and saltfish ever, despite me being probably the two millionth person to say baby, it's like scrambled eggs but better. My kids love it. My wife, she wished they had Manwich or Ragú, or even Hamburger Helper, but good luck finding that at a supermarket. Good luck finding anything, really.

The first time I had jerk chicken a guy at the intersection of Constant Spring Road and some other road came up to my car and shouted, Boss, you ever have jerk chicken? before I could find that broken-off handle to wind up the window. He was tall and skinny, in a white undershirt, huge Afro, shiny teeth and shiny muscles, too many muscles for one kid, but the man, boy really, smelled like allspice so I got out of the car and followed him back to his shop, a small shack, wood tacked together with a zinc roof and striped in blue, green, yellow, orange and red. The man grabbed the biggest fucking machete I ever saw in my life and sliced off a piece of chicken leg as if he had just cut through warm butter. He handed it to me and as I was about to eat it, he closed his eyes and nodded no. Just like that: firm, peaceful and final. Before I said anything he pointed at a huge jar, kinda translucent like it's been standing there awhile. Hey, I'm nothing if not adventurous, my wife would say crazy. It was a humongous glass jar of mashed pepper paste. I dipped the chicken in and swallowed the piece whole. You know that part in Road Runner where Wile E. Coyote's bomb goes off right after he swallows it, and smoke comes out of his ears and nose? Or that dipstick, first time at the sushi bar, thinking damn right I can

swallow a teaspoon of wasabi? That was me. I don't think the man knew that white people could turn so many shades of red. I blinked a teardrop and hiccupped for at least a minute. Somebody had doused my mouth with sugar and gasoline, lit a match and woof. ShitGoddamnmotherfucker-thatfuckingshitisthefucking-blood of life! I remember coughing out.

I asked the cashier at King Burger if they ever thought of a jerk burger. Ghetto food?she said and scoffed in that way Jamaican women do, closed her eyes, lifted her chin and turned away. I'm in here nearly every day and this girl is the same. She says, Can I take your order? A cheeseburger. Would you like a lemonade or a milk shake with your order? No, just a D&G Grape. Does that complete your order? Yes. Whamperer tastes just like a Whopper, minus the taste. Even the lettuce knows it can do better, so wet and bitter on this burger that I order every day for shits, just so I can tell my kids, You know what I had today? Poppa had a Whamperer, and they think their pop has a stammer.

The sun is jumping ship and evening's coming. But this country needs a good disco. Right now skipping countries every three to five years or so is all that keeps me sane. Though nobody gets to the other end of the Company keeping sane. Some of the craziest bullshit I've ever heard was from my former station chief, well before he got a serious case of the conscience. His son is here, came in on American flight DC301 from New York. He's been here now three days and has no idea I know he's here. Not that he knows me or anything. Bring Your Child to Work Day was not one of the ideas his daddy bounced around. It's not like it's a secret why he's here, but when the son of the former head of the Company suddenly shows up in Jamaica, even a guy on the inside starts to wonder if there was something he missed.

Word was he's a filmmaker, or one of those rich kids with enough money to buy their own camera. He came with a bunch of photographers and film people for this peace concert by that reggae guy who's bigger than sliced bread these days. It's supposed to be big, and though I've only been here since January, even I know the country needs some sort of peace. It's not going to come from that guy in the Prime

Minister's office, but still. So the big reggae guy is staging a concert which was organized by the Prime Minister's party, which almost makes big reggae guy a person of interest. The embassy got news that Roberta Flack is flying in and Mick Jagger and Keith Richards are already here. The motherfucking Rolling Stones.

No, I don't listen to big reggae guy. Reggae is monotonous and boring and the drummer must have the laziest job in the world next to King Burger cashier. I prefer ska, I prefer Desmond Dekker. Only yesterday I asked the King Burger cashier if she liked "Ob-La-Di, Ob-La-Da," and she looked at me as if I just asked her to hit me up with some smack. Me no know, she said. I said, Then what do you listen to? What's playing at the jam session? She said Big Youth and Mighty Diamonds. I said yeah, Mighty Diamonds and Big Youth are cool and all, but did either ever get name-checked in a fucking Beatles songs, like Desmond Dekker? She said, Please watch your language, sir, this is a law-abiding premises.

How do you construct an accident? Nobody in the Company is indispensable, but sometimes I wonder why don't they just call somebody else. At least they didn't have me groundwork Montevideo. What a goddamn mess that turned out to be. But I like having a job I can't talk about. It makes keeping the other secrets easier. The wife finally came around to the fact that as long as we're married there are just some things she will never know and she had to get used to what all our wives get used to. Knowing two out of every four facts. Five out of every ten trips. One out of every five deaths. I don't think she knows exactly what I do. At least that's the story I'm sticking to this week. I'm in Jamaica and almost everything is moving according to plan. Which is a boneheaded way of saying things are moving so textbook easy that it's actually rather boring to work here. Not surprised at all, Jamaicans tend to react exactly as you think they would. Maybe that's refreshing to some, or maybe just a relief.

So back when I mentioned the jerk chicken guy, that was in May and I wasn't in that area because I suddenly wanted to experience the real Jamaica. I was following a man in a car four cars up. A person of keen interest that a driver picked

up at the Constant Spring Hotel. At first I thought I was brought here to shadow him, only to find out that he was shadowing me. He used to work for the Company until he also caught a terminal case of the conscience. This is what happens when top brass still tries to recruit from Ivy League washouts, prep school faggots, American Kim Philbys waiting to come out of the closet if not the cold. By the time I found out that he was in Jamaica he had already found out I was here. I'm not exactly undercover – too late for that. That said, I couldn't have this man talking up a mess that I would then have to clean up. Pity that I didn't have clearance to proceed. It's not even over and I miss the Cold War already.

Bill Adler checked out of the Company in 1969 a very bitter customer. Maybe he was just a disgruntled left-wing commie, but tons of those are still in the Company. Sometimes the good ones are the worst, the mediocre ones are just civil servants with wire-tapping skills. But the good ones either become him or me. And he was sometimes very good. After he was done with Ecuador, a four-year job done with, dare I say it, *brio*, all I had to do was clean up the stray debris. Of course I'd much rather remind him of that lovely mess in Tlatelolco. The boss called me an innovator but I was just following the Adler rulebook. Ceiling mics, like the one he used in Montevideo. Either way, he left the CIA in 1969 with a critical case of conscience and has been making trouble and endangering lives ever since.

Last year he dropped a book, not a very good one but there were explosions in it. We knew it was coming but let it go, thinking well, maybe a diversion with his out-of-date info would actually help us out there doing real work. Turns out his info was very nearly top-notch, and why wouldn't it be, come to think of it. He named names too. Inside the Company. Top brass didn't read it, but Miles Copeland did, another whiny faggot who used to run the Cairo office. He ordered the London office restructured from the ground up. Then Richard Welch got murdered in Athens by 17 November, a second-rate terrorist group that we wouldn't have sent a candy striper to monitor. Killed with his wife and driver too.

But with all that, with knowing all that he was capable of, I still had no idea why Adler was here. He wasn't an official guest of the government; that would have been an irredeemable faux pas on the Prime Minister's behalf, especially after shooting the shit with Kissinger just a few months ago. But the Prime Minister was certainly happy he was here. Meanwhile I'm waiting for orders from head section to neutralize the threat of this man, or at least mute it. The Jamaica Council for Human Rights invited him, forcing me to open a brand-new file on my already crowded desk. Within days the guy was giving speeches, long speeches about all kinds of bullshit, like his name was Castro or something. Saying that people like me were in Latin America with him and he was disgusted by what he saw, especially in Chile when we allowed Pinochet to take power.

He didn't name me, but I knew who he was talking about. Calling us the horsemen of apocalypse, destabilizing any country in our wake. He was dramatic all right, all the time pulling back on how much of this came out of his own rulebook. And that's all this Prime Minister needed, a nice multisyllable word like destabilization to turn it into a fucking jingle. But he threw us on the defensive in a way that I'll make sure never happens again. Of course the only people listening was *Penthouse* magazine. Goddamn, what does it mean when the conscience of America airbrushes pussy for a living? Guys like Adler, guys who suddenly develop this sense of mission to expose evil America when they're just white guys with a guilty conscience who never know when to quit. And the Company couldn't decide if I should just quit him.

At one point he claimed he had evidence that the Company was behind arson in some tenement they call it on Orange Street, murder of more than a few Cubans in Jamaica and industrial unrest on the wharf. He said he had evidence that the Company was giving the opposition party money, which was just preposterous considering what bad form it would have been, trusting anybody in the Third World with money. I don't know why he didn't just send an article to *Mother Jones* or *Rolling Stone* or something. Before the Company gave me a clear directive of what to do he was gone, my eyes and ears tell me, to Cuba. But the bastard did his

damage. He gave the Jamaicans names. Fucking names. Not mine but eleven of the staff at the embassy, blowing the cover of at least seven of them. They had to be shipped back before any realized that they knew them by assumed names. Because of Adler I had to start from scratch. In the middle of September in a year that was doing nobody any favors. Everything from scratch, which already led to problems.

Passing his office I overheard Louis on the phone about a shipment at the wharf that went rogue. I did some checking. Nobody in this office has ordered any shipment of anything, and if they did they certainly wouldn't have had it go through Jamaican customs for two-thirds of it to be stolen. Need-to-know basis serves him as much as it does me, but I don't like when a fucking rogue agent somewhere in Cuba finds out something is gone before I even knew I was supposed to miss it. Means his low-level snoops still have higher clearance than me, and I'm supposed to be running the fucking show. Louis didn't sound too distressed when he was telling all this to God knows who, and I got tired of standing near his doorway like I was trying to get gossip.

The wife called not long ago to tell me she had run out of maraschino cherries again. I tell you, the Cold War isn't even over and I miss it already.

Papa-Lo

Listen to me now. Me warn him y'know, my magnanimous gentlemen. Long time I drop warnings that other people close, friend and enemy was going get him in a whole heap o' trouble. Every one of we know at least one, don't it? Them kinda man who just stay a certain way? Always have a notion but never come up with a single idea. Always working plenty of scheme but never have a plan. That was certain people. Here is my friend the biggest superstar in the world and yet him have some of the smallest mind to come out of the ghetto as friend. Me not going name who but I warn the Singer. I say, You have some people right close to you who going do nothing but take you down, you hear me? Me tired to say that to him. Sick and tired. But him just laugh that laugh, that laugh that swallow the room. That laugh that sound like he already have a plan.

People think me understand everything to the fullness. That is not no lie, wondiferous gentlemens, but Jah know, sometimes I don't learn till too late, and to know something too late? Well, is better you never know, as my mother used to say. Worse, you all present tense and have to deal with sudden past tense all around you. It's like realizing somebody rob you a year late.

So look at me. See all this? From the old cemetery to the west, the harbour to the south and all of the south West Kingston? Me run that. The Eight Lanes is PNP so they watch them own affairs. Then you have the territory in the middle that we have to fight for and sometimes lose. He used to live in Trench Town so some people have him as stooge for the People's National Party. But me will take a bullet for him and him would take one for me too.

But them new boys, them boys who never dance the rocksteady and don't care 'bout niceing up the dance, them boys don't work for nobody. Me enforce for the Jamaica Labour Party in green, and Shotta Sherrif control for the People's National Party in orange, but them new boys enforce for the party in them back pocket. Can't even control them no more.

Earlier this year when he gone on tour, after begging me to come with him to see London town (of course me couldn't go, me so much as sleep and is armagideon down the ghetto), he leave certain brethren at the house. Soon as him gone, them boys call ghetto boys from Jungle, because they have a grand scheme. This one boiciferous, like them big scheme you watch on TV where Hannibal Heyes and Kid Curry stick up a bank and still get the sexy girl who hand them over the money. We try to keep the peace, me and Shotta Sherrif, but whenever things get out of hand, somebody kill a school pickney for her lunch money or rape a woman on her way to church, is usually somebody from somewhere like Jungle, man who born with no light in them eye. Them is the people that get together with the Singer friend on him own premises and scheme.

One week before the Kings Sweepstakes, five man from Jungle drive all the way down to Caymanas Race Course on a training day and wait for the top jockey,

who never lose a race, to come out to the parking lot. As soon as he step out, in him riding clothes, two man grab him and one cover him head with a crocus bag. They take him somewhere, I don't know where, and do something. I don't know what, but come that Saturday, he lose the three race he was in, three race he was supposed to win easy, including the sweepstakes. He board a flight to Miami the following Monday, then poof! Gone. Nobody know where he gone, not even him family. Horse fixing is as old as horse race, but a little people make a lot of money too fast. Too fast. The same week the jockey vanish, two man from Jungle also disappear, poof! like they never born in the first place, and certain brethren all of a sudden had to make pilgrimage to Ethiopia. Now me respect Rastafari to the max, and a man have to go to him homeland if that is where he think it be. But somehow all of a sudden when people holding out for money, the brethren with all of it just skip. Who knows what happen to the money.

That was the beginning. From then all sorts bad guzum come to the Singer own house. Con man with con-plan in the same house where music need to vibe off pure spirit. I remember when that was the only place any man, no matter what side you on, could escape a bullet. The only place in Kingston where the only thing that hit you was music. But the fucking people soil it up with bad vibes, better if they did just go into the studio one morning and shit all over the console, me no going say who. By the time the Singer come back from tour, mob from Jungle was already waiting for him. Jamaican man head thick like brick. Never mind that the man was on tour and don't know nothing 'bout no horse race, or that he never cheat no man ever. Jungle man say, The scheme launch 'pon you property so you responsible. Then they take him out to Hellshire Beach, saying he need to eat some fish.

He tell me all this himself. Now he is a man who could talk to God and the devil and make them work out they difference – as long as neither of them have a woman. But that morning they come for him at six o'clock, before he go off to run and exercise, and swim in the river like he do every morning. That was the first sign. Nobody mess up with the Singer's morning, that is when the sun rise to send him message, when the holy spirit tell him what to sing next, when he closest to the

most high. Still he go with them. They drive out to Fort Clarence Beach, twenty miles or so from West Kingston but just across the sea and so close that you can see it from across the water. He tell me all this himself. The whole time them was talking they look away, shift from side to side, staring at the ground because they didn't want him to mark they face.

- Your brethren, him gone in a scheme with we, sight? Your brethren come 'round the Jungle 'cause him want bad man fi do him dirty work, sight? Your brethren bring we 'pon your base fi talk business, sight?

- Seen. But me no know 'bout that, my youth, he say to them.

- Oi! Me, me, me no bloodclaat care what you want say, business go down under your roof so is you responsible.

- Brethren, how you see that? After the man is not me, him not me brother, him not me son, how me responsible?

- Oi, you, you hear what we say? Me just say it... me mean, me say me just say it, you never hear? It happen under your roof and him gone like some stinking bitch 'cause him get greedy, sight? After we show the jockey and say Yow, you better throw off them three race or we coming for you and the baby in you woman belly. We do we thing, the jockey do him thing, everybody do him thing, but your friend and him friend dash out with the money and leave poor man fi stay poor. How people can so fuck up?

- Me no know, star, him say to the man who was doing the most talking. Short, stubby, and smell like sawdust. I know who him talking 'bout. So they say to him, Yow, hear how it ah go go, sight? We want we money, sight? So every day we a go send a brother 'pon a bike fi pick up two shipment, one in the morning one in the evening, you see me?

Him never tell me how much money them ask for, but me still have eyes and ears. Them tell me say is forty thousand U.S. the scam pay off. And them never see none of it. Them must did demand at least ten thousand out of that, probably

more. So now they want to pick up stash of cash every day till they feel they get enough. Him say No, boss, that is con man business, me nah pay that. And how you fi do the I so? Is three thousand of you me pay for every day, send you to school and feed you. Three thousand of you.

That's when the second thing happen, nearly all of them pull gun 'pon him right there at Fort Clarence Beach. Some of them man not even fourteen yet and them pull gun 'pon the one man that understand what them have to deal with. But them man is a new kind a man. They operate in a different stylee. Everybody, grandiloquent gentlemens, everybody in Copenhagen City, the Eight Lanes, Jungle, Rema, uptown and downtown know that nobody ever pull gun on the Singer. Even the weather knew that this was a new thing, some different kind of black cloud that nobody see in the sky before. The Singer have to talk the guns, all seven of them, right back into their back pocket, belt loop and holster. The next day a man on a green Vespa start showing up at the house two time a day, every day.

He tell me this the same day me come 'round to hail him up, smoke two weed and talk 'bout the peace concert. Plenty people say that the concert was not a wise move. Some people already think he support the People's National Party and that only going make it worse. Some of the people say they don't respect him no more because Rasta not supposed to bow. You can't reason with them man, because them never born with the part of the brain that man reason with. I tell him all this, and that he have nothing worry 'bout from me. Truth be, I getting old and want me pickney to see me get so old that them have to carry me. Last week in the market me see a young boy come pick up him old grandfather. He couldn't even walk good without a big cane and him little grandson giving him a shoulder. Me grudge the weak old man so much me nearly start cry right there in the market. I go back home and walk the street and notice something for the first time. Not a single old man in the ghetto.

Me say to him, Friend, you know me, you know Shotta Sherrif from the other side, just call him and tell him to make them Jungle man back off. But he wiser than

me, he know that ShottaSherrif can't help either when man with gun gone freelance stylee. Last month a shipment on the wharf just disappear. Not long after that freelance bad boy have machine gun, M16, M9 and Glock, and nobody can account for where they come from. Woman breed baby, but man can only make Frankenstein.

But when he tell me 'bout the boys from Jungle, he tell me like a father who just tell him son something too big for him to handle. He know even before me know, that me couldn't help him. Me want you understand something good. Me love that man to the max. Me would take a bullet for the Singer. But gentlemens, me can only take one.

Nina Burgess

Right after they told me at the gate that nobody can come in but immediate family and the band, a man rode up right behind me on a lime green scooter. He rode up the same time I walked up and said nothing, just listened to the guard talk to me without shutting off his engine and then took off without talking to the guard himself. Was that a pickup or a delivery? I said to the guard, who didn't see it funny. Ever since news broke about the peace concert, security here tighter than the Prime Minister's motorcade. Or up a nun's panty, my last boyfriend would say. The man at the gate was new. I knew about the peace concert, everybody in Jamaica knew about it, and so I expected guards or police, not these men who looked like the very people you would want to keep out. Things was getting crucial.

Maybe it was a good thing, because as soon as the taxi dropped me off, the part of me that I like to shut off after morning coffee said, What do you think you're doing here, skinny-legged fool? The great thing about a bus is another one is right behind it, ready to sweep you away as soon as you realize you've made a mistake. A taxi just drops you off and it's gone. I would start walking at least, but damn if I could think of a better idea.

Havendale is not no Irish Town, but it's still uptown and if we didn't think it was safe we still didn't think it was sorry. I mean, this is not the ghetto. Babies aren't

crying in the street and women aren't getting raped pregnant as what happens every day in the ghetto. I've seen the ghetto, been there with my father. Everybody lives in their own Jamaica and damn if that was ever going to be mine. Last week, somewhere between eleven p.m. and three a.m., three men broke into my father's house. My mother is always looking for signs and wonders and for her the fact that the newspaper last week said gunmen crossed the Half Way Tree line and have started picking off targets uptown was a very bad sign. The curfew was still on and even decent uptown people had to be indoors by a certain hour, six, eight, who knows, or they would be up for grabs. Last month Mr. Jacobs from four houses down was coming home from night service and the police stopped him, threw him in the back of the van and sent him to the Gun Court lockup. He would still be there if Daddy didn't find a judge to tell him that this was straight foolishness when we start to lock up even proper law-abiding people. Neither man mentioned that Mr. Jacobs was too dark-skinned for police to assume he was proper people, even in a gabardine suit. Then gunmen broke into our house. They took my parents' wedding rings, all my mother's figurines from Holland, three hundred dollars, all her costume earrings even though she told them they're worth nothing, and his watch. They punched my father a couple times, and slapped my mother when she asked one of them if his mother knew that he was sinning. I asked her if any of the men had their way with her but said the rosebush was growing wild like a leggo beast, and I pretended I was talking to somebody else. The policeman didn't come until the morning even though they called the station all night. Nine-thirty in the morning, long after I got there (they didn't call me until six), and he took a statement on a yellow pad with a red pen. He had to say *perpetrator* to himself three times just to figure out how to spell it. When he said wuz h'any h'aggressive weapon brawt into play? I burst out laughing and my mother said I should excuse myself.

This country, this goddamn island, is going to kill us. Since the robbery Daddy don't talk. A man likes to think he can protect what's his, but then somebody else comes and takes it and he's not much of a man anymore. I don't think less of him, but Mummy always talks about how at one time he could have bought a house in

Norbrook and he turned it down because he already had a safe and sound home with no more mortgage to pay. I'm not calling him a coward. I'm not saying he's stingy. But sometimes when you're too careful it just turns into a different kind of carelessness. It's not that either. He's from a generation that never even expected to get midway up the ladder so when he got there he was too stunned to dare climb higher. That's the problem with midway. Up is everything and down just means all the white people want to party on your street on Sunday night to feel realness. Midway is nowhere.

Back in high school I used to have him stop at the bus stop or pray for the light to go red so that I could get out before he dropped me off at school. Kimmy, who has yet to visit her parents even after they've been robbed and her mother possibly raped, never caught the drift and always cussed when he said you get out too. Fact is Daddy was not a fourteen-year-old girl at the Immaculate Conception High School for girls, trying to act as if she had as much money and as much right to stick her head out and walk like an air hostess as anybody else who showed up in a Volvo. You couldn't just drive up in a Ford Escort in front of those little bitches who were always lying in ambush at the gate just to see who drove up in what. *Did you see Lisa's father drop her off in some jalopy? My boyfriend says it's a Cortina. That's what Daddy have the maid use.* What really boil me blood is that it's not that Daddy didn't have money, but he never could think of a single good reason to spend it. Which is why, in a way, it makes sense that he would be robbed, but it also makes sense that the robber didn't get away with anything much. That's the only thing he would talk about, that the sons of mangy bitches only got three hundred dollars.

Can't play it safe when nowhere safe anymore. Mummy say at one point they held my father by his two hands so that each could kick him in the balls like they playing football. And how he's already refusing to see a doctor even though his stream not as powerful as it was only a week ... good God, now I sound like my mother. The fact is that if they came once they could come again, and who knows,

they might even do something bad enough for Kimmy to call her goddamn parents after they've been robbed and her mother possibly raped.

This socialist Prime Minister's latest ism is runawayism. I must be the only woman in Jamaica who didn't hear the Prime Minister say that there were five flights to Miami for anybody who wanted to leave. Better must come? Better was supposed to come four years ago. Now we have ism this and ism that and Daddy who just loves to talk about politics. That is when he's not wishing he had a son, since men would actually care about the fate of the country and not being a beauty queen. I hate politics. I hate that just because I live here I'm supposed to live politics. And there's nothing you can do. If you don't live politics, politics will live you.

Danny was from Brooklyn. A blond-hair man who came down to do research for his degree in agricultural science. Who knew that the one thing Jamaica created that was the envy of science was a cow? Anyway, we were seeing each other. He would take me around to Mayfair Hotel uptown for a drink and suddenly there would be Caucasians, men, women, old, young, all as if God just waved a wand and poof! White people. I am what they call high brown, but even with my skin colour seeing so many white people was a shock. Somebody must have mistook this for the North Coast for there to be so many tourists. But then one would open his mouth and patois would tumble out. Even after going there too often to remember, I would pick my jaw off the ground every time I overheard a white man chat bad. *Wait! Ho ho ho, is you that, busha? Ho ho ho, can't see you these days, man, you get rich and switch?* They didn't even have a tan!

Danny would listen to really weird music, just noise that he would play loud sometimes to piss me off. Just noise, rock and roll, the Eagles and the Rolling Stones and too many black people who should just stop acting white. But at night he would play a song. We broke up almost four years ago, but every time I look outside the window I sing two lines over and over. *I do believe. If you don't like things you leave.* Funny, it is because of Danny that I met him. Some party that the record label had all the way up in the hills. Bush people and white people are all that live up

here, huh? I remember saying. Danny said he never know black people could be racist. I went to get some punch, poured it slow to kill time, then saw Danny talking to the label boss. I was exactly what these workers thought I was, some uppity naigger fucking the American. Right beside Danny and the label boss was him, somebody whom I never thought I would meet. Even my mother liked his last single, though my father despised him. He was shorter than I expected, and me, him and his manager were the only black people there not asking if we would like our drinks freshened up. Standing there he was like a black lion. How the sexy daughter just come 'pon the man so, he said. Fifteen years of schooling on how to talk proper and that is still the sweetest thing I ever heard come out of a man's mouth.

I didn't see him again until long after Danny went back and I followed my sister Kimmy, who has yet to call her parents after they've been robbed and her mother possibly raped, to a party at his house. He didn't forget me. But wait, you is Kimmy sister? Is where you was hiding? Or you was like Sleeping Beauty, eh, waiting for the man to wake you up? The whole time I'm splitting in two, the part of me that I like to shut off after morning coffee said yes, reason with me, my sexy brethren, the other part going what do you think you're doing with this lice-infested Rasta? Kimmy left after a while, I didn't see her go. I stayed, even after everybody left. I was watching him, me and the moon when he went out on the verandah naked like some night spirit, with a knife to peel an apple. Locks like a lion and muscles all over and shining in the moon. Only two people know that "Midnight Ravers" is about me.

I hate politics. I hate that I'm supposed to know. Daddy says that nobody is driving him out of his own country but he's still thinking gunmen are somebody. I wish I was rich, I wish I was working and not laid off and I hope he would at least remember that night on his balcony with the apple. We have family in Miami. The same place Michael Manley told us to go if we want to leave. We have a place to stay but Daddy don't want to spend any money. Damn it, now the Singer is so big nobody can see him anymore, even a woman that know him better than most women. Actually I don't know what I'm talking about. This is the dumb shit women

always think. That you know a man or that you've unlocked some secret just because you let him into your panties. Shit, if anything I know even less now. It's not like he called me after.

I'm across the road, waiting at the bus stop, but so far I've let two pass. Then a third. He hasn't come through the front door. Not once, not for me to run across the road that instant and shout, Remember me? Long time no see. I need your help.

ฉบับแปล

เจ็ดปมสังหาร

เซอร์ อาร์เทอร์ จอร์จ เจนนิ่งส์

ฟังนะ

คนตายไม่เคยหยุดพูด อาจเป็นเพราะความตายไม่ใช่จุดจบที่แท้จริง แต่เป็นเพียงการกักตัวไว้ไม่ให้กลับบ้านหลังเลิกเรียน คุณรู้ว่าคุณมาจากที่ใดและคุณก็จะมาจากที่แห่งนั้น คุณรู้ว่ากำลังไปที่ใด แม้จะดูเหมือนว่าคุณไม่มีทางจะไปถึงที่นั่น คุณเป็นเพียงคนตาย ความตายฟังแล้วเหมือนมีจุดสิ้นสุดแต่กลับเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นต่อเนื่อง คุณอาจจะพบคนที่ตายมานานกว่าคุณกำลังเดินไปเรื่อยๆ อย่างไม่รู้จุดหมาย คุณอาจได้ยินเสียงร้องไห้หวนและชู้คำราม เพราะพวกเราเป็นวิญญาณหรือคิดว่าตัวเองล้วนเป็นวิญญาณ แต่เราก็เป็นเพียงคนที่ตายไปแล้ว เป็นวิญญาณที่เข้าไปสิงสู่ในวิญญาณคนอื่น ในบางครั้งผู้หญิงก็เข้าไปสิงสู่ในร่างกายของผู้ชายและร้องครวญครางดังเช่นเวลาที่สมสู่กัน พวกวิญญาณร้องครวญครางเสียงดัง แต่เสียงนั้นกลับกลายเป็นเสียงผิวปากหรือเสียงกระซิบใต้เตียงเมื่อลอดผ่านช่องหน้าต่าง และทำให้เด็กๆ จินตนาการไปว่ามีสัตว์ประหลาดอยู่ที่นั่น คนตายชอบนอนอยู่ใต้คนเป็นเพราะสาเหตุสามอย่าง หนึ่งในเรานอนแทบจะตลอดเวลา สอง ใต้เตียงแลดูเหมือนกับฝาโลง แต่เหตุผลที่สามคือข้างใต้นั้นมีน้ำหนักร น้ำหนักของมนุษย์ที่อยู่ข้างบนซึ่งคุณสามารถเข้าไปสิงสู่และทำให้น้ำหนักเพิ่มขึ้น ฟังเสียงหัวใจเต้นในขณะที่คุณเห็นมันสูบฉีดเลือดและได้ยินรูจุมูกส่งเสียงพืดพาดเมื่อปอดบีบอากาศ และรู้สึกอิจฉาแม้กระทั่งลมหายใจสั้นๆ ผมไม่มีความทรงจำเรื่องโลงอะไรนั้นหรอก

ถึงกระนั้นคนตายก็ไม่เคยหยุดพูดและบางครั้งคนเป็นก็ได้ยิน สิ่งที่ผมต้องการจะบอกก็คือ เมื่อคุณตายเสียงที่เปล่งออกมาก็เป็นเพียงเส้นสัมผัสและทางเบี่ยง ไม่มีอะไรจะทำนอกจากร่อนเร่พเนจรไปชั่วขณะ เอละ อย่างน้อยก็เป็นสิ่งที่คนอื่นๆ เขาทำกัน ประเด็นของผมก็คือคนที่สิ้นลมหายใจเรียนรู้จากคนที่สิ้นลมหายใจ แต่ก็ไม่ใช่เรื่องง่าย ผมฟังเสียงของตัวเองซึ่งบอกทุกคนที่ได้ยินว่าผมไม่ได้ตกลงมาเอง ผมถูกผลักลงมาจากระเบียงที่โรงแรมชั้นเซตปีซิโนอ่าวมอนเตโก ผมบอกให้ตัวเองหุบปากไม่ได้หรอก ในเมื่อทุกเช้าที่ตื่น ผมต้องโกยศีรษะที่เหมือนกับลูกฟักทองแหลกละเอียด แม้กระทั่งตอนที่พูดอยู่ตอนนี้ ผมยังได้ยินเสียงของตัวเองในตอนนั้น คนพิลึกพิลั่น¹ อย่างคุณเข้าใจไหมล่ะ หมายความว่าชีวิตหลังความตายไม่ใช่เพียงเหตุการณ์ที่กำลังเกิดขึ้นหรือเป็นงานเลี้ยงสุดเจ๋งพอให้คุณ เห็นพวกแมวที่นอนนิ่งอยู่บนเสื่อนั้นไหม พวกมันไม่มีวันเข้าใจหรอก ไม่มีอะไรที่จะทำได้นอกจากรอคอยชายที่ฆ่าผม แต่เขาก็ไม่ตายเสียที เพียงแค่แกล้งๆ มีภรรยาเด็กกลงๆ ออกลูกออกหลานโง่ๆ อีกเป็นโขยง และนำพาประเทศให้ล่มจม

คนตายไม่เคยหยุดพูดและบางครั้งคนเป็นก็ได้ยิน บางครั้งเขาก็พูดตอบถ้าผมเข้าไป ถูกจิ้งหะในตอนที่เขาจะพริบตาระหว่างที่หลับ เขาพูดจนกระทั่งถูกภรรยาตบหน้า แต่ผมชอบฟังคนที่ตายมานานแล้วพูดมากกว่า ผมเห็นพวกผู้ชายใส่กางเกงขี้น้ำคลุมเข้าซาตินและสวมเสื้อคลุมยาวที่เปียกโชกเลือด ในขณะที่พวกเขาพูดเลือดก็ไหลออกจากปาก ไม่น่าเชื่อเลยว่าการก่อกบฏของทาสจะนำหาวดกแล้วเช่นนี้ ไม่น่าเชื่อเลยว่าพระราชินีจะพัวพันกับเรื่องเลวร้ายเช่นนี้ นับตั้งแต่ที่บริษัทเวสต์อินเดีย² เริ่มตกต่ำเมื่อเทียบกับบริษัทอีสต์อินเดีย³ จึงมีคนผิดมากมายที่หาที่หลบนอนที่ไม่สบายนักเท่าที่จะหาได้ ปีโด๊ะ ผมจัดใบหน้าข้างซ้ายไว้ผิดที่อีกแล้ว ความตายคือการเข้าใจว่าคนตายไม่ได้ไปไหน แต่อยู่ในดินแดนของคนตายที่ราบเรียบ เวลาไม่เคยหยุดเดิน คุณมองเวลาที่ผ่านไปแต่ตัวเองกลับอยู่นิ่งกับที่ราวกับภาพเขียนที่มีรอยยิ้มของโมนาลิซา ณ ที่แห่งนี้ คนตายที่ถูกปาดคอมานานกว่าสามร้อยปีจึงไม่ต่างอะไรกับเด็กทารกที่ไหลตายเมื่อสองนาทีก่อนแล้ว

ถ้าคุณไม่ดูให้ตีเวลาที่นอน คุณจะพบว่าตัวคุณเป็นเหมือนตอนที่คนเป็นพบเห็นคุณตัวผมนะเธอ ผมกำลังนอนอยู่บนพื้น หัวของผมเหมือนฟักทองแห้งเป็นชิ้นๆ ขาขวาของผมบิดไปด้านหลัง แขนทั้งสองโค้งงออย่างที่ไม่ควรจะทำ ถ้ามองจากที่สูงจากระเบียง ผมดูเหมือนแมงมุมที่ตายแล้ว ผมอยู่บนนั้นแล้วก็ตกลงมาที่นี่ จากข้างบนนั้นผมเห็นตัวเองเหมือนตอนคนที่ฆ่าผมมองเห็นผม คนตายระลึกถึงการเคลื่อนไหว การกระทำ เสียงกรีดร้อง และหวนกลับไปที่นี่อีกครั้ง รถไฟที่ไม่เคยหยุดวิ่งจนกระทั่งมันแล่นตกจากราง ชายขอบของตึกนั้นที่อยู่สูง 16 ชั้น ท้ายรถที่หมดอากาศร่างของพวกโจรที่กำลังระเบิดราวกับลูกโป่งที่ถูกเจาะด้วยกระสุน 56 นัด

ไม่มีใครตกลงมาในสภาพนั้นโดยไม่ได้ถูกผลักลงมาหรอก ผมรู้ ผมรู้ว่ามันรู้สึกอย่างไร และมันเป็นอย่างไร ร่างที่ตกลงมา มือเท้าปะปะอยู่ในอากาศขณะที่ร่วงลงมา มือหยิบฉวยกลุ่มก้อนของสิ่งที่ไม่รู้ว่าเป็นอะไร พลาจวิงวอนขอเพียงสักครั้ง แค่อีกสักครั้ง แค่อีกสักครั้งเถอะให้ตายพระเจ้า ขอให้จับอะไรสักอย่างได้ในอากาศ แล้วคุณก็ร่วงลงในคุน้ำลึก 5 ฟุต หรือบนพื้นปูกระเบื้องหินอ่อน 16 ฟุตข้างล่าง คุณยังดิ้นรนต่อไปเมื่อพื้นยกตัวสูงขึ้นและบดขยี้ร่างของคุณเพราะมันทนกระหายเลือดไม่ไหว เราตายไปแล้วแต่ก็ยังตื่นขึ้นมา สภาพตัวผมเหมือนแมงมุมถูกบดขยี้ ส่วนเขาเหมือนแมลงสาบถูกเผาจนไหม้เกรียม ผมไม่มีความทรงจำเรื่องโลงอะไรนั่นหรอก

ฟังนะ

คนเป็นรอให้สิ่งต่างๆ เกิดขึ้นเพราะพวกเขาหลอกตัวเองว่าพวกเขามีเวลา คนตายเห็นสิ่งต่างๆ เกิดขึ้นแล้วรอ ครั้งหนึ่งผมเคยถามครูสอนศาสนาวันอาทิตย์ว่า ถ้าสวรรค์เป็นที่สถิตยของชีวิตนิรันดร์และนรกเป็นสิ่งที่ตรงกันข้ามกับสวรรค์ แล้วในนรกมีอะไรครับ ครูตอบว่า นรกก็เป็นที่ดีสำหรับเด็กผู้ชายตัวแดงๆ และสกปรกเหมือนเธออยู่ยังงี้ละ ครูของผมท่านยังมีชีวิตอยู่นะ ผมเห็น

ท่านที่บ้านพักคนชราอีเวนไทด์ ท่านแก่และหลงลืมไปมาก ท่านไม่รู้จักชื่อตัวเองและพูดเสียงเบาและแหบแห้งจนไม่มีใครได้ยินว่าท่านกลัวเวลากลางคืน เพราะเป็นเวลาที่บรรดาหนูจะมาแทะนิ้วหัวแม่เท้า อันน่าอรร้อยของท่าน ผมเห็นมากกว่านั้น เมื่อมองให้ถี่ถ้วนหรือเพียงมองไปทางซ้ายแล้วคุณก็จะเห็นชนบทที่ยังคงเหมือนเมื่อตอนที่ผมจากมา มันไม่เคยเปลี่ยน เมื่อใดก็ตามที่ผมอยู่รอบผู้คน พวกเขา ยังคงเป็นเหมือนตอนที่ผมจากพวกเขาไม่มีผิด ความแก่ชราไม่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงได้เลย

ชายผู้เป็นบิดาแห่งชาติและเป็นดังบิดาของผมยิ่งกว่าพ่อบังเกิดเกล้าของผม ร่ำไห้ราวกับหญิงที่เป็นหม้ายอย่างกะทันหันเมื่อทราบข่าวว่าผมตายแล้ว คุณไม่มีวันรู้ว่าความฝันของคนผูกพันกับคุณจนกระทั่งคุณจากไป จากนั้นก็ไม่มีสิ่งใดที่จะทำได้นอกจากเฝ้ามองพวกเขาตายแบบอื่นอย่างช้าๆ ทีละข้าง ทีละระบบ โรคหัวใจ โรคเบาหวาน โรคที่มีชื่อยืดยาวซึ่งคร่าชีวิตอย่างช้าๆ นี่คือร่างที่พร้อมจะดับสูญในคราวเดียว ส่วนเขาจะมีชีวิตอยู่เพื่อให้คนยกย่องให้เป็นวีรบุรุษแห่งชาติ เขาจะตายเมื่อคนนั้นคิดว่าเขาล้มเหลว นั่นเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นเมื่อคุณเห็นว่าใครสักคนเป็นตัวแทนของความหวังและความฝัน เขาจะกลายเป็นเพียงเครื่องมือทางวรรณศิลป์เท่านั้น

นี่เป็นเรื่องราวการสังหารหลายเรื่องที่เกิดขึ้น เป็นเรื่องราวของบรรดาเด็กหนุ่มซึ่งไม่มีความหมายอะไรบนโลกที่กำลังหมุน ทว่าแต่ละคนที่ผ่านตัวผมไปแล้วมันมีกลิ่นหอมของชายที่ปลิดชีวิตของผม

สิ่งแรกก็คือเขาร้องตะโกนจนสุดเสียงแต่เสียงร้องนั้นกลับหยุดชะงักอยู่ที่แผงพื้น เพราะพวกเขาใช้ผ้าอุดปากเขาไว้ และผ้านั้นรสชาติเหมือนอ้วกคละคลุ้งกับหิน ใครบางคนมัดมือของเขาไว้ข้างหลังจนแน่นแต่มันกลับรู้สึกหลวมเพราะผิวหนังที่เสียดสีกันจนหลุดลอกและเลือดที่ไหลจนเชือกเปียกชื้น ชายหนุ่มพยายามเตะขาทั้งสองเพราะขาขวาถูกมัดไว้กับขาซ้าย เขาเตะจนฝุ่นฟุ้งกระจายสูงถึงห้าฟุต หกฟุต เขาไม่อาจลุกขึ้นยืนได้เพราะฝนกำลังตกจนพื้นดินเป็นดินโคลนคละเคล้ากับฝุ่นละอองและหิน หินก้อนหนึ่งกระเด็นถูกจมูกของเขา ลูกกระสุนโดนเข้าที่ตาซึ่งกำลังจะระเบิด เขาร้องตะโกนแต่เสียงตะโกนหยุดอยู่ที่ริมฝีปากแล้วไหลย้อนเหมือนการไหลกลับ ดินโคลนเปรียบดั่งน้ำที่ท่วมสูงขึ้นไป จนเขามองไม่เห็นนิ้วหัวแม่เท้าของตัวเอง จากนั้นเขาจะตื่นขึ้นและรับรู้ว่าคุณตายไปแล้ว เขาคงไม่บอกผมหรอกว่าเขาชื่ออะไร

ร็อกเกอร์ตัวจริง

2 ธันวาคม 1976

ปัง-ปัง

ผมจำได้ว่าตอนนั้นอายุสิบสี่ นั่นผมรู้ดี ผมรู้ว่าหลายคนชอบพูดพล่ามโดยเฉพาะไอ้กันนั้นที่ไม่ยอมหุบปากซะที มันหัวเราะทุกครั้งที่มีคนพูดถึงคุณ ฟังดูแปลกที่มันเอาชื่อของคุณไปไว้กับคนที่เราไม่รู้จัก อาเอนเด ลูมูบา ฟังดูเหมือนประเทศของ คุณตา คินเต⁴ เลยวะ ไอ้กันนั้นใส่แว่นดำ หลบสายตาเกือบตลอดเวลา ยิ่งกับว่ามันเป็นนักเทศอเมริกาจะมาสอนคนดำ บางทีมันกับคนคิวบามาด้วยกัน บางทีมันก็มาคนเดียว พอคนนึงพูด อีกคนก็เจิบ ไอ้คิวบามันไม่กล้าแหยมกับพวกมือปืน มันบอกว่ามือปืนเป็นคนสำคัญเสมอ

ผมจำได้ว่าเคยนอนบนเตียงเด็ก ผมรู้ว่าแม่เป็นกะเหรี่ยง ส่วนพ่อก็เป็นผู้ชายแสนดีคนสุดท้ายในสลัมนี้ ผมจำได้ว่าพวกเราเคยแหงนมองบ้านหลังโตบนถนนโฮปของคุณอยู่หลายวันจนคุณออกมาพูดกับพวกเรายังกับเป็นพระเยซู ส่วนพวกเราเป็นสาวกอิสคาริโอท⁵ คุณพยักหน้ายังกับจะบอกให้เราทำงานของตัวเองไปและทำอะไรที่เราต้องทำ ผมจำไม่ได้เหมือนกันแะว่าเคยเห็นคุณหรือใครซักคนบอกว่าเขาเคยเห็นคุณจนผมคิดว่าผมเห็นคุณเอง คุณออกมาที่ระเบียงข้างหลัง กำลังกินสาเกอันนิ่ง ส่วนเธอมาจากไหนก็ไม่รู้ ยิ่งกับว่ามีอะไรสำคัญต้องทำข้างนอกตอนกลางดึก เธอตะลึงงันเมื่อเห็นคุณแก่ผ้า เธอเอื้อมมือมาหยิบชิ้นสาเกในมือของคุณเพราะเธอก็หยากกินมันบ้าง ถึงพวกเรา⁶ (1) จะไม่ชอบผู้หญิงร่า แต่คุณสองคนก็มีอะไรกันจนถึงเที่ยงคืน ผมจับเป้าตัวเองและร้องอ้ออาที่ได้เห็นหรือได้ยินเสียงนั้น แล้วคุณก็เขียนเพลงจากเรื่องที่เกิดขึ้น เด็กหนุ่มจากคอนกรีตจึงเกิดซัปรดสก็๊ตเตอร์สีเขียวหวานแหวกคันเดิมมาที่นี่ได้สี่วันละ ตอนแปดโมงเช้ากับสี่โมงเย็น เขามาเอาของสีน้ำตาลจนยามชุดใหม่ไล่ให้เขากลับไปซะ พวกเรารู้กันว่ามันเกิดอะไรขึ้น

ที่เมืองเอทเลนส์กับโคเปนเฮเกนซิติคุณทำได้หย่างเดียวคือนั่งดู เสียงหวานจ้อยจากวิทยุบอกว่าประเทศนี้จะม้อาชญากรรมกับความรุนแรงเต็มไปหมด แล้วถ้าจะมีอะไรเปลี่ยน เราต้องรอให้มันเกิด แต่ไอ้ที่เราทำได้ที่เอทเลนส์ก็คือเห็นมันเกิดแล้วนั่งรอ ผมเห็นน้ำปนขี้ไหลนองบนถนน แล้วผมก็รอ ผมเห็นแม่ตัวเองควงผู้ชายสองคนแลกกับเงินยี่สิบเหรียญและอีกคนที่จ่ายยี่สิบห้าเหรียญ

¹ สมาชิกของกลุ่มทางศาสนาที่มีชื่อว่า Rastafari ซึ่งมีต้นกำเนิดในประเทศจาไมกา แนวคิดนี้เชื่อว่าคนผิวดำควรเดินทางกลับไปแอฟริกาและเคารพจักรพรรดิ Haile Selassie I แห่งเอธิโอเปียว่าเป็นพระเจ้าที่ลงมาบนโลกเพื่อช่วยคนผิวดำ คนกลุ่มนี้แสวงหาความสงบต้องการหลุดพ้นจากการกดขี่ ไม่กินเนื้อสัตว์ นิยมสูบกัญชาและไว้ผมยาวจนพองฟูหรือทรง Dreadlocks

เพื่อให้หลังข้างในแทนที่จะชักออกแล้วผมก็รอ ผมเห็นพ่อโคตรเซ็งแม่จันตีแม่ยังกับหมา ผมเห็นสังกะสีบนหลังคาชั้นสนิมสีน้ำตาลแล้วฝนก็กระหน่ำใส่มันจนเป็นรูยั้งกับเนยแข็ง ผมเห็นคนเจ็ดคนหุบในห้องเดียวกัน มีคนท้องคนนึง และคนแม่งก็เอากันในนั้นเพราะมันจันชะจันหมดยางอายุ แล้วผมก็รอ

ห้องรูนูนี่แคบลงๆ ไหนจะมีพวกพี่น้องจากบ้านนอกมาอีก เมืองก็ใหญ่ขึ้นๆ จนไม่มีที่จะโยกย้ายสายเอา⁷ หรืออยู่เฉยๆ ไม่มีแม่เนื้อไก่จะเอาไปต้มแกงหรือถึงจะมีก็แพงจนหูฉี่ เด็กผู้หญิงตัวกะเปี้ยกคนนั้นถูกแทงเพราะพวกมันรู้ว่าเธอจะได้เงินค่าอาหารกลางวันทุกวันอังคาร ส่วนพวกเด็กผู้ชายอย่างผมก็โตขึ้นๆ และไม่ได้ไปโรงเรียนหุบบ่อยๆ พวกผมอ่านหนังสือเรียนเรื่องดึกกับเงิน⁸ ไม่ออกแต่รู้จักโค้ก พวกเราหายากไปห้องอัดเสียงแล้วก็อัดเพลง ร้องเพลงฮิตตามจังหวะไปให้พันๆ จากสลัมนี้ แต่โคเปนเฮเกนชิตีกับเอทเลนส์ก็ใหญ่เหลือเกิน ทุกทีที่คุณไปถึงชานเมือง มันก็ทอดยาวไปเหมือนเงาจนทั้งโลกนี้คือสลัม แล้วคุณก็รอ

ผมเห็นคุณหิวและรอ ผมรู้ว่ามันเป็นแค่โซคชะตา คุณเดินแก่วอยู่ในห้องอัดเสียงแล้วเดสมอนด์ เดกเกอร์^{9 (2)} ก็บอกให้ชายคนนั้นให้คุณพัก เขาให้คุณพักเพราะได้ยินความหิวในน้ำเสียงของคุณก่อนจะได้ยินคุณร้องเพลงซะอีก คุณอัดเพลงแต่ไม่ใช่เพลงฮิตอะไร มันเพราะเกินไปสำหรับสลัมนี้ เพราะเราผ่านช่วงที่ความไพเราะจะทำให้ชีวิตของใครดีขึ้น เราเห็นคุณรีบเร่งและพยายามไต่เต้าไปที่สูง เราหายากจะเห็นคุณล้มเหลวซะมิด เรารู้ว่าไม่มีใครหายากเห็นคุณเป็นโจร¹⁰ เพราะคุณดูฉลาดกว่านั้น

ตอนที่คุณหายไปที่เตลาแวร์แล้วกลับมา คุณพยายามจะร้องเพลงสกา^{11 (3)} แต่สกา มันทิ้งสลัมไปอยู่ในเมืองแล้ว สกามันเหาะเรือบินไปโชว์ตัวให้พวกฝรั่งดูที่เมืองนอก ให้รู้ว่ามันเป็นลูกครึ่ง นั่นคงทำให้เจ้าซีเรียกับเลบานอนพุ่มใจสินะ แต่เวลาเห็นพวกมันในหนังสือพิมพ์กำลังถ่ายรูปกับแอร์บนเครื่องบิน ไม่เห็นจะนำพุ่มใจตรงไหน ดุจเงาชะมัด คุณทำเพลงอีกเพลง แต่หนนี้เป็นเพลงฮิตวะ แต่แค่เพลงฮิตเพลงเดียวไม่ทำให้คุณหลุดออกไปจากสลัมนี้ได้ ถ้าคุณทำเพลงให้คนหน้าเลือด

² Desmond Dekker คือนักร้องและนักแต่งเพลงแนวสกา (Ska) ร็อกสเตดี (Rocksteady) และเร็กเก้ (Reggae) ชาวจาไมกา

³ Ska คือแนวเพลงที่มีต้นกำเนิดจากประเทศจาไมกาในช่วงปลายยุค 1950 เป็นพื้นฐานของแนวเพลงร็อกสเตดี (Rocksteady) และ เร็กเก้ (Reggae) แนวเพลงนี้เป็นการผสมผสานระหว่างแนวเพลงเมนโต (Mento) และคาลิปโซ (Calypso) ของประเทศแถบทะเลแคริบเบียน (Caribbean) กับเพลงแจ๊ซและอาร์แอนด์บี (R&B) ของอเมริกัน

เพลงฮิตเพลงเดียวไม่ทำให้คุณกลายเป็น สก๊อท เดวิส^{12 (4)} หรือผู้ชายที่ร้องเพลงในอัลบั้มกันไฟเทอร์ บัลลาดส์^{13 (5)} ได้หรอกเว้ย

ตอนที่เด็กผู้ชายอย่างผมเลิกติดแม่ แม่ก็เลิกสนใจผมเหมือนกัน พระเคยบอกว่า คนเราทุกคนมีความโดดเด่นที่พระเจ้าสร้างไว้ในชีวิต แต่สิ่งเดียวที่คนในสลัมจะเติมเต็มความโดดเด่นก็คือความว่างเปล่า ปีหนึ่งเก้าเจ็ดสองไม่มีอะไรเหมือนกับปี 1962 คนก็ยังซุบซิบกันเพราะเขาพูดโพล่งออกมาไม่ได้ว่าตอนที่ อาร์ที เจนนิ่งส์ ต่วนตายไป เขาก็เอาความฝันไปด้วย ความฝันที่ผมก็ไม่รู้ว่าเป็นอะไร คนแม่งก็โง่ ความฝันไม่ได้จากไปไหน คนเราจะไม่รู้ตัวว่าอยู่ในฝันร้ายจนตัวเองอยู่ในฝันร้ายนั่นเอง คนเริ่มเข้ามาที่สลัมมากขึ้นเรื่อยๆ เพราะเดลรอย วิลสัน^{14 (6)} เพิ่งจะร้องเพลง “แล้วชีวิตจะดีขึ้น” ไอ้คนที่จะเป็นนายก็ร้องเพลงนี้เหมือนกัน แล้วชีวิตจะดีขึ้น ชายคนที่ดูเหมือนคนขาว แต่พูดผิดๆ ภูเขาๆ ยังกับคนดำตอนที่เขาต้องพูดก็ร้องเพลง “แล้วชีวิตจะดีขึ้น” ผู้หญิงที่แต่งตัวยังกับราชินี คนที่ไม่เคยสนใจเรื่องสลัมก่อนที่มันจะขยายไปจนถึงคิงส์ตันก็ร้องเพลง “แล้วชีวิตจะดีขึ้น”

แต่เรื่องบัดซบแม่งเกิดก่อนวะ

เราเห็นมันเกิดแล้วก็รอ ชายสองคนเอาปืนมาที่สลัม คนนึงสอนให้ผมใช้มัน แต่คนในสลัมชินกับการฆ่ากันเองมานานแล้ว เราใช้ทุกอย่างที่เราหาได้ ไม่ว่าจะเป็นไม้ มีดพร้า มีด ที่ตีน้ำแข็ง ขวดโซดา ฆ่าเพื่ออาหาร ฆ่าเพื่อเงิน บางครั้งชายคนนึงถูกฆ่าเพราะมองอีกคนแล้วทำให้เขาเหม็นขี้หน้า การฆ่าไม่ต้องการเหตุผล เพราะที่นั่นคือสลัม เหตุผลมีไว้คุยกับพวกคนรวยโน่น พวกเราเป็นพวกบ้าคลั่ง

ความบ้าคลั่งเดินไปตามถนนสวยในเมือง มันเห็นผู้หญิงแต่งตัวตามแฟชั่นคนนึง และหยากจะปรีไปหาเธอแล้วฉกเอากระเป๋า มา มันรู้ว่าเราไม่ได้ต้องการกระเป๋าหรือเงินนั้นนักหรอก เราแค่หยากได้ยินเสียงร้องตอนที่เธอเห็นคุณกระโดดไปตรงหน้าสวยๆ ของหล่อน แล้วดับให้ความสุข

⁴ Skeeter Davis มีชื่อจริงว่า Mary Frances Penick เป็นนักร้องแนวเพลงคันทรี่ (Country music) ชาวอเมริกันซึ่งมีชื่อเสียงคนหนึ่งในช่วงปี 1950-1960 เธอเคยเป็นนักร้องคู่กับ Betty Jack Davis โดยใช้ชื่อบนเวทีว่า Davis Sisters

⁵ Gunfighter Ballads หรือชื่อเต็มว่า Gunfighter Ballads and Trail Songs เป็นชื่ออัลบั้มเพลงแนวคันทรี่ซึ่งโด่งดังในยุค 1950 ของ Marty Robbins นักร้องชาวอเมริกัน

⁶ Delroy Wilson เป็นนักร้องแนวเพลงสกา ร็อกสเตดี และเร็กเก้ชาวจาไมกา เขามีบทเพลงที่มีชื่อเสียงหลายเพลงซึ่งหนึ่งในนั้นคือเพลง “Better Must Come (แล้วชีวิตจะดีขึ้น)” ซึ่งพรรค People’s National Party ของนาย Michael Manley ใช้ในการหาเสียงในปี ค.ศ. 1972

กระเด็นออกไปจากปาก ต่อยให้ความร่าเริงหลุดไปจากตา แล้วก็ฆ่าหล่อนให้ตายชะตงนั่น และก็ข่มขืนเธอซะก่อนหรือหลังจากนั้น นั่นเป็นสิ่งที่โจรหย่างเราทำกับผู้หญิงดีๆ หย่างเธอ ความบ้าคลั่งทำให้คุณเดินตามชายใส่สูทไปตามถนนคิงสตรีทที่คนจนไม่เคยได้ไป แล้วเห็นเขาโยนแซนดวิชไก่ คุณได้กลิ่นแล้วสงสัยว่าคนมันรวยถึงขนาดเอาไก่มาใส่ในขนมปังบ้านๆ เลยเหวอะ คุณเดินผ่านกองขยะ แล้วก็เห็นมันยังอยู่ในท่อ ยังสด ไม่เปื้อน แล้วก็ยังมีแมงวันตอม คุณคิดว่าอาจจะ ไข่ คุณคิดว่าคุณต้อง... ให้มันรู้ว่าไก่ไม่มีกระดูกมันรสชาติยังงั้น แต่คุณบอกกับตัวเองว่าไม่ใช่คนบ้า ความบ้าในตัวคุณไม่ใช่ความบ้าของคนบ้า แต่มันคือความโกรธจนบ้าเพราะคุณรู้ว่าชายคนนั้นทิ้งแซนดวิชไว้ให้คุณเห็น คุณสัญญากับตัวเองว่าวันนึงจะพกมิด กูจะโดดไปประจันหน้ากับไอ้หมอนั่นแล้วสักคำว่าคนจนบนอกของมัน

แต่เขาก็รู้ว่าถ้าเด็กหย่างผมไปเดินอยู่ในเมืองไม่นานคงจะถูกตำรวจ¹⁵ ตะครุบตัวแน่ แค่ตำรวจเห็นว่าผมไม่ใช่เกือกแค่นั้น มันก็คงจะพูดว่า ไอ้มีดโสโครกหย่างมึงมาทำท่า¹⁶ 'ไรแถวนี้วะ แล้วก็มึงตัวเล็กให้ผมสองหย่าง วิ่งหนีให้มันไล่จับไปตามถนนกลางเมือง แล้วมันจะได้ยิงผมในมุมเปลี่ยว มีกระสุนอยู่ในซองหลายลูก อย่างน้อยต้องมีซีกลูกที่โดนตัวผม หรือยอมถูกซ้อมต่อหน้าผู้คน มันจะฟาดกระบอกแล้วตีจนฟันข้างของผมร่วง จนขมับผมแตก แล้วหูข้างนั้นของผมจะได้หนวก มันบอกผมว่าครั้งนี้กูจะสอนไม่ให้เด็กสลัมโสสม¹⁷ หย่างมึงโผล่มาในเมืองอีก ผมเห็นมันเกิดขึ้นแล้วผมก็รอ

แล้วคุณก็กลับมาอีก ถึงจะไม่มีใครรู้ว่าคุณไปตั้งแต่ตอนไหน พวกผู้หญิงหย่างหย่างว่าคุณกลับมาทำไม ทั้งที่คุณก็ได้กินของดีๆ หย่างข้าวอังเคลเบน¹⁸ (7) ที่อเมริกาอยู่แล้ว เราสงสัยว่าคุณไปร้องเพลงฮิตที่นั่นมั้ง พวกเราบางคนเฝ้ามองตอนที่คุณเดินผ่านสลัมนี้ยังกับปลาตัวน้อยในแม่น้ำสายใหญ่ ตอนนี้อยู่อ่านเกมคุณออก ถึงตอนนั้นผมจะไม่เข้าใจว่าคุณตีสนิทกับมือปืนที่นี่ ไอ้ราस्ताเสียงดังคนนั้น นักเลงคนนี้ ไอ้ฮาโจคนโน้น หรือแม้แต่พ่อได้ยังไง คุณทำให้ทุกคนที่รู้จักชอบคุณ แต่นั่นคงไม่ทำให้พวกเขาจับคุณเป็นพวกได้หรอก คุณร้องเพลงอะไรก็ได้ เพลงอะไรก็ได้ให้มันดัง แม้จะเป็นเพลงที่คุณรู้จักอยู่คนเดียวและไม่มีใครสนใจก็เถอะ คุณร้องเพลง “ผมหลงรักเธอ¹⁹ (8)” เพราะปรินส์ บัสเตอร์²⁰ (9) เอาเพลง “เธอจะไม่เจอฉันอีก²¹ (10)” มาร้องซ้ำจนเขาตั้ง คุณใช้ของของตัวเองมี แม้แต่ทำนองเพลง

⁷ Uncle Ben's Rice เป็นชื่อข้าวหนึ่งยี่ห้อหนึ่งซึ่งมีจำหน่ายในสหรัฐอเมริกา

⁸ เพลง And I Love Her เป็นชื่อบทเพลงหนึ่งของวง The Beatles และมีการนำมาร้องใหม่โดย Bob Marley

⁹ Prince Buster มีชื่อจริงว่า Cecil Bustamante Campbell เป็นนักร้องและนักแต่งเพลงชาวจาไมกาผู้บุกเบิกแนวเพลงสกาให้เป็นที่รู้จักไปทั่วโลก

¹⁰ เพลง You Won't See Me เป็นชื่อเพลงของวง The Beatles

ก็ไม่ใช่ของตัวเอง คุณร้องเพลงนั้นอย่างหนักอยู่นานจนลืบทัวตัวเองออกไปจากสลัมนี้ได้ พอปี 1971 คุณได้ออกทีวี ตอนปี 1971 ผมก็ได้ยิงปืนนัดแรก

ตอนนั้นผมอายุสิบขวบ

ชีวิตที่สลัมมันไม่มีค่าอะไร ไม่มีค่าอะไรที่จะฆ่าเด็กผู้ชายคนนึง ผมจำได้ตอนครั้งสุดท้ายที่พ่อพยายามจะช่วยชีวิตผม พ่อวิ่งกลับจากโรงงานมาที่บ้าน ผมจำได้เพราะตอนที่เรายืน หน้าของผมนั่งตรงอกของพ่อพอดี พ่อหายใจหอบเหมือนหมา เย็นวันนั้นเรานั่งคุกเข่าอยู่ในบ้าน พ่อตะโกนบอกผมว่ามันเป็นเกม ใครยืนขึ้นก่อนเป็นคนแพ้ ใ้ผมก็ลุกขึ้นยืนเพราะผมอายุแค่สิบขวบแถมยังอ้วน แล้วผมก็แข่งกับไอ้เกมนี้ด้วย แต่พ่อก็ตะโกนแล้วดึงผมมาซุกในอก ผมหายใจพืดพืดแรงจนหายากร้องไห้และเกลียดพ่อไปด้วยกัน แล้วกระสุนนัดแรกก็ลอยเข้ามาเหมือนมีใครซักคนเพียงก่อนกรวดเข้ามา แล้วมันก็แดงกับผนังลูกแล้วลูกเล่า จนทะลุผ่านผนังดัง ปัง-ปัง-ปัง-ปัง-ปัง-ปัง ยกเว้นกระสุนลูกสุดท้ายที่โดนหม้อดั่งเป็ง และอีกหก เจ็ด สิบ ยี่สิบนัดที่โดนผนังดัง ตุบตุบตุบตุบตุบตุบตุบ พ่อเอามือฉวยตัวผมแล้วพยายามจะปิดหูของผมไว้ แต่พ่อจับตัวผมแน่นจนไม่รู้ตัวว่ากำลังกดที่ตาของผมอยู่ แล้วผมก็ได้ยินเสียงลูกกระสุนดัง ปัง-ปัง-ปัง-ปัง-ปัง-ปัง แล้วก็เสียงเพ็ญตุ้ม แล้วผมก็รู้สึกว่ามันสิ้น ผู้หญิงร้องกรี๊ด ผู้ชายร้องเอะอะ เด็กก็ร้องไห้จ้าเพราะกลัวตาย และคุณก็ได้ยินเสียงร้องนั้นกลืนหายไป ในสายเลือดที่ไหลออกมาตามคอและส้าล้กอยู่ที่ปาก พ่อดึงผมให้หมอบลงแล้วปิดปากไม่ให้ผมร้องออกมา ผมหยากจะกัดมือพ่อแล้วผมก็กัดมือพ่อเพราะมันปิดจมูกผมอยู่ พ่อชะหยาฆ่าผมเลย พ่อตัวสั้นจนผมสงสัยว่ามันเป็นอาการสั้นของคนใกล้ตาย แล้วพ่อก็สั้นอีกครั้ง มีเท้าผ่านไปมาเต็มไปหมด มีผู้ชายวิ่งผ่านไปผ่านมา พวกมันหัวเราะและร้องตะโกนว่าฆ่าไอ้เบือกเมืองเอทเลนส์ให้ตายซะให้หมด พ่อผลักผมให้นอนราบกับพื้นแล้วนอนทับผมไว้ แต่พ่อตัวโคตรหนัก ผมเจ็บจมูก ตัวพ่อก็เหม็นกลิ่นเครื่องรถ แล้วก็เข้าหรืออะไรซักหย่างของพ่อกำลังกดหลังผม พื้นเม่งก็ขม ผมรู้ว่ามันเป็นรสน้ำยาขัดพื้นให้แดง ผมหยากให้พ่อลุกไปจากตัวผม ผมเกลียดพ่อ ทุกหย่างมีเสียงเหมือนหุบในถุงเท้า แล้วในที่สุดพ่อก็ลุกออกไปจากตัวผม ผู้คนข้างนอกยังร้องเอะอะแต่ไม่มีเสียงปะปะปะปะปะปะปัง หรือเสียงเพ็ญตุ้มอีก แต่พ่อก็ยังร้องไห้ ผมเกลียดพ่อ

สองวันต่อมาแม่หัวเราะกลับบ้านเพราะรู้ว่าชุดใหม่ของตัวเองเป็นชุดที่สวยงามที่สุดในสลัมสุดท้ายนี้ พ่อเห็นแม่เพราะพ่อไม่ได้ไปทำงาน เพราะไม่มีใครรู้สึกปลอดภัยที่จะเดินบนถนน พ่อเดินตามหลังแม่ไปติดๆ แล้วดึงตัวแม่มาด่าว่า อีกระหรี่เอ๊ย กลิ่นไอ้จ๋อนผู้ชายติดตัวเลยนะมึง พ่อจิกผมแม่แล้วตูดเข้าที่ห้อง แม่ร้องด่าพ่อว่าไอ้หน้าตัวเมีย แกมันไม่มีน้ำยา แล้วพ่อก็สวนกลับว่า อ้อ... มึงหยากเอานันกรี แล้วพ่อก็บอกว่า เตี้ยว... ให้กูหาไอ้จ๋อนใหญ่พอตัวมึงก่อน แล้วพ่อก็จิกผมแม่แล้วลากเข้าไปในห้อง ผมเห็นทุกหย่างจากใต้ผ้าปูที่นอนที่พ่อให้ผมเข้าไปซ่อน เพื่อไอ้พวกอันธพาลจะหวน

กลับมาตอนกลางคืน พ่อฉวยเอาไม้ฟาดอันหนึ่งแล้วตีแม่ตั้งแต่หัวยันเท้าตั้งแต่หน้าถึงหลัง แม่ร้องกรี๊ดจนครางเหมือนหมาออกลูก พ่อบอกว่ามึงหยากได้ไอ้จ๋อนใหญ่หนักไ้ม้ยี้ นี่ไงละไอ้จ๋อนอันใหญ่สำหรับอีกะหรี่ป่านหย่างมึง พ่อเอาไม้ฟาดแล้วเตะขาแม่ให้ถ่างออก พ่อเตะแม่ออกจากบ้านแล้วก็โยนเสื้อผ้าตามมา ผมคิดในใจว่านี่คงเป็นครั้งสุดท้ายที่ผมจะได้เห็นหน้าแม่ แต่แม่กลับมาในวันรุ่งขึ้น มีผ้าพันรอบตัวเหมือนมัมมี่ในหนังที่ฉายรอบละ 30 เหยียด ที่โรงหนังเรียลโท แม่มาพร้อมกับผู้ชายอีกสามคน

ชายสามคนนั้นจับตัวพ่อ พ่อผมสู้ สู้กับพวกมันหย่างลูกผู้ชาย แม้แต่ต่อยพวกมันเหมือนจอห์น เวย์น^{22 (11)} ในหนัง สู้เหมือนลูกผู้ชายตัวจริงควรจะสู้ แต่พ่อก็มีตัวคนเดียว ส่วนพวกมันมีถึงสามแล้วก็มาอีกเป็นสี่ คนที่สี่เข้ามาตอนที่พวกมันกำลังตีพ่อผมจนน่วมยังกับมะเขือเทศถูกทุบ มันบอกว่ากูชื่อฟินีบอย กูนี้แหละหัวหน้ากลุ่มคนต่อไป แล้วมึงล่ะชื่ออะไร มึงชื่ออะไร กูถามว่ามึงชื่ออะไรวะ ไอ้ท่า แม่หัวเราะแต่เสียงที่ออกมาแหบพร่า ฟินีบอยพูดว่ามึงคิดว่ามึงทำงานที่โรงงานแล้วมึงจะวิเศษวิโสหรือวะ กูหางานให้มึงที่โรงงานได้ กูก็ให้มึงออกได้ไ้ว้ย มึงบอกกูได้ยังว่ามึงชื่อ 'ไร' มึงเป็นสายลับหรือไงวะ แล้วมันก็บอกให้ทุกคนออกไป

มันพูดว่ามึงรู้มัยทำไมเค้าถึงเรียกกูว่าฟินีบอย เพราะกูไม่เคยเห็น 'ไร' เป็นเรื่องเล่นๆ ไงละ

ถึงจะหุญในที่มีด ฟินีบอยก็ขำกว่าใครแทบทั้งหมด ผิวมันออกแดงเหมือนมีเลือดฝาดหรือเหมือนคนขาวที่ตากแดดนานเกินไป ตาสีเทาเหมือนแมว ฟินีบอยบอกพ่อว่าพ่อจะต้องตายตอนนี้ เตี้ยวนี้ แต่ถ้าพ่อทำให้มันพอใจได้ พ่อก็จะมีชีวิตต่อไปเหมือนสิงโตในเรื่อง *บอร์น ฟรี*^{23 (12)} เพียงแค่พ่อต้องออกไปจากสลัมนี้ มันยังบอกอีกว่ามีทางเดียวที่พ่อจะรอด แล้วมันก็พูดอะไรบางหย่างจากนั้นก็รูดซิบลงแล้วชักไอ้มันออกมา แล้วพูดว่า มึงหยากรอดมัย มึงหยากรอดมัย พ่อผมหยากมีชีวิตรอด พ่อถูกน้ำลายใส่ ฟินีบอยถือปืนมาใกล้หูของพ่อ มันบอกประเทศและที่ที่พ่อจะไปและพ่อก็พาลูก²⁴ ไปได้ ผมตัวสั่นเทาพอมันพูดคำว่า ลูก แต่ไม่มีใครรู้ว่าผมหุญใต้ผ้าห่ม มันพูดกับพ่ออีกว่ามึงหยากรอดมัย มึงหยากรอดมัย ซ้ำแล้วซ้ำอีกเหมือนแม่หนูจอมเข้าซี่ มันเอาปืนถูไปมาที่ริมฝีปาก

¹¹ John Wayne หรือ Marion Morrison เป็นนักแสดงภาพยนตร์แนวควาบบอยชาวอเมริกัน

¹² Born Free เป็นหนังสือที่แต่งโดย Joy Adamson และต่อมามีผู้นำไปสร้างเป็นภาพยนตร์ในปี ค.ศ. 1966 มีเนื้อหาเกี่ยวกับคู่สามีภรรยาซึ่งเลี้ยงลูกสิงโตกำพร้าชื่อ Elsa หลังจากที่เขาแม่ของมันเพื่อป้องกันตัว ลูกสิงโตอีกสองตัวถูกส่งไปอยู่ที่สวนสัตว์ ส่วน Elsa ได้รับการเลี้ยงดูด้วยความรักและปล่อยให้เป็นอิสระกลับสู่ป่าในประเทศเคนยา

ของพ่อจนพ่อเผยปาก ฟินนี่บอยพูดว่าถ้ามึงกัดหัวของกูละก็ กูจะยิงมึงที่คอให้มึงได้ยินเสียงตัวเอง ตอนกำลังจะตาย แล้วมันก็เอาของมันยัดใส่ปากพ่อ ฟินนี่บอยพูดว่า มึงจะเลียก็ได้นะเพราะมึงก็ไม่มี น้ำยาใหญ่แล้ว มันครางฮึมๆ แล้วโยกหัวพ่อผมเข้าออก จากนั้นก็ผละตัวออกไป มันจับหัวพ่อไว้มันแล้ว ยิง ชัง ไม่ใช่เสียง โป่ง เหมือนในหนังคาวบอย และไม่เหมือนตอนแฮรี่ คาลาฮาน^{25 (13)} ลั่นไก แต่เป็นเสียงดัง ชัง ที่ทำให้ห้องสั่นสะเทือน เลือดสาดกระเซ็นไปบนฝาผนัง ผมอ้าปากค้างพร้อมกับเสียงปืนที่ดังขึ้น เลยไม่มีใครรู้ว่าผมหยุดนิ่งๆ ได้ผ้าห่ม

แม่ผมวิ่งกลับมาแล้วก็หัวเราะ แล้วก็เตะพ่อผม แล้วฟินนี่บอยก็เดินมาหาแม่แล้วยังแม่เข้าที่หน้า แม่ล้มทับผมพอดี พ่อมันบอกให้หาตัวเด็กผู้ชายให้เจอ พวกมันเที่ยวหาไปทั่ว ยกเว้นได้ตัวแม่ผม ฟินนี่บอยพูดว่า เอ็งลองนึกดูสิ ไอ้เด็กตุ๊ด²⁶ มันพูดว่ามันจะตุ๊ดของข้าเหมือนแมวเลีย แล้วทำให้ข้าอารมณ์ดีถ้าข้าไว้ชีวิตมัน ไอ้ตุ๊ดสกปรก²⁷ มันเอ้อมมือมาจับทำแข็งปั๊ก²⁸ ของข้า เอ็งลองนึกดูสิ มันพูดกับพรรคพวกที่กำลังหาตัวผม แต่แม่นอนทับบนตัวผม นิ้วมือของแม่อยู่ตรงหน้าผมเหมือนตัวผมกำลังหุบในกรง กำลังมองผ่านนิ้วมือของแม่ ผมไม่ร้องสักแอะ แล้วฟินนี่บอยก็พูดพาล่ามเรื่องที่มีมันรู้ว่าพ่อผมเป็นตุ๊ด มันต้องเป็นตุ๊ดแน่ เลยทำให้เมียมันเป็นกะหรี ไม่หย่างนั้นเมียมันคงเหงาตายละสิ แล้วมันก็พูดว่า หย่าไปบอกเรื่องนี้กับชอตตา เซอร์รีฟเซียวละ

บ้านเงียบ ผมผลักตัวแม่ออกไป ผมตีใจที่ข้างนอกมืดแล้ว แต่ว่าผมก็ออกไปข้างนอกไม่ได้เพราะพวกมันอาจจะจับตัวผมได้ ผมเลยรอดูลาดเลาก่อน ตอนที่ผมรอ พ่อผมนอนหุบบนพื้นที่ข้างประตู แล้วพ่อก็ลุกขึ้นแล้วเดินมาหาผมแล้วพูดว่า ภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ดีที่สุดโรงเรียน เพราะแม่ลูกจะได้งานเป็นช่างซ่อมท่อประปา ก็คงไม่มีใครให้งานลูกทำถ้าลูกพูดจาไม่รู้เรื่อง การพูดจาให้รู้เรื่องเป็นสิ่งสำคัญก่อนที่จะค้าขายกับเขาได้ แล้วลูกผู้ชายก็ต้องทำอาหารให้เป็น ถึงแม้ว่าจะเป็นงานของผู้หญิง แล้วพ่อก็พูดๆ มากไปเรื่อย เหมือนที่พ่อชอบพูดมากและบางครั้งพ่อก็พูดเสียงดัง จนผมสงสัยว่าพ่ออยากให้คนข้างบ้านได้ยินและรู้เรื่องที่พ่อพูดหรือไม่วะ แต่ไม่นะ พ่อยังนอนหุบบนพื้นและบอกให้ผมวิ่ง วิ่งหนีไปเสียตอนนี้ เพราะพวกมันอาจจะกลับมาเอาเกือกคลากส์จากตีนของพ่อไป และทุกหย่างที่มีค่าในบ้าน และพวกมันจะทำลายบ้านทิ้งหลังเพื่อหาเงิน ถึงแม้ว่าพ่อจะเอาเงินทั้งหมดของตัวเองฝากไว้ที่ธนาคารก็เถอะ พ่อหยุดตรงนั้นที่ประตู ผมดึงเกือกคลากส์ของพ่อ แต่พ่อผมเห็นหัวของพ่อแล้ว ผมก็อ้วกออกมา

¹³ Harry Callahan เป็นตัวละครในภาพยนตร์เรื่อง Dirty Harry ในยุค 1970 ซึ่งมีเนื้อหากเกี่ยวกับนายตำรวจในนครซานฟรานซิสโกผู้มีความสามารถในการจับโจรผู้ร้ายอย่างไร้ความปรานี เขามีอาวุธปืนคู่กายซึ่งมีชื่อว่า Automag

เกือบคลากส์น้ำมันใหญ่เกินไป ผมเดินลากเท้าตังก๊อ ก๊อ ก๊อ ก๊อ ไปหลังบ้าน ไม่มีอะไรข้างนอกนั่นนอกจากทางรถไฟเก่ากับพุ่มไม้ แล้วผมก็สะดุดร่างกะหรือผู้เป็นแม่ของผมที่กระตุกราวกับยังมีชีวิต แต่แม่ตายแล้ว ผมปีนขึ้นไปบนหน้าต่างแล้วกระโดด เกือบคู้มน้ำมันหลวมเกินไปที่จะใส่วิ่ง ผมเลยถอดมันออกแล้ววิ่งฝ่าพุ่มไม้ เศษขวดแตก ซีเปียกและซีแห้ง และกองไฟคุกรุ่น ทางรถไฟร้างนำทางผมออกไปจากเมืองเอทเลนส์ ผมวิ่ง วิ่ง และชอนตัวหุ่ยในพุ่มไม้มีหนาม²⁹ จนท้องฟ้าเปลี่ยนเป็นสีส้ม สีชมพู แล้วก็สีเทา แล้วพระอาทิตย์ก็ดับแสงไปและพระจันทร์ก็ขึ้นเป็นดวงกลมใหญ่ ตอนที่ผมเห็นรถบรรทุกสามคันวิ่งผ่านไปโดยที่ไม่มีอะไรนอกจากผู้ชายหุ่ยในนั้น ผมวิ่งไปจนถึงการเบจแลนด์ที่ไม่มีสิ่งใดนอกจากของเสีย ขยะ แล้วก็ซีที่ทอดยาวไปอีกหลายไมล์ ไม่มีอะไรนอกจากสิ่งที่พวกคนที่หุ่ยทางเหนือทิ้งไว้ ขยะสุมกันจนสูงเหมือนภูเขา หุบเขาและเนินเขาในทะเลทราย กองขยะนี้กำลังลุกไหม้ไปทุกแห่ง ผมยังคงวิ่งต่อไปโดยไม่หยุดจนผมมองเห็นสลัมอีกครั้ง มีรถบรรทุกจอดขวางหุ่ย ผมเลยวิ่งเข้าไปใต้รถนั่น ผมยังคงวิ่งต่อไป ผู้ชายตะโกนโหวกเหวก ส่วนผู้หญิงก็ร้องกรี๊ดกร๊าด บ้านของเขาดูแตกต่าง มันหุ่ยติดกันมากกว่าและแคบกว่า ผมยังคงวิ่งต่อไปจนชายคนหนึ่งโผล่ออกมาพร้อมกับปืนกล แต่ผู้หญิงคนนั้นร้องบอกว่านั่นเป็นแค่เด็กผู้ชายนะ เขากำลังเลือดไหลด้วย มีบางหย่างทำให้ผมสะดุดแล้วผมก็ล้มลงและเริ่มร้องไห้เสียงดัง แล้วชายสองคนก็เดินมาหาผมแล้วคนหนึ่งก็เอาปืนเล็งมาที่ผม ผมหายใจระหืดระหอบเหมือนตอนที่พ่อหลับ ชายที่มีปืนคนนั้นเดินมาหาผมแล้วตะโกนถามว่าเอ็งมาจากไหนวะ เอ็งกลิ่นเหมือนพวกตุ๊ดเอทเลนส์เลยวะ แล้วชายอีกคนก็พูดขึ้นว่านั่นมันก็แค่เด็กคนนึงและเลือดก็เประบนตัวมัน แล้วชายอีกคนก็เอ่ยถามขึ้นมาว่ามีใครยิงเอ็งหรือวะไอ้หนู ผมพูดอะไรไม่ออก ได้แต่พูดว่าคลากส์เป็นเกือกยี่ห้อตินะ คลากส์เป็นเกือ...จากนั้นชายที่มีปืนก็จางนกกปืนเสียงดังแก๊กแล้วคนหนึ่งก็ตะโกนขึ้นมาว่าทำไมไอ้โจชิ เวลส์ ถึงชอบยิงปืนนั๊วะ ใช้ว่าเสียงปืนปัง-ปังจะแก้ปัญหาได้ทุกหย่างได้นะโว้ย จากนั้นชายทั้งสองคนก็เดินถอยห่างออกไปจากตัวผม แต่ยังมีหลายคนยื่นออกันและมีผู้หญิงในนั้นด้วย พวกเขาแยกตัวออกจากกันเป็นช่องว่างเหมือนตอนที่โมเสสเดินผ่านทะเลแดง³⁰ ชายคนนั้นก้าวมาหาผมแล้วหยุดนิ่ง

ชายคนนั้นเอ่ยขึ้นว่า เตี่ยนี่ช้อตตา เซอร์รีฟ ฆ่าพวกตัวเองแล้วหรือวะ มันไม่รู้จักเก็บชายหนุ่มแข็งแรงไว้บ้างหรือไง นี่คงเป็นวิธีคุมกำเนิดของพวกเอทเลนส์แน่เลยวะ แล้วทุกคนก็หัวเราะ ผมพูดว่าพ่อกับแม่แล้วผมก็พูดอะไรไม่ออก แต่ชายคนนั้นพยักหน้าหย่างเข้าใจ เขาพูดขึ้นว่าเอ็งหยากฆ่ามันแก้แค้นใช้ไหมล่ะ ผมหยากจะพูดว่าเพื่อพ่อของผมไม่ใช่แม่ แต่สิ่งที่ผมพูดออกมาได้คือชะ-ชะ-ชะ-ชะ-ชะ ผมผงกหัวแรงๆ เหมือนตัวเองถูกตีหัวแล้วก็พูดอะไรไม่ได้อีก เขาพูดขึ้นว่าไม่นานหรอก ไม่นานหรอก แล้วเรียกให้หญิงคนหนึ่งมาหา หญิงคนนั้นพยายามพุงให้ผมลุกขึ้นแต่ผมฉวยเกือบคลากส์ของผม แล้วชายคนนั้นก็หัวเราะ เขาเป็นชายร่างใหญ่และใส่เสื้อไหมพรมถักเป็นตาข่าย³¹ สีขาวสว่างในแสงไฟบนถนนและทำให้ใบหน้าของเขาดูสว่างไปด้วย ใบหน้านั้นซ่อนหุ่ยใต้เครา ยกเว้น

ดวงตาดวงโตที่แทบจะส่องประกาย เขายิ้มกว้างจนแทบจะไม่เห็นว่าริมฝีปากของเขาหนาแค่ไหน หรือเมื่อเขาหยุดยิ้มแก้มจะตบลงแค่ไหน เศร้าของเขาทำให้ใบหน้าเป็นรูปตัววีแหลมและดวงตาที่กำลังจ้องมองคุณหย่างเย็นชา ชายคนนั้นพูดขึ้นมาว่า ให้พวกมันรู้ว่าไม่มีหมาข้างถนนหยุดที่โคเปนเฮเกนชิตี จากนั้นเขาก็มองมาที่ผมเหมือนจะพูดอะไรบางอย่าง ผมรู้ว่าเขาเห็นอะไรที่เขาจะใช้งานได้ เขาบอกให้หาน้ำมะพร้าวให้ไอ้หนูคนนี้ แล้วหญิงคนนั้นก็ตอบว่า ได้ค่ะ ปาปา-โล

นับแต่นั้นผมก็อาศัยอยู่ที่โคเปนเฮเกนชิตี ผมเห็นเมืองเอทเลนส์และรอให้ถึงเวลานั้น ผมเห็นพวกผู้ชายในเมืองโคเปนเฮเกนชิตีไม่พกอะไรนอกจากมีด แล้วก็ปืนแบบคาบอย แล้วก็ปืนเอ็ม 16 แล้วก็ปืนที่หนักเสียจนเขาแทบจะแบกเองไม่ไหว ผมอายุย่างเข้าสิบสองปีหรืออาจจะน้อยกว่านั้น เพราะปาปา-โลในวันแรกที่เจอผมว่าเป็นวันเกิดของผม เขาให้ปืนผมด้วยและเรียกผมว่า ปัง-ปัง ผมไปที่การ์เบจแลนด์พร้อมกับเด็กผู้ชายคนอื่นๆ แล้วก็เรียนรู้วิธียิงปืน แต่แรงถีบของปืนทำให้ผมล้มลง แล้วพวกเพื่อนๆ ก็หัวเราะเยาะผม พวกมันเรียกผมว่าไอ้อ่อนหัด ผมตอบพวกมันว่า กูเรียกแม่มึงหย่างนั้นเมื่อคืนตอนที่กูได้กับแม่มึงไว้อย่างพวกมันหัวเราะ แล้วชายอีกคนหนึ่ง คนที่ชื่อโจซี เวลส์ ก็เอาปืนมาใส่ในมือของผมและสอนวิธีเล็งปืนให้ผม ผมโตที่เมืองโคเปนเฮเกนชิตีและเห็นพวกปืนเปลี่ยนไปเรื่อยๆ ผมรู้ว่าปืนพวกนี้ไม่ได้มาจากปาปา-โล พวกมันมาจากชายสองคนที่นำปืนเข้ามาในสลัม และชายคนหนึ่งนั้นสอนให้ผมใช้ปืน

พวกเรา ชาวซีเรีย ชาวอเมริกัน และดอกเตอร์เลิฟ ออกมาที่ข้างเพิงริมทะเล

แบรี ดิพลอริโอ

มีแค่ป้ายสัญลักษณ์ป้ายเดียวที่ห้อยออกมาข้างนอก แต่มันใหญ่เสียจนคุณสามารถเห็นเส้นโค้งสีเหลืองของสัญลักษณ์นั้นเอียงยื่นออกมานอกหลังคา มันใหญ่เสียจนวันหนึ่งมันจะต้องหล่นลงมา ซึ่งอาจเป็นตอนที่เด็กเล็กๆ กำลังวิ่งเข้ามาข้างในเพราะโรงเรียนเลิกเร็ว ดังนั้น เด็กคนนี้ใช้เขากำลังก้าวข้ามธรณีประตูในตอนป้ายสัญลักษณ์ป้ายใหญ่นั้นเริ่มส่งเสียงเอี้ยดอ้าด เขาคงไม่ได้ยินเสียงนั้นเพราะท้องน้อยๆ ของเขากำลังร้องเสียงดังโครกครากและขณะที่เขาพยายามดึงประตูเปิดป้ายนั้นก็หล่นลงดังโครม ผีเด็กผู้นำสารคงจะสาปแช่งเหมือนไอ้กะลาสีเรือที่รู้ว่าอะไรหล่นใส่เขาคิงเบอร์เกอร์ บ้านวอปเปอร์เบ้อเร่อ

ยังมีร้านแมคโดนัลด์อีกร้านหนึ่งอยู่ห่างออกไปตามถนนฮาฟเวย์ทรี ป้ายสัญลักษณ์สีฟ้าและคนที่ทำงานที่นั่นยืนยันเลยว่านายแมคโดนัลด์อยู่ในห้องหลังร้าน แต่ผมอยู่ที่ร้านคิงเบอร์เกอร์บ้านวอปเปอร์เบ้อเร่อ คนที่นี่ไม่มีใครเคยได้ยินชื่อเบอร์เกอร์คิง ข้างในร้านมีเก้าอี้พลาสติกสีเหลืองโต๊ะทำจากไฟเบอร์กลาสสีแดง และรายการอาหารที่ดูเหมือนตัวอักษรในโรงหนังที่เขียนว่า เร็วๆ นี้ที่แห่งนี้ไม่เคยแน่นขนาดตอนป้ายสามโมง ซึ่งเป็นเหตุผลที่ผมมาที่นี่ ผู้คนแออัดทำให้ผมรู้สึก

กระสับกระส่ายเสมอ สิ่งที่คุณต้องการคือการจูดชนวนวิวาท แล้วคนกลุ่มหนึ่งจะก่อตัวเป็นฝูงชน ผมสงสัยว่านั่นคงเป็นเหตุให้ข้างนอกไหม้เกรียมไปหมด ผมอยู่ที่จาไมกาตั้งแต่เดือนมกราคม

มีป้ายๆ หนึ่งด้านหลังแคชเชียร์ ป้ายนั้นเขียนว่าถ้าเบอร์เกอร์ของคุณไม่เสร็จใน 15 นาที เราไม่คิดเงิน เมื่อสองวันก่อนตอนที่ผมแตะนาฬิกาข้อมือเมื่อเวลาผ่านไป 16 นาที แม่สาวแคชเชียร์บอกว่าเจ็อนไชนี่ใช้กับชีสเบอร์เกอร์เท่านั้นคะ เมื่อวานตอนที่ชีสเบอร์เกอร์ของผมเสร็จเข้าเธอกลับบอกว่าเจ็อนไชนี่ใช้สำหรับแซนด์วิชไก่เท่านั้นคะ สาวน้อยผู้มาส่งสารคงจะไม่มีเบอร์เกอร์ชนิดไหนให้กล่าวโทษอีกแล้วสินะ แต่ไม่มีใครมาที่ร้านนี้หรอก สิ่งหนึ่งที่ผมแสนจะเกลียดเพื่อนอเมริกันของผมก็คือ เมื่อใดที่พวกเขาบินไปต่างประเทศ สิ่งแรกที่พวกเขาทำก็คือพยายามหาอะไรที่เป็นอเมริกันให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ แม้ว่าจะเป็นการในร้านกาแฟสุดห่วยก็ตาม แซลลีผู้อยู่ที่นี่ตั้งแต่ยุคประธานาธิบดีจอห์นสัน^{32 (14)} ไม่เคยลิ้มรสผลแอกกี^{33 (15)} กับปลาเค็ม แม้ผมอาจจะเป็นคนที่สองล้านที่พูดว่า ที่รัก มันก็เหมือนไข่คนแต่ร่อยกว่านะ ลูกๆ ของผมชอบอาหารจานนี้มาก ส่วนภรรยาของผม เธอหวังว่าที่นี่จะมีแมนวิช^{34 (16)} หรือซอสรากู^{35 (17)} หรือแม้กระทั่งแฮมเบอร์เกอร์เฮลเพอร์^{36 (18)} แต่โชคดีที่เธอเจอของพวกนี้ที่ซูเปอร์มาร์เก็ต โชคดีจริงๆ ที่เจอทุกอย่างที่นี่

¹⁴ Lyndon B. Johnson เป็นประธานาธิบดีคนที่ 36 ของสหรัฐอเมริกาตั้งแต่ปี ค.ศ. 1963

¹⁵ Ackee เป็นผลไม้ชนิดหนึ่งซึ่งมีถิ่นกำเนิดในทวีปแอฟริกาตะวันตกและสันนิษฐานว่านำเข้ามาในประเทศจาไมกาพร้อมกับเรือทาส ผลไม้ชนิดนี้กลายเป็นผลไม้ประจำชาติของจาไมกา ผลซึ่งมีสีแดงและสีเหลืองเมื่อสุกจะแตกออกเผยให้เห็นเมล็ดสีดำภายใน ผลแอกกีเป็นพิษแต่พิษจะสลายไปเมื่อผลสุกและแตกออก ชาวจาไมการับประทานส่วนเยื่อหุ้มเมล็ดกับปลาเค็ม

¹⁶ Manwich เป็นยี่ห้อของอาหารสำเร็จรูปที่นิยมรับประทานในสหรัฐอเมริกาซึ่งเรียกว่า Floppy Joe ทำจากเนื้อบดผสมกับหอมหัวใหญ่ ซอสมะเขือเทศ และเครื่องปรุงรสอื่นๆ รับประทานกับขนมปังแฮมเบอร์เกอร์ประกบกัน

¹⁷ Ragú เป็นยี่ห้อซอสมะเขือเทศสำเร็จรูปแบบอิตาเลียนสำหรับรับประทานกับพาสต้า มีวางจำหน่ายและเป็นที่ยอมรับในสหรัฐอเมริกา

¹⁸ Hamburger Helper เป็นอาหารประเภทพาสต้าสำเร็จรูปพร้อมเครื่องปรุงรสและเนื้อสัตว์ประเภทต่างๆ วิธีการรับประทานทำได้ด้วยการเติมน้ำแล้วอุ่นด้วยเตาไมโครเวฟ

ครั้งแรกที่ผมได้ลองไก่แซ่บรมควันสูตรจาไมกา^{37 (19)} มีชายคนหนึ่งอยู่ที่แยกที่ตัดถนนคอนสแตนทสปริงกับถนนอีกเส้น เดินมาที่รถของผมแล้วตะโกนขึ้นว่า ท่านครับ ท่านเคยชิมไก่แซ่บรมควันไหมครับ ก่อนที่ผมจะหาที่หมุนกระจกที่หลุดออกมาเพื่อหมุนกระจกขึ้น เขาเป็นคนผอมสูง สวมเสื้อชั้นในสีขาว ไว้ผมหยิกฟูใหญ่โต มีฟันและกล้ามเนื้อขา กล้ามเนื้อที่มากเกินไปสำหรับเด็กคนหนึ่ง แต่อาจจะเป็นชายหนุ่มจริงๆ แล้วน่าจะเป็นเด็กหนุ่ม เขามีกลิ่นเครื่องเทศอออสไปซ์³⁸ ติดตัว ผมเลยลงจากรถแล้วเดินตามเขาเข้าไปในร้านที่เป็นเพิงเล็กๆ ทำด้วยไม้ตอกตะปูเข้าด้วยกัน มีหลังคามุงสังกะสีและทาด้วยสีฟ้า สีเขียว สีเหลือง สีส้มและสีแดงเป็นริ้วๆ ชายคนนั้นหยิบมีดพริกเล่มใหญ่สุดเท่าที่ผมเคยเห็นในชีวิต จากนั้นก็หันขาไก่เป็นแว่นราวกับกำลังหันเนยอุ่นๆ เขายื่นไก่ให้ผมและในขณะที่ผมกำลังจะกิน เขาปิดตาแล้วส่ายหน้าบอกว่าไม่ใช่ ทำทางของเขามันคง สงบและเด็ดขาด ก่อนที่ผมจะพูดอะไรออกมา เขาก็ขึ้นไปเหยือกใบใหญ่ก่อนข้างโปรงแสงเหมือนกับว่าตั้งอยู่ตรงนั้นสักพักหนึ่ง เฮ้ย เราจะไม่มีความอะไรถ้าไม่กล้าเสี่ยงนะ ภรรยาผมคงพูดว่าผมเป็นบ้าไปแล้วแน่ เหยือกใบนั้นเป็นเหยือกแก้วใหญ่เบ้อเร่อที่ใส่ซอสพริกไทยปนไว้ข้างใน ผมจุ่มไก่ลงไปนั้นแล้วกินเข้าไปทั้งชิ้น คุณจำต่อนั้นในการตูนโรดรันเนอร์³⁹ ตอนที่ระเบิดของ ไวลี อี. ไคโยตี ระเบิดออกมาหลังจากที่มันกลืนเข้าไป แล้วควันก็ออกมาจากหูและจุ่มกใหม่ละ หรือคนซื้อบ๊อที่ไปร้านซูชิเป็นครั้งแรกแล้วคิดว่าตัวเองจะกินวาซาบิทั้งก้อนได้นะ นั่นแหละผม ผมไม่คิดว่าชายคนนั้นจะรู้ว่าคนผิวขาวจะเปลี่ยนเป็นสีแดงได้มากขนาดนั้น ผมน้ำตาเล็ดและสะอึกอย่างน้อยหนึ่งนาทีราวกับใครบางคนจุ่มปากของผมลงในน้ำตาลกับน้ำมัน จุดไม้ขีดไฟแล้วก็ฟู่ ไอ้พระเจ้าช่วยเผ็ดฉิบหาย ผมจำได้ว่าตัวเองโออย่างดัง

ผมเคยถามแคชเชียร์ที่คิงเบอร์เกอร์ว่าเขาเคยคิดจะทำเบอร์เกอร์ไก่แซ่บรมควันไหม อาหารสลัมมะเธอ เธอพูดเชิงเสียดสีอย่างที่ผมหญิงจาไมกาชอบทำ หลับตา เขิดคางและเมินหน้าไปทางอื่น ผมมาที่ร้านนี้แทบทุกวันและหญิงสาวคนนี้ก็เหมือนเดิม เธอจะพูดว่า จะรับอะไรดีคะ ซิสเบอร์เกอร์ครับ คุณจะรับน้ำมะนาวหรือมิลก์เชคด้วยไหมคะ ไม่ละครับ แต่น้ำองุ่นดีแอนด์จี้ก็พอครับ รายการอาหารที่จะสั่งครบแล้วใช่ไหมคะ ใช่ครับ เบอร์เกอร์วอปเปอร์เบ้อเร่อรสชาติคล้ายเบอร์เกอร์วอปเปอร์^{40 (20)} ที่ไม่มีรสชาติ แม้แต่ผักกาดหอมก็น่าจะดีกว่านี้ แต่ที่อยู่บนเบอร์เกอร์ที่ผมสั่งทุกๆ วัน

¹⁹ Jerk chicken เป็นอาหารซึ่งมีชื่อเสียงของประเทศจาไมกา ทำจากไก่หมักกับส่วนผสมของเครื่องเทศ เกลือ พริกไทย ต้นหอม สมุนไพรไทม์ (Thyme) ข้าวโอ๊ตบดหยาบ จากนั้นนำไปย่างให้สุกที่อุณหภูมิสูง

²⁰ Whopper เป็นชื่อแฮมเบอร์เกอร์ขนาดใหญ่ซึ่งมีชื่อเสียงมากของร้าน Burger King จนเรียกว่าเป็น Home of the Whopper

มันช่างเปี่ยมและขมจนผมบอกลูกๆ ได้ว่า รู้มั๊ยลูกว่าวันนี้ปะปากินอะไร ปะปากินวอปเปอร์บ้อร่อยมา ลูกๆ คงคิดว่าพ่อตัวเองพูดติดอ่างแน่

พระอาทิตย์กำลังลับขอบฟ้าและยามเย็นกำลังมาเยือน ประเทศนี้น่าจะมีดีสโกตีๆ สักแห่ง ตอนนี่การย้ายประเทศทุกๆ สามถึงห้าปีทำให้ผมสติเป็นปกติดี แม้ว่าจะไม่มีใครที่ไปอยู่อีก ฟากหนึ่งของหน่วยงานจะรักษาความปกติไว้ได้ก็ตาม เรื่องที่บ้าที่สุดเรื่องหนึ่งที่ผมเคยได้ยินก็คือเรื่อง จากหัวหน้าสถานีคนก่อนของผมก่อนที่เขาจะรู้สึกสำนึกผิด ลูกชายของเขาอยู่ที่นี้ เขามากับสายการบินอเมริกันเที่ยวบินที่ ดีซี 301 จากนิวยอร์ก เขาอยู่ที่นี้ได้สามวันแล้วและไม่รู้ด้วยว่าผมรู้ว่าเขาอยู่ที่นี้ ไม่ใช่ว่าเขาารู้จักหรือไม่รู้จักผม วันพาลูกมาที่ทำงาน^{41 (21)} ไม่ใช่ความคิดที่พ่อของเขาเสนอหรอกนะ มันไม่ใช่ความลับอะไรที่เขามาที่นี้ แต่เมื่อจู่ๆ ลูกชายของอดีตหัวหน้าหน่วยงานปรากฏตัวขึ้นในจาไมกา แม้แต่ชายที่เป็นคนในก็เริ่มสงสัยว่าเขาทำอะไรผิดพลาดไปหรือเปล่า

ว่ากันว่าเขาเป็นผู้ผลิตภาพยนตร์ หรือไม่ก็เป็นหนึ่งในบรรดาลูกคนรวยที่มีเงินพอจะ ซ้อกล้องเป็นของตัวเอง เขามาพร้อมกับช่างภาพและช่างกล้องกลุ่มหนึ่งสำหรับคอนเสิร์ตสันติภาพที่จะจัดขึ้นโดยหนุ่มเร็กเก้ซึ่งตอนนี้ใหญ่คับฟ้า⁴² คอนเสิร์ตครั้งนี้ น่าจะเป็นงานใหญ่ ถึงแม้ผมเพิ่งจะมาอยู่ที่นี้ตั้งแต่เดือนมกราคม แต่ผมก็รู้ว่าประเทศนี้ปรารถนาสันติภาพ แต่สันติภาพใ้ว่าจะมาจากชายคนนั้นที่อยู่ในทำเนียบนายกรัฐมนตรีนี่ แต่ก็เอาเถอะ ดังนั้นหนุ่มเร็กเก้ผู้โด่งดังกำลังเตรียมจัดคอนเสิร์ตซึ่งพรรคของนายกรัฐมนตรีนี่เป็นผู้จัด และแทบจะทำให้หนุ่มเร็กเก้ผู้โด่งดังกลายเป็นจุดสนใจของประชาชนสถานทูตได้รับข่าวว่าโรเบิร์ต ฟลัก^{43 (22)} กำลังบินมา ส่วนมิก แจ็กเกอร์^{44 (23)} กับคีท ริชาร์ดส์^{45 (24)} อยู่ที่นี้แล้ว และยังมีพวก โรลลิง สโตนส์ สุดเจ๋งอีก

²¹ Bring Your Child to Work Day เริ่มขึ้นโดยองค์กรไม่แสวงหาผลกำไรที่มีชื่อว่า Take Our Daughters And Sons To Work Day เพื่อส่งเสริมให้ผู้ปกครองพาบุตรหลานมาที่ทำงานหนึ่งวันต่อปีเพื่อเรียนรู้การทำงานจริงในองค์กร ในสหรัฐอเมริกากิจกรรมนี้เกิดขึ้นในวันพฤหัสบดีที่สี่ของเดือนเมษายน

²² Roberta Flack เป็นนักร้องแนวดนตรีแจ๊สชาวอเมริกันซึ่งโด่งดังในช่วงปี 1970

²³ Mick Jagger เป็นนักร้องนำชาวอังกฤษแห่งวง The Rolling Stones

²⁴ Keith Richards เป็นนักดนตรีและนักร้องชาวอังกฤษแห่งวง The Rolling

ไม่หรอก ผมไม่ได้ฟังเพลงของนักร้องเร็กเก้ชื่อดังนั้นหรอก เพลงแนวเร็กเก้ทั้งจำเเน และน่าเบื่อ มือกลองคงจะมีงานที่เฉื่อยชามากที่สุดในโลกพอๆ กับแคชเชียร์ร้านคิงเบอร์เกอร์ ผมชอบ เพลงสกามากกว่า ผมชอบเดสมอนด์ เดกเกอร์ เมื่อวานนี้ผมยังถามแคชเชียร์ร้านคิงเบอร์เกอร์เลยว่า เธอชอบเพลง “โอบ-ลา-ดี โอบ-ลา-ดา”^{46 (25)} ไหม แล้วเธอก็มองผมราวกับผมขอให้เธอตบหน้าผม เธอพูดว่าฉันไม่รู้จักหรอก จากนั้นผมก็ถามเธอว่าแล้วคุณฟังเพลงอะไรล่ะ เขาเล่นเพลงอะไรตอนมี คอนเสิร์ตร่วมแจม เธอพูดชื่อบิก ยูท^{47 (26)} กับไมตี้ ไดมอนด์^{48 (27)} ผมพูดว่า ใช่ ไมตี้ ไดมอนด์สกับบิก ยูทก็เจ๋ง แต่เขาเคยมีชื่ออยู่ในเพลงโคตรเจ๋งของเดอะ บีเทิลส์ เหมือนเดสมอนด์ เดกเกอร์ไหมล่ะ เธอ พูดว่า ระวังคำพูดหน่อยนะคะคุณที่นี้เราเคารพกฎหมายค่ะ

คุณทำพลาดได้ยังไง ไม่มีใครที่ขาดเสียไม่ได้ในหน่วยงานนี้ แต่บางครั้งผมก็สงสัยว่า ทำไมเขาไม่เรียกให้คนอื่นมาแทน แต่อย่างน้อยเขาก็ไม่ให้ผมไปเตรียมงานที่เมืองมอนเตวิเดโอ ที่นั่นดู ช่างยุ่งเหยิงชะมัดยาก แต่ผมชอบงานที่ผมพูดถึงมันไม่ได้นะ มันทำให้เราเก็บความลับอย่างอื่นง่ายขึ้น ทำยที่สุดถรรพยาผมก็ยอมรับความจริงว่าตราบดีที่เรายังคงแต่งงานกัน มีบางสิ่งที่คุณจะไม่วันได้รู้ และเธอจะต้องชินกับมันเหมือนกับบรรดาภรรยาของพวกเรา รู้ความจริงสองเรื่องจากทุกๆ สี่เรื่อง รู้ เรื่องการเดินทางห้าครั้งจากทุกๆ สิบครั้ง รู้เรื่องการตายหนึ่งเรื่องจากทุกๆ ห้าเรื่อง ผมไม่คิดว่าเธอรู้ ว่าผมทำอะไรกันแน่ อย่างน้อยนั่นก็เป็นเรื่องที่ผมเล่าให้ฟังช่วงสัปดาห์นี้ ผมอยู่ในจาไมกาและแทบทุก อย่างกำลังเป็นไปตามแผน หรือพูดแบบไม่คิดอะไรมากได้ว่าสิ่งต่างๆ กำลังเป็นไปได้อย่างในตำรา เสียจนในความเป็นจริงแล้วออกจะน่าเบื่อที่ต้องมาทำงานที่นี้ ผมไม่แปลกใจเลยที่คนจาไมกามักจะมี ปฏิกริยาตอบสนองอย่างที่คุณคาดว่าพวกเขาจะทำ บางทีนั่นทำให้ใครบางคนกระชุ่มกระชวยหรือ อาจจะทำให้เขาใจไปได้บ้าง

กลับมาตอนที่ผมพูดถึงพ่อหนุ่มไก่แซ่บรมควันคนนั้น ตอนนั้นเป็นเดือนพฤษภาคม และผมก็ไม่อยากอยู่แถวนั้นเพราะเกิดอยากสัมผัสประสบการณ์แบบจาไมกาแท้ๆ ผมกำลังติดตาม ชายคนหนึ่งที่อยู่ในรถถัดออกไปอีกสี่คัน เขาเป็นบุคคลต้องสงสัยที่มีคนขับรถมารับที่โรงแรมคอน สแตนท์สปริง ตอนแรกผมคิดว่าผมถูกส่งมาที่นี้เพื่อสะกดรอยตามเขา จนมารู้ว่าเขากำลังสะกดรอย ตามผมอยู่ เขาเคยทำงานให้หน่วยงานจนรู้สึกสำนึกผิดในที่สุด นี่เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นเมื่อผู้บริหารยังเลือก

²⁵ Ob-La-Di, Ob-La-Da เป็นชื่อเพลงหนึ่งของวง The Beatles

²⁶ Big Youth หรือ Manley Augustus Buchanan เป็นดีเจและนักร้องเพลงแนว เร็กเก้ชาวจาไมกา มีชื่อเสียงในยุค 1970

²⁷ Mighty Diamonds เป็นวงดนตรีแนวเร็กเก้ของจาไมกา

พวกล้มเหลวจากมหาวิทยาลัยในไอวี่ลีก⁴⁹ พวกเหล่านี้มาจากโรงเรียนเตรียมมหาวิทยาลัย หรือคิมฟิลลิปส์^{50 (28)} อดีตสายลับผู้ทรยศแห่งอเมริกา ที่พร้อมจะเปิดเผยตัวตนถ้าสถานการณ์เอื้ออำนวย ตอนที่ผมรู้ว่าเขาอยู่ในจาไมกา เขารู้แล้วว่าผมอยู่ที่นั่น อันที่จริงผมไม่ได้ทำตัวเป็นสายลับ เพราะสายเกินไปเสียแล้ว ถึงอย่างนั้น ผมคงปล่อยให้ชายคนนี้ก่อเรื่องวุ่นวายจนทำให้ผมต้องมาตามเช็ดที่หลังไม่ได้ นำเสียดายที่ผมยังไม่ได้รับคำสั่งให้ทำอะไรต่อ สงครามเย็นยังไม่ทันจบและผมก็คิดถึงมันเสียแล้ว

บิล แอดเลอร์ ออกจากหน่วยงานในปี 1969 ราวกับผู้ขมขื่นเกินทน บางทีเขาอาจเป็นแค่พวกคอมมิวนิสต์ฝ่ายซ้ายหัวเสีย แต่ยังมีคนแบบนั้นอยู่ในหน่วยงานอีกเป็นโขยง บางครั้งคนนี้อาจเป็นคนเลวที่สุดก็ได้ พวกปานกลางก็เป็นแค่ข้าราชการนักดักฟัง แต่คนดีกลับกลายเป็นเขาหรือตัวผม บางครั้งเขาทำงานเยี่ยมมาก หลังจากที่เขาเสร็จงานที่เอกวาดอร์ งานสี่ปีที่ผมกล้าพูดได้เลยว่าทำอย่างมีชีวิตชีวา ทุกสิ่งที่ผมต้องทำก็คือตามเก็บกวาดเรื่องที่กำลังคาอยู่ แน่ใจว่าผมอยากจะเตือนความจำของเขาถึงเรื่องวุ่นวายพองามที่ตลาดโลโก้^{51 (29)} หัวหน้าเรียกผมว่าเป็นผู้บุกเบิกแต่ผมเพียงแค่ทำตามคู่มือของแอดเลอร์เท่านั้น ตัวอย่างเช่นใช้ไม้คัตดินบนพาดานอย่างที่เขาใช้ที่มอนเตวิเดโอ ไม่ว่าจะอย่างไรก็ตาม เขาลาออกจากซีไอเอ⁵² เมื่อปี 1969 พร้อมกับความรู้สึกสำนึกผิดอย่างมาก จากนั้นเขาก็ก่อแค้นและทำให้ชีวิตของใครต่อใครตกอยู่ในอันตรายนับแต่นั้นมา

เมื่อปีที่แล้วเขาเขียนหนังสือเล่มหนึ่งซึ่งไม่ได้เป็นเรื่องดีแต่อย่างไร แต่มีเรื่องที่จะสร้างปัญหามากอยู่ในนั้น เรารู้ว่าหนังสือเล่มนี้กำลังจะตีพิมพ์ออกมาแต่ก็ปล่อยมันไป เพราะคิดว่าบางทีการเล่นสนุกกับข้อมูลเก่าๆ ที่เขามีอาจจะช่วยให้เราทำงานในชีวิตจริงได้ง่ายขึ้น แต่ดูเหมือนข้อมูลที่เขามีแทบจะเป็นข้อมูลชั้นเยี่ยม แล้วทำไมจะไม่เป็นอย่างนั้นเล่า ถ้าลองนึกดูให้ดี เขาพูดถึงชื่อคนในหน่วยงานของเราด้วย พวกผู้บริหารไม่ได้อ่านหนังสือเล่มนี้ แต่ว่าไมล์ส โคปแลนด์^{53 (30)} อ่าน เขาเป็นอัยการที่เคยดูแลสำนักงานที่โคโร เขาเคยสั่งให้สำนักงานที่ลอนดอนปรับปรุงโครงสร้างตั้งแต่หัวจรดเท้า

²⁸ Kim Philby เป็นอดีตสายลับในหน่วยงาน Secret Intelligence Service (SIS) หรือที่รู้จักกันในชื่อ MI6 ของอังกฤษ เขาทำงานเป็นสายลับของประเทศอังกฤษในสมัยสงครามเย็น แต่ต่อมาได้ออกจากประเทศอังกฤษเพื่อไปทำงานให้กับรัฐบาลของสหภาพโซเวียตเนื่องจากเขาศรัทธาลัทธิคอมมิวนิสต์

²⁹ เหตุการณ์สังหารหมู่นักศึกษาซึ่งเกิดขึ้นในประเทศเม็กซิโกในปี ค.ศ. 1968

³⁰ Miles Copeland เป็นนักเขียนและอดีตเจ้าหน้าที่ CIA ชาวสหรัฐ เขาเคยปฏิบัติงานในตะวันออกกลางและได้เขียนหนังสือเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับภารกิจไว้ในหนังสือของเขา

ต่อมาริชาร์ด เวลช์^{54 (31)} ถูกฆาตกรรมที่กรุงเฮเธนส์เมื่อวันที่ 17 พฤศจิกายนโดยกลุ่มผู้ก่อการร้ายชั้นสองที่เราคงไม่ส่งเด็กฝึกหัดไปเฝ้าติดตาม พวกมันฆ่าภรรยากับคนขับรถของเขาด้วย

แต่เมื่อพิจารณาทุกสิ่งที่เกิดขึ้นและเมื่อรับรู้ศักยภาพทั้งหมดของเขา ผมยังคงไม่เข้าใจว่าทำไมแอดเลอร์ถึงมาที่นี่ เขาไม่ได้เป็นอาคันตุกะของรัฐบาล ถ้าเป็นอย่างนั้นคงจะเป็นเรื่องน่าอัปยศที่สุดของท่านนายกรัฐมนตรี โดยเฉพาะอย่างยิ่งหลังจากที่ถ่ายรูปร่วมกับคิสซิงเจอร์^{55 (32)} เมื่อสองสามเดือนก่อน แต่ท่านนายกรัฐมนตรีต้องรู้สึกดีใจอย่างแน่นอนที่เขามาที่นี่ ในขณะที่เดียวกัน ผมกำลังรอคำสั่งจากหัวหน้าแผนกให้ระงับภัยคุกคามของชายคนนี้หรืออย่างน้อยก็ทำให้เงียบเสียงลงไป ได้ คณะมนตรีสิทธิมนุษยชนของจามาไกาได้เชิญให้เขาไปพบ ทำให้ผมต้องตั้งแฟ้มงานใหม่เยี่ยมบนโต๊ะทำงานที่แน่นขนัดอยู่แล้ว ต่อมาเพียงไม่กี่วันเขาได้กล่าวสุนทรพจน์ สุนทรพจน์ที่ยาวในเรื่องไร้สาระราวกับชื่อของเขาคือคาสโทร^{56 (33)} หรืออะไรทำนองนี้ เขาพูดว่าพวกผมเคยอยู่กับเขาที่ลาตินอเมริกา และเขารู้สึกขยะแขยงกับสิ่งที่เห็น โดยเฉพาะในประเทศชิลีเมื่อตอนที่เราปล่อยให้นายพลปิโนเชตต์^{57 (34)} ครองอำนาจ

เขาไม่ได้เอ่ยชื่อผม แต่ผมรู้ว่าเขากำลังพูดถึงใคร เขาเรียกเราว่าเป็นอาซาแห่งวันสิ้นโลก^{58 (35)} ซึ่งทำให้ไม่ว่าประเทศใดก็ตามเกิดความโกลาหลไปต่อหน้าต่อตา ลีลาของเขาน่าประทับใจดี ทั้งยังบ้ายเบียงว่าเรื่องที่เกิดขึ้นนั้นอยู่ในคู่มือของเขา นั่นเป็นสิ่งที่ท่านนายกรัฐมนตรีปรารถนาหลีกเลี่ยง เปลี่ยนจากคำหลายพยางค์อย่างเช่นภาวะไร้เสถียรภาพให้เป็นคำพูดติดหู แต่เขากลับทำให้เราต้องตั้งรับอย่างที่ผมต้องมั่นใจว่าเรื่องพวกนั้นจะไม่เกิดขึ้นอีก แน่ละ คนที่รับฟังเรื่องนี้คงมีแต่

³¹ Richard Welch หรือชื่อเต็มว่า Richard Skeffington Welch เป็นอดีตเจ้าหน้าที่ CIA และเคยเป็นหัวหน้าสำนักงานของ CIA ในกรุงเฮเธนส์ ประเทศกรีซ

³² Kissinger หรือชื่อเต็มว่า Henry Alfred Kissinger เป็นอดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศของสหรัฐและที่ปรึกษาความมั่นคงในสมัยประธานาธิบดีริชาร์ดนิกสัน

³³ Fidel Castro เป็นอดีตผู้นำของประเทศคิวบา ผู้ปฏิรูปประเทศให้เป็นรัฐสังคมนิยมภายใต้การปกครองของพรรคคอมมิวนิสต์

³⁴ Pinochet หรือชื่อเต็มว่า Augusto Pinochet Ugarte เป็นอดีตนายทหารและอดีตประธานาธิบดีของชิลี

³⁵ Horsemen of Apocalypse มีที่มาจากตำนานในพระคัมภีร์ไบเบิล โดยกล่าวถึงบุรุษผู้ขี่ม้า 4 ตัวซึ่งมีลักษณะแตกต่างกัน ได้แก่ ม้าสีขาว (หมายถึงพระเยซู) ม้าสีแดง (หมายถึงสงครามและการนองเลือด) ม้าสีดำ (หมายถึงความอดอยาก) และม้าสีซีดจาง (หมายถึงโรคติดต่อร้ายแรงและความตาย) ม้าทั้งสี่ตัวเป็นลางบอกถึงการทำลายล้างสิ่งชั่วร้ายของพระเจ้า

นิตยสาร*เพนต์เฮาส์* ให้ตายเถอะมันหมายความว่ายังไงเมื่อคนอเมริกันที่รู้สึกสำนึกผิดต้องมาหากินกับหนังสือไป ผู้ชายอย่างแอดเลอร์ ผู้ชายที่คิดว่าตัวเองมีภารกิจที่ต้องเปิดโปงมัมซัวร์ร้ายของอเมริกา ในเมื่อพวกเขาเป็นเพียงชายผิวขาวที่รู้สึกสำนึกผิดและไม่รู้ว่าจะเลิกได้เมื่อไร แม้หน่วยงานผมเองก็ไม่ตัดสินใจว่าผมควรจะปล่อยเขาไว้อย่างนั้นไหม

ครั้งหนึ่งเขาอ้างว่าตัวเองมีหลักฐานว่าหน่วยงานเราอยู่เบื้องหลังการลอบวางเพลิงตรงที่เขาเรียกว่าตึกแถวบนถนนออเรนจ์ การฆาตกรรมชาวคิวบาในจาไมกาว่าสามราย และทำให้เกิดความไม่สงบในบริเวณโรงงานบนท่าเทียบเรือ เขากล่าวว่าเขามีหลักฐานว่าหน่วยงานเรากำลังให้เงินสนับสนุนพรรคฝ่ายค้านซึ่งคงเป็นเรื่องไร้สาระ หากคิดว่าเป็นวิธีการที่แย่มากสำหรับการให้เงินแก่คนที่มาจากโลกที่สาม ผมไม่รู้จะทำอะไรเขาถึงไม่เขียนบทความส่งให้นิตยสาร*มาเทอร์โจนส์*⁵⁹ หรือ*โรลลิงสโตนส์*⁶⁰ หรืออะไรทำนองนี้ไปเสียเลย ก่อนที่หน่วยงานจะออกคำสั่งชัดเจนว่าให้ผมทำอะไร เขาก็เผ่นไปเสียแล้ว คนที่เป็นหูเป็นตาบอกผมว่าเขาไปที่คิวบา แต่ไอ้ตัวคนนี้ก็ทำทุกอย่างพัง มันบอกชื่อพวกนั้นให้คนจาไมกา รู้ชื่อพวกนั้นไม่ใช่ชื่อผมแต่เป็นชื่อของเจ้าหน้าที่ที่สถานทูตสืบทอดคน เป็นการเผยแพร่โฉมหน้าของเจ้าหน้าที่อย่างน้อยเจ็ดคน พวกนั้นเลยต้องถูกส่งตัวกลับก่อนที่คนจะรู้ว่ารู้จักเจ้าหน้าที่พวกนั้นในนามแฝง เป็นเพราะแอดเลอร์ ผมเลยต้องเริ่มต้นทุกอย่างใหม่หมด ช่วงกลางเดือนกันยายนในปีที่สถานการณ์ไม่เอื้ออำนวย เริ่มทุกอย่างใหม่ตั้งแต่ต้น ซึ่งตอนนี้ได้สร้างปัญหาขึ้นแล้ว

ตอนที่เดินผ่านห้องทำงานของเขา ผมแอบได้ยินหลุยส์คุยโทรศัพท์เรื่องการส่งของที่ท่าเทียบเรือซึ่งไม่เป็นไปตามแผน ผมตรวจดูแล้ว ไม่มีใครที่สำนักงานนี้ส่งของสักอย่างเดียว และถ้าเขาส่งของไว้จริงก็คงไม่ให้ส่งผ่านศุลกากรของจาไมกาเป็นแน่ เพราะสินค้าสองในสามคงถูกขโมยไป เขารู้เรื่องที่ต้องรู้พอๆ กับผม แต่ผมไม่ชอบเวลาที่ไอ้ขี้โกงในคิวบารู้ว่าบางอย่างหายไปก่อนที่ผมจะรู้ว่าผมทำมันหาย นั่นหมายความว่าเขามีสิทธิรับรู้ข้อมูลมากกว่าผมและผมควรจะได้ดูแลงานนี้ เสียงของหลุยส์ฟังดูแล้วไม่กังวลเท่าไรเมื่อเขาบอกเรื่องทั้งหมดกับใครก็ไม่รู้ และผมก็เบื่อกว่าที่จะยืนอยู่ใกล้ประตูราวกับผมกำลังหาข่าวไปซุบซิบนินทา

ภรรยาผมเพิ่งจะโทรมาบอกว่าลูกเซอร์รี่เชื่อมหมตอีกแล้ว ผมบอกแล้วไง สงครามเย็นยังไม่ทันสิ้นสุดแต่ผมก็คิดถึงมันเสียแล้ว

ปาปา-โล

เอ็งฟังข้านะ ข้าเตือนเขาแล้วไงวะพวก นานมาแล้วข้าเคยเตือนเขาว่าคนใกล้ตัวเพื่อนฝูงหรือศัตรูจะเอาปัญหาท่วมหัวมาให้เขา เราทุกคนก็รู้ปัญหาอย่างน้อยเรื่องหนึ่งไม่ใช่เรื่อง มันเป็นเรื่องไม่จริงจั่งนั้นหรือ มีหัวคิดแต่ไม่เคยมีความคิดเป็นขึ้นเป็นอัน คิดแผนการไว้มากมายแต่ก็ไม่มีแผนเป็นเรื่องเป็นราว นั่นแหละพวกไม่จริงจั่ง เพื่อนข้าเป็นถึงดาราดังที่สุดในโลกแต่อย่างน้อยเขาก็นับ

คนในสลัมเป็นเพื่อน ข้าจะไม่บอกว่ามันเป็นใคร แต่ข้าเตือนนักร้องคนนี้ได้ ข้าบอกว่าเอ็งมีคนใกล้ชิดที่ จะดึงเอ็งให้ตกต่ำ เอ็งได้ยินข้าไหม ข้าเบื่อจะพูดเรื่องนี้กับเขาแล้ว เหนื่อยหน่าย แต่เขากลับหัวเราะ แบบนั้น หัวเราะจนดงลั่นห้อง เสียงหัวเราะที่ฟังดูเหมือนมีแผนอะไรสักอย่าง

คนมักคิดว่าข้าเข้าใจทุกอย่างหมดจด พูดตามตรงนะพวก เอ็งรู้ไหมบางครั้งข้าเอง ก็ไม่รู้อะไรเลยจนสายไปแล้ว แล้วเมื่อมารู้ตอนที่มันสายไปแล้วนะเออ เออ ไม่รู้ไปเลยยังจะดีฝ่า เหมือนที่แม่ข้าเคยสอนไว้ ที่เร็วกว่านั้นก็คือเอ็งหยุดกับปัจจุบันหยุดดี ๆ แล้วต้องกลับไปหยุดในอดีตโดยไม่ รู้ตัวนะสิ เหมือนกับเพิ่งมารู้ตัวว่ามีคนมาปล้นเอ็งเมื่อหนึ่งปีให้หลังยังงั้นละ

หันมามองตัวข้า เอ็งเห็นไหมละ จากสุสานเก่าทางตะวันตก ท่าเรือทางใต้ กับเวสต์ คิงส์ตันทางใต้ทั้งหมด ข้าดูหมด เอทเลนส์เป็นของพวกพีเอ็นพี พวกมันเลยดูกันเอง แล้วยังมีที่ดินตรง กลางที่เราต้องสู้กันและบางทีก็แพ้ เขาเคยหยุดที่เทรนซ์ทาวน์⁶¹ ใครบางคนเลยใช้เขาเป็นหุ่นเชิดให้ พรรคแห่งชาติของประชาชน^{62 (36)} แต่ข้ายอมรับลูกกะสุนแทนเขาได้และเขาก็ยอมรับลูกกะสุนแทนข้า ได้เหมือนกัน

แต่พวกมันเป็นเด็กใหม่ เด็กหนุ่มที่ไม่เคยเดินตามเพลงร็อกสเตดีแล้วก็ไม่สนใจจะเดิน แบบนั้นด้วย เด็กพวกนั้นมันไม่ทำงานให้ใคร ข้าคุมงานให้พรรคแรงงานจาไมกา^{63 (37)} ในสี่เขี้ยว ส่วนซอตตา เซอร์รีฟ คุมงานให้พรรคแห่งชาติของประชาชนในสี่สั้ม แต่พวกเด็กใหม่นั้นทำงานให้ พรรคที่หนุนหลังมัน ตอนนั้นข้าคุมอะไรพวกมันไม่ได้แล้ว

เมื่อต้นปีตอนที่เขาไปร้องเพลงตามที่ต่างๆ หลังจากที่มาขอให้ข้าไปดูเมืองลอนดอน กับเขา (แน่ละ ข้าไปไม่ได้หรอก ข้าหายากนอนแล้วที่สลัมนี้ก็เดือดเหมือนสนามรบในตำนาน) เขาทิ้ง พวกพ่อไว้ที่บ้าน ทันทีที่เขาไป เด็กพวกนั้นก็เรียกเด็กในสลัมที่จิงเกิลมาเพราะพวกมันมีแผนการใหญ่ คราวนี้เป็นแผนโคตรน่าเบื่อเหมือนแผนที่เอ็งเห็นในทีวี ตอนที่ฮันนิบาล เฮย์ส กับคิต เคอร์รี⁶⁴ ไปปล้น แบงค์แล้วไปเจออัสดาวาย้วยยื่นเงินให้มันเองยังงั้น ข้ากับซอตตา เซอร์รีฟ พวกเราต้องการ ฟามสงบ แต่เมื่อไหร่ที่ทุกอย่างไม่หยุดในกำมือ เช่นมีใครสักคนฆ่าเด็กนักเรียนเพื่อเอาค่าข้าวเที่ยง หรือ มีคนชื่นใจผู้หญิงตอนไปโบสถ์ จะต้องเป็นฝีมือใครสักคนจากจิงเกิล พวกที่เกิดมาไร้แสงสว่างในดวงตา มันเป็นพวกที่ไปมาหาสู่กับเพื่อนของนักร้องคนนี้ที่บ้านของเขาและตามแผนของเขา

³⁶ พรรคแห่งชาติของประชาชน แผลมาจากชื่อพรรค People's National Party ชื่อย่อ PNP ซึ่งเป็นพรรคการเมืองพรรคหนึ่งในจาไมกา

³⁷ พรรคแรงงานจาไมกา แผลมาจากชื่อพรรค Jamaica Labour Party ชื่อย่อ JLP ซึ่งเป็นพรรคการเมืองพรรคหนึ่งในจาไมกา

หนึ่งอาทิตย์ก่อนการแข่งขันม้าคิงส์สวีปสเตกส์ ชายห้าคนจากจิงเกิลซ์บรธมาที่สนามแข่งเคมานาสในวันซ้อมแล้วรอนักขี่ม้ามือฉมังผู้ไม่เคยแพ้ในสนามแข่ง จนเขาออกมาจากที่จอดรถ ทันทีที่เขาก้าวออกมาในชุดขี่ม้า ชายสองคนจับตัวเขาไว้แล้วใช้ถุงกระสอบปอ⁶⁵ คลุมหัว พวกมันพาเขาไปที่ไหนสักแห่ง ข้าก็ไม่ว่าที่ไหน แล้วทำบางหย่าง ข้าก็ไม่ว่าทำอะไร แต่พอถึงวันเสาร์เขาก็กลับแพ้ทั้งสามนัดที่แข่ง สามนัดที่ควรจะชนะแบบง่าย ๆ รวมถึงการพนันนั้นด้วย เขาขึ้นเรือบินไปไม่อาบิวในวันจันทร์ถัดมาแล้วก็ แร็บ หายไปเลย ไม่มีใครรู้ว่าเขาหายไปไหนแม้แต่คนในครอบครัวก็ตาม ไอ้เรื่องลือกลผลแข่งม้ามันมีมานานพอกับการแข่งม้าแล้ว แต่มีน้อยคนที่จะหาเงินได้มากและเร็วแบบนั้น เร็วเกินไปจริงๆ ในอาทิตย์ที่นักขี่ม้าหายตัวไป ชายสองคนจากย่านจิงเกิลก็หายไปด้วย แร็บเหมือนกับว่าพวกมันไม่ได้เกิดที่นั่น และบางคนก็ต้องเดินทางไปเอธิโอเปีย ตอนนั้นข้านับถือพวกปราศตาพาริมมากที่สุด ลูกผู้ชายจะต้องกลับบ้านเกิดถ้ารู้สึกที่นั่นเป็นบ้านเกิดของตัวเอง แต่ทันทีที่คนต้องเอาเงิน พวกเขามีเงินก็จะแอบหนีไป ใครจะรู้ว่าเกิดอะไรกับเงินพวกนั้น

นั่นเป็นจุดเริ่มต้น หลังจากนั้นเรื่องเฮงซวย⁶⁶ ทุกหย่างก็มาสมุหุที่บ้านนักร้องคนนั้น คนลวงโลกกับแผนลวงโลกหุในบ้านหลังเดียวกันในที่ที่ดนตรีปลดปล่อยวิญญานบริสุทธิ์ ข้าจำได้ว่านั่นคือที่แห่งเดียวที่ไม่ว่าใคร ไม่ว่าเอ็งจะหุข่างไหนก็หลบลูกกะสุนได้ ที่แห่งเดียวในคิงส์ตันที่มีแค่เสียงเพลงเท่านั้นที่จะยิงใส่เอ็ง แต่พวกนักเลงนั้นทำเสียอารมณ์ พวกมันน่าจะเข้าไปในห้องอัดเสียงตอนเช้าแล้วขี้เรียรดท้าวแผงควมคุมชะเลยวะ ข้าไม่บอกหรือว่ามันเป็นใคร เมื่อนักกร้องกลับมาจากทัวร์ มีมือบจากจิงเกิลกำลังรอหุ ผู้ชายจาไมกาหุแข็งยังกับอิฐ ไม่สนว่าเขาออกทัวร์และไม่รู้อะไรสักหย่างเรื่องแข่งม้า หรือว่าเขาไม่เคยโกงใคร ชายจากจิงเกิลพูดขึ้นว่า แผนนี้เกิดในบ้านเอ็ง เอ็งต้องรับผิดชอบ แล้วพาตัวเขาไปที่หาดเฮลไซริโดยบอกว่าเขาต้องการกินปลา

เขาบอกเรื่องทั้งหมดกับข้า ตอนนั้นเขาคือชายที่พูดกับพระเจ้าและซาตาน แล้วทำให้ทั้งสองยอมกันได้เมื่อใดที่ไม่มีผู้หุญมาเกี่ยว แต่เช้าวันนั้นพวกมันมาหาเขาตอนหกโมงเช้า ก่อนที่เขาจะออกไปวิ่งออกกำลัง แล้วไปว่ายน้ำในแม่น้ำเหมือนทุกเช้า นั่นเป็นลางบอกเหตุ ไม่มีใครไปยุ่งุ่นวายกับเขาในตอนเช้าหรือ เพราะนั่นเป็นเวลาที่ดีวงอาทิตย์ส่งสารให้เขา เป็นเวลาที่วิญญานศักดิ์สิทธิ์บอกว่าเขาจะต้องร้องเพลงอะไรต่อ เป็นเวลาที่เขาเข้าใกล้จุดสุดยอด แต่เขาก็ยังไปกับพวกมัน พวกมันขับรถไปที่หาดพอร์ต คลาเรนซ์ ห่างจากเวสต์คิงส์ตันราวสี่สิบลไมล์แต่เพียงแค่ข้ามทะเลไปและหุใกล้ที่นี้มากจนเห็นหาดนั้นจากอีกฝั่ง เขาบอกเรื่องทั้งหมดกับข้า ตลอดเวลาที่พวกมันพูด มันเป็อนหน้าหนีหรือจ้องมองพื้นเพราะพวกมันไม่หยากให้เขาจำหน้าได้

- พวกของเอ็งนะมีแผนอะไรกับพวกข้าใช้ไหมวะ พวกของเอ็งมาป่วนเปี่ยนแถว จังเกิลเพราะหยากได้คนเลวมาทำงานสกปรกให้ใช้ไหมวะ พวกของเอ็งทำให้พวกข้ามาเจรจากับเอ็ง ที่นี้ยังงัยละ

- ข้ารู้ แต่ข้าไม่รู้อะไรเรื่องนั้นนะ พ่อหนุ่ม เขาพูดกับมัน

- โอ๊ย ข้าไม่สนว่าเอ็งจะพูดอะไรหรอกโว้ย เรื่องนี้เกิดได้ชายคาบ้านเอ็ง เอ็งก็ต้อง รับผิดชอบสิวะ

- เฮ้ยพวก เป็นงั้นได้งั๊วะ ชายคนนั้นไม่ใช่ข้า ไม่ใช่น้องชายข้า ไม่ใช่ลูกชายข้า แล้ว จะให้ข้ารับผิดชอบได้งั๊วะ

- โอ๊ย เอ็งได้ยินที่พวกข้าพูดมั๊วะ ข้าเพิ่งจะพูดว่ามัน... ข้าหมายถึง ข้าเพิ่งพูดว่ามัน เอ็งไม่ได้ยินรีงั๊วะ เรื่องนี้เกิดได้ชายคาของเอ็งแล้วมันก็หายตัวไปเหมือนอีตัวเหม็นฉิ่งเพราะมันเกิด โลกขึ้นมาใช้มั๊วะละ พอพวกข้าโชว์ตัวคนขี่ม้าแล้วพูดว่า เฮ้ย เอ็งต้องชนะให้ได้สามนัด ไม่งั้นพวกข้า จะมาหาเอ็งพร้อมกับลูกในท้องเมียเอ็ง พวกข้าทำงานของพวกข้า คนขี่ม้าก็ทำงานของมัน ทุก คนทำงานของตัวเอง แต่เพื่อนของเอ็งกับพวกมาฉวยเอาเงินไป ทิ้งให้ชายผู้นำสงสารหู่แบบจนๆ ทำไม มันทำเรื่องฉิบหายได้งั๊วะ

- เฮ้ยพวก ข้าไม่รู้เรื่องนะ เขาพูดกับชายคนที่พูดมากที่สุด คนที่เตี้ย ม่อต้อ และกลืน ตัวเหมือนขี้เลื่อย ข้ารู้ว่าเขาพูดถึงใคร พวกมันบอกเขาว่า เฮ้ย เอ็งฟังนะว่าพวกข้าจะเอางั๊วะต่อพวก ข้าต้องการเงินคืน เอ็งเข้าใจใช้ไหม พวกข้าจะให้ลูกน้องขี่รถเครื่องไปเอาของสองครั้งทุกวัน ตอนเช้า ทีนึ่ง ตอนค่ำอีกทีนึ่ง เอ็งเข้าใจมั๊วะ

เขาไม่เคยบอกข้าเลยว่าพวกมันขอเงินไปเท่าไร แต่ข้าพอมีคนเป็นหูเป็นตาหู่บ้าง มีคนบอกข้าว่าเกมลวงนี้คิดเป็นเงินสี่หมื่นเหรียญแล้วพวกมันก็ไม่เคยเห็นเงินนั้น พวกมันจะต้องขอ เงินหย่างน้อยหมื่นเหรียญหรือมากกว่านั้น ตอนนี้พวกมันต้องการเงินสดทุกวันจนพวกมันพอใจ เขา บอกว่าไม่นะ โกงกันนี่ทำน ข้าไม่ยอมจ่ายเงินนั้นหรอก แล้วจะเอาไปทำอะไร จะให้ข้าเลี้ยงคนสามพัน คนทุกวัน ส่งเสียให้เรียนหนังสือกับหาเลี้ยงคนสามพันคนหรือยังงั๊วะ

แล้วเรื่องที่สองก็เกิดขึ้น พวกมันแทบทุกคนชักปืนออกมาหู่เขาที่หาดฟอร์ต คลาเรนซ์นั้น บางคนอายุยังไม่ถึงสิบสี่ด้วยซ้ำ พวกมันก็ชักปืนออกมาหู่ชายคนที่เข้าใจว่าพวกมันต้อง เจออะไรมาบ้าง แต่พวกนี้เป็นพวกรุ่นใหม่ มันทำงานแบบตัวเอง เฮ้ย ทุกคนที่โคเปนเฮเกนซีตี้ เอทเลนส์ จังเกิล ริมา ตอนเหนือถึงตัวเมืองต่างรู้ดีว่าไม่มีใครเคยเอาปืนไปหู่นี้กรังคนนี้เลย แม้แต่ฝน ฟาก็ยังรู้ว่านี่ไม่เคยเกิดขึ้น เกิดเมฆดำพิลึกที่ไม่มีใครเคยเห็นบนฟ้า นักรังคนนั้นต้องมาเจรจากับปืน

ทั้งเจ็ดกระบอกให้กลับไปอยู่ในกระเป่าหลัง ห่วงเข็มขัด หรือซองปืน วันรุ่งขึ้นก็มีชายขี่รถเครื่องเวสป่า สีเขียวมาที่บ้านหลังนั้นวันละสองที ทุกวัน

เขาเล่าเรื่องนี้ให้ข้าฟังในวันที่ข้าแวะไปหาเขา ดุคก็ดูซาบซึ้งแล้วคุยกันเรื่อง คอนเสิร์ตสันติภาพ หลายคนบอกว่างานนี้คงไปไม่รอด บางคนคิดว่าเขาเป็นพวกเดียวกับพรรค แห่งชาติของประชาชน และงานนี้จะทำให้ทุกอย่างแย่ลงไปอีก บางคนพูดว่าเขาไม่เคารพนักร้องคนนี้อีกต่อไปแล้ว เพราะพวกเธอจะต้องไม่ยอมก้มหัวให้ใคร เอ็งใช้เหตุผลกับคนพวกนี้ไม่ได้หรอก เพราะมันไม่เคยเกิดมามีสมองส่วนที่ใช้เหตุผล ข้าเล่าเรื่องนี้ให้เขาฟังแล้วบอกด้วยว่าเขาไม่มีอะไรต้องกังวล เรื่องของข้า ที่จริงแล้วข้าเริ่มแก่ตัวแล้ว ข้าก็หยากให้ลูกหลานเห็นข้าแก่จนมันต้องพุงข้า อาทิตย์ที่แล้วข้าเห็นเด็กหนุ่มคนหนึ่งมารับตาเฒ่าที่ตลาด ตาเฒ่าแทบจะเดินไม่รอดแล้วถ้าไม่มีไม้เท้าอันใหญ่ช่วย หลานตัวน้อยให้ตาเฒ่าเกาะบ่า ข้าละอิจฉาตาเฒ่าจะเปลี่ยนนี่ชะจนหยากจะร้องไห้ในตลาดนั้นเลย ข้ากลับมาบ้านแล้วเดินไปตามถนน ข้าเพิ่งเห็นว่าไม่มีตาเฒ่าในสลัมนี้เลยสักคนเดียว

ข้าพูดกับเขาว่า เฮ้ยเพื่อน เอ็งรู้จักข้า รู้จักชอตตา เซอร์รี่ฟี่ที่หูอีกฟากหนึ่ง เอ็งแค่ โทรมานแล้วบอกให้พวกจิ้งจอกหายไป แต่เขาฉลาดผ่าข้า เขารู้ว่าชอตตา เซอร์รี่ฟี่ช่วยอะไรไม่ได้ถ้า พวกมือปืนหันไปรับงานเอง เดือนที่แล้วสินค้าที่ทำเรือเพิ่งหายไป หลังจากนั้นไม่นานนักเลงอิสระ หนุมๆ ก็มีปืนกลใช้ ไม่ว่าจะปืนเอ็ม 16 เอ็ม 9 หรือปืนกล็อก⁶⁷ ไม่มีใครรู้ว่าปืนพวกนี้มาจากไหน ผู้หญิงเลี้ยงลูกไป ส่วนผู้ชายก็สร้างแฟรงเคนสไตน์มาทำลายพวกมันเอง

แต่ตอนที่เขาเล่าเรื่องเด็กหนุ่มจากจิ้งจอกให้ข้าฟัง เขาพูดกับข้าเหมือนพ่อบอกลูก ชายว่ามีบางอย่างที่ใหญ่เกินกว่าพ่อจะรับมือไหว เขารู้ก่อนที่ข้าจะรู้ว่าข้าไม่มีทางช่วยเขาได้ แต่ข้า หยากให้เอ็งเข้าใจให้ดี ข้าเทิดทูนชายคนนั้นที่สุด ข้าหยากรับกะสุนแทนนักร้องคนนี้ แต่พวกเอ็ง ข้า รับลูกกะสุนได้ทีเดียวเท่านั้น

นิน่า เบอร์เจส

หลังจากที่เขาบอกฉันที่ตรงประตูว่าไม่มีใครเข้าไปข้างในได้นอกจากคนใกล้ชิดใน ครอบครัวกับสมาชิกในวงเท่านั้น มีผู้ชายคนหนึ่งขับรถสกู๊ตเตอร์สีเขียวอ่อนมาอยู่ข้างหลังฉัน เขาขับรถมาในเวลาเดียวกับที่ฉันเดินเข้ามาใกล้แล้วก็ไม่พูดอะไร แค่ฟังยามพูดกับฉันทั้งที่ไม่ดับเครื่องยนต์ แล้วจากนั้นก็รีบกลับไปโดยไม่พูดแม้กระทั่งกับยามคนนั้น เขามารับหรือมาส่งของกันคะ ฉันพูดกับ ยามซึ่งดูจะไม่รู้สึกเข้าไปด้วย นับตั้งแต่วันที่มิชวาวเรื่องคอนเสิร์ตสันติภาพนั้น ที่นี้ก็มีการรักษาความปลอดภัยเข้มงวดมากกว่าขบวนรถของนายกรัฐมนตรียี่สิบเอ็ด หรือที่แฟนเก่าของฉันคงจะเปรียบว่าเป็น ไซในหินทีเดียว ผู้ชายที่เฝ้าประตูเป็นพวกหน้าใหม่ ฉันพอรู้เรื่องคอนเสิร์ตสันติภาพอยู่บ้าง ทุกคนใน

จาไมกาเองก็รู้เรื่องนี้ ฉันเลยคิดว่าน่าจะมียามหรือตำรวจมาดูแลไม่ใช่ผู้ชายพวกนี้ที่ดูเหมือนคนที่คุณ
อยากให้อยู่ห่างๆ ไม่มีผิด นี่ถึงขั้นวิกฤตกันแล้วหรือ

บางทีนั่นอาจจะเป็นเรื่องดีก็ได้ เพราะทันทีที่แท็กซี่ให้ฉันลงจากรถ เลี้ยวหนึ่งของตัว
ฉันที่อยากจะหลับไหลไปหลังจากดื่มกาแฟตอนเช้าเอ๋ยฉันว่า เธอคิดว่าเธอกำลังทำอะไรอยู่นะ นั่งขา
ตะเกียบ สิ่งที่ตีเยี่ยมสำหรับรถเมล์ก็คือจะมีรถอีกคันตามหลังมาติดๆ พร้อมทั้งจะโฉบคุณไปทันทีที่คุณ
รู้ตัวว่าลางผิดป้าย แต่แท็กซี่แค่มาส่งคุณแล้วก็ไป ท้ายที่สุดฉันก็ต้องเดิน แต่ให้ตายเถอะฉันน่าจะคิด
อะไรได้ดีกว่านี้

ย่านเฮเวนเดล⁶⁸ ไม่เหมือนกับย่านไอริช ทาวน์⁶⁹ แต่ยังอยู่ทางเหนือของเมือง ถ้าเรา
ไม่คิดว่าที่นี่ปลอดภัย เราก็คงไม่คิดว่าที่นี่มีสภาพแย่แะแค่นั้น ฉันหมายถึงว่าที่นี่ไม่ใช่สลัม ไม่มีเด็กๆ
ร้องกระจองอแงบนถนน และไม่มีผู้หญิงท้องถูกข่มขืนเหมือนที่เกิดขึ้นทุกวันในสลัม ฉันเคยเห็นสลัม
เคยไปที่นั่นกับพ่อ ทุกคนต่างคนต่างอยู่ในจาไมกาและคงเป็นคราวช่วยที่มันเกิดขึ้นกับฉัน เมื่ออาทิตย์
ที่แล้วประมาณห้าทุ่มถึงตีสาม มีผู้ชายสามคนบุกเข้ามาในบ้านพ่อ แม่ของฉันมักจะมองหาสัญญาณ
หรือเหตุอัศจรรย์อยู่เสมอ หลังจากได้อ่านหนังสือพิมพ์เมื่ออาทิตย์ที่แล้วก็เปรยขึ้นมาว่า มีพวกมือปืนข้าม
เขตฮาวาย เวย์ ทรี⁷⁰ พวกมันเริ่มยิงเหยื่อที่ละคนทางเหนือของเมือง คงจะเป็นลางร้ายแน่นอน ช่วง
เคอร์ฟิวยังมีผลใช้บังคับและทำให้คนดีๆ ในเมืองต้องอยู่แต่ในบ้านตั้งแต่หกโมงเย็นถึงสองทุ่ม ใครจะ
ไปรู้ไม่อย่างนั้นอาจจะถูกจับตัวไปได้ เมื่อเดือนที่แล้วคุณจาคอบส์ที่อยู่บ้านถัดออกไปสี่หลังกลับมา
บ้านหลังจากเสร็จงานกะดึก แล้วก็มีการจู่โจมของเขาไว้ โยนตัวเขาเข้าไปในท้ายรถตู้แล้วส่งตัวไปขัง
ที่คุกของศาลกัน คอร์ท^{71 (38)} เขาอาจจะยังอยู่ที่นั่นถ้าพ่อไม่ไปหาผู้พิพากษาให้มาบอกเขาว่า นี่มัน
เรื่องไร้สาระแท้ๆ ที่จะมาขังแม้กระทั่งคนที่เคารพกฎหมาย ไม่มีใครพูดว่าคุณจาคอบส์เขาตัวดำเกิน
กว่าที่ตำรวจจะคิดว่าเป็นคนบริสุทธิ์ แม้ว่าเขาจะใส่สูทผ้าแกเบอร์ดีน^{72 (39)} ก็เถอะ หลังจากนั้นมือปืนก็
บุกเข้ามาที่บ้านเรา พวกมันเอาแหวนแต่งงานของพ่อแม่ไป รูปปั้นเล็กๆ จากฮอลแลนด์ของแม่ทั้งหมด
เงินอีกสามร้อยเหรียญ แล้วก็เอาตุ้มหูประดับของแม่ไปหมด แม้ว่าแม่จะบอกว่ามันไม่มีค่าอะไร แล้วก็
นาฬิกาข้อมือของพ่อด้วย พวกมันต่อยพ่อสองสามครั้ง แล้วตบแม่ตอนที่แม่ถามพวกมันคนหนึ่งที่ แม่
ของมันเป็นรู้ไหมว่าลูกกำลังทำบาป ฉันจะถามแม่ว่ามีใครในนั้นขึ้นใจแม่บ้างหรือเปล่า แต่กลับพูดว่าพุ่ม
กุหลาบนั้นรกรุงรังเหมือนลิงทโมน⁷³ และสร้างทำเหมือนกำลังพูดกับคนอื่น ตำรวจไม่โผล่หน้ามา

³⁸ ศาลยุติธรรมศาลหนึ่งของจาไมกา ตั้งขึ้นเพื่อพิจารณาคดีที่เกี่ยวข้องกับอาวุธปืน
โดยเฉพาะ

³⁹ ผ้าเนื้อแข็งซึ่งเส้นใยทอดติดกันจนแน่น ผ้าชนิดนี้มีความทนทานจึงนิยมใช้ตัดสูท
เสื้อคลุม กางเกง หรือเครื่องแบบต่างๆ

จนกระทั่งเช้า ทั้งที่มีคนโทรไปที่สถานีตลอดทั้งคืน เก้าโมงครึ่งตอนเช้าหลังจากที่ฉันไปถึงที่นั่นตั้งนาน (ไม่มีคนโทรหาฉันจนหกโมง) ตำรวจใช้ปากกาสีแดงจดข้อความบนแผ่นรองเขียนสีเหลือง เขาต้องพูด คำว่า*ผู้กระทำผิด*กับตัวเองตั้งสามครั้งเพียงแค่ว่ามันสะกดยังไง พอเขาพูดว่า มีงานใช้อาวุธร้ายแรงมัย ฉันถึงกับหัวเราะออกมาอย่างตังจนแม่บอกว่าฉันควรจะขอโทษ

ประเทศนี้ ไอ้เกาะสับปะรังเคนี่มันจะทำให้เราตายกันหมด ตั้งแต่เกิดเรื่องปล้น พ่อก็ไม่พูดไม่จา ผู้ชายมักจะคิดว่าเขาปกป้องของของตัวเองได้ แต่เมื่อไหร่ที่คนอื่นเข้ามาแล้วเอาสิ่งนั้นไป เขาก็แทบสูญเสียความเป็นชาย ฉันไม่เคยนึกดูถูกพ่อ แต่แม่มักจะพูดอยู่เสมอว่า ครั้งหนึ่งพ่อเกือบจะซื้อบ้านได้หนึ่งหลังที่ย่านนอร์บรุก^{74 (40)} แต่พอกลับล้มเลิกความคิดนั้นไปเพราะพ่อบ้านที่ปลอดภัยและไม่มียานยนต์ต้องจ่ายอีก ฉันไม่เรียกพ่อว่า*ชีซลาด* ฉันไม่ได้บอกว่าพ่อ*ชีเหนียว* แต่บางครั้งการระวังตัวมากเกินไปก็ทำให้กลายเป็นการไม่ระวังตัวซึ่งไม่ควรจะเป็นอย่างนั้น พ่อเป็นคนในยุคที่ไม่เคยคาดหวังว่าจะปั่นปายบันไดชนชั้นให้พ้นครึ่งทาง ฉะนั้นเมื่อพ่อไปถึงจุดนั้น พ่อก็รู้สึกประหม่าเกินไปที่จะปั่นขึ้นไปให้สูงขึ้น นั่นเป็นปัญหาของการติดอยู่ครึ่งทาง สูงขึ้นไปนั่นคือการมีทุกสิ่งทุกอย่าง ส่วนข้างล่างนั้นหมายถึงสิ่งที่คนขาวทุกคนอยากจะร่วมวงด้วยบนถนนในคืนวันอาทิตย์เพื่อชิมซบบรรยากาศจริงๆ แต่ครึ่งทางหมายถึงการไปไม่ถึงไหนเลย

ย้อนกลับไปตอนมัธยมปลาย ฉันเคยให้พ่อหยุดรถที่ป้ายรถเมล์หรือภาวนาให้สัญญาณไฟจราจรเป็นสีแดง ฉันจะได้ลงจากรถก่อนที่พ่อจะปล่อยให้ฉันลงที่โรงเรียน คิมมีซึ่งไม่เคยเยี่ยมพ่อแม่เลยแม้กระทั่งหลังจากที่ถูกปล้นและแม่อาจจะถูกข่มขืน ไม่เคยเข้าใจสถานการณ์และมักจะตำหนิตอนที่พ่อไล่เธอให้ออกไปด้วย จริงๆ แล้วพ่อก็คงไม่ใช่สาวน้อยอายุสิบสี่ในโรงเรียนมัธยม พระนางมารีย์ผู้ปฏิสนธิธรรม⁷⁵ สำหรับเด็กผู้หญิงผู้พยายามทำตัวราวกับมีเงินมากมายและมีศักดิ์มีสิทธิ์ที่จะไต่หน้าออกมาจากรถ แล้วเดินเฉียดฉายราวกับแอร์โฮสเตสเหมือนกับคนอื่นๆ ที่นั่งรถออลไว้ว คุณจะขับรถฟอร์ดเอสคอร์ตผ่านหน้าเด็กพวกนั้นที่คอยเฝ้าตรงประตูเพื่อดูว่าใครขับรถอะไรมา ไม่ได้หรอก นี่เธอเห็นพ่อ*ยลิสลาส*ส่งหล่อนลงจากรถ*ซอมซอน*มัย แพนชั่นบอกว่า*เป็นรุ่นคอร์ตินา*ละ *รถรุ่นเนี่ย*พ่อ*ซันให้คนใช้ขับ*ละ สิ่งที่ทำให้ฉันโกรธจนเดือดดาลไม่ใช่เรื่องที่พ่อไม่มีเงิน แต่เป็นการที่พ่อไม่รู้จึกคิดว่าจะใช้เงินอย่างสมเหตุสมผลมากกว่า คงฟังดูมีเหตุผลแล้วที่พ่อถูกปล้น และฟังดูมีเหตุผลเหมือนกันที่โจรคนนั้นไม่ได้อะไรติดมือไปสักเท่าไร พ่อคงจะพูดได้อย่างเดียวว่าไอ้โจรนั่นได้เงินไปแค่สามร้อยเหรียญ

⁴⁰ ย่านที่อยู่อาศัยของคนมีฐานะในเมืองคิงสตัน

เราอยู่อย่างปลอดภัยไม่ได้ในเมื่อไม่มีที่ไหนปลอดภัยอีกแล้ว ครั้งหนึ่งแม่พูดขึ้นว่า พวกมันจับพ่อห้อยไว้ด้วยมือทั้งสองข้าง เพื่อว่าแต่ละคนจะได้เตะที่ไข่ของพ่อราวกับกำลังเตะฟุตบอล แล้วพ่อจะไม่ยอมไปหาหมอทั้งที่น้ำกามของตัวเองไม่พุ่งแรงเท่าอาทิตย์ก่อนได้ยังไง... โอ๊ย พระเจ้า ชั้นพูดจาเหมือนแม่เข้าไปทุกทีแล้ว จริงๆ แล้วถ้าพวกมันบุกเข้ามาครั้งหนึ่ง พวกมันอาจจะบุกเข้ามาอีก ครั้งก็ได้ ใครจะไปรู้ พวกมันอาจจะทำเรื่องเลวๆ จนทำให้คิมมียอมโทรหาพ่อแม่ตัวเองหลังจากที่พวกแกถูกปล้นและแม่อาจจะถูกข่มขืนก็ได้

ลัทธินิยมของนายกรัฐมนตรีนักสังคมนิยมคนนี้เป็นลัทธิวิงกระเจิงนิยม ฉันทคงเป็นผู้หญิงคนเดียวในจาไมกาที่ไม่เคยได้ยินนายกรัฐมนตรียุติว่ามีเที่ยวบินห้าเที่ยวไปเมืองไมอามีสำหรับทุกคนที่ต้องการออกไปจากที่นี่ แล้วชีวิตจะดีขึ้นหรือ ชีวิตควรจะดีขึ้นตั้งแต่สี่ปีที่แล้ว ตอนนี้มีแต่ลัทธินิยมนี้ ลัทธินิยมนั้น กับพ่อที่สนใจพูดถึงแต่เรื่องการเมือง นั้นคงเป็นตอนที่พ่อไม่หวังว่าจะได้ลูกชาย เพราะพวกผู้ชายเท่านั้นที่จะสนใจอนาคตของประเทศและไม่กลายเป็นนางงามไปเสียก่อน ฉันทเกลียดการเมือง ฉันทเกลียดมันเพราะถ้าฉันทอยู่ที่นี่ ฉันทก็ต้องอยู่กับการเมือง ทั้งคุณยังทำอะไรไม่ได้ ถ้าคุณไม่อยู่กับการเมือง การเมืองก็จะครอบงำชีวิตคุณ

แดนนี่มาจากเขตบรูกลิน^{76 (41)} ผู้ชายผมสีทองซึ่งมาทำวิจัยเพื่อให้ได้ปริญญาด้านเกษตรศาสตร์ ใครจะรู้ไหมว่าสิ่งเดียวที่จาไมกาผลิตและเป็นที่ยอมรับของศาสตร์ด้านนี้ก็คือวัวตัวเมียเอาละ เราเริ่มไปมาหาสู่กัน เขาพาฉันทไปตี๋มแถวโรงแรมเมย์แฟร์ซึ่งอยู่ทางเหนือของเมือง แล้วจู่ๆ ฉันทก็เจอบรรดาคคนผิวขาวทั้งชายและหญิง ทั้งแก่และเด็กเต็มไปหมดราวกับพระเจ้าเพิ่งจะโบกไม้กายสิทธิ์แล้วก็ ปึง คนขาว ฉันทเป็นพวกที่เขาเรียกว่าผิวสีน้ำตาลเข้ม แต่ถึงจะมีสีผิวแบบนี้ เวลาเห็นคนผิวขาวมากมายขนาดนี้ก็รู้สึกประหลาดใจอยู่ดี บางคนอาจจะนึกไปว่าเป็นหาดนอร์ทโคสต์⁷⁷ เพราะมีนักท่องเที่ยวมากเหลือเกิน แต่แล้วคนหนึ่งที่หลุดปากพูดภาษาถิ่นออกมา แม้ว่าจะไปที่นั่นบ่อยจนจำไม่ได้ ฉันทต้องเก็บอาการตกตะลึงทุกครั้งที่ได้ยินชายผิวขาวพูดจาไม่ได้เรื่อง เฮ้ย ไอ้โหนั้นเอ็งเหรวอะ เพื่อน ไอ้โหนั้นเอ็งเหรวอะ รวยแล้วเปลี่ยนไปเลยนะเอ็ง พวกนี้สีผิวยังไม่ทันคล้ำเลยนะ

แดนนี่มักจะฟังเพลงแปลกๆ เหมือนเป็นแค่เสียงนาราคาญซึ่งบางครั้งพ่อหนุ่มก็เปิดเสียงดังจนฉันทหนาวหู เป็นแค่เสียงนาราคาญไม่ว่าจะเป็นเพลงร็อกแอนด์โรล เดอะอีเกิลส์ โรลลิงสโตนส์ และคนดำอีกเยอะแยะที่ควรจะทำตัวเป็นคนขาวเสียที แต่แดนนี่ชอบเล่นดนตรีตอนกลางคืนนะ เราเลิกกันเกือบสี่ปีแล้ว ทุกครั้งที่ฉันทมองออกไปนอกหน้าต่าง ฉันทมักจะร้องเพลงสอง

⁴¹ ชื่อเขตการปกครองเขตหนึ่งในรัฐนิวยอร์กของสหรัฐอเมริกา

บรรทัดนั้นซ้ำแล้วซ้ำเล่า ฉันเชื่อหัวใจ ถ้าเธอไม่รักก็จงไป^{78 (42)} ตลกดีนะ เป็นเพราะแดนนี่ฉันถึงได้เจอ เขา งานเลี้ยงอะไรสักอย่างที่ค่ายเพลงจัดบนเนินเขา ฉันจำได้ว่าเคยพูดว่าบนนั้นที่คนเถื่อนกับคนขาว อยู่กันนะเธอ แดนนี่ตอบว่าเขาไม่ยกักรู้ว่าคนผิวดำจะเป็นพวกเหยียดเชื้อชาติกันด้วย ฉันเดินไปหยิบ น้ำพิ้งแล้วรินอย่างช้าๆ เพื่อฆ่าเวลา ฉันเหลือบไปเห็นแดนนี่กำลังคุยกับเจ้าของค่ายเพลง ดูแล้วฉัน เหมือนที่คนงานแถวนี้คิดว่าฉันเป็นไม่มีผิด อีต่ายโสมมีผิวอเมริกัน เขายืนอยู่ข้างๆ แดนนี่กับเจ้าของ ค่าย คนที่ฉันไม่เคยคิดว่าจะได้เจอ กระทั่งแม่ฉันยังปลื้มเพลงล่าสุดของเขาเลย แม้ว่าพ่อจะถูกเขา ก็ ตาม เขาตัวเตี้ยกว่าที่ฉันคิด มีแต่ฉัน เขา และผู้จัดการของเขาที่เป็นคนดำในนั้นที่ไม่ขอเติมเครื่องดื่ม เขายืนส่งอยู่ตรงนั้นเหมือนราชสีห์ดำ เขาพูดขึ้นว่า ผมเพิ่งเจอสาวเซ็กซี่ก็วันนี้ละ ฉันเรียนหนังสือให้ พุดจาเข้าที่มาสืบห้าปีก็เพิ่งจะได้ยินคำหวานจากปากผู้ชายนี่ละ

ฉันไม่ได้เจอเขาอีกเลยจนกระทั่งแดนนี่กลับไป ฉันตามคิมมีน้องสาวไปทำงานเลี้ยงที่ บ้านของเขา เธอยังคงไม่โทรหาพ่อแม่หลังจากที่ถูกปล้นและแม่ของเธออาจจะถูกข่มขืน เขายังไม่ลืม ฉัน เดียวนะ เทอคือพี่สาวคิมมีเธอ เธอไปหลบอยู่ไหนมา แม่เจ้าหญิงนิทรา จะรอให้ผู้ชายมาปลุกให้ ตื่นหรือไงจ๊ะ ตลอดเวลานั้นตัวฉันแทบจะแยกเป็นสองส่วน เสี้ยวหนึ่งของตัวฉันที่อยากจะหลับไหลไป หลังจากตีหมาแพตอนเช้าเอ๋ยฉันว่า เอาสิคะ จีบชั้นสิคะพอรูปหล่อ อีกเสี้ยวหนึ่งกลับสวนขึ้นว่า นี่แก กำลังทำอะไรกับไอ้ราสตาติดเหานี่ยะ สักพักหนึ่งคิมมีก็ปลีกตัวไป ฉันไม่เห็นเธอไปตอนไหน ฉันอยู่ ต่อทั้งที่ทุกคนกลับไปหมดแล้ว ฉันกำลังมองเขา ตัวฉันและดวงจันทร์ตอนที่เขาเดินออกไปที่ระเบียง ร้างของเขาเปลือยเปล่าราวกับภูติแห่งรัตติกาล เขาถือมีดไว้เพื่อปกปิดผลแอปเปิล เกลียวมพองฟู เหมือนราชสีห์ มีมัดกล่อมกำยำทั่วเรือนร่างซึ่งสะท้อนท่ามกลางแสงจันทร์ มีเพียงเราสองคนเท่านั้นที่รู้ ว่าเพลง “นักท่องราตรี^{79 (43)}” นั้นเกี่ยวกับตัวฉัน

ฉันเกลียดการเมือง ฉันเกลียดที่จะต้องรับรู้ พ่อบอกว่าไม่มีใครขับไล่ใส่ส่งพ่อออกไป จากบ้านเมืองของพ่อได้ แต่ดูเหมือนแกกำลังรู้สึกว่พวกมื่อปีนอาจจะเป็นใครคนนั้น ฉันหวังว่าฉันจะ รวย ฉันหวังว่าฉันจะมีงานทำและไม่ถูกไล่ออก แล้วก็หวังว่าเขาจะจำคืนนั้นบนระเบียงกับลูกแอปเปิล ได้สักนิด เรามีครอบครัวอยู่ในไมอามี ที่เดียวกับที่ไมเคิล แมนลีย์^{80 (44)} บอกให้เราไปถ้าเราอยากจะไป จากที่นี่ เรามีที่ให้อยู่แต่พ่อไม่อยากจะจ่ายเงินอะไรเลย โธ่เว้ย ตอนนี้นักร้องนั้นดังจนไม่มีใครเข้าถึงได้

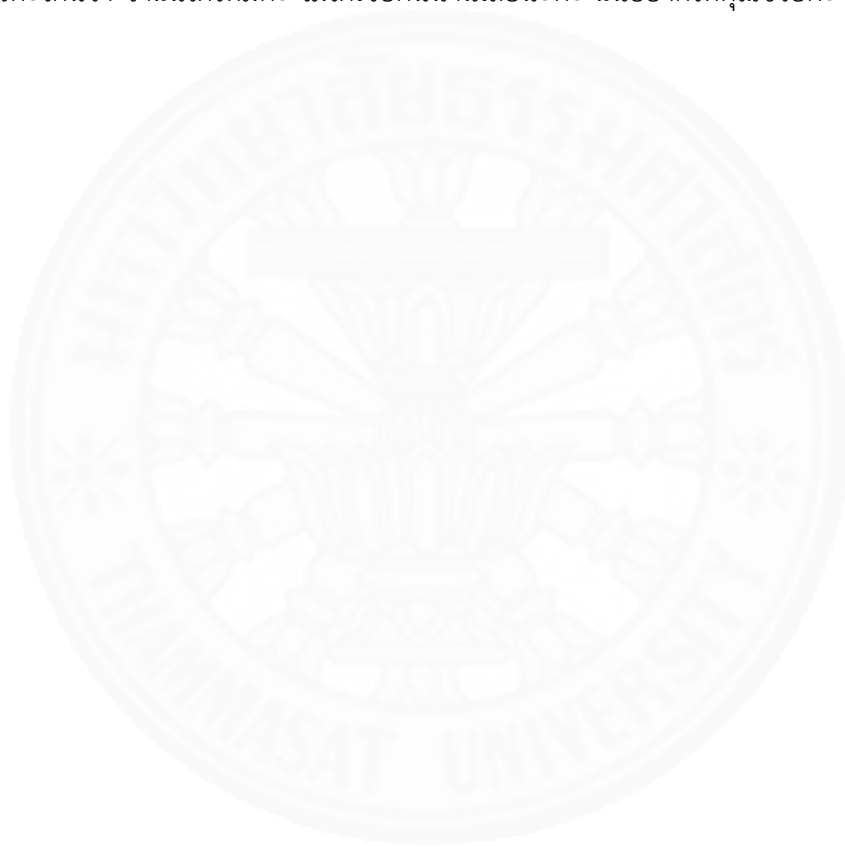
⁴² “I do believe. If you don't like things you leave.” เป็นเนื้อเพลงท่อนหนึ่งใน เพลง I Found A Reason ของวงดนตรีอเมริกันชื่อ The Velvet Underground

⁴³ Midnight Ravers เป็นชื่อเพลงของ Bob Marley

⁴⁴ Michael Manley หรือ Michael Norman Manley เป็นนายกรัฐมนตรีจาก พรรค People's National Party ของจาไมกา

อีกแล้ว แม้แต่ผู้หญิงที่รู้จักเขาดีกว่าผู้หญิงคนไหนก็ตามที่ อันที่จริงแล้วฉันไม่รู้เหมือนกันว่าฉันกำลังเพื่อเจอเรื่องอะไร นี่เป็นเรื่องที่พวกผู้หญิงไร้มองมักจะคิดว่าคุณรู้จักชายคนหนึ่งหรือคุณทำให้เขาไวใจได้เพียงเพราะคุณนอนกับเขาแล้วไงล่ะ โอ๊ย ตอนนี้ฉันก็ยังไม่เข้าใจ ไม่เห็นเขาจะโทรหาฉันเลยหลังจากคืนนั้น

ฉันเดินข้ามถนนมารอที่ป้ายรถเมล์ แต่จนถึงตอนนี้ฉันปล่อยให้รถเมล์ผ่านไปสองคันแล้ว จากนั้นก็คันที่สาม เขายังไม่โผล่ออกมาจากประตูหน้า ไม่เลยสักครั้ง ไม่ให้ฉันวิ่งข้ามถนนไปตอนนั้นแล้วตะโกนว่า จำฉันได้ไหมคะ ไม่ได้เจอกันนานเลยนะคะ ฉันอยากให้คุณช่วยค่ะ

คำอธิบายประกอบการแปล

1 Dingle-doodies เป็นคำสแลงซึ่งปรากฏครั้งแรกในหนังสือเรื่อง On The Road ของ Jack Kerouac นักเขียนและศิลปินชาวอเมริกัน เขาให้คำนิยามของคำว่า Dingle-doodies ไว้ว่า “the ones who are mad to live, mad to talk, mad to be saved, desirous of everything at the same time, the ones who never yawn or say a common place thing, but burn, burn, burn like fabulous yellow roman candles exploding like spiders across the stars...” (Bennett, 2008, para. 1)

2 West India Company (หรือ Dutch West India Company) คือบริษัทการค้าของประเทศเนเธอร์แลนด์ซึ่งก่อตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1621 เพื่อแข่งขันกับประเทศสเปนและโปรตุเกส บริษัทนี้ทำการค้ากับประเทศอาณานิคมในบริเวณหมู่เกาะแคริบเบียน อเมริกาใต้ และชายฝั่งตะวันตกของทวีปแอฟริกา (Encyclopædia Britannica, 2007, para. 1)

3 จากบริบท The East ในที่นี้หมายถึง East India Company (หรือ English East India Company) คือบริษัทการค้าของประเทศอังกฤษเพื่อทำการค้ากับประเทศแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และอินเดีย ก่อตั้งขึ้นตั้งแต่ปี ค.ศ. 1600 ต่อมาเป็นบริษัทที่สามารถผูกขาดการค้าขายและมีบทบาททางการเมืองด้วย (Encyclopædia Britannica, 2015a, para. 1)

4 Kunta Kinte คือตัวละครหนึ่งในนวนิยาย เรื่อง Roots ซึ่งประพันธ์โดยนักเขียนชาวอเมริกันชื่อ Alex Haley ตัวละคร Kunta Kinte เป็นชาวแอฟริกาที่ถูกพาตัวมาเป็นทาสเพื่อทำงานในสหรัฐอเมริกา ต่อมาเขาถูกตัดปลายเท้าออกไปหลังจากที่พยายามหลบหนีจากไร่หลายครั้ง นวนิยายเรื่องนี้มีเนื้อหาล่ามสันชีวิตที่ยากลำบากของทาสผิวดำในสหรัฐอเมริกา (Eastaugh, 2015, para. 3-4)

5 Judas Iscariot คือหนึ่งในบรรดาอัครสาวก 12 องค์ของพระเยซูซึ่งตามตำนานเชื่อว่าทรยศพระเยซูโดยการแจ้งให้ทหารที่มาจับกุมพระองค์ทราบว่าพระองค์คือพระเยซูเพื่อแลกกับค่าตอบแทนเป็นทรัพย์สิน (Encyclopædia Britannica, 2006, para. 1-2)

6 Rasta หรือ Rastafarian หมายถึง สมาชิกของกลุ่มทางศาสนาที่มีชื่อว่า Rastafari ซึ่งมีต้นกำเนิดในประเทศจาไมกา แนวคิดนี้เชื่อว่าคนผิวดำควรเดินทางกลับไปแอฟริกาและเคารพจักรพรรดิ Haile Selassie I แห่งเอธิโอเปียว่าเป็นพระเจ้าที่ลงมาบนโลกเพื่อช่วยคนผิวดำ คนกลุ่มนี้แสวงหาความสงบ ต้องการหลุดพ้นจากการกดขี่ ไม่กินเนื้อสัตว์ นิยมสูบกัญชาและไว้ผมยาวจนพองฟูหรือทรง Dreadlocks (Grant, 2002)

7 คำว่า Rub-a-dub เป็นแนวดนตรีเร็กเก้ชนิดหนึ่งในจาไมกา คำนี้มีที่มาจากการเล่นโดยใช้เอวเสียดสีกันของผู้หญิงและผู้ชายตามจังหวะเพลง (Geo, 2006) ในบริบทนี้น่าจะหมายถึงการเต้นตามจังหวะเพลงมากกว่า ผู้แปลจึงเลือกใช้คำว่า โยกย้ายสายเอว ซึ่งสื่อความหมายได้ตรงกับลักษณะของการเต้นแบบนี้

8 Dick and Jane เป็นชื่อหนังสือแบบเรียนชุดหนึ่งของเด็กอเมริกัน หนังสือเล่มนี้ใช้เป็นหนังสือเรียนสำหรับการสอนการอ่านในช่วงปี ค.ศ. 1930-1960 มีตัวละครเอกคือ Dick และ Jane (Macmillan Publishers Limited, n.d.)

9 Desmond Dekker คือนักร้องและนักแต่งเพลงแนวสกา (Ska) ร็อกสเตดี (Rocksteady) และเร็กเก้ (Reggae) ชาวจาไมกา เขามีวงดนตรีชื่อ The Aces ซึ่งผลิตบทเพลงที่มีชื่อเสียงหลายเพลง เช่น "Israelites" (Katz, 2006)

10 คำว่า Rudeboy เป็นคำสแลงในภาษาอังกฤษแบบจาไมกา มีความหมายว่า อาชญากรหรือใช้เป็นคำเรียกขานก็ได้ (Farquharson & Jones, 2014, p. 124) ผู้แปลเลือกใช้คำว่า “โจร” ซึ่งมีความกระชับและสื่อความหมายได้ตรงกัน

11 Ska คือแนวเพลงที่มีต้นกำเนิดจากประเทศจาไมกาในช่วงปลายยุค 1950 จากแนวเพลงอาร์แอนด์บี (R & B) และดนตรีพื้นบ้านแถบทะเลแคริบเบียน (Hussey, 2001)

12 Skeeter Davis มีชื่อจริงว่า Mary Penick เป็นนักร้องแนวเพลงคันทรี่ (Country music) ชาวอเมริกันซึ่งมีชื่อเสียงคนหนึ่งในช่วงทศวรรษที่ 1950-1970 เธอเคยเป็นนักร้องคู่กับลูกพี่ลูกน้องชื่อ Betty โดยใช้ชื่อบนเวทีว่า The Davis Sisters (Clayson, 2004)

13 Gunfighter Ballads หรือชื่อเต็มว่า Gunfighter Ballads and Trail Songs เป็นชื่ออัลบั้มเพลงแนวคันทรี่ซึ่งโด่งดังในยุค 1950 ของ Marty Robbins นักร้องชาวอเมริกัน (Wikipedia, 2017)

14 Delroy Wilson เป็นนักร้องแนวเพลงสกา ร็อกสเตดี และเร็กเก้ชาวจาไมกา เขามีบทเพลงที่มีชื่อเสียงหลายเพลงซึ่งหนึ่งในนั้นคือเพลง “Better Must Come” (Campbell, 2015)

15 Babylon เป็นคำสแลงในภาษาถิ่นของจาไมกาซึ่งหมายถึงความถึงคนผิวขาว คนที่ก่อปัญหา หรือตำรวจซึ่งถือว่าเป็นศัตรูกับพวก Rastafari (Cassidy & Le Page, 1980, p. 17)

16 Bloodcloth หรือ Bloodclaat เป็นคำศัพท์ในภาษาถิ่นของจาไมกา มีความหมายตรงตามรูปศัพท์คือ ผ้าอนามัย แต่หากใช้เป็นคำสแลงจะมีความหมายตรงกับคำว่า Fuck ในภาษาอังกฤษ (Jamaican Patwah, 2017)

- 17 Dutty เป็นคำศัพท์ในภาษาถิ่นของจาไมกา มีความหมายว่า สกปรก (Jamaican Patwah, 2017)
- 18 Uncle Ben's Rice เป็นชื่อข้าวสารและข้าวกึ่งสำเร็จรูปยี่ห้อหนึ่งซึ่งมีจำหน่ายในสหรัฐอเมริกา (Wikipedia, 2017)
- 19 เพลง And I Love Her เป็นชื่อบทเพลงหนึ่งของวง The Beatles และมีกรนำมาร้องใหม่โดย Bob Marley นักดนตรีผู้มีชื่อเสียงชาวจาไมกา
- 20 Prince Buster มีชื่อจริงว่า Cecil Bustamante Campbell เป็นนักร้องและนักแต่งเพลงชาวจาไมกาผู้บุกเบิกแนวเพลงสกาให้เป็นที่รู้จักไปทั่วโลก เขาเคยเป็นนักมวยมาก่อนที่จะผันตัวเองเป็นนักร้องที่มีชื่อเสียง (Mason, 2016)
- 21 เพลง You Won't See Me เป็นชื่อเพลงของวง The Beatles
- 22 John Wayne หรือ Marion Morrison เป็นนักแสดงภาพยนตร์แนวคาบอยชาวอเมริกัน (Sheridan, 2014)
- 23 Born Free เป็นหนังสือที่แต่งโดย Joy Adamson และต่อมามีผู้นำไปสร้างเป็นภาพยนตร์ในปี ค.ศ. 1966 มีเนื้อหาเกี่ยวกับคู่สามีภรรยาซึ่งเลี้ยงลูกสิงโตกำพร้าชื่อ Elsa หลังจากที่เธอแม่ของมันเพื่อป้องกันตัว ลูกสิงโตอีกสองตัวถูกส่งไปอยู่ที่สวนสัตว์ ส่วน Elsa ได้รับการเลี้ยงดูด้วยความรักและปล่อยให้เป็นอิสระกลับสู่ป่าในประเทศเคนยา (Ray, 2011)
- 24 Pickney เป็นคำศัพท์ในภาษาอังกฤษในแถบทะเลแคริบเบียน มีความหมายว่า ลูก (Oxford Dictionary, 2017)
- 25 Harry Callahan หรือ Dirty Harry เป็นตัวละครในภาพยนตร์หลายเรื่องซึ่งออกฉายในช่วงปี ค.ศ. 1971-1988 มีเนื้อหาเกี่ยวกับนายตำรวจผู้ทำหน้าที่ปราบปรามผู้ร้ายในนครซานฟรานซิสโกอย่างเฉียบขาด (Maçek III, 2015)
- 26 Batty boy เป็นคำสแลงในภาษาอังกฤษซึ่งใช้ในประเทศในแถบทะเลแคริบเบียน มีความหมายเชิงลบแปลว่า ชายรักร่วมเพศ (Oxford Dictionary, 2017)
- 27 Dutty เป็นคำสแลงในภาษาอังกฤษแบบจาไมกา มีความหมายว่า สกปรก (Cassidy & Le Page, 1980, p. 166)
- 28 Wood เป็นคำสแลงในภาษาอังกฤษ มีความหมายว่า อวัยวะเพศชายที่กำลังแข็งตัว (Barker, 2015)

29 Macka เป็นภาษาถิ่นในภาษาอังกฤษแบบจาไมกา แปลว่า หนาม (Jamaican Patwah, 2017)

30 เหตุการณ์โมเสสข้ามทะเลแดงเป็นเหตุการณ์ตามพระคัมภีร์ไบเบิล โมเสส (Moses) เป็นผู้นำชาวอิสราเอลอพยพผ่านทะเลแดง (The Red Sea) เพื่อหนีกองทัพของกษัตริย์อียิปต์ที่ตามไล่ล่าให้พวกเขากลับไปเป็นทาส ด้วยอำนาจของพระยะโฮวาที่บันดาลให้ทะเลแดงแยกออกจากกัน พรรคพวกของโมเสสจึงสามารถเดินบนพื้นของทะเลแดงที่แห้งสนิทไปยังอีกฝั่งหนึ่งได้อย่างปลอดภัย ในขณะที่กองทัพของอียิปต์ที่ติดตามมากลี้บจมหายไปกับทะเลแดง (Watchtower Bible and Tract Society of New York, 2017)

31 Mesh merino เป็นเสื้อไหมพรมลักเป็นตาข่าย โดยเป็นไหมพรมที่ทำจากขนแกะพันธุ์ Merino ซึ่งมีต้นกำเนิดในประเทศสเปน แกะสายพันธุ์นี้มีขนเส้นเล็กและอ่อนนุ่ม (Encyclopædia Britannica, 2008)

32 Lyndon B. Johnson เป็นประธานาธิบดีคนที่ 36 ของสหรัฐอเมริกา เขาดำรงตำแหน่งตั้งแต่ปี ค.ศ. 1963 ต่อจากประธานาธิบดี John F. Kennedy ผู้ถูกลอบสังหาร ประธานาธิบดี Lyndon B. Johnson ดำเนินนโยบายเพื่อทำให้สหรัฐอเมริกาเป็นสังคมที่ยิ่งใหญ่ในหลายด้าน รวมทั้งการต่อต้านลัทธิคอมมิวนิสต์ที่กำลังครอบงำประเทศเวียดนามในขณะนั้น (White House Historical Association, 2006)

33 Ackee เป็นผลไม้ชนิดหนึ่งซึ่งมีถิ่นกำเนิดในทวีปแอฟริกาตะวันตกและสันนิษฐานว่านำเข้ามาในประเทศจาไมกาพร้อมกับเรือทาส ผลไม้ชนิดนี้กลายเป็นผลไม้ประจำชาติของจาไมกา ผลซึ่งมีสีแดงและสีเหลืองเมื่อสุกจะแตกออกเผยให้เห็นเมล็ดสีดำภายใน ผลแอกก็คืเป็นพืชแต่พืชจะสลายไปเมื่อผลสุกและแตกออก ชาวจาไมการับประทานส่วนเยื่อหุ้มเมล็ดกับปลาเค็ม (Jamaica Information Service, 2017)

ภาพที่ 2.1 ผลแอกกี. จาก *Ackee*, โดย Jamaica Information Service, 2017, สืบค้นจาก <http://jis.gov.jm/symbols/jamaican-national-fruit-ackee/>

34 Manwich เป็นยี่ห้อของอาหารสำเร็จรูปที่นิยมรับประทานในสหรัฐอเมริกาซึ่งเรียกว่า Sloppy Joe ทำจากเนื้อบดผสมกับหอมหัวใหญ่ ซอสมะเขือเทศ และเครื่องปรุงรสอื่นๆ รับประทานกับขนมปังแฮมเบอร์เกอร์ประกบกัน (Wikipedia, 2017)

ภาพที่ 2.2 แมนวิช. จาก *Sloppy Joe*, โดย Wikipedia, 2017, สืบค้นจาก https://en.wikipedia.org/wiki/Sloppy_joe

35 Ragú เป็นยี่ห้อซอสมะเขือเทศสำเร็จรูปแบบอิตาเลียนสำหรับรับประทานกับพาสต้า มีวางจำหน่ายและเป็นที่ยอมรับในสหรัฐอเมริกา (Mizkan America, 2017)

36 Hamburger Helper เป็นอาหารประเภทพาสต้ากึ่งสำเร็จรูปพร้อมเครื่องปรุงรสและเนื้อสัตว์ประเภทต่างๆ วิธีการรับประทานทำได้ด้วยการเติมน้ำแล้วอุ่นด้วยเตาไมโครเวฟ

ภาพที่ 2.3 แฮมเบอร์เกอร์เฮลเปอร์. จาก *Hamburger Helper*, โดย Wikipedia, 2017, สืบค้นจาก https://en.wikipedia.org/wiki/Hamburger_Helper

37 Jerk chicken เป็นอาหารซึ่งมีชื่อเสียงของประเทศจาไมกา ทำจากไก่หมักกับส่วนผสมของเครื่องเทศ เกลิอ ฟริกไทย ต้นหอม สมุนไพรไทม์ (Thyme) ข้าวโอ๊ตบดหยาบ จากนั้นนำไก่ไปย่างให้สุกที่อุณหภูมิสูง

ภาพที่ 2.4 ไก่แซ่บรมควันสูตรจาไมกา. จาก *Jamaican Jerk Chicken*, โดย Scripps Networks, 2017, สืบค้นจาก <http://www.foodnetwork.com/recipes/jamaican-jerk-chicken-recipe0>

38 Allspice เป็นเครื่องเทศซึ่งทำจากผลแห้งของต้นไม้ชื่อเดียวกันซึ่งเจริญเติบโตในแถบหมู่เกาะแคริบเบียน มีกลิ่นหอม นิยมใช้เป็นส่วนประกอบในการทำอาหาร

ภาพที่ 2.5 เครื่องเทศอลสปิซ. จาก *Jamaican Allspice Berries*,
โดย Savory Spice Shop, 2017, สืบค้นจาก [http://www.savoryspiceshop.com/
allspice-berries](http://www.savoryspiceshop.com/allspice-berries)

39 Road Runner และ Wile E. Coyote เป็นชื่อตัวละครสองตัวในการ์ตูนชุดเรื่อง Looney Tunes ตัวละคร Road Runner เป็นนกชนิดหนึ่งซึ่งวิ่งได้เร็วมาก ส่วน Wile E. Coyote เป็นหมาป่าซึ่งใช้กลอุบายต่างๆ เพื่อไล่ตามจับนกตัวดังกล่าวเป็นอาหาร

ภาพที่ 2.6 การ์ตูนโรดรันเนอร์. จาก *Frog design: 3 things Wile E. Coyote teaches us about creative intelligence*, โดย R. Fabricant, 2011, สืบค้นจาก <https://www.fastcodesign.com/1663604/frog-design-3-things-wile-e-coyote-teaches-us-about-creative-intelligence>

40 Whopper เป็นชื่อแฮมเบอร์เกอร์ขนาดใหญ่ซึ่งมีชื่อเสียงมากของร้าน Burger King จนเรียกว่าเป็น Home of the Whopper

ภาพที่ 2.7 เบอร์เกอร์วอปปเปอร์. จาก *Whopper Sandwich*, โดย Burger King Corporation, 2017, สืบค้นจาก <http://www.bk.com/menu/burgers>

41 Bring Your Child to Work Day ริเริ่มขึ้นโดยองค์กรที่มีชื่อว่า Take Our Daughters And Sons To Work Foundation เพื่อส่งเสริมให้ผู้ปกครองพาบุตรหลานมาที่ทำงานหนึ่งวันต่อปีเพื่อเรียนรู้การทำงานจริงในองค์กร ในสหรัฐอเมริกากิจกรรมนี้เกิดขึ้นในวันพฤหัสบดีที่สี่ในเดือนเมษายนของทุกปี (Take Our Daughters And Sons To Work, 2017)

42 Bigger than sliced bread เป็นสำนวนมีความหมายว่า มีชื่อเสียงโด่งดังมาก คำว่า Sliced bread หรือขนมปังชนิดแผ่น เป็นคำอุปมาอุปไมยซึ่งใช้เปรียบเทียบกับความยิ่งใหญ่ ในอดีตการผลิตขนมปังชนิดแผ่นได้นับว่าเป็นความก้าวหน้าสำคัญของการผลิตขนมอบ ในภาษาอังกฤษจึงมีสำนวนว่า “to be the best (greatest) thing since sliced bread” หมายถึง เป็นสิ่งที่ยอดเยี่ยมที่สุด ในที่นี้ผู้แปลเห็นว่าผู้พูดมีน้ำเสียงเสียดสีประชดประชัน จึงเลือกใช้สำนวนเทียบเคียงในภาษาไทยว่า ใหญ่คับฟ้า (Latson, 2015)

43 Roberta Flack เป็นนักร้องแนวดนตรีแจ๊สชาวอเมริกันซึ่งโด่งดังในช่วงปี 1970 เธอเคยได้รับรางวัล Grammy Award สองปีจากบทเพลง "The First Time Ever I Saw Your Face" และ "Killing Me Softly with His Song" (Fox, 2015)

44 Mick Jagger เป็นนักร้องนำชาวอังกฤษแห่งวง The Rolling Stones

45 Keith Richards เป็นนักดนตรีและนักร้องชาวอังกฤษแห่งวง The Rolling Stones

46 Ob-La-Di, Ob-La-Da เป็นชื่อเพลงของวง The Beatles

47 Big Youth หรือ Manley Augustus Buchanan เป็นดีเจและนักร้องเพลงแนวเร็กเก้ชาวจาไมกา มีชื่อเสียงในยุค 1970 (Wikipedia, 2017)

48 Mighty Diamonds เป็นวงดนตรีแนวเร็กเก้และร็อกสเตดีของจาไมกาซึ่งประกอบด้วยนักร้อง 3 คน ได้แก่ Fitzroy "Bunny" Simpson และ Donald "Tabby" Shaw และ Lloyd "Judge" Ferguson (Black, 2015)

49 Ivy League หมายถึงการแข่งขันกีฬาระหว่างมหาวิทยาลัย 8 แห่งในสหรัฐอเมริกา ได้แก่ Brown University, Columbia University, Cornell University, Dartmouth College, Harvard University, University of Pennsylvania, Princeton University และ Yale University มหาวิทยาลัยในกลุ่มนี้ยังมีชื่อเสียงด้านความเป็นเลิศทางวิชาการผู้ที่จบการศึกษามักจะได้ทำงานในตำแหน่งสำคัญในอาชีพต่างๆ (Council of Ivy League Presidents and The Ivy League, n.d.)

50 Kim Philby เป็นอดีตสายลับในหน่วยงาน Secret Intelligence Service (SIS) หรือที่รู้จักกันในชื่อ MI6 ของอังกฤษ เขาทำงานเป็นสายลับของประเทศอังกฤษในสมัยสงครามเย็น แต่ต่อมาได้ออกจากประเทศอังกฤษเพื่อไปทำงานให้กับรัฐบาลของสหภาพโซเวียตเนื่องจากเขาศรัทธาลัทธิคอมมิวนิสต์ (Tweedie, 2013)

51 Tlatelolco ในบริบทนี้อ้างถึงเหตุการณ์ที่รัฐบาลเม็กซิโกได้สั่งให้มีการปราบปรามกลุ่มนักศึกษาที่ออกมาประท้วงการทำงานของรัฐบาลในเมืองเม็กซิโกซิตีในปี ค.ศ. 1968 ซึ่งทำให้นักศึกษาเสียชีวิตเป็นจำนวนมาก เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นก่อนการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกฤดูร้อนซึ่งเม็กซิโกเป็นเจ้าภาพเพียงไม่นาน (Nelsson, 2015)

52 CIA ย่อมาจาก Central Intelligence Agency เป็นหน่วยงานรัฐของสหรัฐอเมริกา ทำหน้าที่แสวงหา รวบรวม และวิเคราะห์ข้อมูลที่จำเป็นต่อการรักษาความมั่นคงของประเทศ (Central Intelligence Agency, 2016)

53 Miles Copeland เป็นนักเขียนและอดีตเจ้าหน้าที่ CIA ชาวสหรัฐ เขาเคยปฏิบัติงานในตะวันออกกลางและได้เขียนหนังสือเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับการกิจวัตรในหนังสือของเขาด้วย (Pearson, 1991)

54 Richard Welch หรือชื่อเต็มว่า Richard Skeffington Welch เป็นอดีตเจ้าหน้าที่ CIA และเคยเป็นหัวหน้าสำนักงาน (Chief of Station) ของ CIA ในกรุงเอเธนส์ ประเทศกรีซ เขาถูกลอบสังหารในขณะที่เดินทางกลับจากงานเลี้ยงพร้อมกับภรรยาซึ่งได้รับบาดเจ็บ ต่อมากลุ่มผู้ก่อการร้าย “Revolutionary Organization 17 November” ได้แสดงความรับผิดชอบต่อเหตุการณ์ดังกล่าวซึ่งมีมูลเหตุจูงใจทางการเมือง (Central Intelligence Agency, 2015)

55 Kissinger หรือชื่อเต็มว่า Henry Alfred Kissinger เป็นอดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศของสหรัฐอเมริกาและที่ปรึกษาความมั่นคงในสมัยประธานาธิบดี ริชาร์ด นิกสัน เขาดำรงตำแหน่งดังกล่าวระหว่างปี ค.ศ. 1973-1977 เขาเกิดที่เยอรมนีในช่วงที่พรรคนาซีกำลังปราบปรามชาวยิว ครอบครัวของเขาซึ่งเป็นชาวยิวจึงต้องอพยพมาอยู่ที่สหรัฐอเมริกา เขาเป็นผู้มีบทบาทด้านการทูตที่สำคัญคนหนึ่งของสหรัฐอเมริกา (United States Department of State, n.d.)

56 Fidel Castro เป็นอดีตผู้นำของประเทศคิวบา ผู้ปฏิรูปประเทศให้เป็นรัฐสังคมนิยมภายใต้การปกครองของพรรคคอมมิวนิสต์

57 Pinochet หรือชื่อเต็มว่า Augusto Pinochet Ugarte เป็นอดีตนายทหารและอดีตประธานาธิบดีของชิลี เขาเป็นผู้นำกองทัพเข้ายึดอำนาจจากรัฐบาลสังคมนิยมของประธานาธิบดี Salvador Allende ในปี ค.ศ. 1973 (Encyclopædia Britannica, 2016a)

58 Horsemen of Apocalypse มีที่มาจากตำนานในพระคัมภีร์ไบเบิล โดยกล่าวถึงบุรุษผู้ขี่ม้า 4 ตัวซึ่งมีลักษณะแตกต่างกัน ได้แก่ ม้าสีขาว (หมายถึงพระเยซู) ม้าสีแดง (หมายถึงสงครามและการนองเลือด) ม้าสีดำ (หมายถึงความอดอยาก) และม้าสีซีดจาง (หมายถึงโรคติดต่อร้ายแรงและความตาย) ม้าทั้งสี่ตัวเป็นลางบอกถึงการทำลายล้างสิ่งชั่วร้ายโดยพระเจ้า (Encyclopædia Britannica, 2015b)

59 Mother Jones เป็นชื่อนิตยสารที่ตีพิมพ์สหรัฐอเมริกาทุกๆ สองเดือน เนื้อหาของนิตยสารมีความหลากหลายครอบคลุมทั้งประเด็นการเมือง การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การศึกษา อาหาร สำนักพิมพ์นี้ดำเนินงานในลักษณะองค์กรไม่แสวงหาผลกำไร (Mother Jones and the Foundation for National Progress, 2017)

60 Rolling Stones เป็นชื่อนิตยสารรายปักษ์ที่ตีพิมพ์ในสหรัฐอเมริกา เนื้อหาส่วนใหญ่เกี่ยวกับดนตรี ภาพยนตร์ กีฬา การเมือง

61 Trench Town เป็นพื้นที่ที่ตั้งอยู่ในเมือง Kingston ซึ่งเป็นเมืองหลวงของประเทศจาไมกา เป็นแหล่งชุมชนแออัดและเป็นที่อยู่ของนักดนตรีแนวเร็กเก้ที่มีชื่อเสียงซึ่งรวมถึง Bob Marley ด้วย (Thyberg, n.d.)

62 พรรคแห่งชาติของประชาชนหรือพรรค People's National Party หรือมีชื่อย่อว่าพรรค PNP เป็นพรรคการเมืองซึ่งก่อตั้งในปี ค.ศ. 1938 โดยนาย Norman Manley เป็นพรรคการเมืองซึ่งจัดตั้งขึ้นเพื่อคุ้มครองชนชั้นแรงงานผิวดำที่ถูกกดขี่ (Tortello, 2002) สัญลักษณ์ของพรรคมีสีส้มและมีพรรคการเมืองคู่แข่งคือพรรค Jamaica Labour Party

63 พรรคแรงงานจาไมกา หรือพรรค Jamaica Labour Party มีชื่อย่อว่า JLP ก่อตั้งในปี ค.ศ. 1943 โดยนาย Alexander Bustamante พรรค JLP ดำเนินนโยบายเพื่อประสานผลประโยชน์ระหว่างชนชั้นแรงงานและนายทุนในระบบเศรษฐกิจแบบตลาดเสรี (Jamaica Labour Party, 2012) สัญลักษณ์ของพรรคเป็นสีเขียว

64 Hannibal Heyes และ Kid Curry เป็นตัวละครเอกในละครโทรทัศน์แนวคาวบอย เรื่อง Alias Smith and Jones ซึ่งออกฉายในสหรัฐอเมริกาในช่วงปี 1970 มีเนื้อหาเกี่ยวกับคาวบอยสองคนซึ่งเป็นลูกพี่ลูกน้องกัน พวกเขาออกปล้นไปตามสถานที่ต่างๆ แต่ไม่เคยฆ่าผู้อื่น ต่อมาเขาได้รับนิรโทษกรรมจากผู้ว่าราชการรัฐโดยมีเงื่อนไขว่าเขาต้องปฏิบัติตามกฎหมายและไม่กล่าวถึงข้อตกลงดังกล่าว (Wikipedia, 2017)

65 Crocus bag เป็นคำศัพท์ที่ใช้ในแถบทะเลแคริบเบียน หมายถึง ถุงกระสอบลักด้วยปอกกระเจา ส่วนมากใช้สำหรับบรรจุสินค้าจำพวกข้าวหรือน้ำตาลจำนวนมากเพื่อจำหน่าย (Allsopp, 2003)

66 Guzum เป็นคำศัพท์ในภาษาถิ่นของจาไมกาหมายถึงการใช้เวทมนตร์คาถา (Cassidy & Le Page, 1980, p. 216)

67 Glock เป็นยี่ห้อหนึ่งของปืนพกซึ่งผลิตโดยบริษัท Glock ในประเทศออสเตรีย ปืนชนิดนี้ประกอบขึ้นจากพลาสติกพอลิเมอร์ มีขนาดเล็กและพกพาได้สะดวก (Wikipedia, 2017)

68 Havendale คือชานเมืองของเมืองคิงสตันเมืองหลวงของจาไมกา

69 Irish Town เป็นชื่อเมืองซึ่งตั้งอยู่ในเขตการปกครองส่วนท้องถิ่น St. Andrew ซึ่งอยู่ทางตะวันออกเฉียงใต้ของประเทศจาไมกา

70 Half Way Tree เป็นชื่อเมืองหลวงของเขตการปกครองส่วนท้องถิ่น St. Andrew

71 Gun Court เป็นศาลยุติธรรมศาลหนึ่งของจาไมกา ศาลนี้จัดตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1974 ในสมัยนายกรัฐมนตรี Michael Manley เพื่อพิจารณาคดีที่เกี่ยวข้องกับอาวุธปืนโดยเฉพาะ เนื่องจากในช่วงนั้นประเทศจาไมกามีปัญหาอาชญากรรมซึ่งมีการใช้อาวุธปืนเพิ่มขึ้น (Rowe, 2000) ศาลนี้มีเรือนจำของตัวเองซึ่งตั้งอยู่ในเมืองคิงสตัน

72 ผ้าเนื้อแข็งซึ่งเส้นใยทอติดกันจนแน่น ผ้าชนิดนี้มีความทนทานจึงนิยมใช้ตัดสูท เสื้อคลุม กางเกง หรือเครื่องแบบต่างๆ

73 Leggo beast เป็นคำสแลงในภาษาอังกฤษแบบจาไมกา หมายถึงสัตว์ที่ไม่มีเจ้าของหรือคนที่ไม่มีความดูแลซึ่งไร้ระเบียบหรือหย่อนศีลธรรม (Cassidy & Le Page, 1980, p. 272-273)

74 Norbrook เป็นย่านที่อยู่อาศัยของคนมีฐานะในเมืองคิงสตัน

75 Immaculate Conception มีที่มาจากพระคัมภีร์ไบเบิลซึ่งกล่าวถึงพระนางมารีย์ผู้ได้รับมอบหมายจากพระเจ้าให้เป็นพระมารดาของพระเยซูซึ่งจุติลงมาบนโลกเพื่อไถ่บาปให้แก่มนุษย์ เชื่อกันว่าพระนางมารีย์ทรงปราศจากมลทินนับตั้งแต่การปฏิสนธิในขณะที่ทรงพรหมจรรย์ จึงเป็นที่มาของคำว่า Immaculate Conception หรือการปฏิสนธินิรมล (แผนกคริสตศาสนธรรม อัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ, 2555)

76 Brooklyn เป็นชื่อเขตการปกครองเขตหนึ่งในรัฐนิวยอร์กของสหรัฐอเมริกา

77 North Coast เป็นสถานที่ตากอากาศที่มีชื่อเสียงทางตอนเหนือของเกาะจาไมกา

78 “I do believe. If you don’t like things you leave.” เป็นเนื้อเพลงท่อนหนึ่งในเพลง I Found A Reason ของวงดนตรีอเมริกันชื่อ The Velvet Underground

79 Midnight Ravers เป็นชื่อเพลงหนึ่งของ Bob Marley

80 Michael Manley หรือ Michael Norman Manley ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีจากพรรค People’s National Party ของจาไมกาในช่วงปี ค.ศ. 1972–1980 และ 1989–1992 (Encyclopædia Britannica, 2016b)

บทที่ 3

ภาควิเคราะห์

ในส่วนนี้ผู้เขียนจะนำเสนอการวิเคราะห์บริบทที่เกี่ยวข้องในการแปลเรื่อง A Brief History of Seven Killings โดยจะวิเคราะห์ทั้งองค์ประกอบภายนอกตัวบทซึ่งมีอิทธิพลต่อบทประพันธ์เรื่องนี้ รวมทั้งการวิเคราะห์องค์ประกอบภายในตัวบทซึ่งจะช่วยให้เข้าใจจุดมุ่งหมายและกลวิธีการดำเนินเรื่องดังกล่าว ในส่วนที่สองเป็นการวิเคราะห์ปัญหาที่พบในการถ่ายทอดต้นฉบับสู่บทแปล

3.1 ปัญหาการแปลในระดับการทำความเข้าใจต้นฉบับ

3.1.1 องค์ประกอบภายนอกตัวบท

3.1.1.1 ประวัติผู้แต่ง

มาร์ลอน เจมส์ เป็นนักเขียนชาวจาไมกา เขาเกิดที่เมืองคิงสตันในประเทศจาไมกาในปี ค.ศ. 1970 ในครอบครัวที่มีฐานะมั่นคงซึ่งอยู่อาศัยในชานเมืองคิงสตัน (Morris, 2016) เจมส์ได้รับการปลูกฝังให้รักการอ่านงานวรรณคดีตั้งแต่วัยเยาว์จากพ่อซึ่งทำงานเป็นตำรวจและแม่ซึ่งทำงานเป็นนักสืบ เขาจบการศึกษาด้านภาษาและวรรณคดีในระดับปริญญาตรีที่ University of the West Indies และการเขียนเชิงสร้างสรรค์ในระดับปริญญาโทที่ Wilkes University ในปัจจุบันเป็นอาจารย์สอนด้านวรรณคดีที่วิทยาลัย Macalester College ในรัฐมินนิโซตาของสหรัฐอเมริกา

วรรณกรรมของเจมส์สะท้อนสภาพสังคมจาไมกาในอดีต โดยในบางเรื่องแฝงไว้ด้วยแนวคิดเรื่องการกดขี่ทาสผิวดำในสมัยอาณานิคมและบรรยายชีวิตอันแสนยากลำบากของชนชั้นล่าง เขามีผลงานหนังสือเล่มแรกซึ่งตีพิมพ์ในปี ค.ศ. 2005 หลังจากที่ถูกสำนักพิมพ์ปฏิเสธหลายสิบครั้งที่มีชื่อว่า John Crow's Devil หนังสือเรื่องนี้บอกเล่าเรื่องราวซึ่งเกิดขึ้นที่เมือง Gibbeah ซึ่งเป็นเมืองที่ผู้แต่งสมมติขึ้นให้ตั้งอยู่ในประเทศจาไมกาในปี ค.ศ. 1957 ความศรัทธาในลัทธิซึ่งก่อให้เกิดพฤติกรรมชั่วร้ายของผู้คนในเมืองและนำไปสู่ความหายนะของเมืองนั้นและการแย่งชิงความเป็นใหญ่ของผู้นำทางศาสนา นวนิยายเรื่องนี้สะท้อนความเป็นจริงเกี่ยวกับความขัดแย้งทางความคิดที่เกิดขึ้นในประเทศจาไมกาก่อนได้รับเอกราช (Akbar, 2015) ต่อมาเจมส์ได้เขียนหนังสือเรื่อง The Book of Night Women ซึ่งได้รับรางวัล Dayton Literary Peace Prize นวนิยายเล่มนี้เกี่ยวกับความทารุณโหดร้ายของการใช้แรงงานทาสผิวดำและการประท้วงของทาสผู้หญิงผิวดำในช่วง

ศตวรรษที่ 18 ส่วนนวนิยายเรื่อง A Brief History of Seven Killings มีเนื้อหาเกี่ยวกับความขัดแย้งทางการเมืองและการใช้ความรุนแรงระหว่างกลุ่มอำนาจในประเทศจาไมกา เรื่องนี้แต่งขึ้นตามจินตนาการของผู้แต่งในการผูกเรื่องราวและเหตุการณ์ความรุนแรงที่เกิดขึ้นในสมัยนั้น (Morris, 2016)

3.1.1.2 ลีลาการเขียน

ผู้แต่งใช้กลวิธีการเล่าเรื่องแบบนวนิยายกระแสสำนึก (Stream of consciousness) (Kennedy, Gioia, & Bauerlein, 2009, p. 148) ซึ่งเป็นวิธีการเล่าเรื่องในนวนิยายสมัยใหม่ ตัวละครแต่ละตัวเล่าเรื่องในลักษณะบทพูดเดี่ยว (Monologue) กับผู้อ่าน รูปแบบประโยคมีลักษณะซับซ้อน การผูกประโยคไม่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ ไม่มีการแบ่งประโยคที่ชัดเจน และไม่มีการจัดเรียงความคิดอย่างเป็นระเบียบ ซึ่งเป็นลักษณะเดียวกับความคิดที่ปรากฏในสมองของมนุษย์

3.1.1.3 บริบทสังคมและวัฒนธรรม

วรรณกรรมเรื่องนี้แต่งขึ้นจากบริบทสังคมในประเทศจาไมกาในช่วงปลายทศวรรษที่ 1970 ซึ่งในขณะนั้นประเทศจาไมกามีปัญหาทางสังคมมากมายทั้งความยากจน ปัญหาอาชญากรรมและความแตกแยกในสังคม ส่วนหนึ่งเกิดจากความขัดแย้งของกลุ่มคนที่สนับสนุนพรรคการเมืองสองพรรคที่มีอุดมการณ์ที่แตกต่างกัน ได้แก่ พรรคแห่งชาติของประชาชน (People's National Party: PNP) ของนายไมเคิล แมนลีย์ (Michael Manley) ซึ่งสนับสนุนแนวคิดสังคมนิยม และพรรคแรงงานจาไมกา (Jamaica Labour Party: JLP) นำโดยนายเอ็ดเวิร์ด ซีกา (Edward Seaga)

สงครามเย็น (Cold War) เกิดขึ้นหลังสงครามโลกครั้งที่สองเมื่อนาซีเยอรมนียอมแพ้สงคราม สหภาพโซเวียตในเวลานั้นได้แผ่อิทธิพลไปยังประเทศแถบยุโรปตะวันออก ทำให้สหรัฐอเมริกาและอังกฤษกลัวว่าสหภาพโซเวียตจะมีอิทธิพลเหนือยุโรปตะวันตกด้วย สหรัฐอเมริกาได้ให้การสนับสนุนประเทศในยุโรปตะวันตกเพื่อบูรณะประเทศหลังสงครามโลกผ่านแผนมาร์แชล (Marshall Plan) รวมถึงการก่อตั้งองค์การสนธิสัญญาแอตแลนติกเหนือ (North Atlantic Treaty Organization: NATO) ความเป็นจริงแล้วในสมัยสงครามเย็นไม่ได้มีการทำสงครามอย่างจริงจัง แต่เป็นความตึงเครียดระหว่างสองฝ่าย เช่น การสะสมหรือการทดลองอาวุธนิวเคลียร์เพื่อแสดงแสนยานุภาพทางทหาร แนวคิดคอมมิวนิสต์ยังแพร่ขยายไปในหลายประเทศ เช่น เวียดนาม เกาหลี ซึ่งสหรัฐได้ส่งทหารเข้าไปทำสงครามในประเทศดังกล่าว นอกจากนี้ สหภาพโซเวียตยังได้ติดตั้งขีปนาวุธในประเทศคิวบาซึ่งถือว่าเป็นภัยคุกคามสหรัฐอเมริกา สถานการณ์ตึงเครียดในช่วง

สงครามเย็นเริ่มคลี่คลายลงเมื่อประเทศในยุโรปตะวันตกมีการพัฒนาทางเศรษฐกิจ ความขัดแย้งในกลุ่มประเทศคอมมิวนิสต์ด้วยตัวเอง ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงผู้นำในสหภาพโซเวียตเป็นนายมีคาอิล กอร์บาชอฟ (Mikhail Gorbachev) ซึ่งมีนโยบายเน้นการปฏิรูปประเทศเป็นประชาธิปไตยมากขึ้น ต่อมาในปี ค.ศ. 1991 สหภาพโซเวียตล่มสลายลงและแบ่งแยกเป็นรัฐอิสระ นับว่าเป็นการสิ้นสุดของยุคสงครามเย็น (Encyclopædia Britannica, 2017)

บริบททางสังคมและวัฒนธรรมที่สำคัญอีกประการหนึ่ง คือ แนวคิดที่มีชื่อว่าราสตาฟารี (Rastafari หรือ Ras Tafari) หรือเรียกชื่อย่อว่าราสตา (Rasta) ซึ่งมีต้นกำเนิดในประเทศจาไมกาในช่วงปี 1930 ราสตาฟารีเป็นแนวคิดที่มีรากฐานมาจากศาสนาคริสต์และมีอิทธิพลต่อศาสนาและการเมืองในจาไมกา คนกลุ่มนี้เชื่อว่าคนผิวดำที่อาศัยอยู่ทั่วโลกเปรียบเสมือนผู้ถูกเนรเทศ การที่คนผิวดำต้องเผชิญกับการกดขี่ข่มเหงและการเป็นทาสเป็นการทดสอบโดยพระเจ้า พวกเขาแสวงหาหนทางที่จะกลับไปถิ่นกำเนิดหรือ Zion ในทวีปแอฟริกา สมาชิกของกลุ่มนี้บางคนเคารพจักรพรรดิ Haile Selassie I แห่งเอธิโอเปียซึ่งขึ้นครองราชย์ในปี ค.ศ. 1930 ว่าเป็นพระเจ้าที่จุติลงมาเกิดบนโลกอีกครั้งหนึ่งเพื่อไถ่บาปให้แก่คนผิวดำ ที่มาของคำว่า Ras Tafari เป็นชื่อของจักรพรรดิ Haile Selassie I ก่อนที่จะขึ้นครองราชย์ (McAlister, 2017) กลุ่มราสตาฟารีปฏิเสธสังคมแบบวัตถุนิยม การกดขี่ และความพึงพอใจในทางโลก พวกเขานิยมไว้ผมยาวพุ่ม้วนเป็นเกลียวหรือทรงเดรดล็อก (Dreadlock) สูบกัญชา และไม่บริโภคเนื้อสัตว์โดยเฉพาะอย่างยิ่งเนื้อหมู แนวคิดนี้เฟื่องฟูอีกครั้งในช่วงปี ค.ศ. 1970 ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่ดนตรีแนวเร็กเก้ในจามีกากำลังเป็นที่นิยม

เหตุการณ์ลอบสังหารบ็อบ มาร์ลีย์ หรือโรเบิร์ต เนสตา มาร์ลีย์ (Robert Nesta Marley) นักร้องเพลงแนวเร็กเก้ชาวจาไมกาผู้มีชื่อเสียงเมื่อวันที่ 3 ธันวาคม ค.ศ. 1976 ขณะที่เข้าพยายามจัดคอนเสิร์ตชื่อ “Smile Jamaica” เพื่อให้เกิดการประนีประนอมระหว่างผู้สนับสนุนพรรคการเมืองสองพรรคในจาไมกา คอนเสิร์ตดังกล่าวได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาลซึ่งอาจทำให้อีกฝ่ายหนึ่งเกิดความไม่พอใจ เขาถูกลอบยิงในห้องครัวที่บ้านพักซึ่งวงดนตรีของเขากำลังซ้อมดนตรีอยู่ มือปืนที่ก่อเหตุกราดยิงต้องการยิงที่หัวใจแต่กระสุนพลาดไปถูกที่ต้นแขนของเขาแทน และมีสมาชิกในวงดนตรีซึ่งถูกยิงได้รับบาดเจ็บเช่นกัน (Goldman, 2006) ทว่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนี้ไม่ได้ทำให้การจัดคอนเสิร์ตล้มเลิกไปแต่อย่างใด บ็อบ มาร์ลีย์ได้ย้ายไปอยู่ที่ประเทศอังกฤษและยังคงผลิตผลงานเพลง เขาเสียชีวิตด้วยโรคมะเร็งในปี ค.ศ. 1981 เมื่อมีอายุเพียง 36 ปี

นอกจากนี้ เนื่องจากผู้แต่งได้เติบโตในช่วงที่แนวเพลงเร็กเก้ (Reggae) กำลังเป็นที่นิยม เพลงเร็กเก้เป็นเพลงร่วมสมัยซึ่งถือกำเนิดในประเทศจาไมกาในช่วงปี 1960 และได้รับความนิยมในประเทศอื่นๆ เช่น อังกฤษ สหรัฐอเมริกา เพลงเร็กเก้มีที่มาจากเพลงแนวสกา (Ska)

ซึ่งใช้เครื่องดนตรีหลายชนิดเพื่อให้จังหวะ เช่น กลอง กีตาร์ ไม้ซูด (Scaper) เพลงเร็กเก้สะท้อนความรู้สึกของคนผิวดำที่ถูกกดขี่ (Cooper, 2017) ในนวนิยายเรื่องนี้ผู้แต่งได้กล่าวถึงนักร้องและนักดนตรีที่มีชื่อเสียงหลายคนในยุคหนึ่ง และยังสอดแทรกเนื้อเพลงบางส่วนไว้ในเนื้อหาอีกด้วย ทำให้ผู้อ่านได้รับรู้บรรยากาศและบริบททางวัฒนธรรมในสมัยนั้นได้เป็นอย่างดี

3.1.1.4 จุดประสงค์ของการแต่ง

บรรยายเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในประเทศจาไมกาในช่วงที่มีความขัดแย้งทางการเมืองระหว่างกลุ่มอันธพาลสองกลุ่มซึ่งนำไปสู่การพยายามฆาตกรรมนักร้องเพลงเร็กเก้ผู้พยายามสร้างสันติภาพให้เกิดขึ้นในประเทศจาไมกา

3.1.1.5 กลุ่มผู้อ่าน

ผู้อ่านทั่วไปที่สนใจเรียนรู้เกี่ยวกับสภาพสังคมและเหตุการณ์ซึ่งเกิดขึ้นในประเทศจาไมกาในช่วงปี 1970

3.1.1.6 ประเภทของตัวบท

เป็นตัวบทประเภทรจนาสาร (Expressive) ซึ่งบอกเล่าความรู้สึกนึกคิดของตัวละครในเรื่องและบรรยายฉากเหตุการณ์ในเรื่อง

3.1.2 องค์ประกอบภายในตัวบท

3.1.2.1 โครงเรื่อง (plot)

(1) บทเปิดเรื่อง (Exposition)

นวนิยายเรื่องนี้เปิดเรื่องด้วยการบอกเล่าชีวิตหลังความตายของเซอร์อาร์เทอร์ จอร์จ เจนนิ่งส์ นักการเมืองซึ่งถูกนักการเมืองอีกฝ่ายหนึ่งฆาตกรรมโดยผล็องมาจากตึกสูงวิญญูณของ เซอร์ อาร์เทอร์ จอร์จ เจนนิ่งส์บอกเล่าชีวิตหลังความตายและนำผู้อ่านไปสู่เรื่องราวของเด็กหนุ่มที่ถูกฆาตกรรมอย่างโหดร้ายซึ่งมีเหตุมาจากปมความขัดแย้งที่จะเกิดขึ้นในเรื่อง

(2) การขมวดปม (Rising action)

ความขัดแย้งระหว่างกลุ่มอำนาจที่ปกครองเมืองโคเปนเฮเกนซิติและเมืองเอทเลนส์ทวีความรุนแรงมากขึ้นจนทำให้นักรื่องชื่อดังชาวจาไมกาพยายามให้ทั้งสองฝ่ายหันหน้าเข้าหากัน ปาปา-โล หัวหน้ากลุ่มอำนาจแห่งเมืองโคเปนเฮเกนซิติเห็นพ้องและให้การสนับสนุนกับคอนเสิร์ตสันติภาพ แต่ความพยายามนี้กลับเป็นชนวนให้ โจซี เวลส์ซึ่งเป็นมือขวาของปาปา-โลไม่พอใจ เพราะเขาไม่เชื่อว่าสันติภาพจะเกิดขึ้นระหว่างกลุ่มที่เคยมีความบาดหมางกันได้ เขาได้สมคบกับเจ้าหน้าที่หน่วยงานสืบราชการลับของสหรัฐและชาวคิวบาหัวรุนแรงเพื่อก่อความวุ่นวาย

(3) จุดสุดยอด (Climax)

เหตุการณ์ที่กลุ่มอำนาจซึ่งมีโจซี เวลส์เป็นผู้นำบุกไปที่บ้านเพื่อยิงนักรื่องชื่อดัง แต่มือปืนยิงพลาดและทำให้ผู้จัดการของนักรื่องชื่อดังได้รับบาดเจ็บ

(4) การแก้ปม (Falling action)

หลังจากที่เกิดเหตุลอบสังหารนักรื่องชื่อดัง สมาชิกกลุ่มอำนาจที่มีส่วนร่วมในเหตุการณ์ดังกล่าวแยกย้ายกันหลบหนี ภายหลังจากคนถูกนำตัวมาสังหารอย่างเลือดเย็นเพื่อแก้แค้นให้แก่กันรื่องผู้ถูกปองร้าย สมาชิกของกลุ่มอำนาจบางคนหนีไปอยู่ที่สหรัฐอเมริกาเพื่อทำหน้าที่ลำเลียงยาเสพติดเข้าประเทศ ส่วนในประเทศจาไมกามีกระบวนการสร้างสันติภาพหลายอย่างแต่กลับไม่ประสบความสำเร็จ และต่อมานักรื่องชื่อดังก็เสียชีวิตลงเพราะโรคร้ายไข้เจ็บ

(5) การคลี่คลายเรื่อง (Resolution)

ในตอนท้ายเรื่อง โจซี เวลส์ถูกจองจำและถูกเผาทั้งเป็นในเรือนจำเพราะก่อเหตุกราดยิงแหล่งช้อปปิ้งของนักเสพยาในสหรัฐอเมริกา ในเวลาต่อมามีการสังหารลูกชายของ โจซี เวลส์ซึ่งนับว่าเป็นจุดจบของความขัดแย้งของกลุ่มอำนาจสองกลุ่ม

3.1.2.2 แก่นเรื่อง (Theme)

แนวคิดหลักของวรรณกรรมเรื่องนี้เกี่ยวกับผลกระทบจากความขัดแย้งทางความคิดของคนสองกลุ่มซึ่งไม่ยอมประนีประนอมกันทำให้เกิดผลเสียต่อตนเองและต่อสังคมโดยรวม

3.1.2.3 มุมมอง (Point of view)

ผู้แต่งให้ตัวละครแต่ละตัวบอกเล่าเรื่องราวที่เกิดขึ้นในเรื่อง (First-person narrator) อันเป็นการสะท้อนมุมมองของตัวละครซึ่งมีความแตกต่างกันในด้านสถานะทางสังคม เชื้อชาติ อายุ เหตุการณ์ในช่วงเวลาเดียวกันจึงมีมุมมองที่ไม่เหมือนกันตามมโนทัศน์ของตัวละครแต่ละตัว ตัวอย่างเช่น โจซี เวลส์มีความโกรธแค้นอีกฝ่ายในจิตใจและเห็นว่าความพยายามสร้างสันติภาพไม่อาจเกิดขึ้นได้ ในขณะที่ปาปา-โลซึ่งเป็นหัวหน้ากลุ่มกับเห็นด้วยกับแนวคิดการสร้างสันติภาพและมีความคิดในเชิงบวกต่อนักร้องชื่อดังคนนั้น

3.1.2.4 ฉาก (Setting)

เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในเรื่องแบ่งออกได้เป็น 3 ช่วงเวลา ในช่วงแรกเกิดขึ้นในปี ค.ศ. 1976 ซึ่งเป็นช่วงที่เกิดความขัดแย้งรุนแรงระหว่างกลุ่มอันธพาลและนำไปสู่เหตุการณ์ลอบสังหาร เหตุการณ์ในช่วงนี้เกิดขึ้นในประเทศจาไมกา หลังจากนั้นเป็นการล้างแค้นสมาชิกของกลุ่มอันธพาลที่พยายามฆ่านักร้องชื่อดัง ช่วงที่สองเกิดขึ้นในปี ค.ศ. 1985 เป็นช่วงที่สมาชิกของกลุ่มอันธพาลส่วนหนึ่งได้ย้ายไปอยู่ในสหรัฐอเมริกาเพื่อค้ายาเสพติด มีการบรรยายสภาพแหล่งค้ายาเสพติดที่เสื่อมโทรมและการสังหารบรรดานักเสพยาในสถานที่แห่งนั้น ช่วงที่สามเกิดขึ้นในปี ค.ศ. 1991 เป็นจุดจบของเรื่องเมื่อตัวละครสำคัญคือ โจซี เวลส์ เสียชีวิตในห้องขังซึ่งถูกลอบวางเพลิง และเหตุการณ์ที่ลูกชายของโจซี เวลส์ถูกฆ่าในจาไมกา

3.1.2.5 ตัวละคร (Character)

ในเรื่องนี้มีตัวละครสำคัญคือ โจซี เวลส์ เป็นมือขวาของปาปา-โลผู้ดูแลเมืองโคเปนเฮเกนซิตีและเป็นผู้วางแผนลอบสังหารนักร้องเพราะความโกรธแค้น นักร้อง (The Singer) เป็นนักร้องเพลงเร็กเก้ชื่อดังชาวจาไมกา เป็นตัวละครที่ตัวละครตัวอื่นกล่าวถึงในเรื่อง ปาปา-โล เป็นหัวหน้ากลุ่มอันธพาลในเมืองโคเปนเฮเกนซิตีซึ่งเป็นคู่อริกับเมืองเอทเลนส์ และ นิน่า เบอร์เจส เป็นหญิงชาวจาไมกาที่มีการศึกษาและรู้สึกเบื่อหน่ายกับสภาพความเป็นอยู่ในจาไมกา เธอเคยมีความสัมพันธ์ชู้สาวกับนักร้องชื่อดัง เมื่อพ่อและแม่ของเธอรู้เรื่อง เธอจึงถูกไล่ออกจากบ้านเพราะพ่อและแม่ของเธอเกลียดชังพวกแรสตาฟารี จากนั้นเธอก็จะระหกระเหินและพยายามปิดบังตัวตนที่แท้จริง ตัวละครตัวนี้เป็นตัวเชื่อมเรื่องราวจากการรับรู้เหตุการณ์ที่สำคัญในเรื่อง ปัง-ปัง เป็นเด็กผู้ชายผิวดำ

ชาวจาไมกา เขาเคยอาศัยอยู่กับพ่อและแม่ที่เมืองเอทเลนส์ แต่ต่อมาพ่อและแม่ถูกพวกนักเลงฆ่าตาย เขาหนีมาอาศัยอยู่กับป้าปา-โลและลูกโจซี เวลส์ ชักจูงให้ร่วมขบวนการลอบสังหารนักการเมืองชื่อดัง ร่วมกับเด็กหนุ่มคนอื่น ๆ แบร์รี ดิฟลอร์โอ เป็นหัวหน้าสำนักงานซีไอเอในประเทศจาไมกา มีภารกิจในการติดตามความเคลื่อนไหวและยับยั้งขบวนการคอมมิวนิสต์ แต่ผู้ได้บังคับบัญชาของเขา คือ หลุยส์ จอห์นสัน ร่วมสมคบกับ ดีอกเตอร์ เลิฟ ชายชาวคิวบาในการสนับสนุนการลอบสังหาร

3.2 ปัญหาการแปลในระดับการถ่ายทอด

ในการแปลนวนิยายเรื่องนี้ ผู้แปลพบปัญหาในการถ่ายทอดบทแปลให้มีลักษณะเป็นธรรมชาติในภาษาปลายทางเนื่องจากลักษณะภาษาต้นฉบับและภาษาปลายทางที่มีความแตกต่างกัน ในหลายประการ ผู้แปลพบว่าหากแปลโดยยึดติดที่รูปแบบเป็นหลักอาจทำให้ผู้อ่านในภาษาปลายทางมีปัญหาในการทำความเข้าใจได้ ดังนั้น ผู้แปลจึงยึดการแปลแบบ Dynamic Equivalence จึงทำให้มีการปรับบทแปลในหลายระดับเพื่อให้บทแปลมีลักษณะเป็นธรรมชาติในภาษาปลายทางมากยิ่งขึ้น ผู้แปลได้จำแนกปัญหาในการแปลระดับการถ่ายทอดโดยแบ่งออกเป็นระดับเสียง ระดับคำและวลี ระดับประโยค และระดับสูงกว่าประโยค ดังต่อไปนี้

3.2.1 ระดับเสียง

3.2.1.1 การแปลชื่อเฉพาะ

ผู้แปลพบว่าในนวนิยายเรื่องนี้มีการกล่าวถึงชื่อเฉพาะจำนวนมากโดยมีทั้งชื่อสถานที่และชื่อบุคคล ผู้แปลได้ใช้วิธีการแปลโดยการถอดเสียงสำหรับชื่อเฉพาะเหล่านั้น โดยยึดหลักเกณฑ์การทับศัพท์ภาษาอังกฤษตามแนวทางของราชบัณฑิตยสภาซึ่งเน้นที่การถอดเสียงตามการออกเสียงในภาษาอังกฤษ ตัวอย่างเช่น

ตารางที่ 3.1 การแปลชื่อสถานที่หรือสิ่งของ

ต้นฉบับ	คำแปล
West India Company	บริษัทเวสต์อินเดีย
Sunset Beach Hotel	โรงแรมซันเซตบีช

ต้นฉบับ	คำแปล
Montego Bay	อ่าวมอนเตโก
Rialto Cinema	โรงหนังเรียลโท
Garbagelands	การ์เบจแลนด์
Penthouse	เพนต์เฮาส์
West Kingston	เวสต์คิงสตัน
Hellshire Beach	หาดเฮลไชร์
Havendale	ย่านเฮเวนเดล
Half Way Tree	ฮาฟ เวย์ ทรี

ตารางที่ 3.2 การแปลชื่อบุคคลหรือกลุ่มคน

ต้นฉบับ	คำแปล
John Wayne	จอห์น เวย์น
Roberta Flack	โรเบิร์ตตา แฟล็ก
Mick Jagger	มิก แจ็กเกอร์
Keith Richards	คีท ริชาร์ดส์
Rolling Stones	โรลลิง สโตนส์
Big Youth	บิก ยูท
Mighty Diamonds	ไมตี้ ไดมอนด์ส
The Beatles	เดอะ บีเทิลส์
Richard Welch	ริชาร์ด เวลช์

ต้นฉบับ	คำแปล
Hannibal Heyes	ฮันนิบาล เฮย์ส
Kid Curry	คิต เคอร์รี

3.2.1.2 การแปลคำอุทาน

คำอุทานเป็นคำที่ใช้แสดงอารมณ์และความรู้สึกของผู้พูด Bloomfield (1933 as cited in Meinard, 2014, p. 154) แบ่งคำอุทานออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ Primary interjection เป็นเสียงที่เปล่งออกมาซึ่งไม่มีความหมายในตัวเองแต่เป็นเพียงการแสดงความรู้ภายในของผู้พูด คำอุทานประเภทนี้คล้ายกับการเลียนเสียงธรรมชาติ เช่น Ouch! Wow! Argh! และ Secondary interjection เป็นคำอุทานซึ่งมีความหมายในตัวเองและมีที่มาจากคำศัพท์ที่มีหน้าที่ทางไวยากรณ์ เช่น คำนาม (เช่น Silence!) คำวิเศษณ์ (เช่น Excellent!) คำกริยาวิเศษณ์ (เช่น Really!) และบางครั้งเป็นคำสภเสนา (เช่น Damn! God! Hell!) (Meinard, 2014, p. 154, 159) เนื่องจากคำอุทานในแต่ละวัฒนธรรมมีลักษณะที่แตกต่างกันโดยเฉพาะอย่างยิ่งในแง่ของการออกเสียง ผู้แปลจึงไม่สามารถแปลคำอุทานแบบตรงตัวได้ แต่จะต้องวิเคราะห์ความหมายของคำอุทานนั้นจากบริบทและเลือกคำอุทานในภาษาปลายทางซึ่งมีความหมายตรงกัน

ตัวอย่างที่ 1

ต้นฉบับ

He board a flight to Miami the following Monday, then poof! Gone.

ฉบับแปล

เขาขึ้นเครื่องบินไปไมอามีในวันจันทร์ถัดมาแล้วก็ แว็บ หายไปเลย

ตัวอย่างที่ 2

ต้นฉบับ

The same week the jockey vanish, two man from Jungle also disappear, **poof!** like they never born in the first place, and certain brethren all of a sudden had to make pilgrimage to Ethiopia.

ฉบับแปล

ในอาทิตย์ที่นักขี่ม้าหายตัวไป ชายสองคนจากย่านจิงเกิลก็หายไปด้วย **แรว็บ** เหมือนกับว่าพวกมันไม่ได้เกิดที่นั่น และบางคนก็ต้องเดินทางไปเอธิโอเปีย

ตัวอย่างที่ 3

ต้นฉบับ

He would take me around to Mayfair Hotel uptown for a drink and suddenly there would be Caucasians, men, women, old, young, all as if God just waved a wand and **poof!** White people.

ฉบับแปล

เขาพาฉันไปดื่มแถวโรงแรมเมย์แฟร์ซึ่งอยู่ทางเหนือของเมือง แล้วจู่ๆ ฉันก็เจอบรรดาคนผิวขาวทั้งชายและหญิง ทั้งแก่และเด็กเต็มไปหมดราวกับพระเจ้าเพิ่งจะโบกไม้กายสิทธิ์แล้ว ก็ **ปิ้ง** คนขาว

จากตัวอย่างข้างต้น คำว่า Poof เป็นคำอุทานซึ่งอาจใช้แสดงอารมณ์ดูถูกเหยียดหยาม หรือใช้พูดถึงการปรากฏหรือการหายไปของบางอย่างอย่างรวดเร็ว (Merriam-Webster's online dictionary, n.d.) คำว่า Poof ในตัวอย่างที่ 1 และตัวอย่างที่ 2 หมายถึงการหายตัวไปของตัวละครในเรื่องอย่างกะทันหัน ผู้แปลแปลโดยการเทียบเคียงกับคำอุทานในภาษาไทยซึ่งมีความหมายใกล้เคียงกันคือคำว่า แรว็บ ซึ่งมีความหมายว่า “ปรากฏให้เห็นชั่วประเดี๋ยวหนึ่งก็หายไป” หรือ “อาการที่ปรากฏให้เห็นชั่วประเดี๋ยวหนึ่ง” (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น. 1089) แต่คำว่า Poof ในตัวอย่างที่ 3 หมายถึงการปรากฏขึ้นของคนผิวขาวจากอำนาจของพระเจ้า ผู้แปลจึงไม่สามารถแปล

โดยใช้คำเดียวกันกับในตัวอย่างที่ 1 และตัวอย่างที่ 2 ได้ ผู้แปลเลือกใช้คำว่า บึง ซึ่งมักจะใช้กับบางสิ่ง ที่ปรากฏขึ้นจากการร้ายเวทมนตร์

ตัวอย่างที่ 4

ต้นฉบับ

***Wait!** Ho ho ho, is you that, busha? Ho ho ho, can't see you these days, man, you get rich and switch?*

ฉบับแปล

***เฮ้ย** โอ้โหนั่นเอ็งเหรอะเพื่อน โอ้โหไม่เจอกันเลยหมูนี รวยแล้วเปลี่ยนไปเลยนะเอ็ง*

คำว่า Wait ในที่นี้เป็นคำอุทานประเภท Secondary interjection ซึ่งใช้สำหรับดึงดูดความสนใจของผู้ฟัง ไม่ได้ใช้ในความหมายอ้างอิงซึ่งหมายถึง รอคอย ในบริบทของต้นฉบับเป็นการท้าทายเพื่อเริ่มบทสนทนาระหว่างคนผิวขาวซึ่งมาอยู่ที่ประเทศจาไมกา ภาษาที่ใช้จึงเป็นภาษาแบบไม่เป็นทางการและมีน้ำเสียงแสดงความสนิทสนม ผู้แปลจึงแปลคำอุทานดังกล่าวเป็นภาษาไทยโดยใช้คำว่า เฮ้ย ซึ่งเป็นคำอุทานที่ใช้เรียกให้อีกคนหนึ่งรู้ตัวหรือให้ยั้งตัว (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น. 1407) และให้ความรู้สึกเป็นกันเอง

ตัวอย่างที่ 5

ต้นฉบับ

***Damn it,** now the Singer is so big nobody can see him anymore, even a woman that know him better than most women.*

ฉบับแปล

***โธ่เว้ย** ตอนนี้นักร้องนั้นดังจนไม่มีใครเข้าถึงได้อีกแล้ว แม้แต่ผู้หญิงที่รู้จักเขาดีกว่าผู้หญิงคนไหนก็ตามที*

จากตัวอย่างมีการใช้คำสบถสาบานเป็นคำอุทาน ในบริบทของต้นฉบับเป็นตอนที่ นินา เบอร์เจส มารอที่หน้าบ้านของนักร้องโดยหวังว่าเขาจะจำเธอซึ่งครั้งหนึ่งเคยมีความสัมพันธ์อันลึกซึ้งกับเขาได้ แต่การรอคอยของเธอก็ไม่ประสบความสำเร็จ คำสบถที่เปล่งออกมาซึ่งมีน้ำเสียงของ

ความเสียใจแฝงอยู่กับความไม่พึงพอใจ ผู้แปลจึงเลือกใช้คำอุทานในภาษาไทยซึ่งมีน้ำเสียงแสดงความสงสารและรำคาญใจ

ตัวอย่างที่ 6

ต้นฉบับ

Shit, if anything I know even less now. It's not like he called me after.

ฉบับแปล

โ้ย ตอนนี้นั่นก็ยังไม่เข้าใจ ไม่เห็นเขาจะโทรหาฉันเลยหลังจากคืนนั้น

จากตัวอย่างต้นฉบับมีการใช้คำสบลเพื่อทำหน้าที่เป็นคำอุทาน ตัวละครที่กล่าวคำอุทานนี้คือนินา เบอร์เจสเนื่องจากเธอรู้สึกสับสนกับความรู้สึกและไม่พอใจที่ไม่ได้พบนักร้องชื่อดังตามที่ตั้งใจไว้ ผู้แปลเลือกใช้คำอุทานซึ่งสื่อถึงความสับสนในความคิด

ตัวอย่างที่ 7

ต้นฉบับ

I would start walking at least, but **damn** if I could think of a better idea.

ฉบับแปล

ท้ายที่สุดฉันก็ต้องเดิน แต่**ให้ตายเถอะ**ฉันน่าจะคิดอะไรได้ดีกว่านี้

ต้นฉบับมีการใช้คำสบลคือคำว่า Damn เพื่อแสดงอารมณ์ความรู้สึกไม่พึงพอใจของผู้พูด ผู้แปลแปลโดยใช้คำอุทานเพื่อสื่อถึงอารมณ์และเป็นคำสบลในภาษาไทย

3.2.2 ระดับคำและวลี

3.2.2.1 การแปลคำสรรพนาม

คำสรรพนาม หมายถึง คำที่ใช้แทนคำนามที่กล่าวถึงมาแล้วเพื่อหลีกเลี่ยงการกล่าวคำนามหรือข้อความนั้นซ้ำ (กำชัย ทองหล่อ, 2537, น. 235-239) คำสรรพนามในภาษาไทยมีอยู่หลายประเภท เช่น บุรุษสรรพนามซึ่งใช้แทนบุคคล (เช่น ผม ดิฉัน เขา คุณ) นิยมสรรพนามซึ่งใช้แทนคำนามเพื่อชี้เฉพาะ (เช่น นี้ นั้น โน่น) โดยในที่นี้จะกล่าวถึงปัญหาในการแปลบุรุษสรรพนามจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยเนื่องจากคำสรรพนามในภาษาไทยมีให้เลือกใช้มากกว่าในภาษาอังกฤษ

เช่น ในภาษาอังกฤษมีคำสรรพนามบุรุษที่หนึ่ง ได้แก่ คำว่า I และ We ซึ่งมีความแตกต่างในเรื่องของ พจน์ แต่ในภาษาไทยมีคำสรรพนามบุรุษที่หนึ่งหลากหลายคำ เช่น ผม ดิฉัน ข้า กู เรา พวกเรา คำสรรพนามในภาษาไทยแสดงให้เห็นถึงปัจจัยที่เกี่ยวกับผู้พูด เช่น ฐานะชนชั้น การศึกษา สมบัติผู้ดี อารมณ์และวัตถุประสงค์ของผู้พูด (วัลยา วิวัฒน์ศร, 2557, น. 198) ดังนั้น ผู้แปลจะต้องเลือกใช้คำสรรพนามให้เหมาะสมกับตัวผู้พูดและบริบทของการสื่อสาร ในการแปลวรรณกรรมเรื่องนี้ ผู้แปลได้วิเคราะห์ตัวละครผู้เล่าเรื่องในประเด็นต่างๆ ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ ความสัมพันธ์ระหว่างตัวละคร รวมทั้งอารมณ์ความรู้สึก เพื่อเลือกใช้คำสรรพนามให้เหมาะสมกับผู้พูดและบริบท ดังนี้

ตารางที่ 3.3 การวิเคราะห์การใช้คำสรรพนาม

ตัวละคร	เพศ	อายุ	อาชีพ	ความสัมพันธ์	อารมณ์	ต้นฉบับ	คำแปล
เซอร์ อาร์เทอร์ จอร์จ เจนนิงส์	ชาย	ผู้ใหญ่	อดีต นักการเมือง	ผู้เล่าเรื่องกับ ผู้อ่าน	เป็นกลาง	I, me	ผม
				ผู้เล่าเรื่องกับ ผู้อ่าน	เป็นกลาง	We	เรา พวกเรา
				ผู้เล่าเรื่องกับ ผู้อ่าน	เป็นกลาง	You	คุณ
				ผู้เล่าเรื่องกับ บุคคลอื่น	เป็นกลาง	he	เขา ชายหนุ่ม
				ผู้เล่าเรื่องกับ บุคคลอื่น	เป็นกลาง	They	พวกเขา
				ลูกศิษย์กับครู	เคารพ	she, her	ท่าน ครู
				ครูกับลูกศิษย์	เป็นกลาง	you	เธอ
ปัง-ปัง	ชาย	15 ปี	อันธพาล	ผู้เล่าเรื่องกับ นักร้อง	เป็นกลาง	I, me	ผม
				ผู้เล่าเรื่องกับ บุคคลอื่น	เกลียดชัง	I	กู
				ผู้เล่าเรื่องกับ เพื่อนอันธพาล	เยาะเย้ย	me	กู
				ผู้เล่าเรื่องกับ ผู้อ่าน/นักร้อง	เป็นกลาง	I, me	ผม

				ผู้เล่าเรื่องกับ ผู้อ่าน/นักเรื่อง	เป็นกลาง	you	คุณ
				ผู้เล่าเรื่องกับ ผู้อ่าน/นักเรื่อง	เป็นกลาง	we	เรา พวกเรา
				ผู้เล่าเรื่องพูดกับ ตัวเอง	โกรธ	you	กู
				ผู้เล่าเรื่องกับ บุคคลอื่น	เป็นกลาง	he	เขา
				ผู้เล่าเรื่องกับ บุคคลอื่น	เกลียดชัง	he, Him	มัน ไอ้หมอนั่น
				ผู้เล่าเรื่องกับ บุคคลอื่น	เป็นกลาง	him	เขา
				ผู้เล่าเรื่องกับ บุคคลอื่น	เป็นกลาง	she, her	เธอ
				ผู้เล่าเรื่องกับ บุคคลอื่น	อิจฉา	her	หล่อน
				ผู้เล่าเรื่องกับ บุคคลอื่น	เป็นกลาง	they	เขา คนเรา
				ผู้เล่าเรื่องกับ อรรถพาล/บุคคล อื่น	เกลียดชัง	they, them	พวกมัน
				อรรถพาลกับ ตำรวจ	เกลียดชัง	he, him	มัน
				ลูกกับพ่อ	เป็นกลาง	he	พ่อ
				ลูกกับแม่	เป็นกลาง	she, her	แม่
ตำรวจ จาไมกา	ชาย	ผู้ใหญ่	ตำรวจ	ตำรวจกับ อรรถพาล	โกรธ	you	มึง
พ่อของปีง- ปีง	ชาย	ผู้ใหญ่	คนงานใน โรงงาน	สามีกับภรรยา	เกลียดชัง	me	กู
				สามีกับภรรยา	เกลียดชัง	you	มึง
				พ่อกับลูก	รักใคร่เอ็นดู	you	ลูก

พี่น้อง	ชาย	ผู้ใหญ่	อันธพาล	อันธพาลกับพ่อ ของปัง-ปัง	โกรธ	me	กู
				อันธพาลกับพ่อ ของปัง-ปัง	โกรธ	you	มีง
				อันธพาลกับพ่อ ของปัง-ปัง	เยาะเย้ย	him	มัน
				อันธพาลกับ บุคคลอื่น	เป็นกลาง	them	เค้า (เขา)
				เพื่อนอันธพาล	เป็นกลาง	me	ข้า
				เพื่อนอันธพาล	เป็นกลาง	you	เอ็ง
ปาปา-โล	ชาย	ผู้อาวุโส	หัวหน้ากลุ่ม อันธพาล	อันธพาลกับเด็ก	รักใคร่เอ็นดู	you	เอ็ง
				ผู้เล่าเรื่องกับ ผู้อ่าน	เป็นกลาง	me	ข้า
				ผู้เล่าเรื่องกับ ผู้อ่าน	เป็นกลาง	You	เอ็ง
				ผู้เล่าเรื่องกับ ผู้อ่าน	เป็นกลาง	we	เรา พวกเรา
				ผู้เล่าเรื่องกับ นักร้อง	เป็นกลาง	He, him	เขา
				ผู้เล่าเรื่องกับ นักร้อง	เป็นกลาง	me	ข้า
				ผู้เล่าเรื่องกับ นักร้อง	เป็นกลาง	You	เอ็ง
				อันธพาลกับ อันธพาล	เกลียดชัง	Them, they	มัน พวกมัน
				อันธพาลกับ อันธพาล	เกลียดชัง	him	มัน
				ผู้เล่าเรื่องกับ ผู้อื่น	เป็นกลาง	he, him	เขา ตาเฒ่า
อันธพาล จากย่าน	ชาย	ผู้ใหญ่	อันธพาล	อันธพาลกับ นักร้อง	เกลียดชัง	me	ข้า

จิ้งเกิล				อันธพาลกับ นักร้อง	เกลียดชัง	you	เอ็ง
				อันธพาลกับ นักร้อง	โกรธ	We	พวกข้า
				อันธพาลกับ อันธพาล	เกลียดชัง	him	มัน
				อันธพาลกับ บุคคลอื่น	เป็นกลาง	we	พวกข้า
				อันธพาลกับ บุคคลอื่น	เป็นกลาง	you	เอ็ง
นักร้อง (The Singer)	ชาย	ผู้ใหญ่	นักร้องชื่อดัง	นักร้องกับ อันธพาล	ไม่พอใจ	me	ข้า
				ชายหนุ่มกับหญิง สาว	พึงพอใจ	you	เธอ (เธอ)
แบร์รี ดิฟลอริโอ	ชาย	ผู้ใหญ่	เจ้าหน้าที่ซีไอ เอของรัฐบาล สหรัฐฯ	ผู้เล่าเรื่องกับ ผู้อ่าน	เป็นกลาง	I, me	ผม
				ผู้เล่าเรื่องกับ ผู้อ่าน	เป็นกลาง	you	คุณ
				ผู้เล่าเรื่องพูดกับ ตัวเอง	เป็นกลาง	I	เรา
				ผู้เล่าเรื่องกับ บุคคลอื่น	เป็นกลาง	he, him	เขา
				ผู้เล่าเรื่องกับ บุคคลอื่น	เป็นกลาง	they	พวกเขา เขา พวกนั้น
				ผู้เล่าเรื่องกับ บุคคลอื่น	เป็นกลาง	We, us	เรา
				ผู้เล่าเรื่องกับ อดีตเพื่อน ร่วมงาน	โกรธ	he	มัน
				ลูกค้ำกับ แคชเชียร์	เป็นกลาง	she	เธอ

				ลูกค้ากับ แคชเชียร์	เป็นกลาง	you	คุณ
				สามีกับภรรยา	เป็นกลาง	she	เธอ
				พ่อกับลูก	รักใคร่เอ็นดู	You	ลูก
				พ่อกับลูก	รักใคร่เอ็นดู	they	ลูกๆ
นิน่า เบอร์ เจส	หญิง	วัยรุ่น	ว่างงาน	ผู้เล่าเรื่องกับ ผู้อ่าน	เป็นกลาง	me	ฉัน ตัวฉัน
				ผู้เล่าเรื่องกับ ผู้อ่าน	เป็นกลาง	they	เขา
				ผู้เล่าเรื่องกับ ผู้อ่าน	เป็นกลาง	you	คุณ
				ผู้เล่าเรื่องกับ ผู้อ่าน	เป็นกลาง	we, us	เรา
				ผู้เล่าเรื่องกับ บุคคลอื่น	เป็นกลาง	He, him	เขา
				ผู้เล่าเรื่องกับ บุคคลอื่น	เป็นกลาง	they	พวกนี้
				ผู้เล่าเรื่องพูดกับ ตัวเอง	เป็นกลาง	you	เธอ
				ผู้เล่าเรื่องพูดกับ ตัวเอง	หงุดหงิด	you	แก
				ผู้เล่าเรื่องพูดกับ ตัวเอง	หงุดหงิด	I	ฉัน
				ผู้เล่าเรื่องพูดกับ ตัวเอง	พึงพอใจ	me	ฉัน
				ลูกกับพ่อ	เป็นกลาง	he, him	พ่อ
				ลูกกับพ่อ	เห็นใจ	he	แก
				ลูกกับแม่	เป็นกลาง	she, her	แม่
				ลูกกับพ่อและแม่	เห็นใจ	they	พวกแก
พี่สาวกับน้องสาว	เป็นกลาง	you	เธอ				

				พี่สาวกับน้องสาว	เป็นกลาง	her	เธอ
				ผู้เล่าเรื่องกับโจร	เกสียดซัง	They	พวกมัน มัน
				ผู้เล่าเรื่องกับโจร	เกสียดซัง	he	มัน
				ผู้เล่าเรื่องกับตำรวจ	เป็นกลาง	he	ตำรวจ
				ผู้เล่าเรื่องกับตำรวจ	เป็นกลาง	he	เขา
				เพื่อนสาว	เป็นกลาง	you	เธอ
				เพื่อนสาว	อิจฉา	her	หล่อน
				อดีตคนรัก	เป็นกลาง	we	เรา
				อดีตคนรัก	เป็นกลาง	he	เขา พ่อหนุ่มแดนนี้
				อดีตคนรัก	เป็นกลาง	he, him	เขา
				ผู้เล่าเรื่องกับนักร้อง	เป็นกลาง	him	เขา

ตัวอย่างที่ 1

ต้นฉบับ

And I know we watched your big house on Hope Road for days now, and at one point **you** come talk to us like **you** was Jesus and we was Iscariot and **you** nod as if to say get on with your business and do what you have to do.

ฉบับแปล

ผมจำได้ว่าพวกเราเคยแหงนมองบ้านหลังโตบนถนนโฮปของคุณอยู่หลายวันจน**คุณ**ออกมาพูดกับพวกเราอย่างกับเป็นพระเยซู ส่วนพวกเราเป็นสาวกอิสคาริโอท **คุณ**พยักหน้าอย่างกับจะบอกให้เราทำงานของตัวเองไปและทำอะไรรที่เรากำลังทำ

ตัวละครที่เป็นผู้พูดตามตัวอย่างข้างต้นคือ ปัง-ปัง ซึ่งเป็นเด็กผู้ชายที่อาศัยอยู่ในสลัม กำลังกล่าวถึงตัวละครซึ่งเป็นนักร้องชาวจาไมกาชื่อดัง (The Singer) จากสถานะความสัมพันธ์ระหว่างผู้เล่าเรื่องและผู้ที่ถูกกล่าวถึงมีความสัมพันธ์แบบไม่เท่าเทียมกัน กล่าวคือ นักร้องเป็นบุคคลที่มี

ชื่อเสียงและได้รับการยกย่องในสังคม ผู้แปลจึงเลือกใช้คำสรรพนาม ผม แทนคำว่า I และ คุณ แทน คำว่า you ซึ่งแสดงถึงการให้ความสำคัญกับนักร้องชื่อดังคนนี้

ตัวอย่างที่ 2

ต้นฉบับ

But he know boy like me can't walk downtown for long before we get pounce on by Babylon. Police only have to see that me don't have no shoes before he say what the bloodcloth **you** nasty naiggers doing 'round decent people, and give me two choices. Run and **he** give chase into one of the lanes that cut through the city so that **he** can shoot me in the private.

ฉบับแปล

แต่เขาก็รู้ว่าถ้าเด็กหยาบผมไปเดินอยู่ในเมืองไม่นานคงจะถูกตำรวจตะครุบตัวแน่ แต่ตำรวจเห็นว่าผมไม่ใช่เกือกแค่นั้น มันก็คงจะพูดว่า ไอ้มีดโสโครกหยัง**มึง**มาทำท่า 'ไรแถวนี้วะ แล้วก็มิตัวเลือกให้ผมสองอย่าง วิ่งหนีให้**มัน**ไล่จับไปตามถนนกลางเมือง แล้ว**มัน**จะได้ยิงผมในมุมเปลี่ยว

ตัวละครผู้เล่าเรื่องในตัวอย่างข้างต้นคือ ปัง-ปัง ซึ่งกำลังกล่าวถึงตำรวจจาไมกา ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลทั้งสองมีลักษณะไม่เท่าเทียมกัน ฝ่ายหนึ่งเป็นเด็กชายจากชุมชนแออัด ส่วนอีกฝ่ายเป็นผู้มีอำนาจในสังคม ในบริบทของเรื่องยังมีการใช้ภาษาหยาบคายซึ่งแสดงให้เห็นถึงอารมณ์เกลียดชังและทัศนคติในเชิงลบระหว่างทั้งสองฝ่าย ผู้แปลจึงเลือกใช้คำสรรพนาม มึง แทนคำว่า you เมื่อตำรวจพูดกับปัง-ปัง และใช้คำสรรพนาม มัน แทนคำว่า he เมื่อปัง-ปังกล่าวถึงตำรวจ

ตัวอย่างที่ 3

ต้นฉบับ

Funnyboy say **you** think because **you** work in factory **you** hot? Is **me** get **you** the work at factory and **me** can take it away, pussyhole. **You** know what your name is, pussyhole? **You** name informer. And he tell everybody to leave.

ฉบับแปล

ฟินีบอยพูดว่า มิ่ง คิดว่า มิ่ง ทำงานที่โรงงานแล้ว มิ่ง จะวิเศษวิโสหรือวะ กู ทางการให้ มิ่ง ที่โรงงานได้ กู ก็ให้ มิ่ง ออกได้ไวย มิ่ง บอก กู ได้ยงว่า มิ่ง ชื่อ 'ไร มิ่ง เป็นสายลับหรือเงาะ แล้วมันก็บอกให้ทุกคนออกไป

ตัวละครผู้พูดในตัวอย่างข้างต้นคือ ฟินีบอย ซึ่งเป็นอัครพาลในเมืองเอทเลนส์กำลังพูดกับพ่อของปัง-ปัง ตัวละครนี้ใช้ภาษาแบบไม่เป็นมาตรฐานและภาษาหยาบคายอยู่มากและมีบุคลิกลักษณะแบบนักเลง อารมณ์ฉุนเฉียว และชอบใช้ความรุนแรง ผู้แปลจึงเลือกใช้คำสรรพนามเพื่อสะท้อนบุคลิกลักษณะของตัวละครนี้ กล่าวคือ ผู้เขียนใช้คำสรรพนาม กู แทนคำว่า me และใช้คำสรรพนาม มิ่ง แทนคำว่า you เมื่อฟินีบอยพูดกับพ่อของปัง-ปัง ซึ่งคำสรรพนามดังกล่าวมักใช้ในบริบทภาษาหยาบคาย

ตัวอย่างที่ 4

ต้นฉบับ

The first time I had jerk chicken a guy at the intersection of Constant Spring Road and some other road came up to my car and shouted, Boss, you ever have jerk chicken?

ฉบับแปล

ครั้งแรกที่ ผม ได้ลองไก่แซ่บรมควันสุตรจาไมกา มีชายคนหนึ่งอยู่ที่แยกที่ตัดถนนคอนสแตนท์สปริงกับถนนอีกเส้น เดินมาที่รถของ ผม แล้วตะโกนขึ้นว่า ท่านครับ ท่าน เคยชิมไก่แซ่บรมควันไหมครับ

ตัวละครผู้เล่าเรื่องในตัวอย่างข้างต้นคือ แบรี ดิฟลอร์ริโอ เจ้าหน้าที่หน่วยงานรัฐบาลของสหรัฐอเมริกา เขาเป็นชายผิวขาวที่ได้รับการศึกษาและมีฐานะทางสังคมที่ดี ในบริบทข้างต้นผู้เล่าเรื่องกำลังกล่าวถึงพ่อค้าขายไก่บรมควันชาวจาไมกา ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลทั้งสองจึงไม่เท่าเทียมกัน ชายผิวดำใช้คำเรียกขานคำว่า Boss แทนชายผิวขาว แสดงให้เห็นว่าพ่อค้าคนดังกล่าวยกย่องแบรี ดิฟลอร์ริโอ ซึ่งเป็นคนผิวขาวมากพอสมควร ผู้แปลเลือกใช้คำสรรพนามคำว่า ผม แทนคำว่า I เมื่อแบรี ดิฟลอร์ริโอ พูดกับผู้อ่าน ซึ่งเป็นสรรพนามที่แสดงความสัมพันธ์แบบเป็นกลางและเป็นภาษาสุภาพ ส่วนในบทสนทนาระหว่างเขากับพ่อค้าขายไก่ ผู้แปลได้เลือกใช้คำสรรพนาม ท่าน แทนคำว่า you เพื่อแสดงความสัมพันธ์แบบไม่เท่าเทียมกัน

ตัวอย่างที่ 5

ต้นฉบับ

So look at **me**. See all this? From the old cemetery to the west, the harbour to the south and all of the south West Kingston? **Me** run that.

ฉบับแปล

หันมามองตัวข้า เอ็งเห็นไหมล่ะ จากสุสานเก่าทางตะวันตก ท่าเรือทางใต้ กับเวสต์คิงส์ตันทางใต้ทั้งหมด ข้าดูหมด

ตัวละครผู้เล่าเรื่องในตัวอย่างข้างต้นคือ ปาปา-โล ซึ่งเป็นชายสูงอายุและเป็นหัวหน้ากลุ่มอันธพาลของเมืองโคเปนเฮเกนซิตี ภาษาที่ตัวละครนี้ใช้เป็นภาษาแบบไม่เป็นทางการ ผู้แปลเลือกใช้คำสรรพนาม ข้า แทนคำว่า me ซึ่งสะท้อนบุคลิกลักษณะของตัวละครซึ่งมีอำนาจเพราะเป็นหัวหน้ากลุ่มอันธพาลของเมือง รวมทั้งแสดงให้เห็นระดับภาษาแบบไม่เป็นทางการ

ตัวอย่างที่ 6

ต้นฉบับ

The whole time I'm splitting in two, the part of me that I like to shut off after morning coffee said yes, reason with me, my sexy brethren, the other part going what do **you** think you're doing with this lice-infested Rasta?

ฉบับแปล

ตลอดเวลาที่นั้นตัวฉันแทบจะแยกเป็นสองส่วน เลี้ยวหนึ่งของตัวฉันที่อยากจะหลับไหลไปหลังจากดื่มกาแฟตอนเช้าเอ่ยขึ้นว่า เอาสิคะ จีบฉันสิคะพอรูปหล่อ อีกเลี้ยวหนึ่งกลับสวนขึ้นว่า นี่แกกำลังทำอะไรกับไอ้ราสตาติดหนึ่ยะ

ตัวละครผู้เล่าเรื่องในตัวอย่างข้างต้นคือ นิน่า เบอร์เจส เธอเป็นหญิงสาวชาวจาไมกา และมีโอกาสได้รับการศึกษา ลักษณะภาษาที่ตัวละครนี้ใช้จึงเป็นภาษาอังกฤษแบบมาตรฐานเป็นส่วนใหญ่ ผู้แปลได้เลือกใช้คำสรรพนาม ฉัน แทนคำว่า I สำหรับตัวละครนี้เนื่องจากเป็นคำสรรพนามที่มีลักษณะเป็นกลางและเป็นภาษาสุภาพ สามารถใช้ได้ทั้งตัวละครที่เป็นผู้ชายและผู้หญิง รวมทั้งให้ความรู้สึกว่าเป็นบทสนทนาที่ไม่เป็นทางการมากนัก นอกจากนี้ ในตัวอย่างข้างต้น ผู้แปลได้เลือกใช้คำสรรพนาม แก แทนคำว่า you เมื่อพิจารณาจากบริบทต้นฉบับได้ว่า ตัวละครผู้พูดน่าจะมีความรู้สึก

หงุดหงิดกับความขัดแย้งในความคิดของตัวเอง การใช้คำสรรพนามคำว่า แก จะช่วยสื่อความหมายให้ผู้อ่านทราบถึงอารมณ์ของตัวละครได้

3.2.2.2 การแปลชื่อเรื่อง

สิทธา พินิจภูวดล (2542, น. 83-84) กล่าวว่า ชื่อเรื่องในงานเขียนประเภทวรรณกรรมมีความสำคัญเป็นอย่างมาก เนื่องจากเป็นสิ่งที่ผู้แต่งใช้ในการดึงดูดความสนใจของผู้อ่าน รวมทั้งเป็นการสื่อถึงเนื้อหาภายในเรื่องอีกด้วย ผู้แปลจึงควรให้ความสำคัญกับการแปลชื่อเรื่องของวรรณกรรมไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าการแปลเนื้อหา การแปลชื่อเรื่องของงานวรรณกรรมอาจแบ่งได้เป็น 4 ลักษณะ คือ

(1) การไม่แปล

หมายถึง การทับศัพท์ของชื่อเรื่องต้นฉบับโดยการถ่ายทอดเสียง วิธีการนี้เหมาะสำหรับชื่อเรื่องที่ผู้อ่านรู้จักกันดีอยู่แล้ว เช่น จอว์ (Jaws) มาตามโบวารี (Madame Bovary)

(2) การแปลแบบตรงตัว

หมายถึง การแปลชื่อเรื่องโดยรักษาคำที่ปรากฏในชื่อเรื่องต้นฉบับ แล้วถ่ายทอดเป็นภาษาไทยที่กะทัดรัด การแปลแบบนี้เหมาะสำหรับชื่อเรื่องที่มีความหมายครบถ้วนและสื่อถึงเนื้อหาในเรื่อง เช่น ผู้พิฆาต (The Killers) วิญญาณขบถ (Spirit Rebelious)

(3) การแปลบางส่วนและดัดแปลงบางส่วน

หมายถึง การเพิ่มเติมข้อความในชื่อเรื่องที่แปลจากต้นฉบับเพื่อขยายความ วิธีนี้เหมาะสำหรับชื่อเรื่องที่สั้นจนเกินไปหรือไม่สื่อความหมาย เช่น การเมืองของสัตว์ (Animal Farm) รักของผู้ยากไร้ (Poor People)

(4) การตั้งชื่อใหม่โดยการตีความชื่อเรื่องและเนื้อเรื่อง

หมายถึง การที่ผู้แปลคิดชื่อเรื่องใหม่หลังจากวิเคราะห์เนื้อหาสำคัญของเรื่องและวัตถุประสงค์ของผู้เขียน เช่น วิมานลอย (Gone with the Wind)

ในการแปลชื่อเรื่อง A Brief History of Seven Killings ซึ่งแปลเป็นภาษาไทยว่า “เจ็ดปมสังหาร” ผู้แปลเลือกใช้กลวิธีการแปลชื่อเรื่องแบบตรงตัว เนื่องจากชื่อของงานเขียนต้นฉบับมีความสมบูรณ์และตรงกับเนื้อหาของเรื่องซึ่งต้องการสื่อถึงเรื่องราวของการสังหารหลายเรื่อง รวมถึงความพยายามในการลอบสังหารนักร้องเพลงเร็กเก้ชื่อดังชาวจาไมกา การลอบสังหารดังกล่าวมีเรื่องราวหรือมีปมปัญหาเบื้องหลังคือความขัดแย้งด้านความคิดทางการเมือง ผู้แปลเห็นว่าชื่อเรื่องซึ่งแปลเป็นภาษาไทยมีภาษาที่กระชับ ดึงดูดความสนใจของผู้อ่าน และจดจำได้ง่าย

3.2.2.3 การเล่นคำ

ในการแปลนวนิยายเรื่องนี้ผู้แปลพบว่ามีการเล่นคำหลายแห่งซึ่งไม่สามารถแปลแบบตรงตัวได้ สัจฉวี สายบัว (2553, น. 97) กล่าวว่า การเล่นคำคือการใช้คำหรือกลุ่มคำที่มีความหมายมากกว่าหนึ่งความหมาย ผู้อ่านจะต้องตีความหมายของคำศัพท์หรือกลุ่มคำจากบริบท ตัวอย่างการเล่นคำในนวนิยายเรื่องนี้ เช่น การใช้คำศัพท์ซึ่งมีหลายความหมายซึ่งทำให้ผู้อ่านหรือผู้แปลต้องตีความหมายจากบริบท การใช้คำศัพท์แปลกใหม่ซึ่งไม่ปรากฏความหมายในพจนานุกรมทั่วไป การเล่นคำนับว่าเป็นปัญหาในการถ่ายทอดบทแปลเป็นภาษาปลายทาง

ตัวอย่างที่ 1

ต้นฉบับ

Dead people never stop talking. Maybe because **death** is not **death** at all, just a detention after school.

ฉบับแปล

คนตายไม่เคยหยุดพูด อาจเป็นเพราะความตายไม่ใช่จุดจบที่แท้จริง

คำว่า death มีหลายความหมาย ได้แก่ 1. ความจริงที่ว่าใครบางคนได้ตายหรือถูกฆ่า (“The fact of somebody dying or being killed”) 2. จุดจบของชีวิตหรือสภาพของความตาย (“The end of life; the state of being dead”) 3. การสิ้นสุดอย่างถาวรหรือการทำลายบางสิ่ง (“The permanent end or destruction of something”) (Hornby, 2000, p. 340) ในต้นฉบับคำว่า Death คำแรกมีความหมายว่า ความตาย เนื่องจากในประโยคก่อนหน้าผู้แต่งได้กล่าวถึงชีวิตหลังความตายว่าคนที่ตายไปแล้วยังพูดได้เหมือนคนที่ยังมีชีวิตอยู่ในประโยคนี้จึงเน้นย้ำว่าความตายไม่ใช่จุดจบของชีวิตอย่างแท้จริง ดังนั้น คำว่า Death คำที่สองในต้นฉบับจึงตีความโดยอาศัยบริบทได้ว่า จุดสิ้นสุดหรือจุดจบ ผู้แปลจึงเลือกใช้ความหมายภาษาไทยที่แตกต่างกัน

ตัวอย่างที่ 2

ต้นฉบับ

It sounds final but it's a word missing an *ing*.

ฉบับแปล

ฟังแล้วเหมือนมีจุดสิ้นสุดแต่กลับเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นต่อเนื่อง

ผู้แต่งเล่นคำปัจจัย (Suffix) ในภาษาอังกฤษคือ -ing ซึ่งใช้เติมท้ายคำกริยาเพื่อสื่อความหมายว่าเป็นเหตุการณ์ที่กำลังเกิดขึ้นและมีอยู่อย่างต่อเนื่อง ผู้แต่งเลือกใช้คำปัจจัยนี้เพื่อให้มีความหมายในเชิงขัดแย้งกับคำว่า Final ซึ่งหมายถึง จบหรือสิ้นสุด เนื่องจากในภาษาไทยไม่มีคำปัจจัยที่มีความหมายเหมือนกับคำปัจจัยในภาษาต้นทาง ผู้แปลจึงแปลคำปัจจัยดังกล่าวโดยอาศัยการตีความหมายที่แท้จริงของคำนั้นซึ่งหมายถึงเหตุการณ์ที่กำลังเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง

ตัวอย่างที่ 3

ต้นฉบับ

Worse, you all present tense and have to deal with sudden past tense all around you. It's like realizing somebody rob you a year late.

ฉบับแปล

ที่เร็วกว่านั้นก็คือเaignหยุดกับปัจจุบันหยุดๆ แล้วต้องกลับไปหยุดในอดีตโดยไม่รู้ตัวนะสิ เหมือนกับเพิ่งมารู้ว่ามีคนมาปล้นเอignเมื่อหนึ่งปีให้หลังยังงั้นละ

ผู้แต่งเล่นนามวลี “Present tense” และ “Past tense” โดยให้กลุ่มคำทั้งสองมีความหมายแตกต่างจากความหมายทั่วไป Present tense หรือปัจจุบันกาลใช้เพื่อแสดงถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ส่วน Past tense หรืออดีตกาล ใช้แสดงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีต นามวลี “Present tense” ในบริบทของต้นฉบับจึงหมายถึงการอยู่กับปัจจุบัน ส่วน “Past tense” เปรียบเทียบได้กับการอยู่ในอดีต และมีการยกตัวอย่างเปรียบเทียบกับกริยาเพียงจะรู้สึกตัวว่าถูกปล้นเมื่อเหตุการณ์เกิดขึ้นเป็นเวลาหนึ่งปีมาแล้ว

ตัวอย่างที่ 4

ต้นฉบับ

This socialist Prime Minister's latest ism is runawayism.

ฉบับแปล

ลัทธินิยมของนายกรัฐมนตรีนักสังคมนิยมคนนี่คือลัทธิวิ่งกระเจิงนิยม

ผู้แปลพบว่าผู้เขียนมีการเล่นคำซึ่งมีคำปัจจัย (Suffix) คำว่า -ism หมายถึง ทฤษฎีหรือลัทธิต่างๆ เช่น Socialism (สังคมนิยม) Communism (ลัทธิคอมมิวนิสต์) Feminism (คตินิยมสิทธิสตรี) คำว่า ism นี้อาจใช้เป็นคำนาม มีความหมายว่าความเชื่อหรือการกระทำแต่มักใช้ในเชิงลบ (Hornby, 2000, p. 720) นอกจากนี้ ผู้เขียนยังสร้างคำศัพท์ใหม่ขึ้นเพื่อกล่าวเสียดสีและทำให้เกิด

ความรู้สึกขบขันคือคำว่า Runawayism ผู้แปลพยายามรักษากลิ่นการเล่าของผู้เขียนไว้ โดยผู้แปลพิจารณาจากความหมายของคำว่า -ism ที่หมายถึง ทฤษฎีหรือลัทธิ ประกอบกับคำศัพท์บัญญัติในภาษาไทยซึ่งมักจะปรากฏคำว่า นิยม ผู้แปลจึงแปลคำว่า ism ในบริบทนี้เป็น ลัทธินิยม ส่วนคำว่า Runawayism นั้น ผู้แปลได้สร้างคำใหม่จากความหมายเดิมของคำว่า Run away ซึ่งหมายถึง หนีไปอย่างรวดเร็ว ผู้แปลเลือกใช้คำว่า วิ่งกระเจิงนิยม ซึ่งน่าจะทำให้ผู้อ่านเห็นภาพถึงกริยาอาการที่น่าขบขัน

3.2.2.4 การแปลภาพพจน์เปรียบเทียบ

ภาพพจน์เปรียบเทียบพบได้มากในงานวรรณกรรม โชชิตา มณีใส (2555, น. 124) ได้ให้คำนิยามของคำว่า ภาพพจน์เปรียบเทียบ (Trope) ไว้ว่าหมายถึง การเปลี่ยนแปลงความหมายพื้นฐานของคำโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้เกิดผลกระทบในเชิงความรู้สึก และทำให้ผู้รับสารเห็นภาพขึ้นในจิตใจ ภาพพจน์เปรียบเทียบที่ปรากฏในภาษามีหลายชนิด โดยในที่นี้จะกล่าวถึงภาพพจน์ที่ปรากฏอยู่ในตัวบทต้นฉบับ

ตัวอย่างที่ 1

ต้นฉบับ

When you're dead speech **is nothing but tangents and detours** and there's nothing to do but stray and wander awhile.

ฉบับแปล

เมื่อคุณตายเสียงที่เปล่งออกมาก็**เป็นเพียงเส้นสัมผัสและทางเบี่ยง** ไม่มีอะไรจะทำนอกจากร่อนเร่พเนจรไปชั่วขณะ

ในที่นี้ผู้แต่งใช้ภาพพจน์เปรียบเทียบแบบอุปลักษณ์ (Metaphor) ซึ่งเป็นการเปรียบเทียบของสองสิ่งซึ่งมีคุณสมบัติเหมือนกันให้เป็นสิ่งเดียวกัน (โชชิตา มณีใส, 2555, น. 128) ภาพพจน์เปรียบเทียบแบบอุปลักษณ์ในภาษาไทยมักจะมีคำว่า เป็น หรือคำว่า คือ ปรากฏอยู่ด้วย ในข้อความต้นฉบับผู้แต่งเปรียบเทียบเสียงของคนตายที่ไม่สามารถเข้าถึงโสตประสาทของคนที่ยังมีชีวิตอยู่ได้ ถึงแม้ว่าวิญญาณของคนตายจะร้องคำรามเสียงดัง ก็อาจเป็นเพียงเสียงกระซิบสำหรับคนที่ยังมีชีวิตอยู่ในทำนองเดียวกับเส้นสัมผัส (Tangent) และทางเบี่ยง (Detour) ซึ่งไม่มีวันวิ่งผ่านศูนย์กลางของรูปทรงไปได้เช่นเดียวกับเสียงคนตายที่คนที่ยังมีชีวิตอยู่จะไม่ได้ยิน ในที่นี้ผู้แปลได้แปลภาพพจน์โดยวิธีการแปลแบบตรงตัวตามลีลาการเขียนของผู้แต่งเพราะโวหารเปรียบเทียบที่ผู้แต่งใช้ทำให้เห็นภาพชัดเจนแล้ว

ตัวอย่างที่ 2

ต้นฉบับ

And you land in a ditch five feet deep or on a marble-tiled floor sixteen feet down, still fighting when **the floor rises up and smashed into you** because **it got tired of waiting for blood.**

ฉบับแปล

แล้วคุณก็ร่วงลงในคูน้ำลึก 5 ฟุต หรือบนพื้นปูกระเบื้องหินอ่อน 16 ฟุตข้างล่าง คุณยังดิ้นรนต่อไปเมื่อ**พื้นยกตัวสูงขึ้นและบดขยี้ร่างของคุณ**เพราะ**มันทนกระหายเลือดไม่ไหว**

ต้นฉบับใช้โวหารภาพพจน์แบบบุคคลวัตโดยการสมมติให้พื้นซึ่งเป็นสิ่งไม่มีชีวิตให้ทำกิริยาอาการเหมือนมนุษย์ การใช้โวหารภาพพจน์ช่วยให้ผู้อ่านเห็นภาพและทำให้งานเขียนมีสีสันมากขึ้น ในที่นี้ผู้แปลจึงรักษาลีลาการเขียนของผู้เขียนไว้โดยใช้วิธีการแบบตรงตัวและเลือกใช้คำในภาษาปลายทางซึ่งแสดงอารมณ์และความรู้สึก ได้แก่ คำว่า บดขยี้ และ กระหาย

ตัวอย่างที่ 3

ต้นฉบับ

But one hit can't bounce you out of the ghetto when you recording hits for **a vampire.**

ฉบับแปล

แต่แค่เพลงฮิตเพลงเดียวไม่ทำให้คุณหลุดออกไปจากสลัมนี้ได้ ถ้าคุณทำเพลงให้**คนหน้าเลือด**

ต้นฉบับมีการใช้โวหารภาพพจน์แบบอุปลักษณ์ ผู้แต่งเปรียบเทียบลักษณะของผีดูดเลือดหรือ Vampire กับคนที่แสวงหาประโยชน์จากคนอื่น เนื้อหาส่วนนี้ในต้นฉบับกล่าวถึง นักร้องซึ่งพยายามเป็นนักร้องที่มีชื่อเสียงเพื่อจะได้มีฐานะความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ผู้พูดคือตัวละครชื่อ ปัง-ปัง ซึ่งกล่าวในเชิงเย้ยหยันว่าเขาคงจะไม่ประสบความสำเร็จหากเขายังทำงานให้กับคนที่หาประโยชน์จากตัวเขา ในการแปลโวหารภาพพจน์ส่วนนี้ ผู้แปลใช้กลวิธีการแปลแบบตีความหมายของโวหารภาพพจน์ซึ่งจะทำให้เข้าใจความหมายได้ดีกว่าการแปลแบบตรงตัวหรือการทับศัพท์ ผู้แปลจึงเลือกใช้วลี ผีดูดเลือด ในบริบทนี้

ตัวอย่างที่ 4

ต้นฉบับ

Clarks is good sh... and the man with the gun go click and somebody shout how that bloodclaat Josy Wales love fire a gun so! and not everything solve by a **bam-bam** and both man step away from me but plenty gather including woman.

ฉบับแปล

คลากส์เป็นเกือ...จากนั้นชายที่มีปืนกึ่งางนปืนเสียงดังแก๊กแล้วคนหนึ่งก็ตะโกนขึ้นมาว่าทำไมไอ้โจชิ เวลส์ ถึงชอบยิงปืนนั้กวะ ไซ้ว่าเสียงปืน**ปัง-ปัง**จะแก้ปัญหาค่าได้ทุกหย่างได้นะโว้ย จากนั้นชายทั้งสองคนก็เดินถอยห่างออกไปจากตัวผม แต่ยังมีหลายคนยืนออกันและมีผู้หญิงในนั้นด้วย

ในที่นี้ผู้เขียนใช้คำเลียนเสียงธรรมชาติคำว่า Bam หมายถึงเสียงดังซึ่งเกิดขึ้นกะทันหัน ในบางครั้งใช้เป็นคำอุทานเพื่อสื่อความหมายถึงเหตุการณ์ซึ่งเกิดขึ้นกะทันหันและมีผลกระทบในเชิงลบ (Merriam-Webster's online dictionary, n.d.) จากบริบทในต้นฉบับมีการพูดถึงการใช้อาวุธปืนเพื่อแก้ไขปัญหา ดังนั้น คำว่า Bam-bam ในบริบทต้นฉบับจึงน่าจะหมายถึงเสียงปืน ผู้แปลจึงเลือกใช้คำเลียนเสียงปืนที่ตรงกันในภาษาปลายทางคือคำว่า ปัง-ปัง

ตัวอย่างที่ 5

ต้นฉบับ

Some of we keep watching as you shift through the ghetto **like small fish in a big river.**

ฉบับแปล

พวกเราบางคนเฝ้ามองตอนที่คุณเดินผ่านสลัมนี้ยังกับ**ปลาตัวน้อยในแม่น้ำสายใหญ่**

ต้นฉบับมีการใช้โวหารภาพพจน์ประเภทอุปมา (Simile) ซึ่งเป็นการเปรียบเทียบของสองสิ่งซึ่งมีลักษณะภายนอกไม่เหมือนกันแต่มีลักษณะเด่นบางประการเหมือนกัน ในที่นี้ผู้เขียนเปรียบเทียบนักร้องชาวจาไมกาผู้มีชื่อเสียงระดับโลกซึ่งเข้ามาตีสนิทกับคนในชุมชนแออัด นักร้องคนนี้เปรียบเหมือนปลาตัวน้อยที่ว่ายอยู่ท่ามกลางแม่น้ำสายใหญ่ซึ่งหมายถึงคนในชุมชนแออัดซึ่งมีอยู่จำนวนมากในประเทศจาไมกา ผู้แปลใช้วิธีการแปลแบบตรงตัว

ตัวอย่างที่ 6

ต้นฉบับ

And then they rip right across the wall pap-pap-pap-pap-pap-pap except for the last bullet that hit a pot with a **bang** and then six seven ten twenty blast into the wall like a chukchukchukchukchukchukchuk.

ฉบับแปล

จนมันทะลุผ่านผนังดัง ปัง-ปัง-ปัง-ปัง-ปัง-ปัง ยกเว้นกระสุนลูกสุดท้ายที่โดนหม้อดัง ปัง และอีกหก เจ็ด สิบ ยี่สิบนัดที่โดนผนังดัง ตบตบตบตบตบตบตบ

ต้นฉบับมีการใช้คำเลียนเสียงธรรมชาติคือเสียงของกระสุนปืนซึ่งไปกระทบวัตถุที่แตกต่างกันคือ ฝาผนังและหม้อ ซึ่งจะทำให้เกิดเสียงที่แตกต่างกันด้วย ผู้แปลได้เทียบเคียงคำเลียนเสียงกระสุนปืนในภาษาไทย โดยคำว่า pap-pap-pap-pap-pap-pap ตามเนื้อเรื่องเป็นเสียงของกระสุนปืนที่ทะลุผ่านผนัง ผู้แปลได้เลือกใช้คำว่า ปัง-ปัง-ปัง-ปัง-ปัง-ปัง ซึ่งเป็นเสียงกระสุนปืนที่มักจะได้ยินกันโดยทั่วไป ส่วนเสียงกระสุนปืนที่กระทบกับหม้อ ผู้แปลเลือกใช้คำว่า ปัง เนื่องจากเป็นเสียงที่โลหะกระทบกับโลหะ ส่วนคำว่า chukchukchukchukchukchukchuk ซึ่งเป็นเสียงกระสุนปืนที่ระเบิดในผนัง ผู้แปลเลือกใช้คำว่า ตบตบตบตบตบตบตบ เนื่องจากเสียงกระสุนปืนที่ระเบิดในผนังจะไม่มีเสียงก้องเท่ากับเสียงกระสุนปืนทั่วไป

ตัวอย่างที่ 7

ต้นฉบับ

And I hear the bullet and the pap-pap-pap-pap-pap-pap and the whooshboom and feel the floor shake.

บทแปล

แล้วผมก็ได้ยินเสียงลูกกระสุนดัง ปัง-ปัง-ปัง-ปัง-ปัง-ปัง แล้วก็เสียง เพี้ยวตม แล้วผมก็รู้สึกว่่าพื้นสั่น

ต้นฉบับมีการใช้โวหารภาพพจน์โดยการเลียนเสียงกระสุนปืนซึ่งผ่านสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกัน คำเลียนเสียงอาวุธปืนคำแรกคือ pap-pap-pap-pap-pap-pap เป็นเสียงของการลั่นไกปืนซึ่งเป็นเสียงที่มักจะได้ยินกันโดยทั่วไป ผู้แปลเลือกใช้คำเลียนเสียงการลั่นกระสุนปืนที่เทียบเคียงกันได้ในประเทศไทยคือ ปัง-ปัง-ปัง-ปัง-ปัง-ปัง ส่วนคำว่า whooshboom เป็นการประสมคำระหว่าง

คำว่า Whoosh ซึ่งเป็นเสียงจากสิ่งของที่วิ่งผ่านอย่างรวดเร็ว (Hornby, 2000, p. 1539) ผู้แปลเลือกใช้คำเลียนเสียงในภาษาไทยซึ่งแสดงถึงอาการของสิ่งของที่แล่นผ่านไปอย่างรวดเร็วคือคำว่า เพี้ยว ส่วนคำว่า Boom หมายถึงเสียงดังกึกก้อง (Hornby, 2000, p. 140) ซึ่งน่าจะเกิดจากกระสุนปืนไปกระทบสิ่งของแล้วระเบิดขึ้น ผู้แปลเลือกคำที่ใกล้เคียงกันในภาษาไทยคือคำว่า ตูม

ตัวอย่างที่ 8

ต้นฉบับ

The Clarks too big and I clupclupclup to get over to the back of the house...

ฉบับแปล

เกือบคลากส์นี่มันใหญ่เกินไป ผมเดินลากเท้าดังก๊อกก๊อกก๊อกไปหลังบ้าน...

ต้นฉบับมีการใช้คำเลียนเสียงธรรมชาติโดยทำหน้าที่เป็นคำกริยาในประโยค ในการแปลผู้แปลต้องตีความหมายจากบริบทว่าคำเลียนเสียงธรรมชาติดังกล่าวเป็นคำเลียนเสียงสั้นรองเท้าที่กระทบพื้นโดยพิจารณาจากคำข้างเคียงคือ Clarks ซึ่งเป็นยี่ห้อของรองเท้า ผู้แปลจึงใช้คำเลียนเสียงซึ่งตรงกันในภาษาไทยคือคำว่า ก๊อกๆ แต่เนื่องจากคำเลียนเสียงดังกล่าวไม่สามารถทำหน้าที่เป็นคำกริยาในภาษาไทยได้ ผู้แปลจึงเติมคำกริยาในบทแปลคือ เดิน เพื่อให้บทแปลฟังดูเป็นธรรมชาติในภาษาไทยมากขึ้น

ตัวอย่างที่ 9

ต้นฉบับ

So this kid, right, is gonna cross the threshold just as big logo starts to creak, and he won't even hear it because his little tummy is grumbling so loud, and as he tries to pull the door open it'll all come crashing down.

ฉบับแปล

ดังนั้น เด็กคนนี้ ไซ่ เขากำลังก้าวข้ามธรณีประตูในตอนที่ย้ายสัญลักษณ์ป้ายใหญ่นั้นเริ่มส่งเสียงเอี้ยต้อ๊ด เขาคงไม่ได้ยินเสียงนั้นเพราะท้องน้อยๆ ของเขากำลังร้องเสียงดังโครกคราก และขณะที่เขาพยายามดึงประตูเปิด ป้ายนั้นก็จะหล่นลงดังโครม

ต้นฉบับในส่วนนี้เป็นการพรรณนาเหตุการณ์ซึ่งป้ายโฆษณาขนาดใหญ่ของร้านอาหารแห่งหนึ่งหล่นลงมาทับเด็กซึ่งกำลังวิ่งเข้าร้าน ต้นฉบับมีการใช้คำกริยาเกี่ยวกับเสียง ได้แก่

คำว่า Creak ซึ่งเป็นเสียงของประตูที่เคลื่อนไหว คำว่า Grumble ซึ่งหมายถึงเสียงท้อ่งที่กำลังร้อง เพราะความหิว และคำว่า Crash ซึ่งเป็นเสียงกระทบของวัตถุ ผู้แปลได้รักษาโวหารเลียนเสียง ธรรมชาติในต้นฉบับไว้โดยใช้คำเลียนเสียงธรรมชาติในภาษาไทยที่ตรงกับความหมายของต้นฉบับ

ตัวอย่างที่ 10

ต้นฉบับ

Ever since news broke about the peace concert, security here tighter than the Prime Minister's motorcade. Or up a nun's panty, my last boyfriend would say.

ฉบับแปล

นับตั้งแต่ที่มีข่าวเรื่องคอนเสิร์ตสันติภาพนั้น ที่นี้ก็มีการรักษาความปลอดภัยเข้มงวดมากกว่าขบวนรถของนายกรัฐมนตรีเสียอีก หรือที่แฟนเก่าของฉันคงจะเปรียบว่าเป็น ไขในหินทีเดียว

ต้นฉบับมีการใช้โวหารเปรียบเทียบการรักษาความปลอดภัยที่บ้านของนักร้องชื่อดังว่ามีความเข้มงวดมากเพราะเขาเป็นบุคคลสำคัญ ตลอดจนเวลานั้นเป็นช่วงไถ่ถอนคอนเสิร์ตสันติภาพซึ่งคนที่ไม่เห็นด้วยอาจจะก่อเหตุรุนแรงได้ ผู้เขียนเปรียบเทียบการรักษาความปลอดภัยอย่างแน่นหนาที่กางเกงชั้นในของนางชีซึ่งไม่มีใครสามารถล่วงล้ำเข้าไปได้ ผู้แปลใช้วิธีการแปลโดยเทียบเคียงสำนวนซึ่งมีความหมายใกล้เคียงกันในภาษาไทยคือสำนวน ไขในหิน ซึ่งหมายถึงสิ่งที่ต้องระวังและทะนุถนอมอย่างยิ่ง (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น. 210)

ตัวอย่างที่ 11

ต้นฉบับ

He's from a generation that never even expected to get midway up the ladder so when he got there he was too stunned to dare climb higher.

ฉบับแปล

พ่อเป็นคนในยุคที่ไม่เคยคาดหวังว่าจะปีนป่าย บันไดขั้นขึ้น ให้พ้นครึ่งทาง ฉะนั้นเมื่อพ่อไปถึงจุดนั้น พ่อก็รู้สึกประหม่าเกินไปที่จะปีนขึ้นไปให้สูงขึ้น

ต้นฉบับมีการใช้โวหารเปรียบเทียบการเลื่อนฐานะในสังคมกับการปีนขึ้นบันไดซึ่งในภาษาอังกฤษเรียกว่า Social ladder หรือขั้นทางสังคม การเลื่อนขั้นทางสังคมจากการมีทรัพย์สินมั่งคั่งและการยอมรับในสังคมเป็นสิ่งที่คนปรารถนา แม้ว่าผู้อ่านคนไทยหลายคนอาจจะ

เข้าใจแนวคิดที่อยู่เบื้องหลังโวหารภาพพจน์นี้ แต่ผู้แปลเห็นว่าการเติมคำอธิบายอาจจะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจแนวคิดที่ผู้เขียนต้องการสื่อได้กระจ่างชัดขึ้น

3.2.2.5 การแปลสำนวน

ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2546, น. 1187) ได้ให้คำนิยามว่าสำนวน หมายถึง “ถ้อยคำหรือข้อความที่กล่าวสืบต่อกันมาช้านานแล้ว มีความหมายไม่ตรงตามตัวหรือมีความหมายอื่นแฝงอยู่” สำนวนโวหารที่ใช้ในงานวรรณกรรมแสดงให้เห็นถึงความสามารถของผู้แต่งในการเลือกใช้ถ้อยคำกะทัดรัดแต่มีความหมายลึกซึ้ง เมื่อสำนวนโวหารไม่ได้มีความหมายตรงตัวจึงเป็นปัญหาในการแปล ผู้แปลจึงจำเป็นต้องศึกษาข้อมูลเพิ่มเติมจากแหล่งข้อมูลต่างๆ เช่น พจนานุกรม เพื่อศึกษาตัวอย่างการใช้และความหมายของสำนวนที่ปรากฏในต้นฉบับ สุพรรณณี ปิ่นมณี (2557, น. 154) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการแปลสำนวนอันประกอบด้วย การกำหนดความหมายของสำนวน และการแปลโดยเลือกสำนวนเทียบเคียงในภาษาปลายทาง ถ้าหากไม่มีสำนวนในภาษาปลายทางที่เทียบเคียงกันได้หรือหากใช้สำนวนเทียบเคียงแล้วจะไม่เหมาะสมกับประเภทของงานเขียนนั้นๆ จึงใช้วิธีการแปลแบบตีความหมาย ตัวอย่างการแปลสำนวนซึ่งปรากฏในนวนิยายเรื่องนี้

ตัวอย่างที่ 1

ต้นฉบับ

And I can't say **shut your trap**, Artie Jennings, because every morning I wake up having to put my pumpkin-smashed head back together.

ฉบับแปล

ผมบอกให้ตัวเอง**ทุบปาก**ไม่ได้หรอก ในเมื่อทุกเช้าที่ตื่น ผมต้องโกยศีรษะที่เหม็นกับลูกฟักทองที่แหลกละเอียด

พจนานุกรม Collins Cobuild Advanced English Dictionary (n.d.) ได้ให้คำนิยามของสำนวน “Shut one's trap” หรือ “Keep one's trap shut” ว่าหมายถึง “การบอกให้ใครคนใดคนหนึ่งเงียบ” เป็นภาษาระดับไม่เป็นทางการและไม่สุภาพ ผู้แปลตีความหมายของสำนวนและแปลเป็นภาษาไทยว่า ทุบปาก ซึ่งสามารถสื่ออารมณ์ของผู้พูดได้ดีที่สุด

ตัวอย่างที่ 2

ต้นฉบับ

He came with a bunch of photographers and film people for this peace concert by that reggae guy who's **bigger than sliced bread** these days.

ฉบับแปล

เขามาพร้อมกับช่างภาพและช่างกล้องกลุ่มหนึ่งสำหรับคอนเสิร์ตสันติภาพที่จะจัดขึ้นโดยหนุ่มเร็กเก้ซึ่งตอนนี้**ใหญ่คับฟ้า**

วลี “Sliced bread” ซึ่งมีความหมายตรงตัวว่าขนมปังชนิดแผ่น แต่ในที่นี้มีความหมายเชิงเปรียบเทียบคือสิ่งที่ดีที่สุดหรือยอดเยี่ยมที่สุด เนื่องจากในสมัยก่อนการคิดค้นวิธีการผลิตขนมปังชนิดแผ่นถือว่าเป็นนวัตกรรมอย่างหนึ่งในโลกตะวันตก ในภาษาอังกฤษจึงมีสำนวนว่า “The best/greatest thing since sliced bread” ซึ่งมีความหมายว่าเป็นสิ่งที่ยอดเยี่ยมที่สุด (Merriam-Webster’s online dictionary, n.d.) ต้นฉบับกล่าวถึงนักร้องชาวจาไมกาซึ่งมีชื่อเสียงโด่งดังมากในยุคนั้นจนเปรียบได้ว่าเขาเป็นนักร้องผู้ยิ่งใหญ่กว่าสิ่งที่คนทั่วไปถือว่าเป็นสิ่งยอดเยี่ยมที่สุด ผู้แปลเลือกใช้สำนวนเทียบเคียงในภาษาไทยว่า ใหญ่คับฟ้า ซึ่งสื่อความหมายว่ายิ่งใหญ่มาก

ตัวอย่างที่ 3

ต้นฉบับ

...American Kim Philbys waiting to **come out of the closet** if not the cold.

ฉบับแปล

...คิม ฟิลปป์ส์ อดีตสายลับผู้ทรยศแห่งอเมริกาที่พร้อมจะ**เปิดเผยตัวตน**ถ้าสถานการณ์เอื้ออำนวย

สำนวน “Come out of the closet” มีความหมายว่า การเปิดเผยสิ่งที่เคยเก็บเป็นความลับเพราะเป็นเรื่องน่าอาย (Hornby, 2000, p. 236) ในบริบทนี้กล่าวถึงอดีตสายลับชาวอังกฤษที่แปรพักตร์ไปทำงานให้กับสหภาพโซเวียตในช่วงสงครามเย็นเพราะเขาฝึกไฝ่ลัทธิคอมมิวนิสต์ ความหมายของสำนวนนี้ในต้นฉบับจึงเป็นการเปิดเผยแนวคิดทางการเมืองที่บุคคลหนึ่งมีความศรัทธา ผู้แปลจึงแปลสำนวนดังกล่าวโดยการตีความหมายของสำนวนโดยใช้คำว่า ตัวตน ซึ่งมีความหมายเป็นกลาง ไม่ชี้เฉพาะเจาะจง

3.2.2.6 การแปลคำเรียกขาน

ในการศึกษาของ กัลยา ดิงศภักดิ์, ม.ร.ว. และ อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ (2531, น. 1) ได้กำหนดนิยามของคำเรียกขานว่าหมายถึง “คำหรือวลีที่ผู้พูดใช้เรียกผู้ฟังก่อนที่ตนจะพูดเรื่องต่างๆ ด้วย เป็นคำที่แสดงระดับทางสังคมของผู้ฟังตามที่ผู้พูดมองเมื่อเปรียบเทียบกับตนเอง” ในการศึกษาดังกล่าวพบว่าคำเรียกขานในภาษาไทยมีหลายลักษณะ เช่น คำเรียกญาติ ยศ อาชีพหรือตำแหน่ง ชื่อ วลีแสดงความรู้สึก สรรพนามหรือคำนำหน้า โดยอาจมีคำลงท้ายประกอบคำเรียกขานด้วยหรือไม่ก็ได้ (กัลยา ดิงศภักดิ์ และ อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, 2531, น. 17-20) ในการแปลคำเรียกขานเป็นภาษาไทย ผู้แปลจึงต้องคำนึงถึงบริบทของการสื่อสาร เช่น ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล สถานภาพ อายุ เพศ แล้วจึงพิจารณาเลือกคำเรียกขานในภาษาไทยที่เหมาะสมกับบริบท

ตัวอย่างที่ 1

ต้นฉบับ

...meaning that the afterlife is just not a happening scene, not a groovy shindig, Daddy-O, see those cool cats on the mat?

ฉบับแปล

...หมายความว่าชีวิตหลังความตายไม่ใช่เพียงเหตุการณ์ที่กำลังเกิดขึ้นหรือเป็นงานเลี้ยงสุดเจ๋ง พ่อคุณ เห็นพวกแมวที่นอนนิ่งอยู่บนเสื่อนั้นไหม

ตัวบทต้นฉบับใช้คำเรียกขานเพื่อเปลี่ยนเรื่องที่พูดและดึงความสนใจของผู้อ่านไปประเด็นอื่น คำว่า Daddy-O เป็นคำเรียกขานสำหรับใช้เรียกผู้ชายและเป็นคำสแลงในยุค 1950 เทียบได้กับคำว่า Dude ในปัจจุบัน ผู้แปลเลือกใช้คำว่า พ่อคุณ ซึ่งตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2546, น. 776) มีความหมายว่า “คำพูดเอาใจ (ใช้แก่ผู้ชาย)” และเป็นคำเรียกขานซึ่งไม่ค่อยมีการใช้มากนักในปัจจุบัน

ตัวอย่างที่ 2

ต้นฉบับ

You smell like one of them Eight Lanes battyman and the other man say a pickney dat and blood 'pon him and the other say if man shoot you, boy?

ฉบับแปล

เอ็งกลืนเหมือนพวกตุ๊ดเอทเลนส์เลยวะ แล้วชายอีกคนก็พูดขึ้นว่านั่นมันก็แค่เด็กคนนึงและเลือดก็เปราะบนตัวมัน แล้วชายอีกคนก็เอ่ยถามขึ้นมาว่ามีใครยิงเอ็งหรือวะ **ไอ้หนู**

ในต้นฉบับมีการใช้คำเรียกขานคือคำว่า Boy ซึ่งตัวละครที่เป็นผู้ใหญ่พูดกับตัวละครที่เป็นเด็กชื่อบัง-ปัง คำเรียกขานที่ใช้ในบริบทนี้แสดงถึงความรู้สึกเอ็นดูและสงสารบัง-ปังซึ่งมีอาการอ่อนล้าจากการหลบหนีพวกนักเลงที่บุกเข้ามาฆ่าพ่อและแม่ของเขาที่เมืองเอทเลนส์ ผู้แปลได้เลือกใช้คำเรียกขานในภาษาไทยซึ่งสื่อความหมายในเชิงความเอ็นดูและเป็นคำที่ผู้ใหญ่มักจะใช้เรียกเด็กผู้ชายคือคำว่า ไอ้หนู

ตัวอย่างที่ 3

ต้นฉบับ

The first time I had jerk chicken a guy at the intersection of Constant Spring Road and some other road came up to my car and shouted, **Boss**, you ever have jerk chicken?

ฉบับแปล

ครั้งแรกที่ผมได้ลองไก่แซ่บรมควันสูตรจาไมกา มีชายคนหนึ่งอยู่ที่แยกที่ตัดถนนคอนสแตนทสปริงกับถนนอีกเส้น เดินมาที่รถของผมแล้วตะโกนขึ้นว่า **ท่านครับ** ท่านเคยชิมไก่แซ่บรมควันไหมครับ

ต้นฉบับในส่วนนี้เป็นบทสนทนายาระหว่างแบรี ดิฟลอร์โอ ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ซีไอเอของสหรัฐอเมริกาที่มาปฏิบัติหน้าที่ที่ประเทศจาไมกากับคนชายไกริมถนน ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลทั้งสองจึงไม่เท่าเทียมกัน คำเรียกขานที่ใช้ในต้นฉบับคือคำว่า Boss จึงสื่อให้เห็นว่าคนชายไกริมถนนให้เกียรติลูกค้า ผู้แปลจึงเลือกใช้คำเรียกขานคือคำสรรพนาม ท่าน ซึ่งแสดงถึงความเคารพยกย่องและสถานะทางสังคมที่แตกต่างกันระหว่างผู้พูดและผู้ฟัง

ตัวอย่างที่ 4

ต้นฉบับ

I said yeah, Mighty Diamonds and Big Youth are cool and all, but did either ever get name-checked in a fucking Beatles songs, like Desmond Dekker? She said, Please watch your language, **sir**, this is a law-abiding premises.

ฉบับแปล

ผมพูดว่า ไช่ ไมตี้ ไดมอนด์สกับบิก ยูท ก็เจ้ง แต่เขาเคยมีชื่ออยู่ในเพลงโคตรเจ้งของ เดอะ บีเทิลส์ เหมือนเดสมอนด์ เดกเกอร์ ไหมล่ะ เธอพูดว่า ระวังคำพูดหน่อยนะคุณ ที่นี่เราเคารพกฎหมายค่ะ

ต้นฉบับเป็นส่วนหนึ่งของบทสนทนาระหว่างลูกค้าและพนักงานแคชเชียร์ในร้าน แอมเบอร์เกอร์ ความสัมพันธ์ระหว่างผู้พูดและผู้ฟังไม่ได้อยู่ในระดับเดียวกัน พนักงานแคชเชียร์ต้องการเตือนลูกค้าซึ่งกำลังพูดจาไม่สุภาพ ผู้แปลใช้คำเรียกขานคำว่า คุณ ซึ่งมักใช้ระหว่างคู่สนทนาที่ไม่ได้สนิทสนมกันมากนักและแสดงถึงความสุภาพ แทนที่จะใช้คำว่า ท่าน ซึ่งจะแสดงถึงสถานะระหว่างผู้พูดและผู้ฟังที่แตกต่างกันมาก

ตัวอย่างที่ 5

ต้นฉบับ

Listen to me now. Me warn him y'know, my magnanimous gentlemen.

ฉบับแปล

เอ็งฟังข้านะ ข้าเตือนเขาแล้วไเงะพวก

ตัวอย่างที่ 6

ต้นฉบับ

People think me understand everything to the fullness. That is not no lie, wondiferous gentlemen, but Jah know, sometimes I don't learn till too late, and to know something too late?

ฉบับแปล

คนมักจะคิดว่าข้าเข้าใจทุกอย่างหมดจด พูดตามตรงนะพวก เอ็งรู้ไหมบางครั้งข้าเองก็ไมรู้้อะไรเลยจนสายไปแล้ว แล้วเมื่อมารู้ตอนที่มันสายไปแล้วนะเรอะ

จากตัวอย่างที่ 5 และ 6 ต้นฉบับมีการใช้วลีเป็นคำเรียกขานเพื่อดึงความสนใจของผู้อ่าน บริบทของต้นฉบับในส่วนนี้เป็นความคิดของ ปาปา-โลซึ่งเป็นหัวหน้ากลุ่มอันธพาลกำลังพูดคำว่า Gentlemen จึงหมายถึงผู้อ่านโดยทั่วไป ผู้แปลเลือกใช้คำเรียกขานซึ่งเป็นคำสรรพนามคือคำว่า พวก เพื่อสื่อถึงสถานะภาพของตัวละครที่เป็นอันธพาลและมักจะไม่ใช่ภาษาสุภาพ

ตัวอย่างที่ 7

ต้นฉบับ

Him say No, **boss**, that is con man business, me nah pay that.

ฉบับแปล

เขาบอกว่าไม่นะ โกงกันนี่ท่าน ข้าไม่ยอมจ่ายเงินนั่นหรอก

คำเรียกขานที่ใช้ในต้นฉบับคือคำว่า Boss ในบริบทของต้นฉบับเป็นตอนที่นักร้องชื่อดังถูกกลุ่มอันธพาลที่อาศัยอยู่ในย่านจิ้งเกิลกล่าวหาว่ามีส่วนพัวพันในการโกงการแข่งม้า และข่มขู่ให้นักร้องจ่ายเงินให้แก่พวกเขา นักร้องคนนั้นจึงตอบปฏิเสธว่าเขาจะไม่ยอมจ่ายเงิน คำเรียกขานคำว่า Boss จึงหมายถึงกลุ่มพวกอันธพาลจากย่านจิ้งเกิลซึ่งในขณะนั้นอยู่ในสถานะที่เหนือกว่านักร้องคนนั้น ผู้แปลจึงเลือกใช้คำเรียกขานคำว่า ท่าน ซึ่งเป็นคำสรรพนามที่แสดงความเคารพและเกรงกลัวอำนาจ

ตัวอย่างที่ 8

ต้นฉบับ

Wait! Ho ho ho, is you that, **busha**? Ho ho ho, can't see you these days, **man**, you get rich and switch?

ฉบับแปล

เฮ้ย โอ้โหนั่นเอ็งเหรอะเพื่อน โอ้โห ไม่เจอกันเลยหมูนี รวยแล้วเปลี่ยนไปเลยนะ เอ็ง

คำว่า Busha เป็นคำศัพท์ในภาษาอังกฤษแบบจาไมกา ใช้เรียกผู้ดูแลที่ดิน หรือใช้เรียกคนผิวขาวหรือคนที่มีฐานะ (Cassidy & Le Page, 1980, p. 84) ในบริบทนี้เป็นการสนทนาระหว่างหมู่เพื่อนคนผิวขาวด้วยกันจึงมีสถานะไม่แตกต่างกันมากนัก สังเกตได้จากการใช้คำว่า Man ซึ่งเป็นคำเรียกขานเมื่อใช้พูดกันในบริบทที่ไม่เป็นทางการ ผู้แปลเลือกใช้คำเรียกขานในภาษาไทยซึ่งเป็นคำนามคือคำว่า เพื่อน และคำสรรพนามคือคำว่า เอ็ง เพื่อสื่อให้เห็นสถานการณ์การสื่อสารซึ่งเป็นการสื่อสารซึ่งกันเองในหมู่เพื่อนฝูง

3.2.2.7 การแปลคำสวดและคำต้องห้าม

ในนวนิยายเรื่องนี้มีการคำสวดและคำต้องห้ามเป็นจำนวนมากซึ่งเป็นปัญหาในการแปล เพราะผู้แปลจะต้องคำนึงถึงความรู้สึกของผู้อ่านในวัฒนธรรมไทยซึ่งอาจยอมรับการใช้คำสวดและคำต้องห้ามได้ไม่เทียบเท่ากับผู้อ่านในวัฒนธรรมตะวันตก อีกทั้งการใช้คำสวดและ

คำต้องห้ามจะต้องพิจารณาบริบทในต้นฉบับว่าคำสบถและคำต้องห้ามเหล่านั้นมีความหมายอ้างอิงหรือความหมายโดยนัย ในบางครั้งหากคำสบถหรือคำต้องห้ามเหล่านี้ไม่ได้มีความหมายหลักในประโยคก็อาจจะคำดังกล่าวไว้ก็ได้ ตัวอย่างของการแปลคำสบถและคำต้องห้ามในนวนิยายเรื่องนี้สามารถแบ่งประเภทออกได้ตามกลวิธีการแปลได้ดังนี้

(1) การรักษาคำสบถไว้ในบทแปล

การรักษาคำสบถไว้ในบทแปลเป็นกลวิธีที่ผู้แปลใช้บ่อยครั้งเนื่องจากคำสบถที่ใช้ในนวนิยายเรื่องนี้เป็นเครื่องมือในการบอกเล่าความรู้สึกของตัวละครและบ่งบอกบุคลิกลักษณะของตัวละคร ผู้แปลได้ประยุกต์ใช้กลวิธีการแปลคำสบถจากการที่ได้ทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยแบ่งประเภทกลวิธีการแปลแบบรักษาคำสบถไว้ในบทแปลได้ดังนี้

(1.1) กลวิธีการเสริมความหยาบคายในภาษาไทย ได้แก่ การใช้คำอุทาน การใช้บุรุษสรรพนามซึ่งสื่อถึงความสัมพันธ์ระหว่างผู้พูดและผู้ฟัง การใช้คำนำหน้า การใช้คำลงท้าย เช่น

ตัวอย่างที่ 1

ต้นฉบับ

why are there so many negroes taking to sleeping so unsoundly wherever they see fit and **confound it all** I seem to have misplaced the left half of my face.

ฉบับแปล

จึงมีคนผิวดำมากมายที่หาที่หลับนอนที่ไม่สบายนักเท่าที่จะหาได้ **ปัดโธ่** ผมจัดใบหน้าข้างซ้ายไว้ผิดที่อีกแล้ว

วลี Confound it หรือ Confound you ใช้เมื่อผู้พูดต้องการแสดงอารมณ์ไม่พอใจหรือรำคาญ (Hornby, 2000, p. 273) คำนี้เป็นคำสบถในภาษาเก่าซึ่งมีความหมายเหมือนกับคำว่า Damn ในที่นี้ผู้แปลเลือกใช้คำอุทานในภาษาไทยว่า ปัดโธ่ เพื่อให้สื่ออารมณ์รำคาญของผู้พูดและเป็นคำสบถที่ไม่ค่อยเป็นที่นิยมในปัจจุบัน

ตัวอย่างที่ 2

ต้นฉบับ

And I know how it feels and looks, a body that falls fighting air all the way down, grabbing on the clumps of nothing and begging once, just once, just goddamn once, **Jesus, you sniveling son of a mongrel bitch**, just once that air gives a grip.

ฉบับแปล

ผมรู้ว่ามันรู้สึกอย่างไรและมันเป็นอย่างไร ร่างที่ตกลงมา มือเท้าปะปะอยู่ในอากาศ ขณะที่ร่วงลงมา มือหยิบฉวยกลุ่มก้อนของสิ่งที่ไม่รู้ว่าเป็นอะไร พลาจวิงวอนขอเพียงสักครั้ง แค่สักครั้ง แค่สักครั้งเถอะ **ให้ตายพระเจ้า** ขอให้จับอะไรสักอย่างได้ในอากาศ

วลี “Jesus, you sniveling son of a mongrel bitch” ในที่นี้เป็นภาษาสแลงที่ใช้สื่ออารมณ์ความรู้สึก ผู้แปลใช้วิธีการแปลโดยการสื่อความหมายบคายในภาษาไทย คำหยาบที่ใช้ในบทแปลมีความสัมพันธ์กับตัวบทต้นฉบับในเรื่องศาสนา และมีการเสริมความหมายบคายในภาษาไทยโดยใช้คำอุทานที่เป็นการสาบแช่งคือคำว่า “ให้ตาย”

ตัวอย่างที่ 3

ต้นฉบับ

...and the man with the gun go click and somebody shout how that **bloodclaat** Josey Wales love fire a gun so!

ฉบับแปล

...จากนั้นชายที่มีปืนจ่างานกปืนเสียงดังแก๊กแล้วคนหนึ่งก็ตะโกนขึ้นมาว่าทำไม **ไอ้โจซี** เวลส์ ถึงชอบยิงปืนนัก **วะ**

ต้นฉบับใช้คำสแลงคือคำว่า Bloodclaat ซึ่งหน้าที่เป็นคำวิเศษณ์ คำสแลงที่ผู้พูดพูดในบริบทนี้ไม่ได้มีความหมายตรงตัว แต่เป็นการแสดงอารมณ์ไม่พอใจของผู้พูดต่อการกระทำของตัวละครชื่อ โจซี เวลส์ ที่ชอบใช้อาวุธปืนแก้ไขปัญหา ผู้แปลเลือกใช้กลวิธีการเสริมความหมายบคายในภาษาไทย โดยใช้คำประกอบหน้าชื่อเพื่อแสดงความรู้สึกเหยียดหยามคือคำว่า ไอ้ และใช้คำลงท้ายคือคำว่า วะ เพื่อช่วยสื่ออารมณ์ไม่พึงพอใจของผู้พูดแทนการแปลคำสแลงแบบตรงตัว

ตัวอย่างที่ 4

ต้นฉบับ

ShitGoddamnmotherfucker-thatfuckingshitisthefucking-blood of life! I remember coughing out.

ฉบับแปล

ไอ้พระเจ้าช่วยเผ็ดฉิบหาย ผมจำได้ว่าตัวเองไออย่างดัง

บริบทของต้นฉบับส่วนนี้เป็นตอนที่แบร์รี ดิฟลอร์ไอ หัวหน้าสำนักงานซีไอเอของสหรัฐในจาไมกา ได้ลองชิม Jerk Chicken หรือไก่แซ่บรรมควันสูตรจาไมกาเป็นครั้งแรก เนื่องจากไก่และซอสจิ้มไก่อมีรสชาติเผ็ดมากจนเขาต้องอุทานเป็นภาษาสเปนออกมา คำสแลงในบริบทนี้จึงเป็นการแสดงอารมณ์ของผู้พูด ผู้แปลจึงเน้นที่การสื่อความหมายว่าอาหารชนิดนี้มีรสชาติเผ็ดมากและเสริมความหยาบคายของภาษาโดยใช้คำอุทานในภาษาไทยคือคำว่า ฉิบหาย

ตัวอย่างที่ 5

ต้นฉบับ

Top brass didn't read it, but Miles Copeland did, another whiny faggot who used to run the Cairo office.

ฉบับแปล

พวกผู้บริหารไม่ได้อ่านหนังสือเล่มนี้ แต่ว่าไมล์ส โคเปลแลนด์อ่าน เขาเป็นอีชีบ่นที่เคยดูแลสำนักงานที่ไคโร

ต้นฉบับมีการใช้คำสแลงคือคำว่า Faggot เนื้อหาในส่วนนี้ผู้พูดกำลังนินทา ไมล์ส โคเปลแลนด์ เจ้าหน้าที่ผู้เคยทำงานในหน่วยงานซีไอเอ คำสแลงคำนี้จึงใช้เพื่อสื่ออารมณ์ไม่พึงพอใจของผู้พูดและไม่ได้มีความหมายตรงตัวตามรูปศัพท์ ในการแปลคำสแลงดังกล่าวผู้แปลเลือกใช้วิธีการเสริมความหยาบคายโดยเติมคำประกอบหน้าคำคือคำว่า อี ซึ่งใช้เรียกประกอบหน้าชื่อผู้หญิงเพื่อแสดงความดูถูกเหยียดหยามและเทียบเคียงได้กับคำสแลงในต้นฉบับที่หมายถึงผู้ชายรักร่วมเพศหรือมีจิตใจเป็นหญิง

ตัวอย่างที่ 6

ต้นฉบับ

You couldn't just drive up in a Ford Escort in front of those **little bitches** who were always lying in ambush at the gate just to see who drove up in what.

ฉบับแปล

คุณจะขับรถฟอร์ดเอสคอร์ตผ่านทางหน้า**นังเด็ก**พวกนั้นที่คอยเฝ้าตรงประตูเพื่อดูว่าใครขับรถอะไรมาได้หรอก

ต้นฉบับมีการใช้คำสบถที่เกี่ยวกับการเหยียดหยามทางเพศคือคำว่า Bitch ในที่นี้ผู้พูดกล่าวถึงเพื่อนเด็กนักเรียนหญิงสมัยมัธยมซึ่งมักจะคอยเฝ้าดูรถที่มาส่งเพื่อนนักเรียนด้วยกัน รถยนต์ที่ใช้เป็นสิ่งบ่งบอกฐานะของครอบครัว ผู้พูดคือนินา เบอร์เจส รู้สึกอับอายที่ต้องนั่งรถรุ่นเก่าของพ่อมาที่โรงเรียน การใช้คำสบถในบริบทนี้จึงเป็นการพูดเสียดสีหรือหมั่นไส้เพื่อนนักเรียนหญิงด้วยกัน ผู้แปลพยายามรักษาอารมณ์ความรู้สึกของผู้พูด จึงเลือกที่จะถ่ายทอดคำสบถนี้เป็นภาษาไทยคือคำว่า นาง ซึ่งเป็นคำนำหน้าชื่อผู้หญิงในเชิงเหยียดหยาม (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น. 574) โดยออกเสียงแบบสั้นได้ว่า นัง เพื่อให้มีลักษณะเป็นภาษาพูดในบทสนทนา

(1.2) กลวิธีการสื่อความหมายในภาษาไทย ได้แก่ การใช้คำหยาบในภาษาปลายทาง การใช้คำที่มีความหมายในเชิงลบ การเลือกใช้คำที่มีสีส่นและกระตุ้นความรู้สึก การใช้คำรื่นหู เช่น

ตัวอย่างที่ 1

ต้นฉบับ

...and I see seven people in one room and one pregnant and people **fucking** anyway because people so poor that they can't even afford shame and I wait.

ฉบับแปล

...ผมเห็นคนเจ็ดคนอยู่ในห้องเดียวกัน มีคนท้องคนนึง และคน**แม่งก็เอากัน**ในนั้น เพราะมันจนซะจนหมดยางอาย แล้วผมก็รอ

ต้นฉบับมีการใช้คำสบถคือคำว่า Fuck ซึ่งมีความหมายตรงตัวหมายถึงการมีเพศสัมพันธ์ ผู้แปลได้ใช้วิธีการรักษาความหยาบคายในภาษาไทย แต่ผู้แปลได้ปรับบทแปลโดยเลือกใช้คำซึ่งมีระดับของภาษาที่ไม่หยาบคายเท่ากับต้นฉบับคือคำว่า เอา ซึ่งผู้อ่านในภาษาไทยสามารถเข้าใจได้ว่าหมายถึงการมีเพศสัมพันธ์ นอกจากนี้ ผู้แปลได้ใช้วิธีการเพิ่มความหยาบคายโดยใช้คำว่า แม่ง ซึ่งเป็นคำที่ใช้กระตุ้นอารมณ์และความรู้สึกไว้ในบทแปลด้วย

ตัวอย่างที่ 2

ต้นฉบับ

Police only have to see that me don't have no shoes before he say what the **bloodcloth** you nasty **naiggers** doing 'round decent people, and give me two choices.

ฉบับแปล

แค่ตำรวจเห็นว่าผมไม่ใส่เกือกแค่นั้น มันก็คงจะพูดว่า **ไอ้มีด** โสโครกหยั่งมึงมา**ทำทำ** ไรแถวนี้วะ แล้วก็มึงตัวเลือกให้ผมสองหย่าง

ต้นฉบับมีการใช้คำสบถคือคำว่า Bloodcloth ซึ่งเป็นคำศัพท์ในภาษาอังกฤษแบบจาไมกา มีความหมายตรงตามรูปศัพท์คือ ผ้าอนามัย แต่หากใช้เป็นคำสบถจะมีความหมายตรงกับคำว่า Fuck ในภาษาอังกฤษ และมีการใช้คำว่า Naigger ซึ่งมีการสะกดคำที่แปรมาจากคำว่า Nigger เป็นคำที่ใช้เรียกคนผิวดำในเชิงดูถูกเหยียดหยาม ผู้แปลเลือกใช้คำสบถในภาษาไทยเพื่อถ่ายทอดความหมายและความรู้สึกเหยียดหยามของตัวละครในเรื่องโดยใช้คำว่า ทำ แทนคำว่า Bloodcloth และคำว่า ไอ้มีด แทนคำว่า Naigger

ตัวอย่างที่ 3

ต้นฉบับ

Two day later my mother come back laughing because she know her new dress is the one pretty thing in this whole **r'asscloth** ghetto...

ฉบับแปล

สองวันต่อมาแม่หัวเราะกลับบ้านเพราะรู้ว่าชุดใหม่ของตัวเองเป็นชุดที่สวยงามที่สุดในสลัมสุด**ห่วย**นี้...

ในต้นฉบับมีการใช้คำสลับคือ คำว่า R'asscloth หรือ Rassclaat ซึ่งเป็นคำศัพท์ในภาษาถิ่นของจาไมกา มีความหมายว่า เลวทราม ต่ำช้า (Oxford online dictionary, n.d.) ผู้แปลใช้กลวิธีการแปลโดยการสื่อความหมายในภาษาไทย ผู้แปลเลือกใช้คำที่มีความหมายในเชิงลบคือคำว่า ห่วย เพื่อบรรยายสภาพที่ทรุดโทรมของสแล้ม

ตัวอย่างที่ 4

ต้นฉบับ

...Funnyboy going on and on about how he know that my father was a battyman, have to be a battyman that must be why him woman was such a whore because how else her pussy going get look after...

ฉบับแปล

...พินนี่บอยก็พูดพลาบเรื่องที่มีรู้ว่าพ่อผมเป็นตุ๊ด มันต้องเป็นตุ๊ดแน่เลยทำให้เมียมันเป็นกะหรี่ไม่หย่างนั้น เมียมันคงเหงาตายละสิ...

ต้นฉบับมีคำสแลงคำว่า Pussy ซึ่งมีความหมายว่าอวัยวะเพศหญิง ตามเนื้อเรื่องกล่าวถึงพินนี่ บอย ซึ่งเป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาลที่กล่าวเหยียดหยันพ่อของปัง-ปังว่าเบี่ยงเบนทางเพศและไม่ได้เอาใจใส่ภรรยาของตัวเอง จึงทำให้แม่ของปัง-ปังกลายเป็นหญิงขายบริการ วลี “her pussy going get look after” จึงสื่อความหมายถึงการมีเพศสัมพันธ์ ในการแปลภาษาต้องห้ามดังกล่าว ผู้แปลใช้วิธีการหลีกเลี่ยงคำต้องห้ามในภาษาไทยโดยใช้คำอื่นแทนคือคำว่า เหงา ซึ่งสื่อความหมายโดยนัยถึงการไม่มีเพศสัมพันธ์เป็นเวลานาน

ตัวอย่างที่ 5

ต้นฉบับ

And I go to the Garbagelands with other boy and learn to fire but the recoil make me trip and they laugh and call me little pussyhole and I say that's what me call you mother last night when me fuck her and they laugh...

ฉบับแปล

ผมไปที่การ์เบจแลนด์พร้อมกับเด็กผู้ชายคนอื่นๆ แล้วก็เรียนรู้วิธียิงปืน แต่แรงถีบของปืนทำให้ผมล้มลง แล้วพวกเพื่อนๆ ก็หัวเราะเยาะผม พวกมันเรียกผมว่า ไอ้อ่อนหัด ผมตอบพวกมันว่า คุณเรียกแม่มึงหย่างนั้นเมื่อคืนตอนที่ กูได้กับแม่มึงไว้ พวกมันหัวเราะ...

ต้นฉบับในส่วนนี้เป็นตอนที่ปัง-ปังกับพวกเด็กผู้ชายออกไปซ้อมยิงปืนกัน และมีการกล่าวคำสบถระหว่างเพื่อนเด็กผู้ชาย คำสบถแรกคือคำว่า Pussyhole ซึ่งเป็นคำสแลง หมายถึงผู้ชายขี้ขลาด ผู้แปลใช้กลวิธีสื่อความหมายในภาษาไทยเลือกใช้คำว่า ไอ้อ่อนหัด เพื่อให้เข้ากับฉากในเรื่องและเสริมความหมายของภาษาโดยใช้คำนำหน้า ไอ้ และคำสบถคำที่สองคือคำว่า Fuck ซึ่งในที่นี้มีความหมายตรงตัวคือการมีเพศสัมพันธ์ ผู้แปลหลีกเลี่ยงคำสบถในภาษาไทยและใช้คำอื่นคือคำว่า ได้ ซึ่งผู้อ่านในภาษาไทยสามารถตีความได้จากบริบท

ตัวอย่างที่ 6

ต้นฉบับ

It happen under your roof and him gone like some stinking **bitch** 'cause him get greedy, sight?

ฉบับแปล

เรื่องนี้เกิดได้ชายคาของเอ็งแล้วมันก็หายไปเหมือน*อิตัว*เหม็นฉิ่งเพราะมันเกิดโลกขึ้นมาใช้มัยละ

คำว่า Bitch เป็นคำสบถที่เกี่ยวกับการเหยียดหยามทางเพศ หมายถึง ผู้หญิงที่มีนิสัยไม่ดี (Hornby, 2000, p. 120) จากบริบทของต้นฉบับเป็นตอนที่กลุ่มอันธพาลกล่าวหานักร้องชื่อดังของจาไมกาว่าให้ลูกน้องไปขโมยเงินในการแข่งขันขี่ม้า ผู้แปลใช้วิธีการรักษาคำสบถไว้ในบทแปลตามอารมณ์ความรู้สึกของผู้พูดโดยคำว่า อิตัว ซึ่งหมายถึงผู้หญิงที่ประพฤติตนไม่เหมาะสม

ตัวอย่างที่ 7

ต้นฉบับ

We do we thing, the jockey do him thing, everybody do him thing, but your friend and him friend dash out with the money and leave poor man fi stay poor. How people can so **fuck up**?

ฉบับแปล

พวกข้าทำงานของพวกข้า คนขี่ม้าก็ทำงานของมัน ทุกคนทำงานของตัวเอง แต่เพื่อนของเอ็งกับพวกมาฉวยเอาเงินไป ทิ้งให้ชายผู้น่าสงสารหยุดแบบจนๆ ทำไมมัน*ทำเรื่องฉิบหาย*ได้ยังงี้วะ

ต้นฉบับมีการใช้วลี Fuck up ซึ่งมีความหมายว่า ทำผิดพลาดหรือสร้างความเสียหาย (Hornby, 2000, p. 545) จากบริบทของต้นฉบับเป็นการกล่าวโทษลูกน้องของนักร้องชื่อดัง

ดังที่ไปก่อนเรื่องจนเกิดความเสียหาย ผู้แปลพยายามรักษาอารมณ์ความรู้สึกของผู้พูดจึงแปลว่า Fuck up โดยรักษาความหมายของภาษาไว้และเลือกใช้คำว่า ฉิบหาย ซึ่งมีความหมายถึงความเสียหายจนหมดและเป็นคำสบถในภาษาไทยด้วย

ตัวอย่างที่ 8

ต้นฉบับ

Everybody lives in their own Jamaica and **damn** if that was ever going to be mine. Last week, somewhere between eleven p.m. and three a.m., three men broke into my father's house.

ฉบับแปล

ทุกคนต่างคนต่างอยู่ในจาไมกาและคงเป็น**คราวชวย**ที่มันเกิดขึ้นกับฉัน เมื่ออาทิตย์ที่แล้วประมาณห้าทุ่มถึงตีสาม มีผู้ชายสามคนบุกเข้ามาในบ้านพ่อ

ต้นฉบับใช้คำว่า Damn เพื่อกล่าวถึงความโชคร้ายของตัวเองที่ต้องถูกปล้นบ้าน ผู้แปลรักษาคำสบถไว้ในบทแปลโดยเทียบเคียงกับคำศัพท์ในภาษาไทยคือคำว่า ชวย ซึ่งหมายถึงเคราะห์ร้ายหรือโชคไม่ดี

ตัวอย่างที่ 9

ต้นฉบับ

I was exactly what these workers thought I was, some uppity **naigger fucking the American.**

ฉบับแปล

ดูแล้วฉันเหมือนที่คนงานแถวนี้คิดว่าฉันเป็นไม่มีผิด **อิตายโสมีฝวอเมริกัน**

จากตัวอย่างมีคำสบถคือคำว่า Naigger ซึ่งแปรมาจากคำว่า Nigger หมายถึง คนผิวดำ เป็นคำศัพท์ซึ่งมีความหมายเหยียดหยามและแสดงถึงการดูถูกเหยียดหยามคนผิวดำมาก และคำว่า Fuck ซึ่งในที่นี้มีความหมายตรงตัวคือการมีเพศสัมพันธ์ ในบริบทของต้นฉบับ ผู้พูดคือตัวละครชื่อนินา เบอร์เจสกำลังพูดถึงตัวเองซึ่งเป็นผู้หญิงผิวดำที่มีเพื่อนชายเป็นชาวอเมริกันผิวขาวชื่อแดนนี่ เธอมีความรู้สึกที่ผู้คนรอบข้างคงจะคิดว่าตัวเองเป็นผู้หญิงผิวดำที่ทำตัวหยิ่งโสและต้องการยกฐานะทางสังคมของตัวเองให้สูงขึ้นด้วยการมีสามีเป็นคนผิวขาว ผู้แปลเลือกใช้คำซึ่งแสดงอารมณ์ดูถูก

เหยียดหยามเกี่ยวกับสีผิวคือคำว่า อีดำ และแปลคำว่า Fuck เป็นกริยาวลี มีผิว ซึ่งสื่อความหมายโดยนัยถึงการมีเพศสัมพันธ์

ตัวอย่างที่ 10

ต้นฉบับ

This is the **dumb shit** women always think. That you know a man or that you've unlocked some secret just because you let him into your panties.

ฉบับแปล

นี่เป็นเรื่องที่พวกผู้หญิงไร้สมองมักจะคิดว่าคุณรู้จักชายคนหนึ่งหรือคุณทำให้เขาไวใจได้เพียงเพราะคุณนอนกับเขาแล้วไงล่ะ

ต้นฉบับมีการใช้คำสบถที่แสดงถึงการเหยียดหยามทางสติปัญญาคือคำว่า Dumb ซึ่งมีความหมายว่า คนโง่ ส่วนคำว่า Shit ไม่ได้เป็นคำที่มีความหมายหลักแต่เป็นเพียงการเสริมความหยาบคายของภาษาเท่านั้น ผู้แปลจึงแปลโดยยึดที่ความหมายหลักของคำว่า Dumb โดยเลือกใช้คำว่า ไร้สมอง ซึ่งสื่ออารมณ์เชิงดูถูกเหยียดหยามเรื่องสติปัญญา

(1.3) กลวิธีการปรับบทแปลให้เข้ากับวัฒนธรรมในภาษาปลายทาง เช่น การเลือกใช้สำนวนในภาษาปลายทาง

ตัวอย่าง

ต้นฉบับ

He grab her by the hair and punch her in the belly and she scream that he not no man since **he can't even fuck a flea** and him say oh is fuck you want?

ฉบับแปล

พ่อจิกผมแม่แล้วต้อยเข้าที่ท้อง แม่ร้องคำพ่อว่าไอ้หน้าตัวเมีย **แกมันไม่มีน้ำยา** แล้วพ่อก็สวนกลับว่า อ้อ... มึงหยากเอานักรึ

ตัวบทต้นฉบับมีการใช้วลีซึ่งเป็นภาษาสบถซึ่งมีความหมายเชิงเปรียบเทียบคือ “can't even fuck a flea” เพื่อแสดงความเหยียดหยามผู้ฟังในเรื่องสมรรถภาพทางเพศ ผู้แปลได้เลือกใช้กลวิธีการปรับบทแปลให้เข้ากับวัฒนธรรมในภาษาปลายทาง โดยใช้สำนวนเทียบเคียงในภาษาไทยซึ่งมีความหมายใกล้เคียงกันคือ ไม่มีน้ำยา หมายถึง ไม่มีความสามารถ ไม่มีประสิทธิภาพ

(2) การตัดทิ้งหรือไม่แปล ผู้แปลใช้กลวิธีนี้ในกรณีที่คำสบถคำนั้นไม่ได้มีความหมายตรงตามรูปศัพท์หรือไม่มีความจำเป็นในประโยค หากตัดทิ้งไปก็ไม่ทำให้ความหมายหลักของต้นฉบับสูญหายไป เช่น

ตัวอย่าง

ต้นฉบับ

And that's all this Prime Minister needed, a nice multisyllable word like destabilization to turn it into **a fucking jingle**.

ฉบับแปล

นั่นเป็นสิ่งที่ท่านนายกรัฐมนตรีปรารถนาเหลือเกิน เปลี่ยนจากคำหลายพยางค์อย่างเช่นภาวะไร้เสถียรภาพให้เป็น**คำพูดติดหู**

คำว่า Jingle เป็นคำเลียนเสียงธรรมชาติคือเสียงกริ่งกรังหรือเสียงที่เกิดจากโลหะกระทบกัน คำนี้ยังหมายถึงบทเพลงสั้นๆ ที่จดจำได้ง่ายซึ่งผู้ผลิตสินค้าใช้เพื่อส่งเสริมการขาย (Hornby, 2000, p. 727) ส่วนคำว่า Fucking เป็นคำขยายเพื่อเน้นอารมณ์ความรู้สึกแต่ไม่ได้มีความสำคัญเท่ากับคำหลัก ผู้แปลจึงเลือกที่จะไม่แปลคำสบถดังกล่าวและถ่ายทอดความหมายของคำหลักเป็นคำพูดติดหู

(3) การแทนที่ด้วยคำอื่นที่ไม่ใช่คำสบถ

(3.1) กลวิธีการแปลคำหยาบโดยรวมกับบริบทในประโยค ในบางครั้งผู้แปลได้แปลภาษาต้องห้ามแบบไม่ชัดแจ้งซึ่งผู้อ่านจะต้องตีความหมายจากบริบทใกล้เคียง

ตัวอย่าง

ต้นฉบับ

And I see my mother take two men for twenty dollars each and one more who pay twenty-five to **stay in** instead of **pull out** and I wait.

ฉบับแปล

ผมเห็นแม่ตัวเองควงผู้ชายสองคนแลกกับเงินยี่สิบเหรียญและอีกคนที่จ่ายยี่สิบห้าเหรียญเพื่อให้**หลังข้างใน**แทนที่จะ**ชักออก**แล้วผมก็รอ

ต้นฉบับในส่วนนี้มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับการมีเพศสัมพันธ์ คำว่า Pull out และ Stay in จึงไม่ได้มีความหมายตรงตัวว่า ถอนออก หรือ ยังคงอยู่ข้างใน แต่คำว่า Pull out ในบริบทนี้ หมายถึง การที่ผู้ชายถอนอวัยวะเพศออกก่อนที่จะหลั่งน้ำอสุจิ ซึ่งมีความหมายตรงกันข้ามกับคำว่า Stay in การทำความเข้าใจความหมายของคำศัพท์ทั้งสองคำนี้ต้องอาศัยการตีความจากบริบทและการหาข้อมูลเพิ่มเติม ในการแปลผู้แปลได้เลือกใช้คำศัพท์ซึ่งไม่ได้สื่อความหมายโดยตรง แต่ต้องอาศัยการตีความจากบริบทจึงจะเข้าใจความหมายในลักษณะเดียวกับต้นฉบับ

(3.2) กลวิธีการแปลโดยไม่ถ่ายทอดความหมายกายหรือความหมายในเชิงลบของคำหยาบ หมายถึงการใช้คำที่มีความหมายเป็นกลางแทนการใช้คำหยาบ เช่น

ตัวอย่างที่ 1

ต้นฉบับ

This is what happens when top brass still tries to recruit from Ivy League washouts, prep school **faggots**...

ฉบับแปล

นี่เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นเมื่อผู้บริหารยังเลือกพวกล้มเหลวจากมหาวิทยาลัยในไอวีลีก **พวกเหล่าเหล่า**จากโรงเรียนเตรียมมหาวิทยาลัย...

ต้นฉบับมีการใช้คำเหยียดหยามที่แสดงความเกลียดชังกลุ่มรักร่วมเพศคือคำว่า Faggot ซึ่งมีความหมายว่า ชายรักร่วมเพศ แต่ในบริบทนี้ผู้แต่งน่าจะหมายถึงคนที่ด้อยประสิทธิภาพไม่จริงจังในการทำงาน ผู้แปลได้หลีกเลี่ยงไปใช้คำอื่นที่ไม่ใช่คำสบถคือคำว่า พวกเหล่าเหล่า ในภาษาไทย

ตัวอย่างที่ 2

ต้นฉบับ

He wasn't an official guest of the government; that would have been an irredeemable faux pas on the Prime Minister's behalf, especially after **shooting the shit** with Kissinger just a few months ago.

ฉบับแปล

เขาไม่ได้เป็นอาคันตุกะของรัฐบาล ถ้าเป็นอย่างนั้นคงจะเป็นเรื่องน่าอับอายที่สุดของท่านนายกรัฐมนตรี โดยเฉพาะอย่างยิ่งหลังจากที่**ถ่ายรูป**ร่วมกับคิสซิงเจอร์เมื่อสองสามเดือนก่อน

คำว่า Shit เป็นคำสบถที่มีหลายความหมายแปรผันไปตามบริบท จากบริบทในต้นฉบับเป็นการกล่าวถึงการถ่ายรูปเนื่องจากใช้ร่วมกับคำกริยา Shoot ซึ่งมีความหมายหนึ่งว่าถ่ายรูปหรือถ่ายภาพยนตร์ ผู้แปลเลือกที่จะตีความความหมายของคำสบถแล้วถ่ายทอดเป็นภาษาธรรมดาซึ่งน่าจะทำให้ผู้อ่านเข้าใจความหมายที่ผู้เขียนต้องการสื่อได้ดีกว่าการใช้คำสบถหรือคำสแลงในภาษาไทย

ตัวอย่างที่ 3

ต้นฉบับ

Mummy say at one point they held my father by his two hands so that each could kick him in the **balls** like they playing football. And how he's already refusing to see a doctor even though **his stream** not as powerful as it was only a week ...

ฉบับแปล

ครั้งหนึ่งแม่พูดขึ้นว่าพวกมันจับพ่อห้อยไว้ด้วยมือทั้งสองข้าง เพื่อว่าแต่ละคนจะได้เตะที่**ไข่**ของพ่อราวกับกำลังเตะฟุตบอล แล้วพ่อจะไม่ยอมไปหาหมอทั้งที่**น้ำกาม**ของตัวเองไม่พุ่งแรงเท่าอาทิตย์ก่อนได้ยังไง...

คำว่า Ball ตามต้นฉบับมีความหมายในเชิงหยาบคายว่า ลูกอัณฑะของผู้ชาย (Hornby, 2000, p. 86) ผู้แปลเลือกคำศัพท์ในภาษาไทยซึ่งมีความหมายเป็นกลางคือคำว่า ไข่ ส่วนคำว่า Stream โดยทั่วไปมีความหมายว่า ลำธารหรือกระแส น้ำ และหากใช้เป็นคำกริยาจะหมายถึงปล่อยของเหลวออกจากร่างกาย (Merriam-Webster's online dictionary, n.d.) เมื่อพิจารณาบริบทเหตุการณ์ในเรื่องประกอบ คำนี้จึงหมายถึงการปล่อยน้ำอสุจิหรือน้ำกามออกจากร่างกายของผู้ชาย

ตัวอย่างที่ 4

ต้นฉบับ

Danny would listen to really weird music, just noise that he would play loud sometimes to **piss me off**.

ฉบับแปล

แต่นี้อาจจะฟังเพลงแปลกๆ เหมือนเป็นแค่เสียงนารำคาญซึ่งบางครั้งพ่อกับแม่ก็เปิดเสียงดังจนฉันทน

วลี *Piss somebody off* เป็นภาษาสแลง มีความหมายว่า ทำให้รู้สึกรำคาญหรือเบื่อหน่าย (Hornby, 2000, p. 998) จากตัวอย่างผู้พูดกำลังกล่าวถึงเสียงดนตรีที่เปิดดังจนผู้แปลเลือกใช้คำที่มีความหมายเป็นกลางแทนคำหยาบคายซึ่งสื่อความรู้สึกรำคาญเช่นเดียวกัน

(4) การใช้กลวิธีการแปลหลายรูปแบบประกอบกัน เพื่อถ่ายทอดความหมายของภาษา ผู้แปลพบว่าภาษาไทยสามารถสื่อความหมายของภาษาได้หลายวิธีนอกเหนือจากการใช้คำสแลงตามต้นฉบับ กลวิธีการนี้ช่วยเพิ่มอรรถรสของภาษาและทำให้บทแปลฟังดูเป็นธรรมชาติมากกว่าการแปลคำสแลงแบบตรงตัวตามต้นฉบับเพียงอย่างเดียว เช่น

ตัวอย่างที่ 1

ต้นฉบับ

...because nobody feel safe to walk the street and he go right after her and grab her and say bombocloth whoring gal, me can smell man stinking cockycheese 'pon you.

ฉบับแปล

...เพราะไม่มีใครรู้สึกปลอดภัยที่จะเดินบนถนน พ่อเดินตามหลังแม่ไปติดๆ แล้วดึงตัวแม่มาด่าว่า อิกะหรีเอ้ย กลิ่นไอ้จ้อนผู้ชายติดตัวเลยนะมึง

ในต้นฉบับมีการใช้คำสแลงคือคำว่า Bombocloth หรือ Bumbocloth เป็นคำสแลงที่ใช้แสดงความรู้สึกอย่างรุนแรงของผู้พูด (Jamaican Patwah, n.d.) และคำต้องห้ามคือคำว่า Cockycheese ซึ่งมาจากคำว่า Cocky เป็นคำสแลงหมายถึงอวัยวะเพศชาย ผู้แปลใช้วิธีการแปลแบบสื่อความหมายในภาษาไทยโดยเลือกใช้คำว่า กะหรี แทนคำว่า Whoring gal และเสริมความหมายของภาษาโดยใส่คำนำหน้าคือคำว่า อิ เพื่อแทนคำว่า Bombocloth ส่วนคำว่า Cockycheese นั้นผู้แปลพยายามเลือกคำสแลงในภาษาไทยที่มีความหมายตรงกันและไม่ฟังดูหยาบคายจนเกินไปนักสำหรับผู้อ่านคนไทย

ตัวอย่างที่ 2

ต้นฉบับ

...he say you want big **cocky**, make me give you big **cocky** you **fucking pussycloth whoring bitch** and he take the broomstick and spread open her legs by kicking them apart.

ฉบับแปล

...พ่อบอกว่ามึงหยากได้**ไอ้จ๋อน**ใหญ่หนักโซ่มัย นี่โง่ละ**ไอ้จ๋อน**อันใหญ่สำหรับ**อีกะหรี** **ร้าน**หยังมึง พ่อเอาไม้ฟาดแล้วเตะขาแม่ให้ถ่างออก

บทสนทนาข้างต้นเป็นตอนที่พ่อและแม่ของปัง-ปังทะเลาะกันอย่างรุนแรง ตัวละคร ซึ่งเป็นพ่อของปัง-ปังได้กล่าวคำต้องห้ามคือคำว่า Cocky ซึ่งเป็นคำสแลงหมายถึงอวัยวะเพศชาย ผู้แปลหลีกเลี่ยงการใช้คำไม่สุภาพโดยใช้คำสแลงในภาษาไทยคือคำว่า ไอ้จ๋อน และต้นฉบับยังมีการใช้ภาษาสบลคือวลี “fucking pussycloth whoring bitch” ผู้แปลได้ถ่ายทอดความหมายของ ภาษาโดยใช้คำในภาษาปากคือคำว่า กะหรี และ ร้าน และใช้คำนำหน้านาม อี เพื่อเสริมความหมายบคายในฉบับแปล

ตัวอย่างที่ 3

ต้นฉบับ

And the fourth one come in only when they beat me father like a smash tomato and he say me name Funnyboy, me next in line to be the don but you know what you name? You know what you name? Me say if you know what you name, **pussyhole?**

ฉบับแปล

คนที่สี่เข้ามาตอนที่พวกมันกำลังตีพ่อผมจนนมยังกับมะเขือเทศถูกทุบ มันบอกว่ากู ชื่อฟันนี่บอย กูนี้แหละหัวหน้ากลุ่มคนต่อไป แล้วมึงละชื่ออะไร มึงชื่ออะไร กูถามว่ามึงชื่ออะไรวะ **ไอ้ท่า**

บริบทของต้นฉบับในส่วนนี้เป็นบทสนทนายาระหว่างตัวละครชื่อฟันนี่บอย ซึ่งเป็นรองหัวหน้ากลุ่มอันธพาลของเมืองเอทเลนส์กับพ่อของปัง-ปัง โดยฟันนี่บอยได้พาพรรคพวกมาบุกทำลายบ้านของปัง-ปังและขู่ว่าจะทำร้ายพ่อของเขา ต้นฉบับจึงปรากฏการใช้ภาษาสบลคือคำว่า Pussyhole

ผู้แปลแปลโดยรักษาภาษาสบลไว้เพื่อคงความหมายและเพื่อสะท้อนบุคลิกลักษณะของตัวละคร นอกจากนี้ ผู้แปลยังเลือกใช้คำสรรพนามคำว่า กู เพื่อเสริมความหยาบคายของภาษา

ตัวอย่างที่ 4

ต้นฉบับ

Funnyboy say, Can you imagine, the little **batty boy** say him would **suck me** like some bow cat and mek me feel good if me make him live? Dutty **pervert** all reach out and grab me **wood**.

ฉบับแปล

พี่น้องบอยพูดว่า เอ็งลองนึกดูสิ **ไอ้เด็กตุ๊ด**มันพูดว่ามันจะ**ดูดของข้า**เหมือนแมวเลีย แล้วทำให้ข้าอารมณ์ดีถ้าข้าไว้ชีวิตมัน **ไอ้ตุ๊ดสกปรก**มันเอ้อมมือมาจับ**หำแข็งบัก**ของข้า

ต้นฉบับมีการใช้คำต้องห้ามและคำสแลงเกี่ยวกับเพศคือคำว่า Batty boy ซึ่งหมายถึง ชายรักร่วมเพศ คำว่า Suck me ซึ่งหมายถึงการมีเพศสัมพันธ์ทางช่องปาก คำว่า Pervert ซึ่งหมายถึง คนที่มีพฤติกรรมทางเพศไม่ปกติ โดยในบริบทนี้หมายถึงชายรักร่วมเพศ และคำว่า Wood เป็นคำสแลงหมายถึง อวัยวะเพศชายในขณะกำลังแข็งตัว ผู้แปลใช้กลวิธีการแปลโดยสื่อความหยาบคายในภาษาไทย ผู้แปลเลือกใช้คำว่า ตุ๊ด ซึ่งเป็นคำสแลงที่ผู้อ่านในภาษาไทยเข้าใจได้ว่าหมายถึงชายรักร่วมเพศ ส่วนคำว่าคำสแลงที่หมายถึงอวัยวะเพศชาย ผู้แปลเลือกใช้คำว่า ของ และคำว่า หำ และเสริมความหยาบคายโดยใช้คำนำหน้าคือคำว่า ไอ้

ตัวอย่างที่ 5

ต้นฉบับ

This country, this **goddamn** island, is going to kill us.

ฉบับแปล

ประเทศนี้ **ไอ้เกาะสับปะรังเค**นี้มันจะทำให้เราตายกันหมด

คำว่า Goddamn ใช้เป็นคำอุทานหรือคำขยายเพื่อเน้นความรู้สึกรำคาญใจหรือความไม่พอใจ จากบริบทของต้นฉบับผู้พูดคือตัวละครชื่อ นีนา เบอร์เจส กำลังกล่าวถึงประเทศจาไมกาซึ่งอยู่ในสภาพย่ำแย่ มีปัญหาอาชญากรรมและความขัดแย้งในสังคม ทำให้ต้องการหนีไปตั้งรกรากที่ประเทศอื่น ผู้แปลเลือกใช้คำที่มีความหมายแฝงในเชิงลบคือคำว่า สับปะรังเค ซึ่งแสดงถึงสภาพความเป็นอยู่อย่างยากลำบาก และเติมคำนำหน้าคำว่า ไอ้ เพื่อเพิ่มความหยาบคายของภาษา

ตัวอย่างที่ 6

ต้นฉบับ

That's the only thing he would talk about, that the sons of mangy bitches only got three hundred dollars.

ฉบับแปล

พ่อคงจะพูดได้อย่างเดียวว่า ไอ้โจร นั้นได้เงินไปแค่สามร้อยเหรียญ

วลี “Sons of mangy bitches” หรือ “Sons of bitches” เป็นคำสบถใช้กล่าวถึงคนที่ชั่วร้าย (Hornby, 2000, p. 1281) จากบริบทในต้นฉบับผู้พูดกำลังกล่าวถึงโจรที่เข้ามาปล้นบ้านและขโมยทรัพย์สินไป ผู้พูดมีอารมณ์โกรธพวกโจรเหล่านั้นจึงกล่าวคำสบถออกมา ผู้แปลแปลโดยตีความหมายของคำสบถเป็นคำที่มีความหมายเป็นกลางคือคำว่า โจร และถ่ายทอดอารมณ์โกรธของผู้พูดโดยการเติมคำนำหน้าชื่อคือคำว่า ไอ้

3.2.2.8 การแปลภาษาที่มีการแปร

ในวรรณกรรมเรื่องนี้มีตัวละครหลายตัวที่ใช้ภาษาอังกฤษแบบไม่เป็นมาตรฐานและใช้คำศัพท์ในภาษาถิ่นแบบจ๋าไมกาซึ่งแสดงให้เห็นถึงภาวะความหลากหลายของภาษาในสังคมจ๋าไมกา ความหลากหลายของภาษาในเรื่องนี้แปรผันไปตามการศึกษาและสถานการณ์การสื่อสารของตัวละครในเรื่อง การแปรของภาษาที่ปรากฏมีทั้งในระดับระดับเสียง คำศัพท์ และไวยากรณ์ แต่ในการถ่ายทอดลักษณะการแปรของภาษาดังกล่าวเป็นภาษาไทยจะจำกัดอยู่ที่ระดับคำศัพท์และระดับเสียง ในบางครั้งผู้แปลอาจจำเป็นต้องขดเซยการแปรของภาษาไว้ในส่วนอื่นของบทแปลเมื่อไม่สามารถเทียบเคียงลักษณะการแปรที่ตรงกันในภาษาปลายทางได้ การถ่ายทอดการแปรของภาษาระดับไวยากรณ์เป็นไปได้ยากเนื่องจากโครงสร้างภาษาและระเบียบวิธีการเรียงคำในประโยคที่แตกต่างกัน หากผู้แปลแปลโดยใช้โครงสร้างภาษาไทยที่ไม่ถูกต้องก็อาจจะทำให้ผู้อ่านเข้าใจความหมายผิดได้ ในการแปลนวนิยายเรื่องนี้ ผู้แปลได้ใช้กลวิธีการถ่ายทอดลักษณะภาษาที่มีการแปรไว้หลายรูปแบบ ได้แก่

(1) การถ่ายทอดลักษณะทางเสียง

(1.1) การออกเสียงคำควบกล้ำไม่ชัดเจน

ตัวอย่างที่ 1

ต้นฉบับ

And **me** huff and puff and breathing so hard that I want to cry and want to hate him but then the first one **slip** through like somebody **fling** gravel and it **bounce 'gainst** the wall.

ฉบับแปล

ผมหายใจฟืดฟาดแรงจนหายใจร้องไห้และเกลียดพอไปด้วยกัน แล้วกระสุนนัดแรกก็ลอยเข้ามาเหมือนมีใครซัดคนเฝียงก่อนกรวดเข้ามา แล้วมันก็ตึงกับผนัง

ต้นฉบับลักษณะภาษาแบบไม่เป็นมาตรฐานคือ การใช้คำสรรพนามที่เป็นกรรมในตำแหน่งประธานของประโยค การไม่ผันคำกริยาตามประธานของประโยค และการย่อคำ ผู้แปลได้ถ่ายทอดลักษณะภาษาที่ไม่เป็นมาตรฐานโดยใช้กลวิธีการถ่ายทอดลักษณะทางเสียง โดยให้ตัวละครออกเสียงคำควบกล้ำไม่ชัดเจนคือคำว่า ขว้าง ออกเสียงเป็น เฝียง เพื่อให้ผู้อ่านรับรู้ถึงภาษาที่มีการแปรไปจากรูปมาตรฐานดังกล่าว

ตัวอย่างที่ 2

ต้นฉบับ

...he **grab** a broomstick and he **beat** her from head to foot from front to back and **she screaming** until **she whelping** and then moaning...

ฉบับแปล

...พ่อฉวยเอาไม้ฝาดอันหนึ่งแล้วตีแม่ตั้งแต่หัวยันเท้าตั้งแต่หน้าถึงหลัง แม่ร้องกรีดจนครางเหมือนหมาออกลูก...

ต้นฉบับมีการใช้ภาษาอังกฤษแบบไม่เป็นมาตรฐาน ได้แก่ การไม่ผันคำกริยาตามประธาน และการละคำกริยาช่วย ตัวละครผู้เล่าเรื่องในส่วนนี้คือปง-ปิง เขากำลังเล่าถึงเหตุการณ์ที่พ่อและแม่ทะเลาะกัน เพราะแม่ของเขาประกอบอาชีพโสเภณี ผู้แปลเลือกใช้วิธีการออกเสียงคำควบกล้ำไม่ถูกต้องคือคำว่า ไม้ฝาด ซึ่งเป็นการออกเสียงเพี้ยนมาจากคำว่า ไม้กวาด เพื่อสะท้อนการใช้ภาษาแบบไม่เป็นมาตรฐานของตัวละครนี้ให้ผู้อ่านในภาษาปลายทางรับรู้

ตัวอย่างที่ 3

ต้นฉบับ

Well, is better you never know, as my mother used to say.

ฉบับแปล

เออ ไม่รู้ไปเลยยังจะดีฝ้าเหมือนที่แม่ข้าเคยสอนไว้

ต้นฉบับมีการละประธาน it ในประโยค “is better you never know” ซึ่งเป็นลักษณะของภาษาอังกฤษแบบไม่เป็นมาตรฐาน ผู้แปลจึงถ่ายทอดลักษณะภาษาแบบไม่เป็นมาตรฐานในภาษาไทยโดยการสะกดคำควบกล้ำอย่างไม่ถูกต้อง คือคำว่า ฝ้า ซึ่งเป็นการออกเสียงเพี้ยนมาจากคำว่า กว่า

ตัวอย่างที่ 4

ต้นฉบับ

But me will take a bullet for him and him would take one for me too.

ฉบับแปล

แต่ข้ายอมรับลูกกะสุนแทนเขาได้และเขาก็ยอมรับลูกกะสุนแทนข้าได้เหมือนกัน

ต้นฉบับมีการใช้คำสรรพนามซึ่งเป็นกรรมมาทำหน้าที่ประธานของประโยคซึ่งเป็นลักษณะภาษาแบบไม่เป็นมาตรฐาน ผู้แปลได้ใช้วิธีการทดแทนภาษาแบบไม่เป็นมาตรฐานซึ่งเป็นลักษณะเฉพาะของภาษาอังกฤษแต่ไม่ปรากฏในภาษาไทย โดยถ่ายทอดลักษณะทางเสียงคือการออกเสียงคำควบกล้ำไม่ชัดเจนสำหรับคำว่า กะสุน ซึ่งเป็นการออกเสียงเพี้ยนมาจากคำว่า กระสุน

ตัวอย่างที่ 5

ต้นฉบับ

We try to keep the peace, me and Shotta Sherrif, but whenever things get out of hand, somebody kill a school pickney for her lunch money or rape a woman on her way to church, is usually somebody from somewhere like Jungle...

ฉบับแปล

ข้ากับกับชอตตา เซอร์รีฟ พวกเราต้องการฟามสงบ แต่เมื่อไหร่ที่ทุกอย่างไม่หยุดในกำมือ เช่นมีใครสักคนฆ่าเด็กนักเรียนเพื่อเอาค่าข้าวเที่ยง หรือมีคนขึ้นใจผู้หญิงตอนไปโบสถ์ จะต้องเป็นฝีมือใครสักคนจากจังกิล

ต้นฉบับมีการใช้ภาษาอังกฤษแบบไม่เป็นมาตรฐานคือการไม่ผันคำกริยาตามประธานของประโยค ผู้แปลใช้วิธีการทดแทนลักษณะภาษาแบบไม่เป็นมาตรฐานในภาษาไทย โดยการออกเสียงคำควบกล้ำแบบไม่ถูกต้อง ได้แก่ คำว่า ฟาม ซึ่งออกเสียงเพี้ยนมาจากคำว่า ความ

ตัวอย่างที่ 6

ต้นฉบับ

But he wiser than me, he know that Shotta Sherrif can't help either when man with gun gone freelance stylee.

ฉบับแปล

แต่เขาฉลาดผ่าข้า เขารู้ว่าชอตตา เซอร์รีฟก็ช่วยอะไรไม่ได้ถ้าพวกมือปืนหันไปรับงานเอง

ต้นฉบับมีลักษณะภาษาแบบไม่เป็นมาตรฐานคือ การละคำกริยาช่วย การไม่ผันคำกริยาตามประธาน และการสะกดคำไม่ถูกต้อง ผู้แปลเลือกที่จะใช้การออกเสียงคำควบกล้ำแบบไม่ชัดเจนสำหรับคำว่า ผ่า ซึ่งเป็นการออกเสียงเพี้ยนมาจากคำว่า กว่า แทนลักษณะทางไวยากรณ์ของภาษาอังกฤษซึ่งไม่ปรากฏในภาษาไทย

(1.2) การออกเสียงรวบพยางค์หรือการละการออกเสียงบางพยางค์ เพื่อให้ความรู้สึกว่าเป็นภาษาพูดและไม่เป็นทางการ

ตัวอย่างที่ 1

ต้นฉบับ

But you say you not no madman, and the madness in you is not crazy people madness but angry madness, because you know the man throw it away because he want you to see. And you promise yourself that one day rudeboy going to start walking with a knife and next time I going jump him and carve sufferah right in him chest.

ฉบับแปล

แต่คุณบอกกับตัวเองว่ากูไม่ใช่คนบ้า ความบ้าในตัวกูไม่ใช่ความบ้าของคนบ้า แต่มันคือความโกรธจนบ้าเพราะคุณรู้ว่าชายคนนั้นทิ้งแซนดรีชไว้ให้คุณเห็น คุณสัญญาเกี่ยวกับตัวเองว่าวันหนึ่งกูจะพกมีต กูจะโดดไปประจันหน้ากับไอ้หมอนั่นแล้วสักคำว่าคนจนบนอกของมัน

ต้นฉบับมีการใช้ภาษาอังกฤษแบบไม่เป็นมาตรฐานคือ การใช้รูปปฏิเสธซ้อน การไม่ผันคำกริยาตามประธานซึ่งอยู่ในรูปเอกพจน์ การละคำกริยาช่วย และการใช้คำสรรพนามที่เป็นกรรมแทนคำสรรพนามแสดงความเป็นเจ้าของ ผู้แปลพบว่าลักษณะทางไวยากรณ์ดังกล่าวไม่ปรากฏในภาษาไทย ผู้แปลจึงปรับบทแปลโดยใช้ลักษณะภาษาที่ไม่เป็นมาตรฐานในภาษาไทยโดยการถ่ายทอดลักษณะทางเสียงคือการย่อคำคือคำว่า โดด ซึ่งมาจากคำศัพท์ในภาษามาตรฐานคือคำว่า กระโดด

ตัวอย่างที่ 2

ต้นฉบับ

And he say you know why them call me Funnyboy? 'Cause me no take nothing fi joke.

ฉบับแปล

มันพูดว่ามึงรู้มั๊ยทำไมเค้าถึงเรียกกูว่าฟันนีบอย เพราะกูไม่เคยเห็น 'ไร เป็นเรื่องเล่นๆ ไรละ

ตัวบทต้นฉบับเป็นความคิดของปัง-ปังซึ่งเล่าถึงคำพูดของ ฟันนีบอยซึ่งเป็นอันธพาลและปรากฏการใช้ภาษาแบบไม่เป็นมาตรฐานหลายแห่ง ได้แก่ การไม่ผันกริยาตามประธานของประโยค การใช้คำสรรพนามที่เป็นกรรมทำหน้าที่เป็นประธานของประโยค การย่อคำ การใช้รูปปฏิเสธซ้อน และการออกเสียงคำ ผู้แปลเลือกใช้กลวิธีถ่ายทอดภาษาแบบไม่เป็นมาตรฐานกลวิธีหนึ่งคือการย่อคำ กล่าวคือมีการลดการออกเสียงบางพยางค์ของคำว่า อะไร ให้ออกเสียงเป็น 'ไร

(1.3) การออกเสียง ร และ ล ผู้แปลได้เลือกใช้กลวิธีการถ่ายทอดลักษณะภาษาอังกฤษแบบไม่เป็นมาตรฐานโดยการกำหนดให้ตัวละครออกเสียง ร เป็นเสียง ล ซึ่งเป็นการออกเสียงที่ไม่ถูกต้องเพื่อให้ผู้อ่านสังเกตเห็นความแตกต่างของภาษา เช่น

ตัวอย่างที่ 1

ต้นฉบับ

Only yesterday I asked the King Burger cashier if she liked “Ob-La-Di, Ob-La-Da,” and she looked at me as if I just asked her to hit me up with some smack. Me no know, she said.

ฉบับแปล

เมื่อวานนี้ผมยังถามแคชเชียร์ร้านคิงเบอร์เกอร์เลยว่าเธอชอบเพลง “โอบ-ลา-ดี โอบ-ลา-ดา” ไหม แล้วเธอก็มองผมราวกับผมขอให้เธอตบหน้าผม เธอพูดว่าฉันไม่รู้จักหลอก

ต้นฉบับมีการใช้ภาษาอังกฤษแบบไม่เป็นมาตรฐาน ได้แก่ การใช้คำสรรพนามซึ่งเป็นกรรมเป็นประธานของประโยค และการละคำกริยาช่วย ผู้แปลได้ใช้กลวิธีการถ่ายทอดการแปรของภาษาด้วยลักษณะทางเสียง โดยกำหนดให้ตัวละครผู้พูดออกเสียงคำว่า หลอก เป็น หลอก

ตัวอย่างที่ 2

ต้นฉบับ

He had to say *perpetrator* to himself three times just to figure out how to spell it. When he said wuzh’anyh’aggressive weapon brawt into play? I burst out laughing and my mother said I should excuse myself.

ฉบับแปล

เขาต้องพูดคำว่าผู้กระทำผิดกับตัวเองตั้งสามครั้งเพียงแค่ว่ามันสะกดยังไง พอเขาพูดว่า มีกานใช้อาวุธย้ายแลงมัย ฉันทึ่งกับหัวเราะออกมาอย่างดังจนแม่บอกว่าฉันควรจะขอโทษ

ต้นฉบับมีลักษณะการออกเสียงแบบไม่เป็นมาตรฐานซึ่งเป็นลักษณะเฉพาะของตัวละครซึ่งเป็นตำรวจในเรื่อง ในการถ่ายทอดเป็นภาษาไทย ผู้แปลพยายามที่จะรักษาลักษณะการออกเสียงแบบไม่เป็นมาตรฐานไว้อย่างต้นฉบับ แต่เนื่องจากการออกเสียงภาษาอังกฤษและภาษาไทยมีความแตกต่างกันมาก ตลอดจนคำศัพท์ที่ใช้ก็เป็นคนละคำกัน ดังนั้น ผู้แปลจึงหาวิธีการถ่ายทอดการออกเสียงซึ่งไม่เป็นไปตามแบบมาตรฐานในภาษาไทยคือ การออกเสียง ร เป็นเสียง ล ในคำว่า ย้ายแลง (ร้ายแรง) เพื่อสื่อบริบทเกี่ยวกับตัวละครซึ่งเป็นตำรวจในเรื่องซึ่งถูกมองว่าไร้การศึกษา

(2) การถ่ายทอดลักษณะทางคำศัพท์ ผู้แปลได้ใช้กลวิธีการถ่ายทอดภาษาที่มี การแปรโดยเลือกใช้รูปคำศัพท์ที่แตกต่างจากภาษามาตรฐาน ได้แก่ การสะกดคำไม่ถูกต้อง การใช้ บุรุษสรรพนาม การใช้ภาษาปากหรือภาษาไม่สุภาพ

(2.1) การสะกดคำไม่ถูกต้อง การสะกดคำแบบไม่ถูกต้องเป็นลักษณะการ แปรของภาษาที่ผู้แปลใช้เพื่อให้ผู้อ่านตระหนักถึงการใช้ภาษาที่ไม่เป็นมาตรฐานซึ่งเป็นลักษณะเด่น ของตัวละครบางตัวในเรื่อง การสะกดคำแบบไม่ถูกต้องทำให้ผู้อ่านทราบได้ว่าตัวละครนั้นอาจไม่ได้รับ การศึกษามากนัก

ตัวอย่างที่ 1

ต้นฉบับ

The American, most of the time **hide him** eye with sunglasses like he is a preacher from America **come** to talk to black people.

ฉบับแปล

ไอ้กันั้นใส่แว่นดำหลบสายตาเกือบตลอดเวลา ยิ่งกับว่ามันเป็น**นักเทศ**อเมริกันมา สอนคนดำ

ตัวบทข้างต้นเป็นบทพูดของตัวละครชื่อ ปัง-ปัง ซึ่งเป็นเด็กผู้ชายผิวดำชาวจาไมกา เขาอาศัยอยู่ในชุมชนแออัดและไม่ได้รับการศึกษา ในต้นฉบับจึงมีการใช้ภาษาอังกฤษแบบไม่เป็น มาตรฐาน ได้แก่ การไม่ผันคำกริยาตามประธานของประโยคและการใช้คำสรรพนามที่ทำหน้าที่เป็น กรรมแทนคำสรรพนามแสดงความเป็นเจ้าของ ลักษณะทางไวยากรณ์ดังกล่าวไม่ปรากฏในภาษาไทย ผู้แปลจึงไม่สามารถถ่ายทอดการแปรของภาษาแบบตรงตัวตามต้นฉบับได้ ผู้แปลจึงปรับบทแปลโดย เลือกใช้วิธีการสะกดคำว่า นักเทศน์ แบบไม่ถูกต้องเป็น นักเทศ

ตัวอย่างที่ 2

ต้นฉบับ

...then she **reach** for your fruit because she **want** to eat it even though Rasta **don't** like when **woman loose** and you both get to midnight raving...

ฉบับแปล

...เธอเอื้อมมือมาหยิบชิ้นสาเกในมือของคุณเพราะเธอก็**หยาก**กินมันบ้าง ถึงพวก ราस्ताจะไม่ชอบผู้หญิงร่า แต่คุณสองคนก็มีอะไรกันจนถึงเที่ยงคืน...

ต้นฉบับมีการใช้ภาษาอังกฤษแบบไม่เป็นมาตรฐาน ได้แก่ การไม่ผันคำกริยาตามประธานของประโยคและการละคำกริยา ผู้แปลได้เลือกใช้วิธีการถ่ายทอดการแปรของภาษาโดยการสะกดคำไม่ถูกต้องคือคำว่า หยาก ซึ่งมาจากคำศัพท์ในภาษามาตรฐานคือคำว่า อยาก

ตัวอย่างที่ 3

ต้นฉบับ

Maybe that **make** the Syrian and the Lebanese proud, but when we see them in the newspaper posing with Air Hostess **we not proud**, just stunned stupid.

ฉบับแปล

นั่นคงทำให้เจ้าซีเรียกับเลบานอน**ภูมิใจ**สินะ แต่เวลาเห็นพวกมันในหนังสือพิมพ์กำลังถ่ายรูปกับแอร์บัสเครื่องบิน ไม่เห็นจะนำ**ภูมิใจ**ตรงไหน คู่งเง่าชะมัด

ภาษาอังกฤษแบบไม่เป็นมาตรฐานที่ปรากฏในต้นฉบับข้างต้นคือการไม่ผันคำกริยาตามประธานและการละคำกริยา ผู้แปลใช้วิธีการแปลโดยสะกดคำแบบไม่ถูกต้องคือคำว่า ภูมิใจ ซึ่งแปรมาจากคำศัพท์ในภาษามาตรฐานคือคำว่า ภูมิใจ เพื่อสื่อให้ผู้อ่านทราบถึงลักษณะการแปรของภาษาตามตัวละครในเรื่องแทนลักษณะภาษาแบบไม่เป็นมาตรฐานที่ปรากฏเฉพาะในภาษาอังกฤษ

ตัวอย่างที่ 4

ต้นฉบับ

...and you pass the garbage and see it, still in the foil, and still fresh, not brown with the other garbage and no fly on it yet and you think maybe, and you think yes and you think you have to, just to see what **chicken taste** like with no bone.

ฉบับแปล

...คุณเดินผ่านกองขยะแล้วก็เห็นมันยังอยู่ในห่อ ยังสด ไม่เปื้อน แล้วก็ยังมี**แมงวัน**ตอม คุณคิดว่าอาจจะ ไข่ คุณคิดว่าคุณต้อง... ให้มันรู้ว่าไก่ไม่มีกระดูกมันรสชาติยังไง

ต้นฉบับมีลักษณะภาษาอังกฤษแบบไม่เป็นมาตรฐานคือการไม่ผันคำกริยาตามประธานซึ่งอยู่ในรูปเอกพจน์ ผู้แปลตระหนักว่าลักษณะทางไวยากรณ์ดังกล่าวไม่ปรากฏในภาษาไทย

ผู้แปลจึงเลือกใช้วิธีการถ่ายทอดภาษาซึ่งไม่เป็นมาตรฐานโดยวิธีการอื่นคือการสะกดคำไม่ถูกต้อง ได้แก่ คำว่า แมงวัน จากคำศัพท์คำที่ถูกต้องคือคำว่า แมลงวัน

ตัวอย่างที่ 5

ต้นฉบับ

And **me** huff and puff and breathing so hard that I want to cry and want to hate him but then the first one **slip** through like somebody **fling** gravel and it **bounce 'gainst** the wall.

ฉบับแปล

ผมหายใจพืดพืดแรงจน**หยาก**ร้องไห้และเกลียดพอไปด้วยกัน แล้วกระสุนนัดแรกก็ลอยเข้ามาเหมือนมีใครชักคนเฝือก้อนกรวดเข้ามา แล้วมันก็แดงกับผนัง

จากตัวอย่างข้างต้น ผู้แปลได้ถ่ายทอดลักษณะภาษาที่ไม่เป็นมาตรฐานโดยวิธีการสะกดคำแบบไม่เป็นมาตรฐานคือ คำว่า หยาก แทนคำศัพท์ในภาษามาตรฐานคือคำว่า อยาก

ตัวอย่างที่ 6

ต้นฉบับ

We try to keep the peace, me and Shotta Sherrif, but whenever things get out of hand, somebody **kill** a school pickney for her lunch money or **rape** a woman on her way to church, is usually somebody from somewhere like Jungle...

ฉบับแปล

ข้ากับกับชอตตา เซอร์รีฟ พวกเราต้องการพามสงบ แต่เมื่อไหร่ที่ทุก**หย่าง**ไม่**หยุด**ในกำมือ เช่นมีใครสักคนฆ่าเด็กนักเรียนเพื่อเอาค่าข้าวเที่ยง หรือมีคนขึ้นใจผู้หญิงตอนไปโบสถ์ จะต้องเป็นฝีมือใครสักคนจากจังกิล

ต้นฉบับมีการใช้ภาษาอังกฤษแบบไม่เป็นมาตรฐานคือการไม่ผันคำกริยาตามประธานของประโยค ผู้แปลใช้วิธีการทดแทนลักษณะภาษาแบบไม่เป็นมาตรฐานในภาษาไทย โดยการสะกดคำแบบไม่ถูกต้อง ได้แก่ คำว่า หย่าง (อย่าง) และ หยุด (อยู่)

ตัวอย่างที่ 7

ต้นฉบับ

But wait, you **is** Kimmy sister? Is where you **was** hiding? Or you **was** like Sleeping Beauty, eh, waiting for the man to wake you up?

ฉบับแปล

เดี๋ยวนะ **เธอ**คือพี่สาวคิมมีเธอ **เธอ**ไปหลบอยู่ไหนมา แม่เจ้าหญิงนิทรา จะรอให้ผู้ชายมาปลุกให้ตื่นหรือไงจ๊ะ

ต้นฉบับมีการแปรของภาษาในระดับไวยากรณ์คือ การผันคำกริยาไม่ถูกต้องตามประธาน แต่เนื่องจากลักษณะทางไวยากรณ์ดังกล่าวไม่ปรากฏในภาษาไทย ผู้แปลจึงเลือกใช้วิธีการชดเชยการแปรของภาษาด้วยการสะกดคำไม่ถูกต้อง คือ คำว่า เธอ (เธอ) เพื่อให้ผู้อ่านทราบว่าตัวละครในเรื่องใช้ภาษาแบบไม่เป็นมาตรฐาน

ตัวอย่างที่ 8

ต้นฉบับ

He had to say *perpetrator* to himself three times just to figure out how to spell it. When he said **wuzh'anyh'aggressive weapon browt** into play? I burst out laughing and my mother said I should excuse myself.

ฉบับแปล

เขาต้องพูดคำว่า **ผู้กระทำผิด** กับตัวเองตั้งสามครั้งเพียงแค่ว่ามันสะกดยังไง พอเขาพูดว่า **มีกานใช้อาวุธ** ล้ายแลงมัย ฉันทึ่งกับหัวเราะออกมาอย่างดังจนแม่บอกว่าฉันควรจะขอโทษ

จากตัวอย่างข้างต้น ผู้แปลใช้กลวิธีการสะกดคำแบบไม่ถูกต้องในคำว่า กาน (การ) และคำว่า อาวุธ (อาวุธ) เพื่อสื่อบริบทเกี่ยวกับตัวละครซึ่งเป็นตำรวจในเรื่องซึ่งถูกมองว่าไร้การศึกษา

(2.2) การใช้บุรุษสรรพนาม ภาษาไทยมีบุรุษสรรพนามใช้อย่างหลากหลาย ซึ่งบุรุษสรรพนามมีการใช้แตกต่างกันตามความสัมพันธ์ระหว่างผู้พูดและผู้ฟัง รวมทั้งแสดงถึงสถานะในสังคมและพื้นเพของตัวละครในเรื่องได้เช่นกัน

ตัวอย่างที่ 1

ต้นฉบับ

But you say you **not no** madman, and the madness in you is not crazy people madness but angry madness, because you know the man **throw** it away because he **want** you to see. And you promise yourself that one day **rudeboy going to** start walking with a knife and next time **I going jump him** and carve sufferah right in **him** chest.

ฉบับแปล

แต่คุณบอกกับตัวเองว่ากูไม่ใช่คนบ้า ความบ้าในตัวกูไม่ใช่ความบ้าของคนบ้า แต่มันคือความโกรธจนบ้าเพราะคุณรู้ว่าชายคนนั้นทิ้งแซนด์วิชไว้ให้คุณเห็น คุณสัญญากับตัวเองว่าวันนึงกูจะพกมีด กูจะโดดไปประจันหน้ากับไอ้หมอนั่นแล้วสักคำว่าคนจนบนอกของมัน

จากตัวอย่างข้างต้น ผู้แปลปรับบทแปลโดยใช้ลักษณะภาษาที่ไม่เป็นมาตรฐานในภาษาไทย ได้แก่ การใช้บุรุษสรรพนามในภาษาไทยซึ่งมีความหลากหลายเพื่อแสดงภูมิหลังและสถานภาพทางสังคมของตัวละครคือคำว่า กู อันเป็นภาษาปากและสื่อถึงตัวละครที่ขาดการอบรมสั่งสอนและเป็นชนชั้นล่างในสังคม

ตัวอย่างที่ 2

ต้นฉบับ

And he **say** you know why **them** call me Funnyboy? **'Cause me no** take **nothing fi** joke.

ฉบับแปล

มันพูดว่ามึงรู้มั๊ยทำไมเค้าถึงเรียกกูว่าฟินนี่บอย เพราะกูไม่เคยเห็น ‘ไร เป็นเรื่องเล่นๆ ไรละ

จากตัวอย่างข้างต้น ผู้แปลเลือกใช้กลวิธีถ่ายทอดภาษาแบบไม่เป็นมาตรฐานโดยการใช้บุรุษสรรพนามที่มีความหลากหลายในภาษาไทย บุรุษสรรพนามที่ผู้แปลเลือกได้แก่ สรรพนามบุรุษที่ 1 คือคำว่า กู สรรพนามบุรุษที่ 2 คือคำว่า มึง และสรรพนามบุรุษที่ 3 คือคำว่า มัน การใช้บุรุษสรรพนามในระดับภาษาปากเป็นการสะท้อนภูมิหลังของตัวละครผู้พูดคือฟินนี่บอยซึ่งเป็นนักเลงอันธพาล

ตัวอย่างที่ 3

ต้นฉบับ

...two man **come** up to me and one **point** a gun and **me** wheezing now like my daddy **do** in **him** sleep and the man with the gun **come** up to me and **shout** where **you from**?

ฉบับแปล

...ชายสองคนก็เดินมาหาผมแล้วคนหนึ่งก็เอาปืนเล็งมาที่ผม ผมหายใจกระหืดกระหอบเหมือนตอนที่พ่อหลับ ชายที่มีปืนคนนั้นเดินมาหาผมแล้วตะโกนถามว่า**เอ็ง**มาจากไหน**วะ**

ต้นฉบับมีการใช้ภาษาอังกฤษแบบไม่เป็นมาตรฐานหลายแห่ง ได้แก่ การไม่ผันคำกริยาตามประธานของประโยค การใช้คำสรรพนามที่เป็นกรรมในส่วนที่เป็นประธานของประโยค การใช้คำสรรพนามที่เป็นกรรมแทนที่คำสรรพนามแสดงความเป็นเจ้าของ และการละคำกริยาในประโยค แต่เนื่องจากลักษณะทางไวยากรณ์ดังกล่าวไม่ปรากฏในโครงสร้างภาษาไทย ผู้แปลจึงใช้กลวิธีการถ่ายทอดลักษณะการแปรของภาษาของคำศัพท์ คือ การใช้คำสรรพนามในระดับภาษาปากคือคำว่า เอ็ง และคำลงท้ายแบบไม่สุภาพคือคำว่า วะ เพื่อสื่อสารให้ผู้อ่านทราบว่าตัวละครในเรื่องเป็นสมาชิกกลุ่มนักร้องอินทพาลและจะไม่ใช้ภาษาสุภาพ

(2.3) การใช้ภาษาปากหรือภาษาที่ไม่สุภาพ การใช้ภาษาปากหรือภาษาที่ไม่สุภาพสามารถสื่อบุคลิกลักษณะของตัวละครที่ขาดการศึกษาและเป็นชนชั้นระดับรากหญ้าในสังคมเช่น

ตัวอย่างที่ 1

ต้นฉบับ

The American, most of the time **hide him** eye with sunglasses like he is a preacher from America **come** to talk to black people.

ฉบับแปล

ไอ้กัันนั้นใส่แว่นดำหลบสายตาเกือบตลอดเวลา ยิ่งกับว่ามันเป็นนักเทศอเมริกัันมาสอน**คนดำ**

จากตัวอย่างข้างต้น นอกจากผู้แปลจะเลือกใช้กลวิธีการถ่ายทอดการแปรของภาษาโดยใช้การสะกดคำแบบไม่ถูกต้องแล้ว ผู้แปลได้เลือกใช้คำศัพท์ซึ่งแสดงความไม่สุภาพคือคำว่า ไอ้กััน

แทนภาษาแบบสุภาพคือคำว่า ชาวอเมริกัน และเลือกใช้คำว่า คนดำ แทนคำว่า คนผิวสีหรือคนผิวดำ เพื่อสื่อถึงบุคลิกของตัวละครคือปึง-ปึงซึ่งเป็นเด็กชายผิวดำที่อยู่ในชุมชนแออัด เขามีฐานะยากจนและไม่ได้รับการศึกษา

ตัวอย่างที่ 2

ต้นฉบับ

...then she **reach** for your fruit because she **want** to eat it even though Rasta **don't** like when **woman loose** and you both get to midnight raving...

ฉบับแปล

...เธอเอื้อมมือมาหยิบชิ้นสาเกในมือของคุณเพราะเธอก็หยากกินมันบ้าง ถึงพวกราस्ताจะไม่ชอบ**ผู้หญิงร่า** แต่คุณสองคนก็มีอะไรกันจนถึงเที่ยงคืน...

จากตัวอย่างข้างต้น ผู้แปลได้เลือกใช้วิธีการถ่ายถอดการแปรของภาษาโดยการสะกดคำไม่ถูกต้องคือคำว่า หยาก นอกจากนี้ ผู้แปลได้ใช้กลวิธีการถ่ายถอดการแปรของภาษาโดยใช้ภาษาปากหรือภาษาที่ไม่สุภาพในบทแปลคือคำกริยา ร่า ซึ่งเป็นภาษาปากแทนคำวิเศษณ์คำว่า Loose ในต้นฉบับ

ตัวอย่างที่ 3

ต้นฉบับ

But you say you **not no** madman, and the madness in you is not crazy people madness but angry madness, because you know the man **throw** it away because he **want** you to see. And you promise yourself that one day **rudeboy going to** start walking with a knife and next time **I going jump him** and carve sufferah right in **him** chest.

ฉบับแปล

แต่คุณบอกกับตัวเองว่าไม่ใช่คนบ้า ความบ้าในตัวไม่ใช่ความบ้าของคนบ้า แต่มันคือความโกรธจนบ้าเพราะคุณรู้ว่าชายคนนั้นทิ้งแซนดวิชไว้ให้คุณเห็น คุณสัญญากับตัวเองว่าวันหนึ่งจะพกมีด คุณจะโดดไปประจันหน้ากับ**ไอ้หมอนั้น**แล้วสักคำว่าคนจนบนอกของมัน

จากตัวอย่างข้างต้น ผู้แปลเลือกใช้กลวิธีถ่ายถอดการแปรของภาษาโดยการใช้นามวลีในระดับภาษาปากคือคำว่า ไอ้หมอนั้น แทนการใช้นามวลีในภาษาแบบสุภาพ เช่น ผู้ชายคน

นั่น การใช้ระดับภาษาปากแสดงให้เห็นบุคลิกลักษณะของตัวละครคือปิง-ปิงซึ่งเป็นเด็กผู้ชายผิวดำที่อาศัยอยู่ในชุมชนแออัดและไม่ได้รับการศึกษา

ตัวอย่างที่ 4

ต้นฉบับ

...and the ground shaking again and feet, feet all around, men running and passing and passing and running and laughing and screaming and shouting that **man** from the Eight Lanes all **going dead**.

ฉบับแปล

...แล้วพื้นก็สั่นอีกครั้ง มีเท้าผ่านไปมาเต็มไปหมด มีชายวิ่งผ่านไปผ่านมา พวกมันหัวเราะกับร้องตะโกนว่าฆ่าไอ้เบ๊อึกเมืองเอทเลนส์ให้ตายซะให้หมด

ต้นฉบับปรากฏลักษณะภาษาอังกฤษแบบไม่เป็นมาตรฐานคือ การใช้รูปพหูพจน์ไม่ถูกต้อง และการใช้รูปคำกริยาไม่ถูกต้อง ผู้แปลได้เลือกใช้ลักษณะภาษาแบบไม่เป็นมาตรฐานในภาษาไทยคือ การใช้คำสรรพนามซึ่งแสดงความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลคือคำว่า ไอ้เบ๊อึก แทนคำนามคำว่า Man เพื่อแสดงระดับภาษาปากที่ใช้ในหมู่นักเลง

ตัวอย่างที่ 5

ต้นฉบับ

And Daddy **push** me down flat on the ground and **cover** me with himself but **him so heavy**...

บทแปล

พ่อผลักผมให้นอนราบกับพื้นแล้วนอนทับผมไว้ แต่พ่อตัวโคตรหนัก

ต้นฉบับมีลักษณะการใช้ภาษาอังกฤษแบบไม่เป็นมาตรฐานคือ การไม่ผันคำกริยาตามประธานของประโยค การใช้คำสรรพนามที่เป็นกรรมในส่วนที่เป็นประธานของประโยค และการละคำกริยา ผู้แปลได้ใช้วิธีการถ่ายทอดลักษณะภาษาที่ไม่เป็นทางการโดยการใช้ภาษาไม่สุภาพแทนคือคำว่า โคตร

ตัวอย่างที่ 6

ต้นฉบับ

...but no **he still** on the ground and **he telling** me to run, to run now because **they going** to come back to take **them** Clarks shoes off **him foot**...

ฉบับแปล

...แต่ไม่นะ พ่อยังนอนอยู่บนพื้นและบอกให้ผมวิ่ง วิ่งหนีไปเสียตอนนี้ เพราะพวกมันอาจจะกลับมาเอา**เกือก**คลากส์จาก**ตีน**ของพ่อไป...

จากตัวอย่างข้างต้น ต้นฉบับมีลักษณะภาษาอังกฤษแบบไม่เป็นมาตรฐาน ได้แก่ การละคำกริยาช่วย การใช้คำสรรพนามที่เป็นกรรมแทนคำสรรพนามที่แสดงความเป็นเจ้าของ ผู้แปลได้เลือกใช้กลวิธีการถ่ายทอดภาษาที่ไม่เป็นมาตรฐานโดยการใช้คำศัพท์ในระดับภาษาปากคือคำว่า เกือก และ ตีน เพื่อสื่อสารให้ผู้อ่านทราบว่าตัวละครที่เป็นผู้เล่าเรื่องเป็นผู้ไม่ได้รับการศึกษาสูงมากนัก

ตัวอย่างที่ 7

ต้นฉบับ

He **board** a flight to Miami the following Monday, then poof! Gone.

ฉบับแปล

เขาขึ้น**เรือบิน**ไปไมอามีในวันจันทร์ถัดมาแล้วก็ แวบ หายไปเลย

ต้นฉบับปรากฏลักษณะภาษาอังกฤษแบบไม่เป็นมาตรฐานคือการใช้กาล (Tense) ไม่ถูกต้องเนื่องจากเหตุการณ์ที่กล่าวถึงในส่วนนี้เป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีตตัวละครในเรื่องที่เล่าเรื่องคือปาปา-โลซึ่งเป็นหัวหน้ากลุ่มอันธพาลจึงมักจะใช้ภาษาไม่ตามแบบแผน ผู้แปลเลือกใช้คำภาษาปากคือคำว่า เรือบิน แทนคำว่า เครื่องบิน เพื่อสื่อสารให้ผู้อ่านทราบว่าตัวละครนี้อาจไม่ได้รับการศึกษามากนัก

3.2.2.9 การแปลคำทางวัฒนธรรม

ตัวบทต้นฉบับมีคำศัพท์ซึ่งมีลักษณะเฉพาะในวัฒนธรรมของภาษาต้นทางซึ่งผู้อ่านในภาษาปลายทางอาจประสบปัญหาในการทำความเข้าใจ ผู้แปลจึงจำเป็นต้องปรับบทแปลด้วยวิธีการต่างๆ เช่น การทับศัพท์และเพิ่มคำอธิบาย การใช้คำเทียบเคียงในภาษาปลายทาง เพื่อช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจเนื้อหาได้มากยิ่งขึ้น โดยสามารถจำแนกตัวอย่างการแปลคำทางวัฒนธรรมในนวนิยายเรื่องนี้ตามกลวิธีการแปลที่ใช้ ได้แก่

(1) การอธิบาย ในบางครั้งการแปลคำทางวัฒนธรรมโดยเพิ่มคำอธิบายสั้นๆ จะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจความหมายของคำทางวัฒนธรรมนั้นได้ง่ายขึ้น แต่หากมีความจำเป็นต้องให้คำอธิบายมากขึ้น ผู้แปลจะใส่คำอธิบายไว้ในส่วนเชิงอรรถ

ตัวอย่างที่ 1

ต้นฉบับ

I once asked my **Sunday school teacher**, if heaven is the place of eternal life, and hell is the opposite of heaven, what does that make hell?

ฉบับแปล

ครั้งหนึ่งผมเคยถาม**ครูสอนศาสนาวันอาทิตย์**ว่า ถ้าสวรรค์เป็นที่สถิตของชีวิตนิรันดร์และนรกเป็นสิ่งตรงกันข้ามกับสวรรค์ แล้วในนรกมีอะไรครับ

Sunday school หมายถึงโรงเรียนที่มีการเรียนการสอนในวันอาทิตย์โดยมีเนื้อหาของหลักสูตรเกี่ยวกับศาสนาคริสต์ โรงเรียนสอนศาสนาวันอาทิตย์ก่อตั้งในประเทศอังกฤษครั้งแรก ในปี ค.ศ. 1774 โดยในอดีตทำให้การศึกษาแก่ชนชั้นล่างที่ยากจนถูกมองว่าเป็นภัยคุกคามต่อรัฐบาลเด็กที่เข้าโรงเรียนประเภทนี้จะได้ทำกิจกรรมต่างๆ เช่น การร้องเพลง การศึกษาพระคัมภีร์ไบเบิล การเล่นเกม (“How Sunday School Shaped Britain”, 2008) ในประเทศไทยวัดบางแห่งก็มีการจัดการเรียนการสอนให้แก่เด็กๆ ในทำนองเดียวกัน ผู้แปลนามวลีดังกล่าวโดยเติมคำอธิบายว่าเป็นโรงเรียนสอนศาสนาซึ่งผู้อ่านในภาษาไทยน่าจะคุ้นเคยมากกว่าการแปลแบบตรงตัว

ตัวอย่างที่ 2

ต้นฉบับ

The first time I had **jerk chicken** a guy at the intersection of Constant Spring Road and some other road came up to my car and shouted, Boss, you ever have **jerk chicken**?

ฉบับแปล

ครั้งแรกที่ผมได้ลอง**ไก่แซ่บรมควันสูตรจาไมกา** มีชายคนหนึ่งอยู่ที่แยกที่ตัดถนนคอนสแตนทสปริงกับถนนอีกเส้นเดินมาที่รถของผมแล้วตะโกนขึ้นว่า ท่านครับ ท่านเคยชิม**ไก่แซ่บรมควัน**ไหมครับ

Jerk Chicken เป็นอาหารซึ่งมีชื่อเสียงชนิดหนึ่งของจาไมกา ทำจากไก่หมักกับ ส่วนผสมของเครื่องเทศและสมุนไพร จากนั้นนำไปย่างให้สุกที่อุณหภูมิสูง ผู้แปลแปลโดยอธิบาย ลักษณะของคำทางวัฒนธรรมคำนี้ในแง่ของรสชาติและกรรมวิธีการผลิต

ตัวอย่างที่ 3

ต้นฉบับ

He was tall and skinny, in a white undershirt, huge **Afro**, shiny teeth and shiny muscles, too many muscles for one kid, but the man, boy really, smelled like allspice so I got out of the car and followed him back to his shop, a small shack, wood tacked together with a zinc roof and striped in blue, green, yellow, orange and red.

ฉบับแปล

เขาเป็นคนผอมสูง สวมเสื้อชั้นในสีขาว **ไว้ผมหยิกฟู**ใหญ่โต มีฟันและกล้ามเนื้อ กล้ามเนื้อที่มากเกินไปสำหรับเด็กคนหนึ่ง แต่อาจจะกลายเป็นชายหนุ่มจริงๆ แล้วน่าจะเป็นเด็กหนุ่ม เขามี กลิ่นเครื่องเทศอลสไปซ์ติดตัว ผมเลยลงจากรถแล้วเดินตามเขาเข้าไปในร้านที่เป็นเพิงเล็กๆ ทำด้วย ไม้ตอกตะปูเข้าด้วยกัน มีหลังคามุงสังกะสีและทาด้วยสีฟ้า สีเขียว สีเหลือง สีส้มและสีแดงเป็นริ้วๆ

ในต้นฉบับมีคำทางวัฒนธรรมเกี่ยวกับเครื่องแต่งกายคือคำว่า Afro ซึ่งหมายถึงทรงผมแบบหยิกฟูเป็นรูปทรงกลม คนที่มีเชื้อสายแอฟริกันซึ่งมีผมหยิกตามธรรมชาติมักจะไว้ทรงผมแบบนี้ ผู้อ่านคนไทยบางคนอาจจะไม่คุ้นเคยกับคำทางวัฒนธรรมคำนี้ ผู้แปลจึงแปลโดยอธิบายลักษณะของทรงผม

ตัวอย่างที่ 4

ต้นฉบับ

He didn't name me, but I knew who he was talking about. Calling us **the horsemen of apocalypse**, destabilizing any country in our wake.

บทแปล

เขาไม่ได้เอ่ยชื่อผมแต่ผมรู้ว่าเขากำลังพูดถึงใคร เขาเรียกเราว่าเป็น**อาซาแห่งวันสิ้นโลก**ซึ่งทำให้ไม่ว่าประเทศใดก็ตามเกิดความโกลาหลไปต่อหน้าต่อตา

The Horsemen of Apocalypse เป็นคำทางวัฒนธรรมเกี่ยวกับความเชื่อในศาสนาคริสต์ พระคัมภีร์ไบเบิลกล่าวถึงบุรุษผู้ขี่ม้า 4 ตัวซึ่งมีลักษณะแตกต่างกัน ได้แก่ ม้าสีขาวซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของพระเยซู ม้าสีแดงซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของสงครามและการนองเลือด ม้าสีดำซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของความอดอยาก และม้าสีซีดจางซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของโรคติดต่อร้ายแรงและความตาย ม้าทั้งสี่ตัวที่มาเยือนโลกมนุษย์เป็นกลางร้ายที่บอกถึงวันสิ้นสุดของโลกหรือวันพิพากษาครั้งสุดท้ายของพระเจ้า ผู้แปลใช้วิธีการแปลแบบตรงตัวและเพิ่มเติมคำอธิบายไว้ในเชิงอรรถสำหรับผู้อ่าน

ตัวอย่างที่ 5

ต้นฉบับ

He used to live in Trench Town so some people have him as stooge for the People's National Party.

บทแปล

เขาเคยอยู่ที่เทรนซ์ทาวน์ ใครบางคนเลยใช้เขาเป็นหุ่นเชิดให้พรรคแห่งชาติของประชาชน

ตัวอย่างที่ 6

ต้นฉบับ

Me enforce for the Jamaica Labour Party in green,...

บทแปล

ข้าคุมงานให้พรรคแรงงานจาไมกาในสีเขียว...

คำทางวัฒนธรรมที่ปรากฏในต้นฉบับเป็นชื่อของพรรคการเมืองสำคัญพรรคสองพรรคในประเทศจาไมกา ได้แก่ พรรค People's National Party และพรรค Jamaica Labour Party ในการแปลคำทางวัฒนธรรมที่เป็นชื่อองค์กรผู้แปลใช้วิธีการแปลแบบตรงตัว แต่ชื่อพรรคทั้งสองพรรคยังไม่มีคำแปลอย่างเป็นทางการในภาษาไทย ผู้แปลจึงได้เพิ่มคำอธิบายและคำศัพท์ภาษาอังกฤษไว้ในเชิงอรรถ เพราะผู้แปลเห็นว่าการใส่คำศัพท์ภาษาอังกฤษไว้ในบทแปลจะทำให้บทแปลซึ่งเป็นบทพูดฟังดูเย็นเยื่อ

(2) การทับศัพท์และเพิ่มคำอธิบาย ผู้แปลทับศัพท์ในกรณีที่ไม่มีคำทางวัฒนธรรมที่เทียบเคียงกันได้ภาษาไทย แต่ผู้แปลจะเพิ่มคำอธิบายสั้นๆ เพื่อช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจ

ความหมายของคำทางวัฒนธรรมนั้นได้ง่ายขึ้น แต่หากมีความจำเป็นต้องให้คำอธิบายมากขึ้น ผู้แปลจะใส่คำอธิบายไว้ในส่วนเชิงอรรถ

ตัวอย่างที่ 1

ต้นฉบับ

...and at one point you come talk to us like you was Jesus and we was **Isca**riot...

บทแปล

...จนคุณออกมาพูดกับพวกเราอย่างที่มันเป็นพระเยซู ส่วนพวกเราเป็น**สาวกอิสคาริโอท** Isca riot หรือ Judas Isca riot คือหนึ่งในบรรดาอัครสาวก 12 องค์ของพระเยซูซึ่งตามตำนานในศาสนาคริสต์เชื่อว่าสาวกองค์นี้ทรยศพระเยซู สาวก Isca riot ได้จุ่มพิตที่พระพักตร์ของพระเยซูเพื่อแจ้งเป็นนัยให้ทหารที่จะมาจับกุมพระองค์ทราบว่าเป็นพระเยซูเพื่อแลกกับค่าตอบแทน คำศัพท์คำนี้เป็นคำทางวัฒนธรรมที่เกี่ยวกับศาสนาซึ่งผู้อ่านในภาษาปลายทางอาจไม่ทราบความหมาย ผู้แปลจึงได้เติมคำอธิบายหน้าคำศัพท์ในบทแปลคือคำว่า สาวก เพื่อให้ผู้อ่านสามารถทราบว่าสาวกอิสคาริโอทเป็นสาวกของพระเยซูองค์หนึ่ง

ตัวอย่างที่ 2

ต้นฉบับ

...then she reach for your fruit because she want to eat it even though **Rasta** don't like when woman loose and you both get to midnight raving...

บทแปล

...เธอเอื้อมมือมาหยิบชิ้นสาเกในมือของคุณเพราะเธอก็หยากกินมันบ้าง ถึง**พวก** **ราस्ता**จะไม่ชอบผู้หญิงร่า แต่คุณสองคนก็มีอะไรกันจนถึงเที่ยงคืน...

Rasta เป็นคำทางวัฒนธรรมที่เกี่ยวกับความเชื่อทางศาสนา Rastafari ซึ่งมีต้นกำเนิดในประเทศจาไมกา คนกลุ่มนี้มีลักษณะการแต่งกายและวิถีชีวิตแตกต่างจากคนทั่วไป พวกเขาปรารถนาชีวิตที่เป็นอิสระและต้องการหลุดพ้นจากการกดขี่ ในวรรณกรรมเรื่องนี้มีตัวละครบางตัวที่นับถือแนวคิดดังกล่าว เช่น The Singer ผู้แปลตระหนักว่าผู้อ่านในภาษาไทยโดยทั่วไปไม่น่าจะมีความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมด้านความเชื่อในประเทศจาไมกา ผู้แปลจึงได้เติมคำอธิบายเป็นคำจำแนกประเภทคือคำว่า พวก และเพิ่มเติมคำอธิบายไว้ในเชิงอรรถเพื่อไม่ให้บทแปลยืดเยื้อจนเสียอรรถรส

ตัวอย่างที่ 3

ต้นฉบับ

...the boys like me getting older and not in school very regular and can't read Dick and Jane but know Coca-Cola...

ฉบับแปล

ส่วนพวกเด็กผู้ชายหย่างผมก็โตขึ้นๆ และไม่ได้ไปโรงเรียนหยุดบ่อยๆ พวกผมอ่าน หนังสือเรียนเรื่องดิกกับเจนไม่ออกแต่รู้จักโค้ก

ต้นฉบับมีคำศัพท์ที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมจำพวกสิ่งของ คือ Dick and Jane ซึ่งเป็นชื่อหนังสือแบบเรียนในสหรัฐอเมริกา มีตัวละครเอกเป็นเด็กสองคนชื่อ Dick และ Jane ผู้แปลใช้วิธีการแปลโดยการทับศัพท์เพื่อให้เข้ากับบริบทของต้นฉบับและเติมคำอธิบายข้างหน้าเพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจความหมาย ถึงแม้ว่าในประเทศไทยจะมีหนังสือเรียนสำหรับเด็กในลักษณะเดียวกัน โดยมีตัวละครเอกของเรื่อง ได้แก่ มานะ มานี ปิติ ชูใจ แต่ผู้แปลไม่ได้เลือกใช้คำเทียบเคียงในวัฒนธรรมปลายทาง เนื่องจากจะไม่เข้ากับบริบทของต้นฉบับซึ่งไม่ได้เกิดขึ้นในประเทศไทย

ตัวอย่างที่ 4

ต้นฉบับ

Sally, who's been here since the Johnson administration, has never had ackee and saltfish ever, despite me being probably the two millionth person to say baby, it's like scrambled eggs but better.

ฉบับแปล

แซลลี่ผู้อยู่ที่นี่ตั้งแต่ยุคประธานาธิบดีจอห์นสันไม่เคยลิ้มรสผลแอกกีกับปลาเค็ม แม้ผมอาจจะเป็นคนที่สองล้านที่พูดว่า ที่รัก มันก็เหมือนไข่คนแต่อร่อยกว่านะ

Ackee เป็นผลไม้ประจำชาติของประเทศจาไมกา มีถิ่นกำเนิดในทวีปแอฟริกาและนำเข้ามาปลูกในประเทศจาไมกา ชาวจาไมกานิยมรับประทานส่วนเยื่อหุ้มเมล็ดกับปลาเค็ม ผู้แปลแปลโดยการทับศัพท์และอธิบายเพิ่มเติมโดยใส่ลักษณะนามคำว่า ผล ไว้ข้างหน้าเพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจได้ว่าเป็นผลไม้ชนิดหนึ่ง

ตัวอย่างที่ 5

ต้นฉบับ

He was tall and skinny, in a white undershirt, huge Afro, shiny teeth and shiny muscles, too many muscles for one kid, but the man, boy really, smelled like **allspice** so I got out of the car and followed him back to his shop, a small shack, wood tacked together with a zinc roof and striped in blue, green, yellow, orange and red.

ฉบับแปล

เขาเป็นคนผอมสูง สวมเสื้อชั้นในสีขาว ไว้ผมหยิกฟูใหญ่โต มีฟันและกล้ามเนื้อที่มากเกินไปสำหรับเด็กคนหนึ่ง แต่อาจจะเป็นชายหนุ่มจริงๆ แล้วน่าจะเป็นเด็กหนุ่ม เขามีกลิ่น**เครื่องเทศออลสปายซ์**ติดตัว ผมเลยลงจากรถแล้วเดินตามเขาเข้าไปในร้านที่เป็นเพิงเล็กๆ ทำด้วยไม้ตอกตะปูเข้าด้วยกัน มีหลังคามุงสังกะสีและทาด้วยสีฟ้า สีเขียว สีเหลือง สีส้มและสีแดงเป็นริ้วๆ

ในต้นฉบับมีคำทางวัฒนธรรมเกี่ยวกับอาหารคือคำว่า Allspice เป็นชื่อของพืชที่เป็นเครื่องเทศซึ่งขึ้นในหมู่เกาะแคริบเบียน มีกลิ่นหอม มักใช้ประกอบอาหาร ผู้แปลแปลโดยการทับศัพท์และเติมคำอธิบายไว้ข้างหน้า

ตัวอย่างที่ 6

ต้นฉบับ

This is what happens when top brass still tries to recruit from **Ivy League** washouts...

บทแปล

นี่เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นเมื่อผู้บริหารยังเลือกพวกล้มเหลวจาก**มหาวิทยาลัยในไอวีลีก...**

ในต้นฉบับมีคำทางวัฒนธรรมเกี่ยวกับองค์กร Ivy League หมายถึงกลุ่มของมหาวิทยาลัยในสหรัฐอเมริกาซึ่งมีชื่อเสียงและมีความเป็นเลิศทางวิชาการ จำนวน 8 แห่ง คือ Brown University, Columbia University, Cornell University, Dartmouth College, Harvard University, University of Pennsylvania, Princeton University และ Yale University ผู้ที่จบการศึกษาจากมหาวิทยาลัยดังกล่าวมักจะได้ทำงานในองค์กรที่มีชื่อเสียงและมีสถานะทางสังคมสูง

ผู้แปลใช้วิธีการแปลแบบทับศัพท์และเติมคำขยายไว้ข้างหน้าเพื่อให้ข้อมูลผู้อ่านเพิ่มเติมว่าเป็นชื่อกลุ่มของมหาวิทยาลัย

ตัวอย่างที่ 7

ต้นฉบับ

Woman breed baby, but man can only make **Frankenstein**.

ฉบับแปล

ผู้หญิงเลี้ยงลูกไป ส่วนผู้ชายก็สร้าง**แฟรงเกนสไตน์**มาทำลายพวกมันเอง

Frankenstein เป็นชื่อนวนิยายแนวสยองขวัญของแมรี เชลลีย์ (Mary Shelley) นักเขียนชาวอังกฤษ นวนิยายเรื่องนี้มีเนื้อหาเกี่ยวกับนักวิทยาศาสตร์ชื่อ วิกเตอร์ แฟรงเกนสไตน์ (Victor Frankenstein) ซึ่งสามารถสร้างสิ่งมีชีวิตในห้องทดลองได้สำเร็จ ทว่าเขาไม่สามารถควบคุมพฤติกรรมของสัตว์ประหลาดนี้ได้ จนในที่สุดสัตว์ประหลาดตัวนี้กลับมาทำลายผู้สร้างมันขึ้นมา คำว่า Frankenstein อาจใช้ในเชิงเปรียบเทียบถึงสิ่งที่สร้างขึ้นมาแล้วกลับมาทำลายตัวผู้สร้างเอง (Merriam-Webster's online dictionary, n.d.) ผู้แปลใช้วิธีการแปลแบบทับศัพท์และเพิ่มเติมคำอธิบายลักษณะของสิ่งที่ผู้พูดอ้างถึงเพื่อให้ผู้อ่านในภาษาไทยเข้าใจความหมายที่แท้จริงได้

ตัวอย่างที่ 8

ต้นฉบับ

I went to get some **punch**, poured it slow to kill time, then saw Danny talking to the label boss.

ฉบับแปล

ฉันเดินไปหยิบ**น้ำพังก์**แล้วรินอย่างช้าๆ เพื่อฆ่าเวลา ฉันเหลือบไปเห็นแดนนี่กำลังคุยกับเจ้าของค่ายเพลง

คำว่า Punch ตามตัวอย่างหมายถึงเครื่องดื่มชนิดหนึ่ง ทำจากน้ำผลไม้โดยอาจผสมกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ผู้แปลเห็นว่าคำศัพท์นี้ค่อนข้างเป็นที่แพร่หลายในภาษาไทยและผู้อ่านโดยทั่วไปน่าจะเคยได้ยินคำศัพท์นี้ จึงแปลโดยวิธีการทับศัพท์และใส่คำอธิบายสั้นๆ ไว้ข้างหน้าคือคำว่า น้ำ

(3) การใช้คำเทียบเคียงในภาษาปลายทาง การใช้คำเทียบเคียงในภาษาปลายทางใช้ในกรณีที่ในภาษาไทยมีคำศัพท์หรือวลีที่มีความหมายใกล้เคียงกัน การใช้คำเทียบเคียงใน

ภาษาปลายทางจะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจความหมายและมีปฏิกิริยาตอบสนองต่อบทแปลได้ทันที แต่มีข้อเสียคือทำให้บริบทวัฒนธรรมของภาษาต้นทางสูญหายไป

ตัวอย่าง

ต้นฉบับ

I see men in split **breeches** and bloody longcoats...

ฉบับแปล

ผมเห็นพวกผู้ชายใส่**กางเกงขี้น้าคลุมเข่า**ขาดวินและสวมเสื้อคลุมยาวที่เป็ยกโงกเลือด...

คำว่า Breeches หมายถึง กางเกงขาสั้นเข้ารูปซึ่งมีความยาวคลุมเข่า เป็นเครื่องแต่งกายที่ได้รับความนิยมในสมัยก่อน ปัจจุบันกางเกงประเภทนี้มีลักษณะคล้ายกับกางเกงขี้น้า ผู้แปลเห็นว่าผู้อ่านชาวไทยน่าจะไม่คุ้นเคยกับกางเกงรูปทรงนี้ จึงเลือกใช้คำเทียบเคียงในภาษาไทยคือ คำว่า กางเกงขี้น้า ซึ่งมีลักษณะคล้ายคลึงกัน และเพิ่มคำอธิบายลักษณะของกางเกงประเภทนี้ว่าเป็น กางเกงที่มีความยาวคลุมเข่า

ภาพที่ 2.8 กางเกง Breeches จาก *Breeches*, โดย Wikipedia, 2017, สืบค้นจาก <https://en.wikipedia.org/wiki/Breeches>

(4) การแปลโดยใช้คำทั่วไปที่ไม่สื่อถึงวัฒนธรรม ผู้แปลใช้วิธีการนี้ใช้เมื่อไม่สามารถหาคำทางวัฒนธรรมในภาษาปลายทางที่ตรงกัน

ตัวอย่าง

ต้นฉบับ

Earlier this year when he gone on tour, after begging me to come with him to see London town (of course me couldn't go, me so much as sleep and is armagideon down the ghetto), he leave certain brethren at the house.

บทแปล

เมื่อต้นปีตอนที่เขาไปร้องเพลงตามที่ต่างๆ หลังจากที่มาขอให้เข้าไปดูเมืองลอนดอนกับเขา (แน่ละ เข้าไปไม่ได้หรอก ข้าหายากนอนแล้วที่สลัมนี้ก็เดือดเหมือนสนามรบในตำนาน) เขาทิ้งพวกพ้องไว้ที่บ้าน

คำว่า Armagideon เป็นคำศัพท์ที่มีการสะกดคำแปรมาจากคำศัพท์คำว่า Armageddon ซึ่งเป็นคำทางวัฒนธรรมเกี่ยวกับความเชื่อทางศาสนา ตามคัมภีร์ไบเบิลในศาสนาคริสต์เชื่อว่าเป็นสถานที่ทำสงครามระหว่างบรรดาอัครทูตผู้ชั่วร้ายแห่งดินแดนต่างๆ บนโลกมนุษย์กับพระเจ้า สงครามนี้เป็นเหตุการณ์ที่เกิดในช่วงอวสานของโลก คำนี้ยังใช้เปรียบเทียบสงครามระหว่างความชั่วร้ายและความดีงาม (Lerner, n.d.) ผู้แปลแปลโดยใช้คำศัพท์ทั่วไปเนื่องจากไม่มีคำศัพท์เทียบเคียงในภาษาไทยและความหมายของคำนี้ในบริบทต้นฉบับหมายถึงการต่อสู้ระหว่างกลุ่มอำนาจสองกลุ่มซึ่งมีความหมายเปรียบเทียบโดยทั่วไป

3.2.2.10 การแปลชื่อเพลงและเนื้อเพลง

ในวรรณกรรมเรื่องนี้ผู้เขียนได้แทรกชื่อเพลงและเนื้อเพลงเข้าไปในเรื่องด้วย บทเพลงที่อ้างถึงเป็นเพลงที่มีชื่อเสียงในยุคสมัยนั้นและมีความเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ในเรื่อง การแปลชื่อเพลงและเนื้อเพลงเป็นงานยากสำหรับผู้แปลเพราะผู้แปลจะต้องเลือกคำให้กระชับและสื่อความหมาย ตลอดจนใช้คำคล้องจองสำหรับการแปลเนื้อเพลง

ตัวอย่างที่ 1

ต้นฉบับ

You sing just about anything, anything to get a hit, even stuff that you alone know and nobody else care about. “And I Love Her,” because Prince Buster cover “You Won’t See Me” and get himself a hit.

ฉบับแปล

คุณร้องเพลงอะไรก็ได้ เพลงอะไรก็ได้ให้มันดัง แม้จะเป็นเพลงที่คุณรู้จักอยู่คนเดียว และไม่มีใครสนใจก็เถอะ คุณร้องเพลง “ผมหลงรักเธอ” เพราะปรินซ์ บัสเตอร์ เอาเพลง “เธอจะไม่เจอฉันอีก” มาร้องซ้ำจนเขาดัง

ผู้แต่งอ้างถึงชื่อเพลง “And I Love Her” ของวงเดอะ บีเทิลส์ (The Beatles) ซึ่งบ็อบ มาร์ลีย์นำมาร้องซ้ำ มีเนื้อหาเกี่ยวกับความรักระหว่างหนุ่มสาวสองคนที่จะไม่มีวันเสื่อมคลาย ชายหนุ่มมอบความรักให้กับหญิงสาวผู้เป็นที่รัก ผู้แปลได้ถ่ายทอดเป็นบทแปลว่า “ผมหลงรักเธอ” เพื่อสื่อความหมายและอารมณ์ของบทเพลง ส่วนเพลง “You Won’t See Me” ซึ่งเป็นชื่อเพลงของวงเดอะ บีเทิลส์ที่มีการนำมาร้องโดยนักร้องหลายคน มีเนื้อหาเกี่ยวกับชายหนุ่มที่พยายามขอคืนดีกับคนรัก แต่หญิงสาวคนนั้นกลับพยายามหลบหน้าและไม่ติดต่อกับเขา เขาคิดถึงเธอมากจนไม่เป็นอันทำอะไร เขาจึงตัดพ้อกับเธอว่า “If you won't see me, you won't see me” หรือ “ถ้าเธอไม่มาเจอฉันแล้ว เธอจะไม่เจอฉันอีก” นอกจากการถ่ายทอดชื่อเพลงเป็นภาษาไทยแล้ว ผู้แปลยังได้ทำเชิงอรรถเพื่อบอกที่มาของชื่อเพลงเป็นภาษาอังกฤษให้แก่ผู้อ่านอีกด้วย

ตัวอย่างที่ 2

ต้นฉบับ

We broke up almost four years ago, but every time I look outside the window I sing two lines over and over. *I do believe. If you don't like things you leave.*

ฉบับแปล

เราเลิกกันเกือบสี่ปีแล้ว ทุกครั้งที่ฉันมองออกไปนอกหน้าต่าง ฉันมักจะร้องเพลงสองบรรทัดนั้นซ้ำแล้วซ้ำเล่า *ฉันเชื่อหัวใจ ถ้าเธอไม่รักก็จงไป*

ตัวอย่างข้างต้นเป็นบทเพลงท่อนหนึ่งในเพลงชื่อ I Found A Reason ของวงดนตรีอเมริกันชื่อเวลวิต อันเดอร์กราวนด์ (The Velvet Underground) มีเนื้อหาเกี่ยวกับการชวนให้ลึกลับหนีไปจากสถานที่ที่เคยอยู่ โดยเชื่อว่าสิ่งที่เกิดขึ้นในอนาคตจะดีกว่าที่เคยเป็น เนื้อเพลงนี้สอดคล้องกับความคิดของตัวละครในเรื่องคือเนนา เบอร์เจสซึ่งต้องการออกจากประเทศจาไมกาโดยหวังว่าจะมีชีวิตที่ดีกว่าในสหรัฐอเมริกา ผู้แปลคำนึงถึงเนื้อหาของเพลงและสัมผัสคล้องจองซึ่งเป็นลักษณะสำคัญของบทเพลงต่างๆ จากต้นฉบับพบว่าสัมผัสคล้องจองคือคำว่า Believe และ Leave ผู้แปลถ่ายทอดเป็นภาษาไทยโดยพยายามเลือกคำให้เกิดสัมผัสคล้องจองคือคำว่า หัวใจ และ ไป

ตัวอย่างที่ 3

ต้นฉบับ

Only two people know that “**Midnight Ravers**” is about me.

ฉบับแปล

มีเพียงเราสองคนเท่านั้นที่รู้ว่าเพลง “**นักท่องราตรี**” นั้นเกี่ยวกับตัวฉัน

ผู้แต่งได้อ้างถึงชื่อเพลง Midnight Ravers ของบ็อบ มาร์ลีย์ นักร้องชื่อดังชาวจาไมกา บทเพลงนี้มีเนื้อหาเกี่ยวกับกลุ่มนักท่องราตรี (Midnight Ravers) ทั้งชายและหญิงผู้มีความรู้สึกสับสน กำลังเดินทางไปท่ามกลางบรรยากาศหมอกมัวจนไม่สามารถแยกผู้หญิงออกจากผู้ชายได้ ซึ่งน่าจะเป็นบรรยากาศของงานเลี้ยงสังสรรค์ในยามค่ำคืน คำว่า Raver โดยทั่วไปมีความหมายว่าคนที่เข้าร่วมในงานเลี้ยงซึ่งมีการเล่นดนตรีและบางครั้งอาจมีการเสพยาเสพติด (Hornby, 2000, p. 1094) ผู้แปลจึงแปลชื่อเพลงดังกล่าวให้สื่อความหมายตามเนื้อเพลง

3.2.2.11 การแปลเครื่องหมายวรรคตอน

ภาษาอังกฤษนิยมใช้เครื่องหมายวรรคตอนมากกว่าภาษาไทย เครื่องหมายวรรคตอนที่ใช้มีความหมายแตกต่างกัน สิทธา พิณีภูวดล (2542, น. 182-183) ให้ข้อเสนอแนะในการแปลเครื่องหมายวรรคตอนโดยสรุปได้ว่า ในภาษาอังกฤษผู้เขียนใช้เครื่องหมายวรรคตอนเพื่ออธิบายความหรือแสดงอารมณ์ ดังนั้น ผู้แปลจะต้องตีความหมายของเครื่องหมายวรรคตอนเหล่านั้นแล้วถ่ายทอดความหมายเป็นภาษาไทยด้วย

ตัวอย่างที่ 1

ต้นฉบับ

By the time I found out that he was in Jamaica he had already found out I was here. I'm not exactly undercover – too late for that.

ฉบับแปล

ตอนที่ผมรู้ว่าเขาอยู่ในจาไมกา เขารู้แล้วว่าผมอยู่ที่นี้ อันที่จริงผมไม่ได้ทำตัวเป็นสายลับเพราะสายเกินไปเสียแล้ว

เครื่องหมายยัติภังค์ (Hyphen) (-) ใช้สำหรับแบ่งแยกประโยคในการเน้น ให้ข้อมูลเพิ่มเติม หรืออธิบายความหมาย จากบริบทผู้แปลตีความได้ว่าผู้พูดต้องการอธิบายถึงสาเหตุ จึงใช้คำเชื่อมแสดงเหตุผลคือคำว่า เพราะ แทนเครื่องหมายวรรคตอนดังกล่าว

ตัวอย่างที่ 2

ต้นฉบับ

He wasn't an official guest of the government; that would have been an irredeemable faux pas on the Prime Minister's behalf, especially after shooting the shit with Kissinger just a few months ago.

ฉบับแปล

เขาไม่ได้เป็นอาคันตุกะของรัฐบาล ถ้าเป็นอย่างนั้น คงจะเป็นเรื่องน่าอับอายที่สุดของท่านนายกรัฐมนตรี โดยเฉพาะอย่างยิ่งหลังจากที่ถ่ายรูปร่วมกับคิสซิงเจอร์เมื่อสองสามเดือนก่อน

ต้นฉบับมีการใช้เครื่องหมายวรรคตอนคืออัฒภาค (Semicolon) (;) เครื่องหมายวรรคตอนนี้ใช้สำหรับเชื่อมความสัมพันธ์เชิงความหมายระหว่างประโยคสองประโยคซึ่งสามารถแยกเป็นอิสระจากกันได้ จากตัวบทต้นฉบับประโยคทั้งสองประโยคมีความสัมพันธ์เชิงความหมายในลักษณะเงื่อนไขซึ่งไม่ได้เป็นจริง ผู้แปลจึงแปลความหมายของเครื่องหมายวรรคตอนโดยเติมวลีเชื่อมโยงความหมายคือ “ถ้าเป็นอย่างนั้น” ซึ่งตรงกับภาษาอังกฤษว่า “If it had been so,…”

3.2.2.12 การแปลภาษาสแลง

นวนิยายเรื่องนี้มีการใช้ภาษาสแลงหลายแห่งซึ่งเป็นปัญหาในการถ่ายทอดเป็นภาษาปลายทางของผู้แปล โดยเฉพาะอย่างยิ่งการแปลภาษาสแลงซึ่งไม่สามารถหาคำศัพท์เทียบเคียงได้ในภาษาไทย สัตถุณี สายบัว (2553, น. 102-103) กล่าวถึงการถ่ายทอดภาษา

สแลงไว้สรุปได้ว่า ในการแปลภาษาสแลงผู้แปลจะต้องคำนึงถึงลักษณะสำคัญของภาษาสแลงคือการเป็นภาษาที่ใช้เฉพาะกลุ่มและมีความสัมพันธ์กับยุคสมัย ผู้แปลจะต้องศึกษาบริบทของต้นฉบับที่เกี่ยวข้อง เช่น อายุ ระดับการศึกษา ฐานะทางสังคมของผู้สื่อสาร และสถานการณ์ ผู้แปลอาจแปลภาษาสแลงโดยการใช้ภาษาสแลงในภาษาปลายทางถ้ามีความหมายตรงกัน การใช้คำในภาษาทั่วไปซึ่งไม่ใช่คำสแลง หรือการทับศัพท์ในกรณีที่ไม่สามารถหาคำเทียบเคียงในภาษาปลายทางได้

ตัวอย่างที่ 1

ต้นฉบับ

And even as I talk now I can hear how I sounded then, can you dig it, dingledoodies?

ฉบับแปล

แม้กระทั่งตอนที่พูดอยู่ตอนนี้ ผมยังได้ยินเสียงของตัวเองในตอนนั้น คนพิลึกพิลั่น อย่างคุณเข้าใจไหมล่ะ

คำว่า Dingledoodies เป็นคำสแลงซึ่งปรากฏครั้งแรกในหนังสือเรื่อง On The Road ของแจ็ก เครูเอ็ก (Jack Kerouac) นักเขียนและศิลปินชาวอเมริกันผู้กำหนดค่านิยมของคำศัพท์คำนี้ว่า

the ones who are mad to live, mad to talk, mad to be saved, desirous of everything at the same time, the ones who never yawn or say a common place thing, but burn, burn, burn like fabulous yellow roman candles exploding like spiders across the stars. . . (Bennett, 2008, “Russell Howard: dingledodies,” para. 1)

หรือกล่าวโดยสรุปได้ว่าหมายถึงคนที่มีพฤติกรรมแตกต่างจากคนทั่วไป ผู้แปลเลือกใช้คำว่า พิลึกพิลั่น ซึ่งน่าจะสื่อความหมายได้ตรงกับคำศัพท์ในภาษาต้นฉบับมากที่สุด

ตัวอย่างที่ 2

ต้นฉบับ

Poor kid’s ghost will curse like a fucking sailor when he gets a load of what popped him: King Burger: Home of the Whamperer.

ฉบับแปล

ผิเด็กผู้นำสารคงจะสาปแช่งเหมือนไอ้กะลาสีเรือที่รู้ว่าอะไรหล่นใส่เขา คิงเบอร์เกอร์ บ้านวอปเปอร์เบ้อเรอ

คำว่า Whamperer เป็นคำวิสามานยนาม หมายถึง แอมเบอร์เกอร์แบบหนึ่งของร้าน King Burger ซึ่งก่อตั้งในประเทศจาไมกา มีชื่อคล้ายคลึงกับร้านแอมเบอร์ชื่อดังในสหรัฐอเมริกา คือร้าน Burger King ซึ่งมีสินค้าอันเป็นสัญลักษณ์ของร้านคือ Whopper จนมีสโลแกนว่า Home of the Whopper คำว่า Whamperer จึงมีความหมายในเชิงล้อเลียน ผู้แปลจึงไม่ได้แปลคำนี้โดยวิธีการทับศัพท์ แต่เลือกใช้คำแปลที่สื่อถึงสินค้าแอมเบอร์เกอร์ต้นแบบคือ Whopper และเติมคำขยายคำว่า เบ้อเรอ เพื่อสื่อว่า Whamperer ใหญ่และดีกว่าสินค้าต้นแบบ

ตัวอย่างที่ 3

ต้นฉบับ

Bill Adler checked out of the Company in 1969 a very bitter customer. Maybe he was just a disgruntled left-wing commie, but tons of those are still in the Company.

ฉบับแปล

บิล แอดเลอร์ ออกจากหน่วยงานในปี 1969 ราวกับผู้ขมขื่นเกินทน บางทีเขาอาจเป็นแค่พวกคอมมิวนิสต์ฝ่ายซ้ายหัวเสีย แต่ยังมีคนแบบนั้นอยู่ในหน่วยงานอีกเป็นโขง

คำว่า Commie เป็นคำสแลงมีความหมายเชิงลบว่าพวกนิยมลัทธิคอมมิวนิสต์หรือสังคมนิยม (Hornby, 2000, p. 255) บริบทของต้นฉบับในส่วนนี้เป็นคำพูดของ แบร์รี ดิฟลอร์โอ เป็นคนอเมริกันซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานซีไอเอของสหรัฐอเมริกา เขากล่าวถึงบิล แอดเลอร์ (Bill Adler) อดีตเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานเดียวกันที่ออกจากหน่วยงานไปเพราะนิยมลัทธิคอมมิวนิสต์ซึ่งสหรัฐอเมริกาไม่ได้สนับสนุน ผู้พูดใช้ภาษาสแลงเพื่อสื่ออารมณ์ที่ถูกเหยียดหยามบุคคลที่ถูกอ้างถึง ผู้แปลพบว่าไม่มีภาษาสแลงที่เทียบเคียงกันได้ภาษาไทยจึงเลือกใช้คำในภาษาทั่วไปคือคำว่า พวกคอมมิวนิสต์

ตัวอย่างที่ 4

ต้นฉบับ

Then Richard Welch got murdered in Athens by 17 November, a second-rate terrorist group that we wouldn't have sent **a candy striper** to monitor. Killed with his wife and driver too.

ฉบับแปล

ต่อมาริชาร์ดเวลช์ถูกฆาตกรรมที่กรุงเอเธนส์เมื่อวันที่ 17 พฤศจิกายนโดยกลุ่มผู้ก่อการร้ายชั้นสองที่เราคงไม่ส่ง**เด็กฝึกหัด**ไปเฝ้าติดตาม พวกมันฆ่าภรรยากับคนขับรถของเขาด้วย

คำว่า Candy striper เป็นคำสแลงในภาษาอังกฤษซึ่งหมายถึงอาสาสมัครที่มาช่วยงานเจ้าหน้าที่ในโรงพยาบาล (Merriam-Webster's online dictionary, n.d.) อาสาสมัครเหล่านี้ซึ่งส่วนใหญ่เป็นเด็กผู้หญิงวัยรุ่นจะสวมใส่เครื่องแบบลายทางสีขาวสลับสีแดงคล้ายกับสีลูกกวาดจึงเป็นที่มาของคำว่า Candy striper แต่ในบริบทของต้นฉบับผู้พูดไม่น่าจะหมายถึงอาสาสมัครในโรงพยาบาลตามความหมายทั่วไป แต่หมายถึงเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานซีไอเอระดับผู้ปฏิบัติงานหรือเจ้าหน้าที่ฝึกหัดมากกว่า

ตัวอย่างที่ 5

ต้นฉบับ

Soon as him gone, them boys call ghetto boys from Jungle, because they have a grand scheme. This one **boiciferous**, like them big scheme you watch on TV where Hannibal Heyes and Kid Curry stick up a bank and still get the sexy girl who hand them over the money.

ฉบับแปล

ทันทีที่เขาไป เด็กพวกนั้นก็เรียกเด็กในสลัมที่จิงเกิลมา เพราะพวกมันมีแผนการใหญ่ คราวนี้เป็นแผน**โคตรน่าเบื่อ**เหมือนแผนที่เอ็งเห็นในทีวี ตอนที่ฮันนิบาล เฮย์ส กับคิต เคอร์รี่ไปปล้นแบงก์ แล้วไปเจออีสาวดาวยั่วยื่นให้เงินให้มันเองยังงี้ยังงั้น

ผู้แปลได้สืบค้นข้อมูลของคำว่า Boiciferous ในเว็บไซต์และได้ข้อมูลเบื้องต้นจากเว็บบล็อกของ JZ Murdock (2011) ซึ่งกล่าวถึงที่มาของคำว่า Bociferous สรุปได้ว่าคำนี้เป็นคำสแลงซึ่งเกิดจากการสร้างคำใหม่ระหว่างคำว่า Banal ซึ่งมีความหมายว่า ช้าชาก จำเจ รวมกับคำว่า

Vociferous ซึ่งมีความหมายว่า การแสดงความคิดอย่างเสียงดังและมั่นใจ (Hornby, 2000, p. 1506) เมื่อพิจารณาต้นฉบับประกอบกัน ผู้แปลพบว่ามีการใช้คำที่ผู้เขียนใช้อธิบายความหมายของคำนี้ ซึ่งผู้เขียนได้เปรียบเทียบแผนการของเด็กในสลัมว่าเป็นฉากในละครซึ่งไม่มีความทำทนายหรือน่าสนใจ ผู้แปลเลือกใช้ภาษาสแลงในภาษาไทยซึ่งมีความหมายเทียบเคียงกันได้คือคำว่า โคตรน่าเบื่อ

ตัวอย่างที่ 6

ต้นฉบับ

They punched my father a couple times, and slapped my mother when she asked one of them if his mother knew that he was sinning. I asked her if any of the men had their way with her...

บทแปล

พวกมันต่อยพ่อสองสามครั้ง แล้วตบแม่ตอนที่แม่ถามพวกมันคนหนึ่งที่แม่ของมันรู้ไหมว่าลูกกำลังทำบาป ฉันจะถามแม่ว่ามีใครในนั้น ขืนใจ แม่บ้างหรือเปล่า...

สำนวน “have a way with someone” หมายถึง การมีเพศสัมพันธ์กับใครบางคน (Hornby, 2000, p. 621) ผู้แปลเลือกใช้คำว่า ขืนใจ ซึ่งตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2546, น. 194) ให้ความหมายในทำนองเดียวกันคือการบังคับให้ยอมทำตามหรือการข่มขืน

3.2.2.13 การเติมคำเชื่อมระหว่างกลุ่มความคิด

สัญญาวิ สายบัว (2553, น. 68-69) กล่าวว่า การเติมคำเชื่อมระหว่างกลุ่มความคิดซึ่งมีความสัมพันธ์ทางความหมายจะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจความหมายได้ชัดเจน นอกจากนี้ การเติมคำเชื่อมระหว่างกลุ่มความคิดยังช่วยให้บทแปลอ่านแล้วสละสลวยและไม่ห้วนจนเกินไป ในการแปลนวนิยายเรื่องนี้ ผู้แปลได้เติมคำเชื่อมระหว่างกลุ่มความคิดในบางครั้งเพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจความหมายของบทแปลง่ายขึ้น

ตัวอย่างที่ 1

ต้นฉบับ

We knew it was coming but let it go, thinking well, maybe a diversion with his out-of-date info would actually help us out there doing real work. Turns out his info was very nearly top-notch, and why wouldn't it be, come to think of it.

ฉบับแปล

เรารู้ว่าหนังสือเล่มนี้กำลังจะตีพิมพ์ออกมาแต่ก็ปล่อยมันไป เพราะคิดว่าบางทีการ เล่นสนุกกับข้อมูลเก่าๆ ที่เขามีอาจจะช่วยให้เราทำงานในชีวิตจริงได้ง่ายขึ้น แต่ดูเหมือนข้อมูลที่เขา มี แทบจะเป็นข้อมูลชั้นเยี่ยม แล้วทำไมจะไม่เป็นอย่างนั้นเล่า ถ้าลองนึกดูให้ดี

จากต้นฉบับมีการใช้อุปประโยค (...thinking well, maybe a diversion with his out-of-date info would actually help us out there doing real work) เป็นส่วนขยาย ประโยคหลัก ซึ่งมีความสัมพันธ์กันในเชิงเป็นเหตุเป็นผลกัน ผู้แปลจึงได้เติมคำสันธานเชื่อมความคิด ระหว่างอนุประโยคกับประโยคหลัก เช่นเดียวกัน ในประโยคต่อมาเนื้อหาที่มีลักษณะขัดแย้งกับ ความคิดในประโยคข้างหน้า ผู้แปลจึงเติมคำสันธานเชื่อมความคิดในเชิงขัดแย้งกันซึ่งจะทำให้บทแปล อ่านแล้วมีความต่อเนื่องมากขึ้น

ตัวอย่างที่ 2

ต้นฉบับ

Nobody mess up with the Singer's morning, that is when the sun rise to send him message, when the holy spirit tell him what to sing next, when he closest to the most high.

ฉบับแปล

ไม่มีใครไปยุ่งวุ่นวายกับเขาในตอนเช้าหรือ เพราะนั่นเป็นเวลาที่ดีดวงอาทิตย์ส่งสาร ให้เขา เป็นเวลาที่วิญญาณศักดิ์สิทธิ์บอกว่าเขาจะต้องร้องเพลงอะไรต่อ เป็นเวลาที่เขาเข้าใกล้จุดสุด ยอด

ประโยคหลักในต้นฉบับมีความสัมพันธ์กับวลีที่ตามมาในเชิงเป็นเหตุและผลซึ่งกัน และกัน ผู้แปลจึงเติมคำเชื่อมระหว่างกลุ่มความคิดหรือคำสันธานคำว่า เพราะ ซึ่งจะช่วยให้ผู้อ่านเห็น ความสัมพันธ์ระหว่างประโยคและวลีที่ตามมาข้างหลังเป็นกระแสความคิดและไม่ห้วนจนเกินไป

3.2.2.14 การแปลคำศัพท์ภาษาถิ่น

ในนวนิยายเรื่องนี้ นอกจากตัวละครจะใช้ภาษาอังกฤษแบบไม่เป็น มาตรฐานแล้ว ยังพบว่ามีการใช้คำศัพท์ภาษาถิ่นอยู่หลายแห่ง คำศัพท์ภาษาถิ่นเป็นปัญหาสำหรับ ผู้แปลเนื่องจากผู้แปลไม่สามารถหาคำศัพท์ได้จากพจนานุกรมทั่วไป ผู้แปลจึงต้องสืบค้นข้อมูลจาก

พจนานุกรมหรือเว็บไซต์ที่เกี่ยวข้องกับภาษาถิ่นของจาไมกา เช่น Dictionary of Jamaican English ของ Cassidy & Le Page (1980) หรือเว็บไซต์ Jamaican Patwah

ตัวอย่าง

ต้นฉบับ

I asked her if any of the men had their way with her but said the rosebush was growing wild like a **leggo beast**, and I pretended I was talking to somebody else.

ฉบับแปล

ฉันจะถามแม่ว่ามีใครในนั้นขึ้นใจแม่บ้างหรือเปล่าแต่กลับพูดว่าพุ่มกุหลาบนั้นรกรงรังเหมือน**ลิงทโมน**และสร้างทำเหมือนกำลังพูดกับคนอื่น

คำว่า Leggo beast มีความหมายว่า สัตว์ที่ไม่มีเจ้าของหรือคนที่ไม่มีใครดูแลทำให้เป็นคนไร้ระเบียบหรือหย่อนศีลธรรม (Cassidy & Le Page, 1980, p. 272-273) ผู้แปลเทียบเคียงกับลิงซึ่งผู้อ่านในภาษาไทยจะเข้าใจได้ว่ามีอาการชุกชุกอยู่ไม่สุข

3.2.3 ระดับประโยค

3.2.3.1 การเพิ่มและละคำในประโยค

สัญญาวิ สายบัว (2553, น. 75) กล่าวว่า การเพิ่มและละคำในประโยคมีความจำเป็นในกรณีที่โครงสร้างระหว่างภาษาต้นทางและภาษาปลายทางแตกต่างกัน บางภาษาอาจมีการละคำบางคำในประโยคไปซึ่งผู้อ่านในภาษาต้นทางสามารถเข้าใจได้จากบริบท แต่ในภาษาปลายทางไม่สามารถละคำนั้นได้เพราะจะทำให้ผู้อ่านมีความสับสน ในการแปลนวนิยายเรื่องนี้ ผู้เขียนได้เพิ่มเติมคำซึ่งถูกละไว้ในประโยคเพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจเนื้อหาได้ง่ายขึ้น

ตัวอย่างที่ 1

ต้นฉบับ

Sometimes he talks back if I catch him right as his eyes start to flicker in his sleep, talks until his wife slaps him.

ฉบับแปล

บางครั้งเขาก็พูดตอบถ้าผมเข้าไปถูกจังหวะในตอนที่เขากะพริบตาระหว่างที่หลับ เขาพูดจนกระทั่งถูกภรรยาตบหน้า

ในประโยคข้างต้นผู้แต่งได้ละประธานคือคำว่า **He** ในประโยคที่สอง แต่ผู้เขียนได้เติมคำสรรพนาม **เขา** ไปในบทแปลเพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจว่าผู้กระทำกริยาในประโยคที่สองเป็นใครๆ เดียวกับประธานในประโยคแรก และการละประธานในประโยคดังกล่าวยังอาจทำให้บทแปลไม่เป็นธรรมชาติในภาษาไทยอีกด้วย

ตัวอย่างที่ 2

ต้นฉบับ

There is weight, human weight on top that you can slip into and make heavier, and you listen to the heart beat while you watch it **pump** and hear the nostrils hiss when their lungs press air and envy even the shortest breath.

ฉบับแปล

ข้างใต้นั้นมีน้ำหนัก น้ำหนักของมนุษย์ที่อยู่ข้างบนซึ่งคุณสามารถเข้าไปสิงสู่และทำให้น้ำหนักเพิ่มขึ้น ฟังเสียงหัวใจเต้นในขณะที่คุณเห็นมัน**สูบฉีดเลือด**และได้ยินรูจมูกส่งเสียงพืดพาดเมื่อปอดบีบอากาศ และรู้สึกอิจฉาแม้กระทั่งลมหายใจสั้นๆ

ประโยคต้นฉบับมีการละคำว่า Blood ซึ่งเป็นกรรมของกริยา Pump ไว้ในฐานที่เข้าใจ ผู้เขียนได้เติมคำว่า เลือด ซึ่งเป็นกรรมของกริยาคำว่า สูบฉีด เพื่อให้เป็นประโยคที่สมบูรณ์และมีความหมายชัดเจนมากยิ่งขึ้น และคำกริยา สูบ และ ฉีด เป็นคำกริยาที่ต้องการกรรม

3.2.3.2 การเปลี่ยนวลีเป็นประโยค

ในบางครั้งต้นฉบับมีการใช้วลีแทนการใช้ประโยคสมบูรณ์ซึ่งการถ่ายทอดวลีดังกล่าวในภาษาไทยอาจจะทำให้บทแปลฟังดูไม่เป็นธรรมชาติในภาษาไทย ดังนั้น ผู้แปลจึงได้ปรับบทแปลให้เหมาะสมกับโครงสร้างที่เป็นที่นิยมในภาษาไทย

ตัวอย่างที่ 1

ต้นฉบับ

But ghetto people used to kill each other long before that. **With anything we could find**: stick, machete, knife, ice pick, soda bottle.

ฉบับแปล

แต่คนในสลัมชินกับการฆ่ากันเองมานานแล้ว **เราใช้ทุกอย่างที่เราหาได้** ไม่ว่าจะ เป็นไม้ มีดพร้า มีด ที่ตีน้ำแข็ง ขวดโซดา

ต้นฉบับมีการใช้บุพบทวลี “With anything we could find” ในการแปลผู้แปล ไม่ได้รักษารูปแบบโครงสร้างภาษาในต้นฉบับเนื่องจากจะทำให้บทแปลฟังดูไม่สละสลวยในภาษาไทย ผู้แปลจึงปรับบทแปลโดยการเปลี่ยนบุพบทวลีเป็นประโยคสมบุรณ์

ตัวอย่างที่ 2

ต้นฉบับ

But **with all that, with knowing all that he was capable of**, I still had no idea why Adler was here.

ฉบับแปล

แต่**เมื่อพิจารณาทุกสิ่งที่เกิดขึ้นและเมื่อรับรู้ศักยภาพทั้งหมดของเขา** ผมยังคงไม่ เข้าใจว่าทำไมแอดเลอร์ถึงมาที่นี่

ต้นฉบับมีการใช้บุพบทวลี 2 วลี คือ “with all that” และ “with knowing all that he was capable of” ผู้แปลได้ปรับบทแปลโดยเปลี่ยนจากบุพบทวลีเป็นอนุประโยคใน ภาษาไทย คือ “เมื่อพิจารณาทุกสิ่งที่เกิดขึ้น” และ “เมื่อรับรู้ศักยภาพทั้งหมดของเขา” เพื่อให้บทแปล มีความสละสลวยและอ่านแล้วรื่นหูในภาษาไทย

ตัวอย่างที่ 3

ต้นฉบับ

I was watching him, me and the moon when he went out on the verandah **naked like some night spirit, with a knife to peel an apple.**

ฉบับแปล

ฉันกำลังมองเขา ตัวฉันและดวงจันทร์ตอนที่เขาเดินออกไปที่ระเบียง ร่างของเขา
เปลือยเปล่านั้นราวกับภูติแห่งรัตติกาล เขาถือมีดไว้เพื่อปกผลแอปเปิล

อนุประโยคในต้นฉบับมีส่วนขยายประธานคำว่า He สองส่วน คือ “naked like some night spirit” และ “with a knife to peel and apple” หากผู้แปลแปลส่วนขยายทั้งสองส่วนอาจจะทำให้อนุประโยคในบทแปลยืดยาวจนเกินไป ผู้แปลจึงปรับบทแปลโดยเปลี่ยนวลีทั้งสองวลีให้เป็นประโยค ประโยคซึ่งถูกแบ่งย่อยออกมานั้นมีการเชื่อมความสัมพันธ์โดยอาศัยสรรพนามคือคำว่า เขา

3.2.3.3 การปรับระเบียบวิธีเรียงคำในประโยคหรือวลี

สัญญาวิ สายบัว (2553, น. 72) กล่าวว่า การปรับระเบียบวิธีเรียงคำในประโยคหรือวลี หรือลำดับการนำเสนอความคิดเป็นการปรับบทแปลระดับประโยค ผู้แปลควรปรับบทแปลเมื่อผู้อ่านในภาษาปลายทางไม่คุ้นเคยกับวิธีการเรียงคำในประโยคหรือวลี หรือจะทำให้บทแปลสละสลวย ในการแปลนวนิยายเรื่องนี้ ผู้แปลพบว่าการเรียงลำดับความคิดในบางประโยคมีลักษณะเฉพาะในภาษาอังกฤษ ซึ่งหากผู้แปลแปลแบบตรงตัวตามต้นฉบับแล้วจะทำให้บทแปลขาดความต่อเนื่องและฟังดูไม่เป็นธรรมชาติในภาษาไทย ผู้แปลจึงได้ปรับลำดับการเรียงความคิดใหม่ให้เหมาะสมกับความนิยมในภาษาไทย

ตัวอย่าง

ต้นฉบับ

I didn't see him again until long after Danny went back and I followed my sister Kimmy, who has yet to call her parents after they've been robbed and her mother possibly raped, to a party at his house.

ฉบับแปล

ฉันไม่ได้เจอเขาอีกเลยจนกระทั่งแดนนี่กลับไป ฉันตามคิมมีน้องสาวไปทำงานเลี้ยงที่บ้านของเขา เธอยังคงไม่โทรหาพ่อแม่หลังจากที่ถูกปล้นและแม่ของเธออาจจะถูกข่มขืน

จากต้นฉบับมีการนำอนุประโยคซึ่งเป็นส่วนขยายไว้หลังคำนามคือคำว่า Kimmy คั่นกลางระหว่างประโยคหลักซึ่งเป็นลักษณะโครงสร้างประโยคแบบภาษาอังกฤษ แต่ผู้แปลเห็นว่าหากแปลโดยคงอนุประโยคซึ่งเป็นส่วนขยายไว้หลังคำนามดังกล่าวอาจจะทำให้ประโยคยืดยาวและผู้อ่านอาจจะเข้าใจเนื้อหาผิดไปได้ ผู้แปลจึงได้เรียงลำดับความคิดเสียใหม่โดยนำบุพบทวลี “to a

party at his house” หรือ “ไปทำงานเลี้ยงที่บ้านของเขา” มาต่อกับประโยคหลัก และนำอนุประโยค ซึ่งเป็นส่วนขยายไปเป็นประโยคใหม่อันจะช่วยให้ความหมายชัดเจนขึ้น

3.2.4 ระดับสูงกว่าประโยค

3.2.4.1 การแปลคำเชื่อม

ผู้เขียนพบว่าผู้แต่งใช้คำสันธานคำว่า And เพื่อเชื่อมประโยคให้เนื้อความ ต่อเนื่องหรือคล้องตามกันซึ่งอาจเป็นลักษณะของลีลาการแต่งนวนิยายแนวกระแสสำนึก แต่ผู้เขียน พบว่าการคงรูปแบบของคำสันธานไว้เช่นเดียวกับต้นฉบับจะทำให้บทแปลฟังดูขัดหูและไม่เป็น ธรรมชาติในภาษาไทย ผู้เขียนจึงละคำสันธานเชื่อมประโยคในบางครั้งซึ่งไม่ทำให้ความต่อเนื่องของ เนื้อความเสียไปเพราะผู้อ่านสามารถเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างประโยคได้

ตัวอย่าง

ต้นฉบับ

They could never dig it, **and** there’s nothing to do but wait for the man that killed me, but he won’t die, he only gets older and older **and** trades out wives for younger and younger **and** breeding a whole brood of slow-witted boys **and** running the country down into the ground.

ฉบับแปล

พวกมันไม่มีวันเข้าใจหรอก (...) ไม่มีอะไรที่จะทำได้นอกจากรอคอยชายที่ฆ่าผม แต่ เขาก็ไม่ตายเสียที เพียงแค่แก่ลงๆ (...) มีภรรยาเด็กลงๆ (...) ออกลูกออกหลานโง่ๆ อีกเป็นโขยง **และ** นำพาประเทศให้ล่มจม

ในที่นี้มีคำสันธานคำว่า And ซึ่งทำหน้าที่เชื่อมประโยคจำนวน 4 แห่ง ผู้เขียนได้ละ คำสันธานคำแรกเนื่องจากในความเป็นจริงแล้วประโยคทั้งสองประโยคไม่ได้มีความสัมพันธ์กันในเชิง ความหมาย การใส่คำสันธานในตำแหน่งนี้อาจทำให้ผู้อ่านสับสนในการตีความหมายได้ ส่วนคำสันธาน คำว่า And คำที่สองและสามนั้น ผู้เขียนเห็นว่ามีความสัมพันธ์ในเชิงความหมายซึ่งคล้องตามกัน ผู้พูด ต้องการให้ข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับตัวละครที่กล่าวถึง แต่ในที่นี้สามารถละคำสันธานทั้งสองคำดังกล่าว ได้ และไม่ทำให้ความหมายเสียไป โดยผู้เขียนยังคงคำสันธานคำว่า And คำที่สี่ไว้เนื่องจากเพื่อบอก เป็นนัยว่าเป็นข้อมูลส่วนสุดท้ายที่ผู้พูดต้องการกล่าว

3.2.4.2 การแยกประโยค

ผู้เขียนพบว่าในตัวบทต้นฉบับมีการใช้ประโยคค่อนข้างยาวและประกอบด้วยวลี Participial phrase ซึ่งทำหน้าที่ขยายความของประโยคหลักเป็นจำนวนมาก การใช้วลี Participial phrase เป็นลักษณะเฉพาะอย่างหนึ่งในภาษาอังกฤษ ประกอบกับเป็นลีลาการเขียนของผู้แต่งเรื่องนี้ที่ต้องการสะท้อนกระบวนการคิดในสมองของมนุษย์ซึ่งไม่มีการจัดระเบียบหรือแบ่งแยกความคิดที่ชัดเจน ลักษณะทางไวยากรณ์ดังกล่าวจึงเป็นปัญหาในการแปล

ตัวอย่างที่ 1

ต้นฉบับ

And you land in a ditch five feet deep or on a marble-tiled floor sixteen feet down, **still fighting** when the floor rises up and smashed into you because it got tired of waiting for blood.

ฉบับแปล

แล้วคุณก็ร่วงลงในคูน้ำลึก 5 ฟุต หรือบนพื้นปูกระเบื้องหินอ่อน 16 ฟุตข้างล่าง **คุณ** ยังดิ้นรนต่อไปเมื่อพื้นยกตัวสูงขึ้นและบดขยี้ร่างของคุณเพราะมันทนกระหายเลือดไม่ไหว

ต้นฉบับมีกริยาวลีซึ่งเป็นส่วนขยายของประธานคำว่า You ในประโยคหลัก วลีซึ่งเป็นส่วนขยายนี้มีความยาวเทียบเท่ากับประโยคหนึ่งประโยค ลักษณะประโยคอันซับซ้อนในต้นฉบับนี้ หากถ่ายทอดเป็นภาษาไทยอาจจะเป็นอุปสรรคในการทำความเข้าใจของผู้อ่านได้ ผู้แปลจึงปรับบทแปลโดยแยกวลีดังกล่าวเป็นประโยคและเติมคำสรรพนามซึ่งเป็นประธานของประโยคตามหลักไวยากรณ์ของภาษาไทย

ตัวอย่างที่ 2

ต้นฉบับ

She's still alive. I see her, at the Eventide Old Folks Home, **getting too old** and too stupid, **not knowing** her name and talking in so soft a rasp that nobody can hear...

ฉบับแปล

ครูของผมท่านยังมีชีวิตอยู่นะ ผมเห็นท่านที่บ้านพักคนชราอีเวนไทม์ **ท่านแก่** และหลงลืมไปมาก **ท่านไม่รู้จักรัก** ชื่อตัวเองและพูดเสียงเบาและแหบแห้งจนไม่มีใครได้ยิน...

ต้นฉบับมีการใช้วลี Participial phrase ได้แก่ “getting too old” และ “not knowing her name” ซึ่งทำหน้าที่ขยายคำสรรพนาม her ที่อยู่ข้างหน้า ผู้แปลเลือกที่จะแยกวลีซึ่งเป็นส่วนขยายดังกล่าวออกเป็นประโยค 2 ประโยค เพื่อไม่ให้ประโยคในบทแปลยาวจนเกินไป

บทที่ 4

บทสรุป

ในการแปลนวนิยายเรื่อง A Brief History of Seven Killings นี้ ผู้แปลได้ประยุกต์ใช้ทฤษฎีการแปลตามที่ได้ศึกษาและค้นคว้าเพิ่มเติมด้วยตนเอง โดยผู้แปลพบว่าทฤษฎีด้านการแปลอาจแบ่งได้เป็น 2 แนวทางหลัก ได้แก่ การแปลแบบยึดภาษาต้นฉบับ และการแปลแบบยึดภาษาปลายทาง แต่จากประสบการณ์ของผู้แปลพบว่า การแปลโดยยึดทฤษฎีดังกล่าวเพียงอย่างเดียวหนึ่งไม่อาจช่วยให้ผู้แปลสามารถผลิตงานแปลที่มีคุณภาพทั้งในแง่ของความต้องการ ความชัดเจน และความเป็นธรรมชาติได้ ผู้แปลจึงต้องเรียนรู้การนำทฤษฎีการแปลทั้ง 2 แนวทางมาใช้ที่เหมาะสมซึ่งนับว่าเป็นศิลปะอย่างหนึ่งที่ต้องอาศัยประสบการณ์และการฝึกฝน เมื่อก้าวถึงนวนิยายต้นฉบับเรื่องนี้ ผู้แปลพบว่ากลวิธีการเล่าเรื่องแนวกระแสน่าสนใจ เป็นความท้าทายของผู้แปลเป็นอย่างมากเนื่องจากลีลาการเขียนซึ่งไม่มีการเรียงลำดับความคิดที่ชัดเจนและการใช้ประโยคที่ซับซ้อนรวมทั้งการใช้ภาษาถิ่นและการแปรของภาษาตามลักษณะของตัวละคร และความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรมในภาษาต้นทางและภาษาปลายทาง ล้วนเป็นปัญหาทั้งในการทำความเข้าใจต้นฉบับและการถ่ายทอดเป็นบทแปลทั้งสิ้น

ในด้านการทำความเข้าใจต้นฉบับ ผู้แปลจำเป็นต้องศึกษาบริบทซึ่งมีอิทธิพลต่องานเขียนต้นฉบับซึ่งจะช่วยให้ผู้แปลมีความเข้าใจต้นฉบับที่จะแปลอย่างถ่องแท้ การศึกษาบริบทแวดล้อมจะเป็นเครื่องมือสำคัญของผู้แปลในการเลือกคำแปลที่เหมาะสมมากที่สุด โดยบริบทที่เกี่ยวกับต้นฉบับแบ่งออกได้เป็นองค์ประกอบภายนอกตัวบทและองค์ประกอบภายในตัวบท การศึกษาองค์ประกอบภายนอกตัวบท ได้แก่ การศึกษาประวัติผู้แต่งจะช่วยให้ทราบถึงแนวคิดอันเป็นแรงบันดาลใจในการผลิตผลงานของผู้แต่ง การวิเคราะห์ลีลาการเขียนของผู้แต่งจะทำให้ถ่ายทอดลักษณะการเขียนเฉพาะตัวของผู้แต่งให้ใกล้เคียงกับงานเขียนต้นฉบับมากที่สุดโดยไม่นำลีลาการเขียนของผู้แปลมาใช้ ส่วนการวิเคราะห์บริบททางสังคมและวัฒนธรรมช่วยให้ผู้แปลเกิดจินตนาการตามภาพในความคิดของผู้แต่ง ตัวอย่างเช่น เรื่องราวในนวนิยายเรื่อง A Brief History of Seven Killings เกิดขึ้นในช่วงสงครามเย็น จึงมีการกล่าวถึงบุคคล องค์กร หรือเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องในยุคนั้นเป็นจำนวนมาก ผู้แปลจะต้องศึกษาข้อมูลเพื่อเข้าใจประเด็นปัญหาระหว่างมหาอำนาจและส่งผลให้เกิดการแทรกแซงกิจการของหลายประเทศ นอกจากนี้ การศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับราสตาฟารี ซึ่งมีต้นกำเนิดในจาไมกาช่วยให้ผู้แปลทราบวิถีชีวิตและแรงจูงใจในการปลดปล่อยคนผิวดำจากการถูกกดขี่และการวิเคราะห์กลุ่มผู้อ่านทำให้ผู้แปลสามารถตัดสินใจเลือกคำแปลที่เหมาะสมและยอมรับได้ในหมู่ผู้อ่านมากที่สุด ส่วนการวิเคราะห์องค์ประกอบภายในตัวบท เช่น โครงเรื่องและแก่นเรื่องทำให้ผู้แปล

มองเห็นภาพรวมของเรื่องที่จะแปล การวิเคราะห์ตัวละครในเรื่องก็ช่วยให้ผู้แปลสามารถเลือกใช้ภาษาได้เหมาะสมกับภูมิหลัง สถานะทางสังคม และบุคลิกของตัวละครนั้น

ผู้แปลพบปัญหาในการถ่ายทอดต้นฉบับเป็นบทแปลหลายประการทั้งในระดับเสียง ระดับคำและวลี ระดับประโยค และระดับสูงกว่าประโยค ตัวอย่างปัญหาการแปลในระดับเสียง เช่น การแปลคำอุทานซึ่งจะต้องปรับบทแปลให้สอดคล้องกับคำอุทานในภาษาปลายทางโดยจะต้องตีความหมายจากบริบท ในระดับคำและวลี เช่น การแปลภาพพจน์เปรียบเทียบ ผู้แปลอาจแปลแบบตรงตัวเพื่อรักษาลีลาการเขียนของผู้เขียนหรืออาจใช้โวหารเทียบเคียงในภาษาปลายทาง ส่วนการแปลคำสบทหรือคำต้องห้าม ผู้แปลจะต้องวิเคราะห์บริบททางวัฒนธรรมของผู้อ่านในภาษาปลายทาง ซึ่งผู้อ่านภาษาไทยอาจยอมรับการใช้คำต้องห้ามได้ไม่มากนัก ผู้แปลจึงต้องปรับภาษาให้มีความหยابคายน้อยลง ในบางครั้งการใช้คำสบทอาจเป็นการแสดงอารมณ์ความรู้สึกของตัวละครซึ่งผู้แปลอาจพิจารณาเลือกใช้คำทั่วไปแทนก็ได้

ความหลากหลายของภาษาเป็นกลวิธีสำคัญที่ผู้แต่งใช้สื่ออัตลักษณ์ของตัวละคร ในนวนิยายเรื่องนี้ ดังนั้น การคงลักษณะความหลากหลายทางภาษาไว้จึงมีความจำเป็น แต่การถ่ายทอดลักษณะการแปรของภาษาให้ตรงกับต้นฉบับทุกประการอาจเป็นไปได้ยากเนื่องจากภาษาอังกฤษและภาษาไทยแตกต่างกัน ผู้แปลอาจจำเป็นต้องชดเชยลักษณะการแปรของภาษาด้วยวิธีการต่างๆ ตัวอย่างเช่น ในนวนิยายเรื่องนี้มีการแปรของภาษาอังกฤษทั้งในระดับเสียง ระดับคำ และไวยากรณ์ แต่ผู้แปลเลือกที่จะถ่ายทอดลักษณะการแปรของภาษาในระดับเสียงและระดับคำ เช่น การออกเสียงคำควบกล้ำไม่ชัดเจน การออกเสียงรวบพยางค์หรือละการออกเสียงบางพยางค์ การออกเสียง ร และ ล และระดับคำศัพท์ เช่น การสะกดคำไม่ถูกต้อง การใช้บุรุษสรรพนาม หรือการใช้ภาษาปาก

ประสบการณ์จากการแปลวรรณกรรมเรื่อง A Brief History of Seven Killings เป็นการต่อยอดองค์ความรู้ในการถ่ายทอดภาษาอังกฤษแบบจาไมกาซึ่งมีการออกเสียงและคำศัพท์ที่แตกต่างจากภาษาอังกฤษแบบอื่น รวมทั้งลีลาการเขียนของผู้แต่งวรรณกรรมเรื่องนี้ก็มีลักษณะเฉพาะตัวซึ่งผู้แปลพบว่าการแปลโดยยึดติดกับต้นฉบับเพียงอย่างเดียวไม่อาจทำให้ได้บทแปลที่มีความเป็นธรรมชาติในภาษาปลายทางได้ ผู้ที่สนใจเรื่องการถ่ายทอดลักษณะการแปรของภาษาอาจศึกษาการแปรของภาษาอังกฤษในวรรณกรรมของชาติอื่นๆ ซึ่งอาจมีกลวิธีการถ่ายทอดที่แตกต่างกันออกไป รวมทั้งการศึกษาการถ่ายทอดลักษณะการแปรของภาษาในสื่อประเภทอื่น เช่น ภาพยนตร์ ซึ่งอาจมีวิธีการถ่ายทอดความหลากหลายของภาษาที่แตกต่างไปจากงานเขียนโดยทั่วไป

รายการอ้างอิง

หนังสือและบทความในหนังสือ

- กัลยา ดิงศภักดิ์, ม.ร.ว. และ อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. (2531). *การใช้คำเรียกขานในภาษาไทยสมัยกรุงรัตนโกสินทร์* (งานวิจัยลำดับที่ 20). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กำชัย ทองหล่อ. (2537). *หลักภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: รวมสาส์น.
- จันทิมา อังคพณิชกิจ. (2557). *การวิเคราะห์ข้อความ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- โซษิตา มณีใส. (2555). *การใช้ภาษาไทยเพื่อประสิทธิผล*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2542*. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์.
- วัลยา วิวัฒน์ศร. (2557). *การแปลวรรณกรรม*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สัจฉวี สายบัว. (2553). *หลักการแปล*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สิทธา พินิจภูวดล. (2542). *คู่มือนักแปลอาชีพ*. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์.
- สุพรรณิ ปันมณี. (2557). *การแปลขั้นสูง*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. (2542). *ภาษาในสังคมไทย: ความหลากหลาย การเปลี่ยนแปลง และการพัฒนา*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วิทยานิพนธ์และสารนิพนธ์

- ชาลินี วิมลเกียรติขจร. (2550). *การศึกษากลวิธีในการแปลคำหยาบ “FUCK” กรณีศึกษา: ชู้รักเลดี้แชตเตอร์เลย์ (Lady Chatterley’s Lover) และเทรนสปอตติง (Trainspotting)*. (สารนิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, คณะอักษรศาสตร์, สาขาวิชาการแปลและการล่าม.
- เยาวลักษณ์ โชติมนัสเกียรติ. (2543). *การใช้ภาษาไทยในการแปลเพื่อสะท้อนลักษณะภาษาไม่มาตรฐานจากเรื่องสั้น The Revolt of Mother*. (สารนิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). มหาวิทยาลัยมหิดล, สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาชนบท, สาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมเพื่อการสื่อสารและการพัฒนา. สืบค้นจาก http://tdc.thailis.or.th/tdc/browse.php?option=show&browse_type=title&titlei

d=264724&query=%E0%C2%D2%C7%C5%D1%A1%C9%B3%EC&s_mode=any
&d_field=&d_start=0000-00-00&d_end=2560-10-
01&limit_lang=&limited_lang_code=&order=&order_by=&order_type=&result_i
d=4&maxid=12

วรางคณา แซ่เจ็ง. (2547). *การศึกษาลักษณะภาษาอังกฤษแบบไม่มาตรฐานของคนผิวสีในเรื่อง The Color Purple และกลวิธีการแปลเป็นภาษาไทย*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต).

มหาวิทยาลัยมหิดล, สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาชนบท, สาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมเพื่อการสื่อสารและการพัฒนา. สืบค้นจาก

http://tdc.thailis.or.th/tdc/browse.php?option=show&browse_type=title&titleid=259525&query=%C7%C3%D2%A7%A4%B3%D2%20%E1%AB%E8%E0%A8%E7%A7&s_mode=any&d_field=&d_start=0000-00-00&d_end=2560-10-01&limit_lang=&limited_lang_code=&order=&order_by=&order_type=&result_id=1&maxid=1

สื่ออิเล็กทรอนิกส์

แผนกคริสตศาสนธรรม อัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ. (8 พฤษภาคม 2555). ทำไมชาวคาทอลิกจึงเชื่อว่าพระนางมารีย์ทรงปฏิสนธิในครรภ์. สืบค้นจาก <http://www.kamsonbkk.com/index.php/catholic-catechism/2012-02-15-07-28-28/655-007200>

Books and Book Articles

Baker, M. (2011). *In other words: a coursebook on translation*. London: Routledge.

Cassidy, F. G. & Le Page, R. B. (1980). *Dictionary of Jamaican English*. Cambridge: Cambridge University Press.

Farquharson, J. T., & Jones, B. (2014). Jamaican slang. In Coleman, J. (Ed.), *Global English slang: methodologies and perspectives* (pp. 116-125). London: Routledge.

Hatim, B. & Munday, J. (2004). *Translation: an advanced resource book*. London: Routledge.

- Hornby, A. S. (2000). *Oxford advanced learner's dictionary of current English* (6th ed.). Oxford: Oxford University Press.
- Kennedy, X. J., Gioia, D., & Bauerlein, M. (2009). *Handbook of literary terms: literature, language, theory* (2 nd. ed.). New York: Pearson Longman.
- McEnery, T. (2006). *Swearing in English: bad language, purity and power from 1586 to the present*. London: Routledge.
- Newmark, P. (1988). *A textbook of translation*. New York: Prentice Hall.
- Nida, E. (1964). Principle of correspondence. In Venuti, L. (Ed.), *The translation studies reader* (pp. 141-155). London: Routledge.
- Nord, C. (2005). *Text analysis in translation: theory, methodology, and didactic application of a model for translation-oriented text analysis*. Amsterdam: Rodopi.
- Paltridge, B. (2006). *Discourse analysis: an introduction*. London: Continuum.
- Trudgill, P. (1994). *Dialects*. London: Routledge.
- Venuti, L. (1995). *The translator's invisibility: a history of translation*. London: Routledge.

Articles

- Brown-Blake, C., & Chambers, P. (2007). The Jamaican creole speaker in the UK criminal justice system. *The International Journal of Speech, Language and the Law*, 14(2), 269-294.
- Hinrichs, L. & White-Sustaita, J. (2011). Global Englishes and the sociolinguistics of spellings: a study of Jamaican blog and email writing. *English World-Wide*. 32(1), 46-73.
- Irvine, A. (2008). Contrast and convergence in Standard Jamaican English; the phonological architecture of the standard in an ideologically bidialectal community. *World Englishes*, 27(1), 9-25.

Rowe, D. P. (2000). Trial by jury: right or privilege? *University of Miami International and Comparative Law Review*, 115-121. Retrieved from <http://repository.law.miami.edu/cgi/viewcontent.cgi?article=1164&context=umicl>

Independent Study

Thanontip, N. (2014). *Analysis of swearwords translation in subtitles*. (Master's independent study). Thammasat University, Language Institute.

Electronic Media

Akbar, A. (2015, 29 October). John Crow's Devil by Marlon James, book review: an apostle's rise to power. Retrieved from <http://www.independent.co.uk/arts-entertainment/books/reviews/john-crows-devil-by-marlon-james-book-review-an-apostles-rise-to-power-a6713666.html>

Alias Smith and Jones. (2017). In *Wikipedia*. Retrieved from https://en.wikipedia.org/wiki/Alias_Smith_and_Jones

Allsopp, R. (2003). Crocus bag/sack. In Allsopp, R. (Ed.), *Dictionary of Caribbean English Usage*. Retrieved from https://books.google.co.th/books?id=PmvSk13slc0C&pg=PA179&lpq=PA179&dq=crocus+bag&source=bl&ots=gVM8wGtgeH&sig=dBgSz2Jxc_DyflTuxbR8Ph8AtDk&hl=th&sa=X&ved=0ahUKEwiWka226MbTAhUaTo8KHyrACOc4ChDoAQhCMAQ#v=onepage&q=crocus%20bag&f=false

Allspice. (2017). In *Merriam-Webster's online dictionary*. Retrieved from <https://www.merriam-webster.com/dictionary/allspice>

Bam. (n.d.). In *Merriam-Webster's online dictionary*. Retrieved from <https://www.merriam-webster.com/dictionary/bam>

Batty boy. (2017). In *Oxford Dictionary*. Retrieved from https://en.oxforddictionaries.com/definition/batty_boy

- Barker, T. (2015, March 12). 19 slang terms for erections, ranked in order of genius. *Women's Health*. Retrieved from <http://www.womenshealthmag.com/sex-and-love/boner-slang>
- Bennett, S. (2008). Russell Howard: dingedodies. Retrieved April 17, 2017, from http://www.chortle.co.uk/review/2008/09/01/35625/russell_howard%3A_dingedodies
- Big Youth. (2017). In *Wikipedia*. Retrieved from https://en.wikipedia.org/wiki/Big_Youth
- Black, R. (2015, September 20). The mighty diamonds bring soulful harmony to the 70s. *The Gleaner*. Retrieved from <http://jamaica-gleaner.com/article/entertainment/20150920/mighty-diamonds-bring-soulful-harmony-70s>
- Bloodclaat. (2017). In *Jamaican Patwah: patois and slang dictionary*. Retrieved from http://jamaicanpatwah.com/term/Bloodclaat/915#.V_ulAOV97IU
- Breeches. (2017). In *Wikipedia*. Retrieved from <https://en.wikipedia.org/wiki/Breeches>
- Bumboclaat. (n.d.). In *Jamaican Patwah: patois and slang dictionary*. Retrieved from <http://jamaicanpatwah.com/term/Bumboclaat/933#.WQwiytKGO1s>
- Burger King Corporation. (2017). Whopper Sandwich. Retrieved from <http://www.bk.com/menu/burgers>
- Campbell, H. (2015, March 5). An ode to Delroy Wilson. *Jamaica Observer*. Retrieved from http://www.jamaicaobserver.com/entertainment/An-ode-to-Delroy-Wilson_18503939
- Candy striper. (n.d.). In *Merriam-Webster's online dictionary*. Retrieved from <https://www.merriam-webster.com/dictionary/candy%20striper>
- Central Intelligence Agency. (2015). Remembering CIA's heroes: Richard S. Welch. Retrieved from <https://www.cia.gov/news-information/featured-story-archive/2011-featured-story-archive/heroes-richard-s-welch.html>

- Central Intelligence Agency. (2016). CIA Vision, Mission, Ethos & Challenges. Retrieved from <https://www.cia.gov/about-cia/cia-vision-mission-values>
- Clayson, A. (2004, October 1). Skeeter Davis. *The Guardian*. Retrieved from <https://www.theguardian.com/news/2004/oct/01/guardianobituaries.artsobituaries>
- Cooper, C. J. (2017). Reggae. *Encyclopædia Britannica*. Retrieved from <https://www.britannica.com/art/reggae>
- Council of Ivy League Presidents and The Ivy League. (n.d.). About the Ivy League. Retrieved from <http://www.ivyleaguesports.com/history/overview>
- Dick and Jane. (n.d.). In *Macmillan Dictionary*. Retrieved from <http://www.macmillandictionary.com/dictionary/american/dick-and-jane>
- Dutty. (2017). In *Jamaican Patwah: patois and slang dictionary*. Retrieved from http://jamaicanpatwah.com/term/Dutty/970#.V_ut4uV97IU
- Eastaugh, S. (2015). 'Don't call me Toby!' the story of the slave who fought back. Retrieved April 17, 2017, from <http://edition.cnn.com/2015/08/03/africa/the-story-of-kunta-kinte-the-slave-who-fought-back/>
- Encyclopædia Britannica. (2006). Judas Iscariot. Retrieved from <https://global.britannica.com/biography/Judas-Iscariot>
- Encyclopædia Britannica. (2007). Dutch West India Company. Retrieved from <https://global.britannica.com/topic/Dutch-West-India-Company>
- Encyclopædia Britannica. (2008). Merino. Retrieved from <https://global.britannica.com/animal/Merino-breed-of-sheep>
- Encyclopædia Britannica. (2015a). East India Company. Retrieved from <https://global.britannica.com/topic/East-India-Company>
- Encyclopædia Britannica. (2015b). Four horsemen of the Apocalypse. Retrieved from <https://global.britannica.com/topic/four-horsemen-of-the-Apocalypse>
- Encyclopædia Britannica. (2016a). Augusto Pinochet. Retrieved from <https://global.britannica.com/biography/Augusto-Pinochet>
- Encyclopædia Britannica. (2016b). Michael Manley. Retrieved from <https://global.britannica.com/biography/Michael-Manley>

- Encyclopædia Britannica. (2017). Cold War. Retrieved from <https://www.britannica.com/event/Cold-War>
- Fabricant, R. (2011). Frog design: 3 things Wile E. Coyote teaches us about creative intelligence. Retrieved June 18, 2017, from <https://www.fastcodesign.com/1663604/frog-design-3-things-wile-e-coyote-teaches-us-about-creative-intelligence>
- Frankenstein. (n.d.). In *Merriam-Webster's online dictionary*. Retrieved from <https://www.merriam-webster.com/dictionary/Frankenstein>
- Fox, K. (2015, June 29). Roberta Flack: soundtrack of my life. *The Guardian*. Retrieved from <https://www.theguardian.com/music/2015/jun/29/roberta-flack-soundtrack-of-my-life-fugees-killing-me-softly>
- Geo, P. (2006). Rub-a-dub. Retrieved April 18, 2017, from <http://www.urbandictionary.com/define.php?term=Rub-a-Dub>
- Glock. (2017). In *Wikipedia*. Retrieved from <https://en.wikipedia.org/wiki/Glock>
- Goldman, V. (2006, July 16). Dread, beat and blood. *The Guardian*. Retrieved from <https://www.theguardian.com/music/2006/jul/16/urban.worldmusic>
- Grant, W. (2002). Rastafari culture: the extreme Ethiopian Rasta vs. the mellow Dallas Rasta. Retrieved April 18, 2017, from <https://debate.uvm.edu/dreadlibrary/grant02.htm>
- Gunfighter Ballads and Trail Songs. (2017). In *Wikipedia*. Retrieved from https://en.wikipedia.org/wiki/Gunfighter_Ballads_and_Trail_Songs
- Hamburger Helper. (2017). In *Wikipedia*. Retrieved from https://en.wikipedia.org/wiki/Hamburger_Helper
- How Sunday School Shaped Britain. (2008, July 2). *BBC News Magazine*. Retrieved from http://news.bbc.co.uk/2/hi/uk_news/magazine/7484282.stm
- Hussey, D. (2001). Ska. *Encyclopædia Britannica*. Retrieved from <https://global.britannica.com/art/ska>
- Jamaica Information Service. (2017). Ackee. Retrieved from <http://jis.gov.jm/symbols/jamaican-national-fruit-ackee/>

- Jamaica Labour Party. (2012). The History of the JLP. Retrieved from <http://www.jamaicalabourparty.com/content/history-jlp>
- JZ Murdock. (2011, February 15). IFC cable channel sucks [Web blog message]. Retrieved from <https://jzurdock.blogspot.com/2011/02/ifc-cable-channel-sucks.html>
- Katz, D. (2006, May 27). Desmond Dekker. *The Guardian*. Retrieved from <https://www.theguardian.com/news/2006/may/27/guardianobituaries.artsobituaries>
- Latson, J. (2015, July 7). How Sliced Bread Became the 'Greatest Thing'. *Time*. Retrieved from <http://time.com/3946461/sliced-bread-history/>
- Lerner, R. E. (n.d.). Armageddon. *Encyclopædia Britannica*. Retrieved from <https://www.britannica.com/place/Armageddon>
- Macalester College, (n.d.). Marlon James. Retrieved from <https://www.macalester.edu/academics/english/facultystaff/marlonjames/>
- Maçek III, J. C. (2015). The Trials and Tribulations of "Dirty" Harry Callahan. Retrieved April 23, 2017, from <http://www.popmatters.com/column/189182-the-trials-and-tribulations-of-dirty-harry-callahan/P0/>
- Macka. (2017). In *Jamaican Patwah: patois and slang dictionary*. Retrieved from <http://jamaicanpatwah.com/term/Macka/1509#.WH3FaNJ961s>
- Mason, P. (2016, September 8). Prince Buster obituary. *The Guardian*. Retrieved from <https://www.theguardian.com/music/2016/sep/08/prince-buster-obituary-ska-musica-jamiaca>
- McAlister, E. A. (2017). Rastafari. *Encyclopædia Britannica*. Retrieved from <https://www.britannica.com/topic/Rastafari>
- Meinard, M. E. M. (2014). Distinguishing onomatopoeias from interjections. *Journal of Pragmatics*. 76, 150-168. Retrieved from <http://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0378216614002422>
- Miller, K. (2014, December 10). A Brief History of Seven Killings by Marlon James review – bloody conflicts in 70s Jamaica. Retrieved from <https://www.>

- theguardian.com/books/2014/dec/10/brief-history-of-seven-killings-marlon-james-review
- Mizkan America. (2017). 80 years of tradition. Retrieved from <http://www.ragu.com/our-story/>
- Morris, A. (2016, January 6). Marlon James: How rebel novelist escaped Jamaica to win top literary prize. *Rolling Stone*. Retrieved from <http://www.rollingstone.com/culture/features/novelist-marlon-james-jamaicas-rebel-son-20160106>
- Mother Jones and the Foundation for National Progress. (2017). What is Mother Jones. Retrieved from <http://www.motherjones.com/about>
- Nelsson, R. (2015, November 12). How the Guardian reported Mexico City's Tlatelolco massacre of 1968. *The Guardian*. Retrieved from <https://www.theguardian.com/cities/from-the-archive-blog/2015/nov/12/guardian-mexico-tlatelolco-massacre-1968-john-rodde>
- Pearson, R. (1991, January 19). Journalist, CIA agent Miles Copeland dies at 77. *The Washington Post*. Retrieved from https://www.washingtonpost.com/archive/local/1991/01/19/journalist-cia-agent-miles-copeland-dies-at-77/32b9727c-4fc2-4d3c-a024-f0b755294210/?utm_term=.0e51326dd7d6
- Pickney. (2017). In *Oxford Dictionary*. Retrieved from <https://en.oxforddictionaries.com/definition/pickney>
- Poof. (n.d.). In *Merriam-Webster's online dictionary*. Retrieved from <https://www.merriam-webster.com/dictionary/poof>
- Rassclaat. (n.d.). In *Oxford online dictionary*. Retrieved from <https://en.oxforddictionaries.com/definition/rassclaat>
- Ray, R. (2011, January 7). Elsa's Legacy: The Born Free Story, Nature on PBS - US TV review. *The Telegraph*. Retrieved from <http://www.telegraph.co.uk/culture/tvandradio/8246070/Elsas-Legacy-The-Born-Free-Story-Nature-on-PBS-US-TV-review.html>
- Savory Spice Shop. (2017). Jamaican Allspice Berries. Retrieved from <http://www.savoryspiceshop.com/allspice-berries>

- Scripps Networks. (2017). Jamaican Jerk Chicken. Retrieved from <http://www.foodnetwork.com/recipes/jamaican-jerk-chicken-recipe0>
- Sheridan, P. (2014, April 11). The man behind the tough-talking persona: New biography reveals the real John Wayne. *Sunday Express*. Retrieved from <http://www.express.co.uk/celebrity-news/469761/New-biography-reveals-the-real-John-Wayne-and-the-truth-behind-his-tough-talking-ways>
- Shut one's trap/keep one's trap shut. (n.d.). In *Collins Cobuild Advanced English Dictionary*. Retrieved from <http://www.collinsdictionary.com/dictionary/english/shut-ones-trap-keep-ones-trap-shut>
- Sloppy Joe. (2017). In *Wikipedia*. Retrieved from https://en.wikipedia.org/wiki/Sloppy_joe
- Son of a bitch. (n.d.). In *Merriam-Webster's online dictionary*. Retrieved from <https://www.merriam-webster.com/dictionary/son%20of%20a%20bitch>
- Stream. (n.d.). In *Merriam-Webster's online dictionary*. Retrieved from <https://www.merriam-webster.com/dictionary/stream>
- Take Our Daughters And Sons To Work. (2017). About Take Our Daughters And Sons To Work. Retrieved from <https://daughtersandsonstowork.org/about/>
- The best/greatest thing since sliced bread. (n.d.). In *Merriam-Webster's online dictionary*. Retrieved from <https://www.merriam-webster.com/dictionary/sliced%20bread>
- Thyberg, D. (n.d.). Trench Town, Jamaica tourist information. *USA Today*. Retrieved from <http://traveltips.usatoday.com/trench-town-jamaica-tourist-information-12441.html>
- Tortello, R. (2002, September 23). A new era in Jamaica's history: the founding of the People's National Party. Retrieved from <http://old.jamaica-gleaner.com/pages/history/story0035.htm>
- Tweedie, N. (2013, January 23). Kim Philby: Father, husband, traitor, spy. *The Telegraph*. Retrieved from <http://www.telegraph.co.uk/history/9818727/Kim-Philby-Father-husband-traitor-spy.html>

- Uncle Ben's. (2017). In *Wikipedia*. Retrieved from https://en.wikipedia.org/wiki/Uncle_Ben%27s
- United States Department of State. (n.d.). Biographies of the secretaries of state: Henry A. (Heinz Alfred) Kissinger (1923–). Retrieved from <https://history.state.gov/departmenthistory/people/kissinger-henry-a>
- Vociferous. (n.d.). In *Merriam-Webster's online dictionary*. Retrieved from <https://www.merriam-webster.com/dictionary/vociferous>
- Wang, N. (2013). An analysis of the pragmatic functions of “swearing” in interpersonal talk. *Griffith Working Papers in Pragmatics and Intercultural Communication*, 6, 71-79. Retrieved September 23, 2016, from https://www.griffith.edu.au/__data/assets/pdf_file/0007/589453/Na-Wang.pdf
- Watchtower Bible and Tract Society of New York. (2017). Crossing the Red Sea. Retrieved from <https://www.jw.org/en/publications/books/bible-stories/2/moses-red-sea/>
- White House Historical Association. (2006). Lyndon B. Johnson. Retrieved from <https://www.whitehouse.gov/1600/presidents/lyndonbjohnson>

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ	นายอุกฤษฏ์ ยลธรรม์ธรรม
วันเดือนปีเกิด	18 สิงหาคม 2529
วุฒิการศึกษา	ปีการศึกษา 2552: ศิลปศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง

